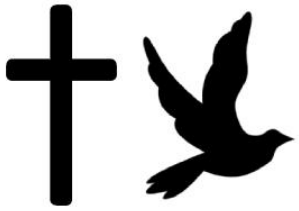

Evangeeliumid ja Apostlite Teod

Sisukord

Matteuse Evangeelium	1
Markuse Evangeelium	22
Luuka Evangeelium	35
Johannese Evangeelium	58
Apostlite Teod	75

Matthew

1. PEATÜKK

1 Jeesuse Kristuse, Aabrahami poja Taaveti poja põlveraamat.
2 Aabrahamile sündis Iisak; ja Iisakile sündis Jaakob; Ja Jaakobile sündis Juudas ja tema vennad;
3 Juudale sündis Taamarist Fares ja Saara; ja Pharesile sündis Esrom; ja Esromile sündis Aram;
4 Aramile sündis Aminadab; ja Aminadabile sündis Naasson; ja Naassonile sündis Lõhe;
5 Ja Lõhele sündis Booz Rahabist; ja Boosile sündis Rutist Obed; ja Oobedile sündis Iisai;
6 Ja Iisile sündis kuningas Taavet; ja kuningas Taavetile sündis temast Saalomon, kes oli olnud Uuriase naine;
7 Ja Saalomonile sündis Roboam; ja Roboamile sündis Abia; ja Abiale sündis Aasa;
8 Ja Aasale sündis Joosafat; ja Joosafatile sündis Jooram; Jooramil sündis Osija;
9 Ja Osiasele sündis Jooat; ja Jooatamile sündis Akas; ja Ahasele sündis Hesekias;
10 Ja Hesekiasele sündis Manasses; ja Manassesele sündis Aamon; ja Aamonile sündis Joosija;
11 Ja Joosiale sündis Jehonja ja tema vennad, umbes samal ajal, kui nad viidi Babüloni.
12 Ja pärast seda, kui nad viidi Babüloni, sündis Jehonjasele Salatiel; ja Salathielile sündis Zorobaabel;
13 Ja Zorobaabelile sündis Abiud; Abiudile sündis Eljakim; ja Eliakimile sündis Asor;
14 Ja Asorile sündis Sadok; ja Sadokile sündis Ahim; ja Ahimile sündis Eliud;
15 Eliudile sündis Eleasar; ja Eleasarile sündis Mattan; ja Mattanile sündis Jaakob;
16 Ja Jaakobile sündis Joosep, Maarja mees, kellest sündis Jeesus, keda kutsutakse Kristuseks.
17 Kõik põlved Aabrahamist Taavetini on neliteist põlvkonda; ja Taavetist kuni Babüloni äraviimiseni on neliteist põlve; ja Paabelisse viimisest Kristuse juurde on neliteist põlvkonda.
18 Aga Jeesuse Kristuse sünd oli nii: kui tema ema Maarja oli Joosepiga kihlatud, enne kui nad kokku tulid, leiti ta sündimas Pühast Vaimust.
19 Siis tema abikaasa Joosep, kes oli õiglane ega tahtnud teda avalikult eeskujuks teha, kavatses ta salaja ära jätta.
20 Aga kui ta seda mõtles, siis vaata, Issanda ingel ilmus talle unenäos, öeldes: Joosep, sa Taaveti poeg, ära karda võtta enda juurde oma naist Maarjat, sest see, mis temas on eostunud, on Pühast Vaimust.
21 Ja ta toob ilmale poja ja sa paned talle nimeks JEESUS, sest tema päästab oma rahva nende pattudest.
22 Aga see kõik sai tehtud, et läheks täide, mis oli Issandalt rääkinud prohveti kaudu, öeldes:
23 Vaata, neitsi saab lapseootele ja toob ilmale poja, ja nad panevad talle nimeks Emmanuel, mis tõlgituna on: Jumal meiega.
24 Siis Joosep tegi unest üles äratades, nagu Issanda ingel oli teda käskinud, ja võttis enda juurde oma naise:
25 Ja ta ei tundnud teda enne, kui ta oli ilmale toonud oma esmasündinud poja, ja ta pani talle nimeks JEESUS.

2. PEATÜKK

1 Kui Jeesus sündis Juudamaa Petlemmas kuningas Heroodese päevil, vaata, siis tulid targad idast Jeruusalemma,
2 Ütledes: Kus on see, kes on sündinud juutide kuningas? sest me oleme näinud tema tähte ida pool ja oleme tulnud teda kummardama.
3 Kui kuningas Heroodes seda kuulis, ehmus ta ja kogu Jeruusalemm koos temaga.
4 Ja kui ta oli kogunud kokku kõik rahva ülempreestrid ja kirjatundjad, küsis ta neilt, kus Kristus peab sündima.
5 Ja nad ütlesid talle: "Juudaea Petlemmas, sest nii on kirjutatud prohveti poolt:
6 Ja sina Petlemm, Juuda maal, ei ole Juuda vürstide seas vähim, sest sinust tuleb maavalitseja, kes valitseb mu rahvast Iisraeli.
7 Siis Heroodes, kui ta oli targad salaja kutsunud, uuris neilt hoolega, mis kell täht ilmub.
8 Ja ta läkitas nad Petlemma ja ütles: 'Minge ja otsige hoolega last! ja kui te olete ta leidnud, andke mulle uuesti teada, et ka mina võiksin tulla ja teda kummardada.
9 Kui nad kuningat kuulsid, läksid nad minema; ja vaata, täht, mida nad idas nägid, käis nende ees, kuni tuli ja seisis selle kohal, kus oli laps.
10 Kui nad tähte nägid, rõõmustasid nad ülimalt suure rõõmuga.
11 Ja kui nad majja tulid, nägid nad last koos tema ema Maarjaga, langesid maha ja kummardasid teda. Kui nad olid avanud oma aarded, andsid nad talle kingitusi; kulda, viirukit ja mürri.
12 Ja kui Jumal unes hoiatas, et nad Heroodese juurde tagasi ei tuleks, läksid nad oma kodumaale teist teed pidi.
13 Ja kui nad olid lahkunud, vaata, Issanda ingel ilmus Joosepile unenäos, öeldes: "Tõuse üles, võta laps ja tema ema ning põgene Egiptusesse ja ole seal, kuni ma sulle sõna annan!" Heroodes otsib väikest last, et teda hävitada.
14 Kui ta tõusis, võttis ta öösel lapse ja tema ema ning läks Egiptusesse.
15 Ja oli seal kuni Heroodese surmani, et läheks täide, mis on rääkinud Issandalt prohveti kaudu, öeldes: "Ma kutsusin oma poja Egiptusest välja."
16 Kui siis Heroodes nägi, et tarkad teda pilkavad, vihastas ta väga ja läkitas ning tappis kõik lapsed, kes olid Petlemmas ja kõigis selle piirkondades, kaheaastased ja nooremad, vastavalt aeg, mille ta oli usinasti tarkade käest uurinud.
17 Siis läks täide see, mis oli rääkinud prohvet Jeremy poolt, öeldes:
18 Raamas kuuldi häält, hädaldamist ja nutmist ja suurt leina, Raahel nutmas oma lapsi, ja ta ei saanud tröösti, sest neid ei ole.
19 Aga kui Heroodes oli surnud, siis vaata, Issanda ingel ilmus unes Joosepile Egiptuses,
20 öeldes: 'Tõuse üles, võta laps ja tema ema ning mine Iisraeli maale, sest need on surnud, kes otsisid lapse elu!'
21 Ja ta tõusis, võttis lapse ja tema ema ning tuli Iisraeli maale.
22 Aga kui ta kuulis, et Arhelaos valitses Juudamaal oma isa Heroodese toas, kartis ta sinna minna, kuid sai unes Jumala hoiatuse ja pöördus kõrvale Galilea piirkondadesse.
23 Ja ta tuli ja elas linna nimega Naatsaret, et läheks täide, mis prohvetid on rääkinud: Teda kutsutakse naatsaretlaseks.

3. PEATÜKK

1 Neil päevil tuli Ristija Johannes, kes kuulutas Juudamaa kõrbes,
2 Ja öeldes: "Parandage meelt, sest taevariik on lähedal!"
3 Sest see on see, kellest on rääkinud prohvet Jesaias, öeldes: 'Hüüdja hääl kõrbes: Valmistage Issandale tee, tehke tasaseks tema teed!
4 Ja sellel Johannesel oli kaamelikarvadest rõivad ja nahkvöö ümber niude; tema lihaks olid jaaniussid ja metsmesi.
5 Siis läksid tema juurde Jeruusalemm ja kogu Juudamaa ja kogu Jordani ümbrus,
6 Ja nad ristiti Jordanis, tunnistades oma patud.
7 Aga kui ta nägi, et paljud variserid ja saduserid tulid tema ristimisele, ütles ta neile: "Oo rästikute põlvkond, kes on teid hoiatanud tulevase viha eest põgenema?"
8 Tooge siis meeleparanduseks sobivaid vilju:
9 Ja ärge mõelge: "Meie isa on Aabraham", sest ma ütlen teile, et Jumal võib neist kividest Aabrahamile lapsi äratada.
10 Ja nüüd on ka kirves pandud puude juurtele; seepärast raiutakse maha iga puu, mis ei kanna head vilja ja visatakse tulle.
11 Mina küll ristin teid veega meeleparanduseks, aga see, kes tuleb pärast mind, on minust vägevam, kelle kingi ma ei ole väärt kandma. Tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega.
12 Tema lehvik on tema käes ja ta puhastab oma põranda põhjalikult ja kogub oma nisu aita; aga ta põletab aganad kustumatu tulega.
13 Siis tuli Jeesus Galileast Jordani äärde Johannese juurde, et teda ristida.
14 Aga Johannes keelas teda, öeldes: "Ma pean sind ristima ja sina tuled minu juurde?"
15 Jeesus vastas ja ütles talle: " Laske nüüd nii olla, sest nõnda tuleb täita kogu õigus!" Siis kannatas ta ära.
16 Ja kui Jeesus oli ristitud, tõusis ta otsekohe veest välja; ja vaata, taevad avanesid temale ja ta nägi Jumala Vaimu laskuvat alla nagu tuvi ja valgustamas teda.
17 Ja ennäe, hääl taevast ütles: "See on mu armas Poeg, kellest mul on hea meel!"

4. PEATÜKK

1 Siis viis Vaim Jeesuse kõrbe, et saada kuradi kiusatus.
2 Ja kui ta oli paastunud nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd, oli tal pärast seda nälg.
3 Ja kui kiusaja tuli tema juurde, ütles ta: 'Kui sa oled Jumala Poeg, siis kästa need kivid leivaks teha!'
4 Tema aga vastas ja ütles: "Kirjutatud on: Inimene ei ela ainult leivast, vaid igast sõnast, mis lähtub Jumala suust."
5 Siis kurat viib ta üles pühasse linna ja asetab ta templi harjale,
6 ja ütles talle: "Kui sa oled Jumala Poeg, heida end maha, sest on kirjutatud: Ta annab oma inglitele käsu sinu eest ja nad kannavad sind oma kätes, et sa kunagi oma jalga ei lööks. vastu kivi.
7 Jeesus ütles talle: " Taas on kirjutatud: "Ära kiusa Issandat, oma Jumalat!"
8 Taas viib kurat ta üles ülikõrgele mäele ja näitab talle kõiki maailma kuningriike ja nende hiilgust;
9 Ja ütles talle: "Kõik need asjad ma annan sulle, kui sa kukud maha ja kummardad mind!"
10 Siis Jeesus ütles talle: " Kao ära, saatan, sest on kirjutatud: "Sa pead kummardama Issandat, oma Jumalat, ja ainult teda teenima!"
11 Siis jättis kurat ta maha ja ennäe, inglid tulid ja teenisid teda.
12 Kui Jeesus kuulis, et Johannes vangi heideti, läks ta Galileasse;
13 Ja lahkudes Naatsaretist, tuli ta ja elas Kapernauma, mis on mere kaldal, Sabuloni ja Neftalimi piiril.
14 et läheks täide, mis on rääkinud prohvet Jesaja, öeldes:
15 Sabuloni maa ja Neftalimi maa, meretee, Jordani taga, paganate Galilea;
16 Rahvas, kes istus pimeduses, nägi suurt valgust; ja neile, kes istuvad surma piirkonnas ja varjus, tärkas valgus.
17 Sellest ajast peale hakkas Jeesus jutlustama ja ütlema : "Parandage meelt, sest taevariik on lähedal!"
18 Ja Jeesus, kõndides Galilea mere ääres, nägi kahte venda, Siimonat, keda kutsuti Peetruseks, ja tema venda Andreast võrku merre heitmas, sest nad olid kalurid.
19 Ja ta ütles neile: " Järgnege mulle ja ma teen teid inimeste püüdjateks!"
20 Ja nad jätsid kohe oma võrgud ja järgnesid talle.
21 Ja sealt edasi minnes nägi ta veel kahte venda, Sebedeuse poega Jaakobust ja tema venda Johannest koos oma isa Sebedeusega oma võrke parandamas. ja ta kutsus neid.
22 Ja nad jätsid kohe laeva ja oma isa ning järgnesid talle.
23 Ja Jeesus käis mööda kogu Galileat, õpetades nende sünagoogides ja kuulutades kuningriigi evangeeliumi ning parandades rahva seas igasuguseid haigusi ja haigusi.
24 Ja tema kuulsus levis üle kogu Süüria: ja nad toodi tema juurde kõik haiged, keda vaevasid mitmesugused haigused ja piinad, ja need, kes olid vaevatud kuraditest, kes olid hullud ja halvatud; ja ta tegi nad terveks.
25 Ja talle järgnes suur rahvahulk Galileast ja Dekapolisest ja Jeruusalemmast ja Juudamaast ja Jordani tagant.

5. PEATÜKK

1 Ja nähes rahvahulka, läks ta üles mäele; ja kui ta oli seatud, tulid ta jüngrid tema juurde.
2 Ja ta avas oma suu ja õpetas neid, öeldes:
3 Õndsad on vaimuvaesed, sest nende päralt on taevariik.
4 Õndsad on need, kes leinavad, sest neile antakse tröösti.
5 Õndsad on tasased, sest nemad pärivad maa.
6 Õndsad on need, kes nälgivad ja janunevad õiguse järele, sest nemad saavad kõhu täis.
7 Õndsad on halastajad, sest nemad saavad armu.
8 Õndsad on südamelt puhtad, sest nemad näevad Jumalat.
9 Õndsad on rahutegijad, sest neid hüütakse Jumala lasteks.
10 Õndsad on need, keda õiguse pärast taga kiusatakse, sest nende päralt on taevariik.
11 Õndsad olete, kui inimesed teid minu pärast laimavad ja taga kiusavad ja teie vastu valet räägivad.
12 Rõõmustage ja olge väga rõõmsad, sest teie palk on suur taevas, sest nõnda kiusasid taga prohvetid, kes olid enne teid.
13 Teie olete maa sool, aga kui sool on kaotanud oma maitse, millega seda soolatakse? edaspidi ei ole see kasulik millekski muuks, kui vaid väljaheitmiseks ja inimeste jalge alla tallamiseks.

14 Teie olete maailma valgus. Linna, mis asub mäe otsas, ei saa varjata.
15 Inimesed ei süüta küünalt ega pane seda vaka alla, vaid küünlajalale; ja see valgustab kõiki, kes on majas.
16 Nõnda paistku teie valgus inimeste ees, et nad näeksid teie häid tegusid ja ülistaksid teie Isa, kes on taevas.
17 Ärge arvake, et ma olen tulnud seadust või prohveteid tühistama; ma ei ole tulnud hävitama, vaid täitma.
18 Sest tõesti, ma ütlen teile, kuni taevas ja maa kaovad, ei kao seadusest ükski kriips ega kriips, kuni kõik on täitunud.
19 Igaüks, kes rikub üht neist vähimatest käskudest ja õpetab inimesi nõnda, nimetatakse taevariigi väikseimaks; aga kes iganes neid täidab ja õpetab, seda nimetatakse suureks taevariigis.
20 Sest ma ütlen teile, et kui teie õigus ei ületa kirjatundjate ja variseride õigust, ei pääse te mingil juhul taevariiki.
21 Te olete kuulnud, et vanasti on öeldud: Sa ei tohi tappa! ja igaüks, kes tapab, on kohtuotsuse ohus:
22 Aga ma ütlen teile: kes iganes vihastab oma venna peale ilma põhjuseta, seda ähvardab kohtuotsus; ja igaüht, kes ütleb oma vennale: Raca, ähvardab nõukogu, aga kes iganes ütleb: sina loll , on põrgutule ohus.
23 Sellepärast, kui sa tood oma anni altari ette ja seal meenutad, et su vennal on midagi sinu vastu;
24 Jäta oma kingitus sinna altari ette ja mine oma teed; lepi esmalt oma vennaga ja siis tule ja too oma kingitus.
25 Lepi kiiresti oma vastasega, kui sa oled temaga teel; et vastane ei annaks sind kunagi kohtuniku kätte ja kohtunik ei annaks sind ametniku kätte ja sa ei satuks vangi.
26 Tõesti, ma ütlen sulle, sa ei tohi sealt kunagi välja tulla, enne kui oled maksnud viimati.
27 Te olete kuulnud, et vanad inimesed on öelnud: Sa ei tohi abielu rikkuda!
28 Aga ma ütlen teile, et igaüks, kes vaatab naise peale teda himustades, on juba oma südames abielu rikkunud temaga.
29 Ja kui su parem silm sind solvab, kisu see välja ja viska endast välja, sest sulle on kasulik, et üks sinu liige hukkuks, mitte aga see, et kogu su ihu heidetakse põrgusse.
30 Ja kui su parem käsi sind solvab, siis lõika see ära ja viska endast välja, sest sulle on kasulik, et üks su liige hukkuks, mitte aga see, et kogu su keha heidetakse põrgusse.
31 On öeldud: Kes iganes oma naise vallandab, andku talle lahutuskiri.
32 Aga ma ütlen teile, et igaüks, kes jätab oma naise maha, välja arvatud hooruse tõttu, paneb teda abielu rikkuma; ja igaüks, kes võtab naise, kes on lahutatud, rikub abielu.
33 Jälle olete kuulnud, et vana aja nad on öelnud: sa ei tohi vanduda, vaid täida oma vande Issandale.
34 Aga ma ütlen teile: ärge vanduge! ega taeva poolt; sest see on Jumala troon:
35 ega maa poolt; sest see on tema jalgelaud, mitte Jeruusalemma juures; sest see on suure kuninga linn.
36 Sa ei tohi vanduda ka oma pea juures, sest sa ei saa teha ühtki juuksekarva valgeks ega mustaks.
37 Aga teie suhtlus olgu: jah, jah; Ei, ei, sest kõik, mis on rohkem kui see, tuleb kurjast.
38 Te olete kuulnud, et on öeldud: Silm silma ja hammas hamba vastu!
39 Aga ma ütlen teile: ärge pange kurjale vastu, vaid kes sind lööb vastu su paremat põske, pööra talle ka teine põske.
40 Ja kui keegi kaebab sind seaduse peale ja võtab su kuue ära, siis olgu tal ka su kuub!
41 Ja kes iganes sunnib sind miil minema, mine temaga kaks.
42 Anna sellele, kes sinult palub, ja ära pöördu sellelt, kes sinult tahab laenata.
43 Te olete kuulnud, et on öeldud: Armasta oma ligimest ja vihka oma vaenlast!
44 Aga ma ütlen teile: armastage oma vaenlasi, õnnistage neid, kes teid neavad, tehke head neile, kes teid vihkavad, ja palvetage nende eest, kes teid kurjasti kasutavad ja teid taga kiusavad;
45 Et te oleksite oma taevaisa lapsed, sest Ta laseb oma päikest tõusta kurjade ja heade peale ning sadada vihma õigete ja ülekohtuste peale.
46 Sest kui te armastate neid, kes teid armastavad, mis tasu teil on? kas isegi tölnerid pole sama?
47 Ja kui te tervitate ainult oma vendi, siis mida te teete rohkem kui teised? kas pole isegi tölnerid nii?
48 Olge siis täiuslikud, nagu teie taevane Isa on täiuslik.

6. PEATÜKK

1 Vaadake, et te ei jagaks oma almust inimeste ees, et nad teid näeksid; muidu ei saa te oma taevaisalt palka.
2 Sellepärast, kui sa oma almust annad, ära puhu enda ees pasunat, nagu teevad silmakirjatsejad sünagoogides ja tänavatel, et neil oleks inimeste au. Tõesti, ma ütlen teile, neil on oma tasu.
3 Aga kui sa jagad almust, siis ärgu su vasak käsi tea, mida su parem käsi teeb.
4 Et su almused oleksid salajas ja su Isa, kes näeb salaja, tasub sulle avalikult.
5 Ja kui sa palvetad, siis ära ole nagu silmakirjatsejad, sest neile meeldib palvetada sünagoogides ja tänavanurkades seistes, et inimesed neid näeksid. Tõesti, ma ütlen teile, neil on oma tasu.
6 Aga sina, kui sa palvetad, mine oma kappi ja kui sa oled oma ukse sulgenud, siis palveta oma Isa poole, kes on salajas; ja su Isa, kes näeb salaja, tasub sulle avalikult.
7 Aga kui te palvetate, ärge korduge asjatult, nagu teevad paganad, sest nad arvavad, et neid võetakse kuulda nende rohke kõne pärast.
8 Ärge olge siis nende sarnased, sest teie Isa teab, mida te vajate, enne kui te teda palute.
9 Palvetage siis nõnda: Meie Isa, kes sa oled taevas, pühitsetud olgu sinu nimi!
10 Sinu kuningriik tulgu. Sinu tahtmine sündigu maa peal nagu taevas.
11 Meie igapäevane leib anna meile täna.
12 Ja anna meile andeks meie võlad, nagu meie anname andeks oma võlglastele.
13 Ja ära vii meid kiusatusse, vaid päästa meid kurjast, sest Sinu päralt on kuningriik ja vägi ja au igavesti. Aamen.
14 Sest kui te annate inimestele andeks nende eksimused, siis annab ka teie taevane Isa teile andeks.
15 Aga kui te ei anna inimestele andeks nende eksimusi, siis ei andesta ka teie Isa teie eksimusi.

16 Pealegi, kui te paastute, siis ärge olge kurva näoga nagu silmakirjatsejad, sest nad moonutavad oma näod, et näida inimestele paastuvat. Tõesti, ma ütlen teile, neil on oma tasu.
17 Aga sina, kui sa paastud, võia oma pead ja pese oma nägu;
18 Et sa ei näiks inimestele paastavat, vaid oma Isale, kes on salajas, ja su Isa, kes näeb salajas, tasub sulle avalikult.
19 Ärge koguge endale aardeid maa peale, kus koi ja rooste rikuvad ning kus vargad sisse murravad ja varastavad.
20 Aga koguge endale aardeid taevasse, kus ei koi ega rooste ei riku ja kus vargad läbi ei murra ega varasta.
21 Sest kus on su aare, seal on ka su süda.
22 Ihu valgus on silm: kui su silm on üks, siis on kogu su keha valgust täis.
23 Aga kui su silm on kuri, siis on kogu su ihu täis pimedust. Kui nüüd valgus, mis sinus on, on pimedus, siis kui suur on see pimedus!
24 Keegi ei saa teenida kahte isandat, sest ta kas vihkab üht ja armastab teist; või muidu hoiab ta ühte ja põlgab teist. Te ei saa teenida Jumalat ja mammonat.
25 Seepärast ma ütlen teile: ärge muretsege oma elu pärast, mida te sööte või mida joote! ega ka oma keha pärast, millega te selga panete. Kas pole elu rohkem kui liha ja keha kui riided?
26 Vaata taeva linde, sest nad ei külva, ei lõika ega kogu lauta; aga teie taevane Isa toidab neid. Kas te pole palju paremad kui nemad?
27 Kes teie seast võib mõeldes oma kasvu ühe küünartki suurendada?
28 Ja miks te mõtlete riietuse peale? Mõelge põldliiliatele, kuidas nad kasvavad; nad ei näe vaeva ega ketra.
29 Ja ometi ma ütlen teile, et isegi Saalomon kogu oma hiilguses ei olnud riietunud nii nagu üks neist.
30 Mispärast, kui Jumal niimoodi riietab põllu rohtu, mis täna on ja homme ahju heidetakse, kas ta ei peaks teid palju enam riietama, te nõdrausulised?
31 Sellepärast ärge muretsege, öeldes: "Mida me sööme?" või: Mida me joome? või: Millega me riietume?
32 (Sest kõike seda otsivad paganad), sest teie taevane Isa teab, et teil on seda kõike vaja.
33 Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust; ja kõik need asjad lisatakse teile.
34 Ärge siis mõelge homsele, sest homne päev mõtleb asjadele, mis on iseenesest. Tänaseks on piisav selle kurjus.

7. PEATÜKK

1 Ärge mõistke kohut, et teie üle kohut ei mõistetaks!
2 Sest millise otsusega te kohut mõistate, selle üle mõistetakse kohut, ja millise mõõduga te mõõdate, sellega mõõdetakse teile uuesti.
3 Ja miks sa näed killukest oma venna silmas, aga ei pane tähele palki, mis on oma silmas?
4 Või kuidas sa ütled oma vennale: Las ma tõmban su silmast tilk välja! ja vaata, tala on su enda silmas?
5 Sina silmakirjatseja, viska esmalt tala oma silmast välja; ja siis sa näed selgelt, et visata plekk oma venna silmast välja.
6 Ärge andke koertele seda, mis on püha, ega visake oma pärleid sigade ette, et nad ei tallaks neid jalge alla ega pöörduks tagasi ega rebiks teid.
7 Paluge, ja teile antakse; otsige ja te leiate; koputage ja teile avatakse:
8 Sest igaüks, kes palub, saab; ja kes otsib, see leiab; ja sellele, kes koputab, avatakse.
9 Või kes on teist meest, kes annab talle kivi, kui ta poeg küsib leiba?
10 Või kui ta palub kala, kas ta annab talle mao?
11 Kui nüüd teie, kes olete kurjad, teate oma lastele häid ande anda, kui palju enam annab teie taevane Isa head neile, kes teda paluvad?
12 Seepärast tehke neile kõike, mida te tahate, et inimesed teile teeksid, sest see on seadus ja prohvetid.
13 Minge sisse kitsast väravast, sest avar on värav ja lai on tee, mis viib hukatusse, ja palju on neid, kes sellest sisse lähevad.
14 Sest kitsas on värav ja kitsas on tee, mis viib ellu, ja vähesed on, kes selle leiavad.
15 Hoiduge valeprohvetite eest, kes tulevad teie juurde lambanahas, kuid seesmiselt on nad raevukad hundid.
16 Te tunnete nad ära nende viljadest. Kas inimesed korjavad viinamarju okastest või viigimarju ohakast?
17 Nõnda kannab iga hea puu head vilja; aga rikutud puu kannab kurja vilja.
18 Hea puu ei saa kanda halba vilja ega rikutud puu head vilja.
19 Iga puu, mis ei kanna head vilja, raiutakse maha ja visatakse tulle.
20 Seepärast tunnete te neid nende viljadest.
21 Mitte igaüks, kes ütleb mulle: Issand, Issand, ei pääse taevariiki; vaid see, kes teeb minu taevaisa tahtmist.
22 Paljud ütlevad mulle sel päeval: "Issand, Issand, kas me pole sinu nimel prohvetlikult kuulutanud?" ja oled oma nimel kurje vaime välja ajanud? ja sinu nimel oled teinud palju imelisi tegusid?
23 Ja siis ma tunnistan neile: Ma ei ole teid kunagi tundnud: lahkuge minu juurest, te ülekohtu tegijad!
24 Seepärast igaüht, kes kuuleb neid minu sõnu ja teeb neid, ma võrdlen teda targa mehega, kes ehitas oma maja kaljule.
25 Ja vihma sadas ja veeuputused tulid ja tuuled puhusid ja lõid sellele majale vastu; ja see ei langenud, sest see oli rajatud kaljule.
26 Ja igaüks, kes kuuleb neid minu sõnu ega tee neid, on sarnane rumala mehega, kes ehitas oma maja liivale.
27 Ja sadas vihma ja tulid veeupud ja puhusid tuuled ning lõid vastu seda maja; ja see langes, ja selle kukkumine oli suur.
28 Ja sündis, et kui Jeesus oli need kõned lõpetanud, hämmastas rahvas tema õpetust:
29 Sest ta õpetas neid nagu seda, kellel on meelevald, ja mitte nagu kirjatundjad.

8. PEATÜKK

1 Kui ta mäelt alla tuli, järgnesid talle suured rahvahulgad.
2 Ja vaata, tuli pidalitõbine ja kummardas teda ning ütles: "Issand, kui tahad, võid sa mind puhtaks teha!"
3 Ja Jeesus sirutas oma käe ja puudutas teda ning ütles: " Ma tahan!" ole puhas. Ja kohe sai ta pidalitõvest puhtaks.
4 Ja Jeesus ütles talle: ' Vaata, sa ära ütle kellelegi! vaid mine, näita end preestrile ja too neile tunnistuseks kingitus, mille Mooses käskis.

5 Ja kui Jeesus läks Kapernauma, tuli tema juurde väepealik ja palus teda:
6 Ja ütles: "Issand, mu sulane lamab kodus halvatuna ja on väga piinatud."
7 Ja Jeesus ütles talle: " Ma tulen ja ravin ta terveks."
8 Sajapealik vastas ja ütles: "Issand, ma ei ole väärt, et sa tuleksid mu katuse alla, vaid räägi ainult sõna, ja mu sulane saab terveks!"
9 Sest ma olen võimu all olev mees, kelle alluvuses on sõdurid. Ja ma ütlen sellele mehele: mine, siis ta läheb! ja teisele: "Tule, siis ta tuleb!" ja mu sulasele: "Tee seda, ja ta teeb seda!"
10 Kui Jeesus seda kuulis, imestas ta ja ütles neile, kes järgnesid: " Tõesti, ma ütlen teile, ma ei ole leidnud nii suurt usku, ei, mitte Iisraelis."
11 Ja ma ütlen teile, et paljud tulevad idast ja läänest ning istuvad koos Aabrahami, Iisaki ja Jaakobiga taevariigis.
12 Aga kuningriigi lapsed visatakse välja pimedusse, seal on nutt ja hammaste kiristamine.
13 Ja Jeesus ütles pealikule: ' Mine! ja nõnda sündigu sulle, nagu sa oled uskunud. Ja tema sulane sai terveks samal tunnil.
14 Ja kui Jeesus Peetruse majja tuli, nägi ta oma naise ema lamavat ja palavikus olevat.
15 Ja ta puudutas tema kätt ja palavik lahkus temast. Ja naine tõusis ja teenis neid.
16 Õhtu saabudes toodi tema juurde palju kuraditest vaevatuid ja ta ajas oma sõnaga vaime välja ja tegi terveks kõik haiged.
17 Et läheks täide, mis on öeldud prohvet Jesaja poolt, öeldes: Tema võttis meie nõrkused ja kandis meie haigused.
18 Kui Jeesus nägi enda ümber palju rahvahulki, andis ta käsu minna teisele poole.
19 Ja üks kirjatundja tuli ja ütles talle: "Õpetaja, ma järgnen sulle, kuhu iganes sa lähed!"
20 Ja Jeesus ütles talle: " Rebastel on augud ja taeva lindudel pesad; aga Inimese Pojal ei ole, kuhu oma pead panna.
21 Ja teine tema jüngritest ütles talle: "Issand, luba mul kõigepealt minna ja matta oma isa!"
22 Aga Jeesus ütles talle: ' Järgne mulle! ja las surnud matta oma surnuid.
23 Ja kui ta paati astus, järgnesid tema jüngrid talle.
24 Ja vaata, merel tõusis suur torm, nii et laev oli kaetud lainetega, aga tema magas.
25 Ja jüngrid tulid tema juurde ja äratasid ta üles ning ütlesid: "Issand, päästa meid, me hukkume!"
26 Ja ta ütles neile: " Miks te kardate, te väheusklikud?" Siis ta tõusis ja noomis tuuli ja merd; ja valitses suur rahu.
27 Aga mehed imestasid ja ütlesid: "Mis mees see on, et isegi tuuled ja meri kuuletuvad temale!"
28 Ja kui ta jõudis teisele kaldale gergelaste maale, kohtas teda kaks kurjadest vaimust vaevatut, kes hauakambritest välja tulid, väga ägedad, nii et keegi ei saanud seda teed mööda minna.
29 Ja ennäe, nad kisendasid, öeldes: "Mis on meil sinuga pistmist, Jeesus, sina Jumala Poeg?" kas sa oled tulnud siia meid piinama enne aega?
30 Ja nendest oli kaugel palju seakari, kes toitus.
31. Siis kuradid palusid teda, öeldes: "Kui sa ajad meid välja, siis luba meil minna seakarja!"
32 Ja ta ütles neile: " Minge!" Ja kui nad välja tulid, läksid nad seakarja sisse; ja vaata, kogu seakari jooksis järsult alla merre ja hukkus vetes.
33 Ja need, kes neid hoidsid, põgenesid ja läksid linna ja jutustasid kõigest ja sellest, mis oli juhtunud kurjade vaimudega.
34 Ja vaata, kogu linn tuli välja Jeesusele vastu. Teda nähes palusid nad teda, et ta lahkuks nende piiridest.

9. PEATÜKK

1 Ja ta astus laeva, läks üle ja tuli oma linna.
2 Ja vaata, nad tõid tema juurde halvatud mehe, kes lamas voodil. Ja Jeesus, nähes nende usku, ütles halvatule: Poeg, ole hea tujuga; sinu patud antakse sulle andeks.
3 Ja vaata, mõned kirjatundjad ütlesid endamisi: "See mees teotab!"
4 Aga Jeesus, teades nende mõtteid, ütles: " Miks te arvate kurja oma südames?"
5 Sest kumb on lihtsam, öelda: Su patud on sulle andeks antud? või öelda: Tõuse üles ja kõnni?
6 Aga et te teaksite, et Inimese Pojal on vägi maa peal patte andeks anda (siis ta ütleb halvatule:) Tõuse üles, võta oma voodi ja mine oma majja.
7 Ja ta tõusis ja läks oma majja.
8 Aga kui rahvahulgad seda nägid, imestasid nad ja ülistasid Jumalat, kes oli andnud inimestele sellise väe.
9 Ja kui Jeesus sealt lahkus, nägi ta üht meest, nimega Matteus, tollikassa juures istumas ja ütles talle: " Järgne mulle!" Ja ta tõusis ja järgnes talle.
10 Ja sündis, et kui Jeesus istus majas söömas, siis vaata, tuli palju tölnereid ja patuseid ning istusid koos Tema ja ta jüngritega maha.
11 Kui variserid seda nägid, ütlesid nad tema jüngritele: "Miks teie Õpetaja sööb koos tölneride ja patustega?"
12 Aga kui Jeesus seda kuulis, ütles ta neile: " Arsti ei vaja need, kes on terved, vaid need, kes on haiged."
13 Aga minge ja õppige, mida see tähendab: mina halastan, mitte ohverdamist, sest ma ei ole tulnud kutsuma meeleparandusele õigeid, vaid patuseid.
14 Siis tulid Johannese jüngrid tema juurde ja ütlesid: "Miks meie ja variserid paastume sageli, aga sinu jüngrid ei paastu?"
15 Ja Jeesus ütles neile: " Kas pruutpaari lapsed saavad leinata, kuni peigmees on nendega?" aga tulevad päevad, mil neilt peigmees võetakse, ja siis nad paastuvad.
16 Keegi ei pane tükikest uut riiet vanale rõivale, sest see, mis on pandud selle täitmiseks, võtab riidest välja ja lõhenemine muutub hullemaks.
17 Samuti ei pane inimesed uut veini vanadesse pudelitesse, muidu lähevad pudelid katki ja vein saab otsa ja pudelid hukkuvad, aga nad panevad uut veini uutesse pudelitesse ja mõlemad säilivad.
18 Kui ta seda neile rääkis, vaata, üks ülem tuli ja kummardas teda, öeldes: "Mu tütar on juba surnud, aga tule ja pane oma käsi tema peale, siis ta jääb ellu!"
19 Ja Jeesus tõusis ja järgnes talle, samuti tema jüngrid.
20 Ja vaata, tema selja taha tuli naine, kes oli kaksteist aastat põdenud verevoolu, ja puudutas ta rõivaserva.
21 Sest ta ütles endas: "Kui ma vaid puudutan tema kuube, siis ma jään terveks."

22 Aga Jeesus pööras ta ümber ja kui ta teda nägi, ütles ta: ' Tütar, ole lohutatud! sinu usk on sind terveks teinud. Ja naine sai sellest tunnist terveks.
23 Ja kui Jeesus tuli ülema majja ja nägi kurjategijaid ja rahvast häält tegemas,
24 Ta ütles neile: " Andke koht, sest neiu ei ole surnud, vaid magab!" Ja nad naersid teda põlglikult.
25 Aga kui rahvas oli välja aetud, läks ta sisse ja võttis naise käest ning neiu tõusis.
26 Ja kuulsus sellest levis kogu sellele maale.
27 Ja kui Jeesus sealt lahkus, järgnesid talle kaks pimedat, kes hüüdsid ja ütlesid: "Taaveti Poeg, halasta meie peale!"
28 Ja kui ta majja tuli, tulid tema juurde pimedad ja Jeesus ütles neile: " Kas te usute, et ma võin seda teha?" Nad ütlesid talle: "Jah, Issand!"
29 Siis ta puudutas nende silmi ja ütles: " Olgu teile vastavalt teie usule!"
30 Ja nende silmad avanesid; ja Jeesus käskis neid karmilt, öeldes: " Vaadake, et keegi seda ei teaks!"
31 Aga nad levitasid lahkudes tema kuulsust kogu sellel maal.
32 Kui nad välja läksid, vaata, nad tõid tema juurde tumma mehe, keda oli vaevanud kuradist.
33 Ja kui kurat oli välja aetud, rääkis tumm ja rahvahulk imestas, öeldes: 'Seda pole Iisraelis kunagi nähtud.'
34 Aga variserid ütlesid: 'Ta ajab kurje vaime välja kuradete vürsti läbi.
35 Ja Jeesus käis mööda kõiki linnu ja külasid, õpetades nende sünagoogides ja kuulutades kuningriigi evangeeliumi ning parandades kõiki haigusi ja haigusi rahva seas.
36 Aga kui ta nägi rahvahulki, hakkas tal neist hale, sest nad minestasid ja hajusid laiali nagu lambad, kellel pole karjast.
37 Siis ta ütles oma jüngritele: Lõikust on küll palju, aga töötegijaid vähe.
38 Paluge siis lõikuse Issandat, et ta saadaks töötegijaid oma lõikusse!

10. PEATÜKK

1 Ja kui ta oli kutsunud enda juurde oma kaksteist jüngrit, andis ta neile väe rüvedate vaimude vastu, et neid välja ajada ning ravida kõikvõimalikke haigusi ja haigusi.
2 Need on kaheteistkümne apostli nimed; Esimene, Siimon, keda kutsutakse Peetruseks, ja Andreas, tema vend; Jaakobus, Sebedeuse poeg, ja Johannes, tema vend;
3 Filippus ja Bartolomeus; Toomas ja tölner Matteus; Jaakobus, Alfeuse poeg, ja Lebbaeus, kelle perekonnanimi oli Thaddeus;
4 kaananlane Siimon ja Juudas Iskariot, kes samuti ta reetis.
5 Need kaksteist Jeesus saatis välja ja käskis neid, öeldes: Ärge minge paganate teele ja ärge minge samaarlaste linnadesse!
6 Aga mine pigem Iisraeli soo kadunud lammaste juurde.
7 Ja minnes kuulutage, öeldes: Taevariik on lähedal.
8 Tervendage haigeid, puhastage pidalitõbised, äratage surnuid, ajage välja kurje vaime. Tasuta olete saanud, tasuta andke.
9 Ärge pange oma rahakottidesse kulda, hõbedat ega vaske,
10 Ei paberraha sinu teekonnaks, ei kahte kuube, ei kingi ega veel nuppe, sest töömees on oma toitu väärt.
11 Ja kuhu iganes linna või alevikku te sisenete, uurige, kes on selle väärt; ja jääge sinna, kuni te sealt lähete.
12 Ja kui te tulete majja, tervitage seda!
13 Ja kui koda on seda väärt, tulgu teie rahu selle peale, aga kui see pole seda väärt, tulgu teie rahu teile tagasi.
14 Ja kes teid ei võta vastu ega kuule teie sõnu, kui te lahkute sellest majast või linnast, raputage tolm oma jalgadelt.
15 Tõesti, ma ütlen teile, Soodoma ja Gomorra maa jaoks on kohtupäeval talutavam kui sellel linnal.
16 Vaata, ma saadan teid nagu lambad huntide keskele. Olge siis targad nagu maod ja kahjutud nagu tuvid.
17 Aga hoiduge inimestest, sest nad annavad teid ülemkohtule ja piitsutavad teid oma sünagoogides;
18 Ja teid tuuakse minu pärast maavalitsejate ja kuningate ette tunnistuseks nende ja paganate vastu.
19 Aga kui nad teid üle annavad, ärge mõelge, kuidas või mida te räägite, sest teile antakse selsamal tunnil, mida te räägite.
20 Sest teie ei räägi, vaid teie Isa Vaim räägib teis.
21 Ja vend annab venna surma ja isa lapse, ja lapsed tõusevad üles oma vanemate vastu ja lasevad nad surmata.
22 Ja teid vihkavad kõik inimesed minu nime pärast, aga kes peab vastu lõpuni, see päästetakse.
23 Aga kui teid kiusatakse taga selles linnas, siis põgenege teise, sest tõesti, ma ütlen teile, te ei tohi minna üle Iisraeli linnade enne, kui Inimese Poeg tuleb.
24 Jünger ei ole kõrgem oma isandast ega sulane oma isandast.
25 Jüngrile piisab, kui ta on nagu tema isand ja sulane nagu tema isand. Kui nad on kutsunud maja peremeest Beltsebuliks, kui palju enam nad kutsuvad neid tema pereliikmeid?
26 Ärge kartke neid, sest midagi ei ole kaetud, mis ei tule ilmsiks; ja peitis, see ei saa teada.
27 Mida ma teile räägin pimeduses, seda rääkige valguses, ja mida te kõrvaga kuulete, seda kuulutage majakatustel.
28 Ja ärge kartke neid, kes tapavad ihu, aga ei suuda tappa hinge, vaid kartke pigem seda, kes võib hävitada nii hinge kui ihu põrgusse.
29 Kas mitte kaks varblast ei müüda ühe karva eest? ja üks neist ei kuku ilma teie Isata maha.
30 Aga teie pea juuksed on kõik loetud.
31 Ärge kartke siis, te olete kallimad kui paljud varblased.
32 Kes iganes nüüd Mind tunnistab inimeste ees, seda tunnistan ka mina oma Isa ees, kes on taevas.
33 Aga kes iganes mind salgab inimeste ees, selle salgan ka mina oma Isa ees, kes on taevas.
34 Ärge arvake, et ma olen tulnud rahu saatma maa peale; ma ei tulnud rahu, vaid mõõka saatma.
35 Sest ma olen tulnud tülli ajama meest tema isa ja tütart ema vastu ja miniat oma äia vastu.
36 Ja inimese vaenlasteks saavad tema pererahvad.
37 Kes armastab isa või ema rohkem kui Mind, see ei ole mind väärt; ja kes armastab poega või tütart rohkem kui mind, see ei ole mind väärt.
38 Ja kes ei võta oma risti ja järgneb mulle, ei ole mind väärt.
39 Kes leiab oma elu, see kaotab selle, ja kes kaotab oma elu minu pärast, see leiab selle.
40 Kes teid vastu võtab, see võtab vastu mind ja kes mind vastu võtab, võtab vastu selle, kes mind on saatnud.

41 Kes prohveti vastu võtab prohveti nimel, see saab prohveti tasu; ja kes õige vastu võtab õige nimel, saab õige palga.
42 Ja kes iganes annab juua ühele neist pisikestest tassi külma vett ainult jüngri nimel, tõesti, ma ütlen teile, ta ei kaota mingil juhul oma tasu.

11. PEATÜKK

1 Ja sündis, et kui Jeesus oli oma kaheteistkümnele jüngrile käskimise lõpetanud, läks ta sealt minema, et õpetada ja jutlustada nende linnades.
2 Kui Johannes oli vanglas kuulnud Kristuse tegudest, läkitas ta kaks oma jüngrit,
3 Ja küsis temalt: "Kas sina oled see, kes peaks tulema, või kas me ootame teist?"
4 Jeesus vastas ja ütles neile: " Minge ja näidake Johannesele uuesti, mida te kuulete ja näete.
5 Pimedad saavad nägemise ja jalutud kõnnivad, pidalitõbised saavad puhtaks ja kurdid kuulevad, surnuid äratatakse ja vaestele kuulutatakse evangeeliumi.
6 Ja õnnistatud on see, kes minu peale ei solvu.
7 Ja kui nad lahkusid, hakkas Jeesus rahvahulkadele Johannese kohta rääkima: Mida te läksite kõrbe vaatama? Tuulest raputatud pilliroog?
8 Aga mida te välja läksite vaatama? Pehmesse riietusse riietatud mees? vaata, need, kes kannavad pehmeid riideid, on kuningakodades.
9 Aga mida te välja läksite vaatama? Prohvet? jah, ma ütlen teile, ja rohkem kui prohvet.
10 Sest see on see, kellest on kirjutatud: 'Vaata, ma saadan sinu ees oma käskjala, kes valmistab sulle tee sinu ette.'
11 Tõesti, ma ütlen teile, naiste seast ei ole tõusnud suuremat kui Ristija Johannes, aga taevariigi väiksem on temast suurem.
12 Ja Ristija Johannese päevist kuni praeguse ajani kannatab taevariik vägivalda ja vägivaldsed võtavad selle vägisi.
13 Sest kõik prohvetid ja seadus kuulutasid kuni Johanneseni.
14 Ja kui te selle vastu võtate, siis see on Eelija, kes pidi tulema.
15 Kellel kõrvad on kuulda, see kuulgu!
16 Aga millega ma võrdlen seda põlvkonda? See on nagu lapsed, kes istuvad turgudel ja hüüavad oma kaaslasi,
17 ja öeldes: "Me oleme teile pilli mänginud, aga te ei ole tantsinud; me leinasime teid ja teie ei ole kurvastanud.
18 Sest Johannes tuli, ei söö ega joo, ja nad ütlevad: Temas on kurat.
19 Inimese Poeg tuli, sööb ja joob, ja nad ütlevad: 'Vaata, inimene on söödav ja viinajooja, tölneride ja patuste sõber! Kuid tarkus on tema lastele õigustatud.
20 Siis hakkas ta sõimama linnu, kus tehti suurem osa tema vägevaid tegusid, sest nad ei kahetsenud meelt.
21 Häda sulle, Korasin! häda sulle, Betsaida! sest kui Tüüroses ja Siidonis oleks tehtud neid vägevaid tegusid, mis teie sees on tehtud, oleksid nad juba ammu meelt parandanud kotiriides ja tuhas.
22 Aga ma ütlen teile: Tüürosel ja Siidonil on kohtupäeval talutavam kui teil.
23 Ja sina, Kapernaum, kes sa oled ülendatud taevani, viiakse põrgusse, sest kui Soodomas oleks tehtud vägevaid tegusid, mis sinus on tehtud, oleks see jäänud tänaseni.
24 Aga ma ütlen teile, et Soodomamaal on kohtupäeval kergem kui sinul.
25 Sel ajal Jeesus vastas ja ütles: " Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand, et sa oled selle varjanud tarkade ja arukate eest ning ilmutanud väikelastele.
26 Nii ka, isa, sest nõnda paistis see sinu silmis hea.
27 Kõik on minu Isa poolt antud. ega keegi ei tunne Isa, kui vaid Poeg ja see, kellele Poeg teda ilmutab.
28 Tulge minu juurde kõik, kes te vaevate ja olete koormatud, ja mina annan teile hingamise.
29 Võtke minu ike enda peale ja õppige minust; sest ma olen tasane ja südamelt alandlik, ja te leiate hingamise oma hingedele.
30 Sest mu ike on hea ja mu koorem on kerge.

12. PEATÜKK

1 Sel ajal käis Jeesus hingamispäeval vilja läbi; Ja tema jüngrid olid näljased ning hakkasid kõrvu kitkuma ja sööma.
2 Aga kui variserid seda nägid, ütlesid nad talle: "Vaata, su jüngrid teevad seda, mida ei tohi teha hingamispäeval."
3 Aga ta ütles neile: ' Kas te pole lugenud, mida Taavet tegi, kui ta oli näljane, ja need, kes temaga olid?
4 Kuidas ta astus Jumala majja ja sõi näitleiba, mida ei tohtinud süüa tema ega temaga olijad, vaid ainult preestritele?
5 Või kas te ei ole lugenud Seadusest, kuidas preestrid pühakojas rikuvad hingamispäeva ja on laitmatud?
6 Aga ma ütlen teile, et see paik on suurem kui tempel.
7 Aga kui te oleks teadnud, mida see tähendab, siis ma halastan, mitte ohverdamist, siis te ei mõistaks süütuid hukka.
8 Sest Inimese Poeg on isegi hingamispäeva Issand.
9 Ja kui ta sealt lahkus, läks ta nende sünagoogi.
10 Ja vaata, seal oli mees, kelle käsi oli kuivanud. Ja nad küsisid temalt, öeldes: "Kas on lubatud hingamispäevadel ravida?" et nad saaksid teda süüdistada.
11 Ja ta ütles neile: " Kes võib olla teie seas, kellel on üks lammas ja kui see hingamispäeval auku kukub, kas ta siis ei haara kinni ega tõsta seda välja?"
12 Kui palju on siis mees parem kui lammas? Seepärast on lubatud hingamispäevadel head teha.
13 Siis ta ütles mehele: " Siruta oma käsi!" Ja ta sirutas selle välja; ja see taastati tervena, nagu teinegi.
14 Siis variserid läksid välja ja pidasid tema vastu nõu, kuidas ta hävitada.
15 Aga kui Jeesus seda teadis, tõmbus ta sealt eemale. Tema järel järgnes suur rahvahulk ja ta tegi nad kõik terveks.
16 Ja keelas neid, et nad teda ei teataks:
17 et läheks täide, mis on rääkinud prohvet Jesaja, öeldes:
18 Vaata, mu sulane, kelle ma olen valinud; mu armas, kellest mu hing on hea meel. Ma panen tema peale oma vaimu ja ta mõistab kohut paganatele.
19 Ta ei vaidle ega kisenda; ega keegi ei kuule tema häält tänavatel.
20 Ta ei murra murtud pilliroogu ega kustuta suitsevat lina, kuni ta saadab kohtu võidule.

21 Ja tema nime peale loodavad paganad.
22 Siis toodi tema juurde üks kuradist vaevatud, pime ja tumm; ja ta tegi ta terveks, nii et pime ja tumm rääkis ja nägi.
23 Ja kogu rahvas hämmastus ja küsis: "Kas see pole mitte Taaveti poeg?"
24 Aga kui variserid seda kuulsid, ütlesid nad: 'See ei aja välja kurje vaime, vaid kuradite vürsti Beltsebuli kaudu.
25 Ja Jeesus teadis nende mõtteid ja ütles neile: " Iga kuningriik, mis on omavahel lõhenenud, hävitatakse!" ja ükski linn või maja, mis on lõhenenud, ei pea vastu.
26 Ja kui Saatan ajab Saatana välja, on ta iseenese vastu lõhenenud; kuidas siis tema kuningriik püsib?
27 Ja kui mina ajan Beltsebuli abil kurje vaime välja, siis kelle abil ajavad teie lapsed neid välja? seepärast saavad nad teie kohtunikeks.
28 Aga kui ma ajan kurje vaime välja Jumala Vaimuga, siis on Jumala riik jõudnud teie juurde.
29 Või kuidas saab keegi siseneda tugeva mehe majja ja rikkuda tema vara, kui ta ei seo esmalt vägilast? ja siis rikub ta oma maja ära.
30 Kes ei ole minuga, on minu vastu; ja kes ei kogu koos minuga, see puistab laiali.
31 Seepärast ma ütlen teile, et kõik patt ja teotus antakse inimestele andeks, aga Püha Vaimu teotamist ei anta inimestele andeks.
32 Ja kes iganes räägib sõna Inimese Poja vastu, sellele antakse see andeks, aga kes iganes räägib Püha Vaimu vastu, sellele ei anta andeks ei selles ega tulevases maailmas.
33 Kas tehke puu heaks ja tema vili heaks; või muidu rikutakse puu ja tema vili, sest puud tuntakse tema viljast.
34 Oo rästikute sugu, kuidas te, kes olete kurjad, rääkida head? sest südame küllusest räägib suu.
35 Hea inimene toob välja hea südame varandusest ja kuri inimene kurjast varandusest kurja.
36 Aga ma ütlen teile, et igast tühisest sõnast, mida inimesed räägivad, peavad nad kohtupäeval aru andma.
37 Sest oma sõnadest mõistetakse sind õigeks ja oma sõnade läbi mõistetakse sind hukka.
38 Siis vastasid mõned kirjatundjad ja variserid, öeldes: "Õpetaja, me tahame näha sinult tunnustähte!"
39 Aga tema vastas ja ütles neile: " Kuri ja abielurikkuja põlvkond otsib tunnustähte; ja sellele ei anta muud tunnustähte kui prohvet Joonase tunnusmärk:
40 Sest otsekui Joonas oli kolm päeva ja kolm ööd vaalakõhus; nõnda on Inimese Poeg kolm päeva ja kolm ööd maa südames.
41 Niinive mehed tõusevad kohut koos selle põlvkonnaga ja mõistavad selle hukka, sest nad parandasid meelt Joona jutlustamise peale; ja vaata, siin on suurem kui Joonas.
42 Lõunamaa kuninganna tõuseb kohtuajal koos selle põlvkonnaga ja mõistab selle hukka, sest ta tuli maa äärest, et kuulda Saalomoni tarkust; ja vaata, siin on suurem kui Saalomon.
43 Kui rüve vaim on inimesest välja läinud, siis ta kõnnib läbi kuivade paikade, otsides puhkust, aga ei leia.
44 Siis ta ütleb: Ma tulen tagasi oma majja, kust ma välja tulin; ja kui ta tuleb, leiab ta selle tühja, pühitud ja ehitud.
45 Siis ta läheb ja võtab endaga kaasa seitse teist vaimu, kes on temast pahelisem, ja nad sisenevad ja elavad seal. Ja selle inimese viimane seisund on hullem kui esimene. Nii on ka selle kurja põlvkonnaga.
46 Kui ta veel rahvaga rääkis, vaata, tema ema ja ta vennad seisid väljas ja tahtsid temaga rääkida.
47 Siis öeldi talle: 'Vaata, su ema ja su vennad seisavad väljas ja tahavad sinuga rääkida.
48 Aga tema vastas ja ütles sellele, kes talle ütles: " Kes on mu ema?" ja kes on mu vennad?
49 Ja ta sirutas käe oma jüngrite poole ja ütles: " Vaata, mu ema ja mu vennad!"
50 Sest igaüks, kes teeb minu taevaisa tahtmist, see on minu vend ja õde ja ema.

13. PEATÜKK

1 Samal päeval läks Jeesus majast välja ja istus mere äärde.
2 Ja tema juurde kogunes palju rahvast, nii et ta läks paati ja istus; ja kogu rahvahulk seisis kaldal.
3 Ja ta rääkis neile palju tähendamissõnadega, öeldes: ' Vaata, külvaja läks välja külvama;
4 Ja kui ta külvas, pudenes mõned seemned tee äärde ja linnud tulid ja neelasid need ära.
5 Mõned kukkusid kivistele kohtadele, kus neil ei olnud palju maad, ja tõusid kohe üles, sest neil polnud maa sügavust.
6 Ja kui päike tõusis, olid nad kõrbenud; ja kuna neil polnud juuri, siis nad kuivasid.
7 Ja mõned langesid okaste vahele; ja okkad tärkasid ja lämmatasid neid:
8 Aga teised kukkusid heasse mulda ja kandsid vilja, mõni sajakordselt, mõni kuuekümnekordselt, mõni kolmekümnekordselt.
9 Kellel kõrvad on kuulda, see kuulgu!
10 Ja jüngrid tulid ja ütlesid temale: "Miks sa räägid neile tähendamissõnadega?"
11 Ta vastas ja ütles neile: " Sest teile on antud teada taevariigi saladusi, aga neile ei ole antud.
12 Sest kellel on, sellele antakse ja tal on rohkem, aga kellel ei ole, sellelt võetakse ära seegi, mis tal on.
13 Seepärast räägin ma neile tähendamissõnadega, sest nad ei näe nähes. ja kuuldes nad ei kuule ega mõista.
14 Ja neis läheb täide Jesaja ennustus, mis ütleb: "Kuuldes te kuulete, aga te ei mõista!" ja nähes te näete, aga te ei märka:
15 Sest selle rahva süda on kurnatud ja nende kõrvad on nüri kuulnud ja silmad on nad suletud; et nad iialgi ei näeks oma silmadega ja ei kuuleks kõrvaga ega mõistaks südamega ega pöörduks ja ma ei parandaks neid.
16 Aga õnnistatud on teie silmad, sest nad näevad, ja teie kõrvad, sest nad kuulevad.
17 Sest tõesti, ma ütlen teile, et paljud prohvetid ja õiged mehed on soovinud näha seda, mida te näete, aga pole näinud; ja kuulda seda, mida te kuulete, aga pole kuulnud.
18 Kuulge siis tähendamissõna külvajast!
19 Kui keegi kuuleb kuningriigi sõna ega mõista seda, siis tuleb õel ja võtab ära selle, mis tema südamesse on külvatud. See on see, kes sai teelt kõrvale seemne.
20 Aga kes on saanud seemne kivistesse kohtadesse, see on see, kes sõna kuuleb ja anon võtab selle vastu rõõmuga;
21 Ometi ei juurdu ta iseeneses, vaid püsib mõnda aega, sest kui tekib viletsus või tagakiusamine sõna pärast, siis ta solvub.

22 Ka see, kes on saanud seemne okaste vahele, kuuleb sõna; ja selle maailma eest hoolitsemine ja rikkuste pettus lämmatab sõna ja ta jääb viljatuks.
23 Aga see, kes on saanud seemne heasse mulda, on see, kes kuuleb sõna ja mõistab seda; mis kannab ka vilja ja kannab vilja, mõni sajakordselt, mõni kuuekümnekordne, mõni kolmekümnekordselt.
24 Ta esitas neile veel ühe tähendamissõna, öeldes: Taevariik on sarnane inimesega, kes külvas oma põllule head seemet.
25 Aga kui inimesed magasid, tuli tema vaenlane ja külvas tõrva nisu sekka ja läks oma teed.
26 Aga kui tera tõusis ja vilja kandis, ilmus ka rai.
27 Siis tulid peremehe sulased ja küsisid temalt: "Isand, kas sa ei külvanud head seemet oma põllule?" kust ta siis raibe on?
28 Ta ütles neile: "Seda on teinud vaenlane." Sulased ütlesid talle: "Kas sa tahad siis, et me läheme ja kogume nad kokku?"
29 Aga tema ütles: 'Ei! Et te umbrohtu korjates ei juuriks koos nendega välja ka nisu.
30 Laske mõlemad kasvada koos lõikuseni, ja lõikuse ajal ma ütlen lõikajatele: koguge kõigepealt kokku umbroht ja siduge need kimpudeks, et põletada, aga nisu koguge minu aita!
31 Ta esitas neile veel ühe tähendamissõna, öeldes: Taevariik on sinepiseemne sarnane, mille inimene võttis ja külvas oma põllule.
32 Mis on küll kõige väiksem kõigist seemnetest, aga kui ta on kasvanud, on see suurim ürtide seas ja saab puuks, nii et taeva linnud tulevad ja ööbivad selle okstes.
33 Ta rääkis neile veel ühe tähendamissõna; Taevariik on juuretise sarnane, mille naine võttis ja peitis kolme mõõtu jahu sisse, kuni kõik oli hapnema.
34 Seda kõike rääkis Jeesus rahvahulgale tähendamissõnadega; ja ilma tähendamissõnata ta ei rääkinud neile:
35 Et läheks täide, mis on öeldud prohveti kaudu, öeldes: "Ma avan oma suu tähendamissõnadeks!" Ma räägin asju, mida on hoitud saladuses maailma rajamisest peale.
36 Siis Jeesus saatis rahvahulga minema ja läks majja. Tema jüngrid tulid tema juurde ja ütlesid: "Räägi meile tähendamissõna põldrahast!"
37 Ta vastas ja ütles neile: " See, kes külvab head seemet, on Inimese Poeg!"
38 Põld on maailm; hea seeme on kuningriigi lapsed; aga raihein on õela pojad;
39 Vaenlane, kes nad külvas, on kurat; saak on maailma lõpp; ja lõikajad on inglid.
40 Nagu seepärast korjatakse kokku ja põletatakse tules; nii saab olema ka selle maailma lõpus.
41 Inimese Poeg saadab välja oma inglid ja nad koguvad tema kuningriigist kõik, mis pahatahtlikud ja ülekohut teevad;
42 Ja viskab nad tuleahju; seal on hädaldamine ja hammaste kiristamine.
43 Siis säravad õiged nagu päike oma Isa kuningriigis. Kellel kõrvad on kuulda, see kuulgu.
44 Taas on taevariik väljale peidetud aarde sarnane; mille leiab, peidab ta ära ja läheb sellest rõõmuks ja müüb kõik, mis tal on, ja ostab selle põllu.
45 Taas on taevariik kaupmehe sarnane, kes otsib häid pärleid.
46 Kui ta leidis ühe kalli pärli, läks ja müüs kõik, mis tal oli, ja ostis selle.
47 Taas on taevariik võrku sarnane, mis visati merre ja koguti kokku igat liiki.
48 Kui see oli täis, tõmbasid nad kaldale ja istusid maha ning kogusid head nõudesse, aga halvad viskasid minema.
49 Nii on ka maailma lõpus: inglid tulevad välja ja eraldavad õelad õigete hulgast,
50 Ja viskab nad tuleahju; seal on hädaldamine ja hammaste kiristamine.
51 Jeesus ütles neile: " Kas te olete sellest kõigest aru saanud?" Nad ütlevad talle: "Jah, Issand!"
52 Siis ütles ta neile: " Seepärast on iga kirjatundja, keda õpetatakse taevariiki, peremehe sarnane, kes toob välja oma varakambrist uut ja vana.
53 Ja sündis, et kui Jeesus oli need tähendamissõnad lõpetanud, läks ta sealt minema.
54 Ja kui ta tuli oma kodumaale, õpetas ta neid nende sünagoogis, nii et nad hämmastusid ja küsisid: "Kust on sellel mehel see tarkus ja need vägevad teod?"
55 Kas see pole mitte puusepa poeg? kas tema ema ei kutsuta Maarjaks? ja tema vennad Jaakobus ja Jooses, Siimon ja Juudas?
56 Ja tema õed, kas pole nad kõik meiega? Kust siis sellel mehel kõik need asjad on?
57 Ja nad pahandasid tema peale. Aga Jeesus ütles neile: ' Prohvet ei jää ilma austuseta, välja arvatud oma maal ja oma majas.
58 Ja ta ei teinud seal palju vägevaid tegusid nende uskmatuse pärast.

14. PEATÜKK

1 Sel ajal kuulis tetrarh Heroodes Jeesuse kuulsusest,
2 Ja ütles oma teenijatele: "See on Ristija Johannes; ta on surnuist üles tõusnud; ja seetõttu ilmnevad temas vägevad teod.
3 Sest Heroodes oli Johannese kinni võtnud ja ta sidunud ja vangi pannud Heroodiase, oma venna Filippuse naise pärast.
4 Sest Johannes ütles talle: "Sul ei ole lubatud teda omada!"
5 Ja kui ta tahtis teda tappa, kartis ta rahvahulka, sest nad pidasid teda prohvetiks.
6 Aga kui Heroodese sünnipäeva peeti, tantsis Heroodiase tütar nende ees ja oli Heroodesele meelepärane.
7 Seepeale lubas ta vandega anda talle kõik, mida ta palub.
8 Ja ta, saades oma emalt enne käsku, ütles: "Andke mulle siia Ristija Johannese pea laadijas!"
9 Ja kuningas kahetses, kuid vande ja nende pärast, kes temaga koos laual istusid, käskis ta selle talle anda.
10 Ja ta läkitas ja raius vanglas Johannesel pea maha.
11 Ja tema pea toodi padrunisse ja anti neiule, ja too tõi selle oma emale.
12 Ja tema jüngrid tulid ja võtsid surnukeha ja matsid selle ning läksid ja rääkisid sellest Jeesusele.
13 Kui Jeesus sellest kuulis, läks ta sealt laevaga eemale kõrbesse paika. Kui rahvas sellest kuulis, järgnes ta talle jalgsi linnadest välja.

14 Ja Jeesus läks välja ja nägi suurt rahvahulka, ja temast hakkas nende peale hale ja ta tegi terveks nende haiged.
15 Ja kui õhtu sai, tulid ta jüngrid tema juurde ja ütlesid: "See on kõrbe koht ja aeg on möödas. saada rahvahulk minema, et nad läheksid küladesse ja ostaksid endale toiduaineid.
16 Aga Jeesus ütles neile: " Nad ei pea lahkuma; andke neile süüa.
17 Ja nad ütlesid talle: "Meil on siin ainult viis leiba ja kaks kala."
18 Ta ütles: "Tooge need siia minu juurde!"
19 Ja ta käskis rahval istuda murule, võttis need viis leiba ja kaks kala ning vaatas üles taeva poole, õnnistas ja murdis ning andis leivad oma jüngritele ja jüngrid rahvahulgale. .
20 Ja nad kõik sõid ja said kõhu täis; ja nad korjasid allesjäänud killud kokku kaksteist korvitäit.
21 Ja neid, kes olid söönud, oli umbes viis tuhat meest, peale naiste ja laste.
22 Ja Jeesus sundis otsekohe oma jüngreid paati astuma ja tema ees teisele poole minema, samal ajal kui ta rahvahulgad minema saadab.
23 Ja kui ta oli rahvahulgad ära saatnud, läks ta eraldi mäele palvetama. Õhtu saabudes oli ta seal üksi.
24 Aga laev oli nüüd keset merd, lainetest loksunud, sest tuul oli vastu.
25 Ja neljandal öövahi ajal läks Jeesus nende juurde, kõndides merel.
26 Ja kui jüngrid nägid teda mere peal kõndimas, ehmusid nad ja ütlesid: "See on vaim!" ja nad karjusid hirmust.
27 Aga otsekohe rääkis Jeesus neile, öeldes: " Olge rõõmsad! see olen mina; ära karda.
28 Peetrus vastas talle ja ütles: "Issand, kui see oled sina, siis kästa mul tulla vee peale enda juurde!"
29 Ja ta ütles: " Tule!" Ja kui Peetrus laevast alla tuli, kõndis ta vee peal, et minna Jeesuse juurde.
30 Aga kui ta nägi tuult tormavat, kartis ta; ja hakkas vajuma ning hüüdis: 'Issand, päästa mind!'
31 Ja Jeesus sirutas kohe oma käe, võttis ta kinni ja ütles temale: " Oo, sa väheusuline, miks sa kahtlesid?"
32 Ja kui nad laeva tulid, vaibus tuul.
33 Siis tulid paadis olevad ja kummardasid Teda ning ütlesid: Tõesti, sina oled Jumala Poeg!
34 Ja kui nad üle läksid, tulid nad Genesareti maale.
35 Ja kui selle paiga mehed temast teada said, läkitasid nad välja kogu selle ümbruskonna maale ja tõid tema juurde kõik haiged;
36 Ja palus teda puudutada ainult tema rõivaserva; ja kõik, keda puudutati, said täiesti terveks.

15. PEATÜKK

1 Siis tulid Jeesuse juurde kirjatundjad ja variserid, kes olid Jeruusalemmast, öeldes:
2 Miks su jüngrid rikuvad vanemate traditsiooni? sest nad ei pese oma käsi, kui nad leiba söövad.
3 Tema aga vastas ja ütles neile: ' Miks teiegi rikute Jumala käsku oma pärimuse järgi?
4 Sest Jumal käskis, öeldes: 'Austa oma isa ja ema, ja kes neab isa või ema, see surra surmaga!
5 Aga teie ütlete: Igaüks, kes ütleb oma isale või emale: 'See on kingitus, millest iganes sa võid minult kasu saada!
6 Ja ära austa oma isa ega ema, ta on vaba. Nõnda olete oma pärimusega muutnud Jumala käsu tühiseks.
7 Te silmakirjatsejad, Esaias kuulutas teist hästi, öeldes:
8 See rahvas läheneb mulle oma suuga ja austab mind oma huultega; aga nende süda on minust kaugel.
9 Aga asjata nad kummardavad mind, õpetades inimeste käske.
10 Ja ta kutsus rahvahulga ja ütles neile: " Kuulge ja mõistke!
11 Mitte see, mis läheb suhu, ei rüveta inimest; aga mis suust välja tuleb, see rüvetab inimese.
12 Siis tulid tema jüngrid ja küsisid temalt: "Kas sa tead, et variserid pahandasid pärast seda sõna kuulmist?"
13 Aga tema vastas ja ütles: Kõik taimed, mida minu taevane Isa ei ole istutanud, juuritakse välja.
14 Jätke nad rahule: nad on pimedate juhid. Ja kui pime juhib pimedat, kukuvad mõlemad kraavi.
15 Siis vastas Peetrus ja ütles talle: "Räägi meile see tähendamissõna!"
16 Ja Jeesus ütles: " Kas teiegi pole veel aru saanud?"
17 Kas te ei mõista veel, et kõik, mis suust sisse läheb, läheb kõhtu ja visatakse välja tuuletõmbesse?
18 Aga mis suust välja tuleb, see tuleb südamest; ja nad rüvetavad meest.
19 Sest südamest lähtuvad kurjad mõtted, mõrvad, abielurikkumised, hoorused, vargused, valetunnistajad, jumalateotused.
20 Need on asjad, mis rüvetavad inimest, aga pesemata kätega söömine ei rüveta inimest.
21 Siis Jeesus läks sealt ja läks Tüürose ja Siidoni rannikule.
22 Ja vaata, üks Kaanani naine tuli nendest piirkondadest ja hüüdis temale, öeldes: "Issand, Taaveti Poeg, halasta minu peale!" mu tütar on kuradi pärast tõsiselt nördinud.
23 Aga ta ei vastanud talle sõnagi. Ja ta jüngrid tulid ja palusid teda, öeldes: "Saada ta minema!" sest ta nutab meie järel.
24 Aga tema vastas ja ütles: ' Mind ei ole läkitatud vaid Iisraeli soo kadunud lammaste juurde.
25 Siis ta tuli ja kummardas teda, öeldes: "Issand, aita mind!"
26 Aga tema vastas ja ütles: " Ei ole kohane võtta lastelt leiba ja visata seda koertele."
27 Ja ta ütles: "Tõde, Issand! Ometi söövad koerad puru, mis nende isanda laualt kukub."
28 Siis Jeesus vastas ja ütles talle: " Oo naine, suur on su usk! Ja tema tütar sai sellest tunnist terveks.
29 Ja Jeesus lahkus sealt ja jõudis Galilea mere äärde. ja läks üles mäele ja istus sinna.
30 Ja tema juurde tuli palju rahvast, kellel oli jalutuid, pimedaid, tumma, sandistatud ja palju teisi, ning nad viskasid nad Jeesuse jalge ette; ja ta tegi nad terveks:
31 Sedavõrd, et rahvahulk imestas, nähes, et tummad räägivad, sandid olid terved, jalutud käivad ja pimedad nägevad, ja austasid Iisraeli Jumalat.
32 Siis kutsus Jeesus oma jüngrid enda juurde ja ütles: ' Mul on rahvast hale, sest nad on minu juures kolm päeva ja neil pole midagi süüa. Ja ma ei saada neid paastumisega minema, et nad teel ei minestaks.'
33 Ja tema jüngrid küsisid temalt: "Kust peaks meil olema kõrbes nii palju leiba, et täita nii palju rahvast?"

34 Ja Jeesus ütles neile: " Mitu leiba teil on?" Ja nad ütlesid: 'Seitse ja mõned kalakesed.'
35 Ja ta käskis rahval maa peale istuda.
36 Ja ta võttis need seitse leiba ja kalad, tänas ja murdis ning andis oma jüngritele ja jüngrid rahvahulgale.
37 Ja nad kõik sõid ja said kõhtu täis; ja nad võtsid kokku purustatud liha, mis oli alles jäänud seitse korvitäit.
38 Ja neid, kes sõid, oli neli tuhat meest, peale naiste ja laste.
39 Ja ta saatis rahvahulga minema, läks laeva ja jõudis Magdala äärde.

16. PEATÜKK

1 Tulid ka variserid koos saduseeridega ja ahvatledes soovisid teda, et ta näitaks neile tunnustähte taevast.
2 Ta vastas ja ütles neile: ' Kui õhtu on käes, siis te ütlete: Ilm on ilus, sest taevas on punane.
3 Ja hommikul on täna rõve ilm, sest taevas on punane ja madal. Oo, silmakirjatsejad, te tunnete taeva palge; aga kas te ei suuda eristada aja märke?
4 Kuri ja abielurikkuja põlvkond otsib tunnustähte; ja sellele ei anta muud tunnustähte kui prohvet Joonase tunnusmärk. Ja ta jättis nad maha ja läks minema.
5 Ja kui ta jüngrid teispoolsusesse jõudsid, olid nad unustanud leiba võtta.
6 Siis Jeesus ütles neile: " Vaadake ja hoiduge variseride ja saduserite juuretisest!"
7 Ja nad arutlesid omavahel, öeldes: "See on sellepärast, et me ei võtnud leiba!"
8 Seda nähes ütles Jeesus neile: " Te väheusulised, miks te arutlete, et te pole leiba toonud?"
9 Kas te ei mõista veel ega mäleta viit leiba viiest tuhandest ja mitu korvi te võtsite?
10 Ega seitse leiba neljast tuhandest ja mitu korvi te võtsite?
11 Kuidas te ei saa aru, et ma ei rääkinud teile leivast, et te peaksite hoiduma variseride ja saduserite juuretisest?
12 Siis nad mõistsid, et ta ei käskis neil hoiduda leivajuuretisest, vaid variseride ja saduserite õpetusest.
13 Kui Jeesus jõudis Filippi Kaisarea äärde, küsis ta oma jüngritelt: " Kelleks peavad inimesed mind, Inimese Poja?"
14 Ja nad ütlesid: 'Mõned ütlevad, et sina oled Ristija Johannes, teised aga Eelija; ja teised, Jeremias või üks prohvetitest.
15 Ta ütles neile: ' Aga kelle te arvate, et mina olen?
16 Siimon Peetrus vastas ja ütles: 'Sina oled Kristus, elava Jumala Poeg.
17 Ja Jeesus vastas ning ütles talle: " Õnnistatud oled sina, Siimon Barjona, sest liha ja veri ei ole seda sulle ilmutanud, vaid minu Isa, kes on taevas!"
18 Ja ma ütlen ka sulle, et sina oled Peetrus ja sellele kaljule ma ehitan oma kiriku; ja põrgu väravad ei võida seda.
19 Ja ma annan sulle taevariigi võtmed, ja kõik, mille sa seod maa peal, on seotud ka taevas, ja kõik, mis sa maa peal lahti päästad, on lahti päästetud ka taevas.
20 Siis keelas ta oma jüngritele, et nad ei räägiks kellelegi, et ta on Jeesus Kristus.
21 Sellest ajast peale hakkas Jeesus oma jüngritele rääkima, et ta peab minema Jeruusalemma ja kannatama palju vanematelt ja ülempreestritelt ja kirjatundjate käest ning tapma ja kolmandal päeval üles äratama.
22 Siis Peetrus võttis ta kinni ja hakkas teda noomima, öeldes: 'Issand, olgu sinust kaugel!
23 Aga ta pöördus ja ütles Peetrusele: " Tagane minust, saatan, sa oled mulle pahaks, sest sa ei mõista seda, mis on Jumalast, vaid mis on inimestest."
24 Siis ütles Jeesus oma jüngritele: " Kui keegi tahab mind järgida, siis ta salaku ennast ja võtke oma rist ja järgnegu mulle!"
25 Sest igaüks, kes tahab päästa oma elu, kaotab selle, ja kes iganes kaotab oma elu minu pärast, see leiab selle.
26 Sest mis kasu on inimesel, kui ta võidaks kogu maailma ja kahjustaks oma hinge? või mida annab inimene oma hinge eest?
27 Sest Inimese Poeg tuleb oma Isa auhiilguses koos oma inglitega; ja siis tasub ta igaühele tema tegude järgi.
28 Tõesti, ma ütlen teile, siin seisavad mõned, kes ei maitse surma enne, kui näevad Inimese Poja tulevat oma kuningriiki.

17. PEATÜKK

1 Ja kuue päeva pärast võttis Jeesus Peetruse, Jaakobuse ja tema venna Johannese ning viis nad eraldi kõrgele mäele,
2 Ja ta muutus nende ees ja tema nägu paistis nagu päike ja tema rõivad olid valged nagu valgus.
3 Ja vaata, neile ilmusid Mooses ja Eelija, kes rääkisid temaga.
4 Peetrus vastas ja ütles Jeesusele: "Issand, meil on hea siin olla. Kui tahad, siis teeme siia kolm telki; üks sulle ja üks Moosesele ja üks Eelijale.
5 Kui ta veel rääkis, vaata, hele pilv varjas neid, ja ennäe, pilvest kostis hääl, mis ütles: "See on mu armas Poeg, kellest mul on hea meel!" kuulge teda.
6 Kui jüngrid seda kuulsid, langesid nad silmili ja kartsid väga.
7 Ja Jeesus tuli ja puudutas neid ning ütles: " Tõuse üles ja ärge kartke!"
8 Ja kui nad olid oma silmad üles tõstnud, ei näinud nad kedagi peale Jeesuse.
9 Ja kui nad mäelt alla tulid, käskis Jeesus neid, öeldes: " Ärge rääkige sellest nägemusest kellelegi, enne kui Inimese Poeg on surnuist üles tõusnud."
10 Ja jüngrid küsisid temalt, öeldes: "Miks siis kirjatundjad ütlevad, et Eelija peab enne tulema?"
11 Ja Jeesus vastas ja ütles neile: Tõesti, Eelija tuleb kõigepealt ja taastab kõik.
12 Aga ma ütlen teile, et Eelija on juba tulnud ja nad ei tundnud teda, vaid on teinud temaga, mida nad tahtsid. Niisamuti kannatab nende pärast ka Inimese Poeg.
13 Siis said jüngrid aru, et ta rääkis neile Ristija Johannesest.
14 Ja kui nad rahvahulga juurde jõudsid, tuli tema juurde üks mees, laskus tema juurde põlvili ja ütles:
15 Issand, halasta mu poja peale, sest ta on hull ja väga kiuslik, sest sageli kukub ta tulle ja sageli vette.
16 Ja ma tõin ta su jüngrite juurde, kuid nad ei suutnud teda ravida.
17 Siis Jeesus vastas ja ütles: " Oo uskmatu ja rikutud põlvkond, kui kaua ma pean teiega olema?" kaua ma sind kannatan? too ta siia minu juurde.
18 Ja Jeesus sõitles kuradit; ja ta lahkus temast, ja laps sai terveks sellestsamast tunnist.

19 Siis tulid jüngrid Jeesuse juurde eraldi ja ütlesid: "Miks me ei võinud Teda välja ajada?"
20 Ja Jeesus ütles neile: " Teie uskmatuse pärast, sest tõesti, ma ütlen teile, kui teil on usk kui sinepiseemne tera, siis te ütleksite sellele mäele: Mine siit sinna! ja see eemaldab; ja miski ei saa olla teile võimatu.
21 Kuid see liik ei lähe välja, vaid palve ja paastuga.
22 Ja kui nad Galileas elasid, ütles Jeesus neile: Inimese Poeg antakse inimeste kätte.
23 Ja nad tapavad ta ja kolmandal päeval äratatakse ta üles. Ja neil oli tohutult kahju.
24 Ja kui nad Kapernauma jõudsid, tulid lõivuraha Peetruse juurde ja küsisid: "Kas teie isand ei maksa maksu?"
25 Ta ütleb: Jah. Ja kui ta majja tuli, takistas Jeesus teda, öeldes: " Mis sa arvad, Siimon?" kellelt võtavad maa kuningad tolli või lõivu? oma lastest või võõrastest?
26 Peetrus ütles talle: "Võõrastest!" Jeesus ütles talle: " Siis on lapsed vabad!"
27 Sellegipoolest, et me ei pahandaks neid, mine mere äärde ja heida konks ning võta kala, kes esimesena üles tuleb; ja kui sa avad ta suu, leiad sa tüki raha, mis võta ja anna neile minu ja sinu eest.

18. PEATÜKK

1 Samal ajal tulid jüngrid Jeesuse juurde ja ütlesid: Kes on taevariigis suurim?
2 Ja Jeesus kutsus enda juurde väikese lapse ja pani ta nende keskele,
3 Ja ütles: " Tõesti, ma ütlen teile, kui te ei pöördu ega saa nagu lapsed, ei pääse te taevariiki."
4 Kes iganes end alandab nagu see väike laps, see on suurim taevariigis.
5 Ja kes võtab vastu ühe sellise lapse minu nimel, see võtab vastu mind.
6 Aga kes eksib ühele neist väikestest, kes minusse usuvad, sellele oleks parem, kui ta kaela riputaks veskikivi ja ta uputaks mere sügavusse.
7 Häda maailmale süütegude pärast! sest solvumised peavad tulema; aga häda sellele mehele, kelle läbi pahandus tuleb!
8 Mispärast, kui su käsi või jalg sind solvab, siis lõika need ära ja viska endast eemale: parem on sul ellu siseneda jäsemenuna või sandistatuna, kui et sul on kaks kätt või jalga igavesse tulle heidetud.
9 Ja kui su silm sind solvab, kisu see välja ja viska endast välja: parem on sul ühe silmaga ellu minna, kui et sind põrgu tulle heidetakse kahe silmaga.
10 Vaadake, et te ei põlgaks ühtki neist väikestest; sest ma ütlen teile, et nende inglid taevas näevad alati minu taevaisa palet.
11 Sest Inimese Poeg on tulnud päästma seda, mis oli kadunud.
12 Kuidas te arvate? Kui inimesel on sada lammast ja üks neist eksib, kas ta ei jäta üheksakümmend üheksa ega lähe mägedesse ja otsib eksinut?
13 Ja kui ta selle leiab, siis tõesti, ma ütlen teile, ta rõõmustab rohkem sellest lambast kui üheksakümne üheksast, kes ei eksinud.
14 Nõnda ei ole ka teie taevane Isa tahtmine, et üks neist väikestest hukkuks.
15 Ja kui su vend eksib sinu vastu, siis mine ja räägi talle tema süü sinu ja tema vahel. Kui ta sind kuuleb, oled sa võitnud oma venna.
16 Aga kui ta sind ei kuule, siis võta endaga veel üks või kaks, et iga sõna kahe või kolme tunnistaja suust kinnitataks.
17 Ja kui ta ei kuula neid, siis ütle seda kogudusele, aga kui ta ei kuule kogudust, siis olgu ta sulle nagu pagan ja tölner!
18 Tõesti, ma ütlen teile: kõik, mida te maa peal seote, on seotud ka taevas; ja kõik, mille te maa peal lahti päästate, on lahti ka taevas.
19 Taas ma ütlen teile, et kui kaks teist lepivad maa peal kokku mis tahes asja suhtes, mida nad paluvad, siis teeb seda neile minu Isa, kes on taevas.
20 Sest kus kaks või kolm on kokku kogunenud minu nimel, seal olen mina nende keskel.
21. Siis astus Peetrus tema juurde ja ütles: "Issand, kui tihti mu vend minu vastu pattu teeb ja ma annan talle andeks?" kuni seitse korda?
22 Jeesus ütles talle: " Ma ei ütle sulle, kuni seitse korda, vaid kuni seitsekümmend korda seitse."
23 Seepärast on taevariik võrreldav ühe kuningaga, kes tahab arvestada oma sulastega.
24 Ja kui ta oli hakanud arvestust tegema, toodi tema juurde üks, kes oli talle võlgu kümme tuhat talenti.
25 Aga et ta ei pidanud maksma, käskis ta isand müüa ta ja ta naine ja lapsed ja kõik, mis tal oli, ja tasuda.
26 Siis sulane heitis maha ja kummardas teda, öeldes: "Issand, ole minuga kannatlik ja ma maksan sulle kõik!"
27 Siis selle sulase isand hakkas hale ja vabastas ta ning andis talle võla andeks.
28 Aga seesama sulane läks välja ja leidis ühe oma kaasteenija, kes oli talle sada penni võlgu. Ja ta pani käed tema peale ja võttis tal kõrist, öeldes: "Maksa mulle, mis sa võlgned!"
29 Ja ta kaasteenija heitis maha tema jalge ette ja palus teda, öeldes: "Ole minuga kannatlik, siis ma maksan sulle kõik!"
30 Aga ta ei tahtnud, vaid läks ja heitis ta vangi, kuni ta maksab võla.
31 Kui ta kaasteenijad nägid, mis oli tehtud, hakkas neil väga kahju ning nad tulid ja rääkisid oma isandale kõik, mis oli tehtud.
32 Pärast seda, kui ta oli ta kutsunud, ütles ta isand talle: 'Oo kuri sulane, ma andsin sulle kõik selle võla andeks, sest sa soovisid mind.
33 Kas ka sina poleks pidanud halastama oma kaassulast, nagu ma halastasin sind?
34 Ja ta isand vihastas ja andis ta piinajate kätte, kuni ta maksab kõik, mis talle võlgne oli.
35 Nõnda teeb ka minu taevane Isa teile, kui te oma südamest ei andesta igaühele tema vennale tema eksimusi.

19. PEATÜKK

1 Ja sündis, et kui Jeesus oli need kõned lõpetanud, lahkus ta Galileast ja jõudis Juudamaa äärde Jordani taha.
2 Ja teda järgis palju rahvast; ja ta tegi nad seal terveks.
3 Tema juurde tulid ka variserid, ahvatledes teda ja küsides temalt: "Kas mehel on lubatud oma naist igal põhjusel ära visata?"

4 Ta vastas ja ütles neile: " Kas te pole lugenud, et see, kes need alguses tegi, tegi nad meheks ja naiseks?
5 Ja ütles: "Sellepärast peab mees hülgama isa ja ema ning jääma oma naise poole; ja nad kaks saavad üheks lihaks?"
6 Seepärast ei ole nad enam kaks, vaid üks liha. Mida siis Jumal on kokku liitnud, seda ärgu inimene lahutagu.
7 Nad küsisid temalt: "Miks käskis Mooses anda lahutuskiri ja ta ära panna?"
8 Ta ütles neile: " Teie südame kõvaduse pärast lubas Mooses teil oma naised ära jätta, aga algusest peale see nii ei olnud."
9 Ja ma ütlen teile: kes iganes jätab ära oma naise, välja arvatud hooruse tõttu, ja võtab teisega, rikub abielu; ja kes abiellub temaga, kes on ära võetud, rikub abielu.
10 Tema jüngrid ütlesid talle: "Kui mehe lugu on tema naisega nii, siis ei ole hea abielluda."
11 Aga ta ütles neile: " Kõik inimesed ei saa seda sõna vastu võtta, välja arvatud need, kellele see on antud."
12 Sest on mõned eunuhhid, kes on sündinud oma emaüsast, ja mõned eunuhhid, kes on tehtud inimestest, ja on ka neid, kes on end taevariigi pärast teinud. Kes suudab seda vastu võtta, see saagu.
13 Siis toodi tema juurde lapsed, et ta paneks oma käed nende peale ja palvetaks. Ja jüngrid noomisid neid.
14 Aga Jeesus ütles: " Laske lapsed ja ärge keelake neil minu juurde tulla, sest selliste päralt on taevariik!"
15 Ja ta pani oma käed nende peale ja lahkus sealt.
16 Ja vaata, üks tuli ja ütles temale: "Hea Õpetaja, mida head ma pean tegema, et mul oleks igavene elu?"
17 Ja ta ütles talle: " Miks sa mind heaks nimetad?" ei ole muud head kui üks, see on Jumal, aga kui sa tahad ellu minna, siis pea käske.
18 Ta küsis temalt: "Mis?" Jeesus ütles: Sa ei tohi mõrvata, sa ei tohi abielu rikkuda, sa ei tohi varastada, sa ei tohi anda valetunnistust,
19 Austa oma isa ja ema ja: Armasta oma ligimest nagu iseennast!
20 Noormees ütles talle: "Seda kõike olen ma hoidnud oma noorusest peale. Mis mul veel puudu on?"
21 Jeesus ütles talle: " Kui sa tahad olla täiuslik, siis mine müü, mis sul on, ja anna vaestele, ja sul on aare taevas, ja tule ja järgi mind.
22 Aga kui noormees seda sõna kuulis, läks ta kurvastusega minema, sest tal oli palju vara.
23 Siis ütles Jeesus oma jüngritele: " Tõesti, ma ütlen teile, et rikas mees vaevalt pääseb taevariiki."
24 Ja veel kord ma ütlen teile: kergem on kaamelil minna läbi nõelasilma kui rikkal mehel pääseda Jumala riiki.
25 Kui ta jüngrid seda kuulsid, olid nad väga hämmastunud ja ütlesid: "Kes siis saab päästetud?"
26 Aga Jeesus vaatas neid ja ütles neile: " Inimestele on see võimatu; aga Jumalaga on kõik võimalik.
27 Siis vastas Peetrus ja ütles talle: 'Vaata, me oleme kõik maha jätnud ja järginud sind; mis meil siis on?
28 Ja Jeesus ütles neile: " Tõesti, ma ütlen teile, et teie, kes olete järginud mind, taassünni ajal, kui Inimese Poeg istub oma auhiilguse troonile, istute ka kaheteistkümnel troonil ja mõistate kohut kaheteistkümne suguharu üle. Iisrael.
29 Ja igaüks, kes on hüljanud majad või vennad või õed või isa või ema või naise või lapsed või maad minu nime pärast, saab sajakordselt ja pärib igavese elu.
30 Aga paljud esimesed saavad viimasteks; ja viimased saavad esimeseks.

20. PEATÜKK

1 Sest taevariik on peremehe sarnane, kes läks varahommikul välja oma viinamäele töötegijaid palkama.
2 Ja kui ta oli töölistega kokku leppinud sendi päevas, saatis ta nad oma viinamäele.
3 Ja ta läks välja umbes kolmandal tunnil ja nägi teisi turul jõude seismas,
4 Ja ütles neile: Minge ka teie viinamäele, ja ma annan teile, mis on õige. Ja nad läksid oma teed.
5 Ta läks välja kuuendal ja üheksandal tunnil ja tegi samamoodi.
6 Ja umbes üheteistkümnendal tunnil läks ta välja ja leidis teisi jõude seismas ning ütles neile: "Miks te seisate siin terve päeva jõude?"
7 Nad ütlevad talle: "Sest keegi pole meid palganud." Ta ütles neile: 'Minge ka teie viinamäele! ja kõik, mis on õige, selle te saate.
8 Kui õhtu saabus, ütles viinamäe isand oma majapidajale: "Kutsuge töölised ja andke neile palk alates viimasest kuni esimeseni!"
9 Ja kui nad tulid, kes olid palgatud umbes üheteistkümnendal tunnil, said nad igaüks ühe sendi.
10 Aga kui esimene tuli, arvasid nad, et nad oleksid pidanud rohkem saama; ja samuti said nad igale mehele ühe sendi.
11 Ja kui nad selle kätte said, nurisesid nad kojamehe vastu:
12 öeldes: "Need viimased on töötanud vaid ühe tunni ja sa oled nad teinud meiega võrdseks, kes me oleme kandnud päeva koormat ja kuumust."
13 Aga tema vastas ühele neist ja ütles: 'Sõber, ma ei tee sulle ülekohut!
14 Võta see, mis sinu oma on, ja mine oma teed. Ma annan sellele viimasele, nagu sullegi.
15 Kas mul pole lubatud teha omadega, mida tahan? Kas su silm on kuri, sest mina olen hea?
16 Nii saavad viimased esimesteks ja esimesed viimasteks, sest paljud on kutsutud, aga vähesed valitud.
17 Ja Jeesus läks üles Jeruusalemma, ja võttis need kaksteist jüngrit teelt lahku ja ütles neile:
18 Vaata, me läheme üles Jeruusalemma; ja Inimese Poeg antakse ülempreestrite ja kirjatundjate kätte ning nad mõistavad ta surma,
19 Ja annab ta paganate kätte pilkamiseks, piitsutamiseks ja risti löömiseks; ja kolmandal päeval tõuseb ta üles.
20 Siis tuli tema juurde Sebedeuse laste ema koos oma poegadega, kummardas teda ja soovis temalt midagi.
21 Ja ta ütles temale: " Mida sa tahad?" Ta ütles talle: 'Anna, et need mu kaks poega saaksid sinu kuningriigis istuda, üks sinu paremal ja teine vasakul käel.
22 Aga Jeesus vastas ja ütles: " Te ei tea, mida te palute." Kas te võite juua karikast, millest mina joon, ja saada ristitud selle ristimisega, millega mind ristitakse? Nad ütlevad talle: 'Me oleme võimelised.
23 Ja ta ütles neile: " Te joote tõesti minu karikast ja teid ristitakse selle ristimisega, millega mina olen ristitud. Aga istuda minu paremal ja vasakul käel ei ole minu anda, vaid see tuleb. antud neile, kelle jaoks see on minu Isa poolt ette valmistatud.

24 Ja kui need kümme seda kuulsid, said nad nördimuseks nende kahe venna vastu.
25 Aga Jeesus kutsus nad enda juurde ja ütles: ' Te teate, et paganate vürstid valitsevad nende üle ja suured valitsevad nende üle.
26 Aga see ei tohi olla teie seas, vaid kes teie seas tahab olla suur, see olgu teie teenija;
27 Ja kes iganes teie seas tahab olla ülem, see olgu teie sulane!
28 Nagu Inimese Poeg ei tulnud, et teda teenida, vaid teenima ja andma oma elu lunaks paljude eest.
29 Ja kui nad Jeerikost lahkusid, järgnes talle suur rahvahulk.
30 Ja vaata, kaks pimedat istuvad tee ääres, kui nad kuulsid, et Jeesus läks mööda, hüüdsid ja ütlesid: "Issand, Taaveti Poeg, halasta meie peale!"
31 Ja rahvas noomis neid, et nad vaikiksid, kuid nad kisendasid seda enam, öeldes: "Issand, Taaveti Poeg, halasta meie peale!"
32 Ja Jeesus jäi seisma, kutsus nad ja ütles: " Mida te tahate, et ma teile teeksin?"
33 Nad ütlevad talle: "Issand, et meie silmad avaneksid!"
34 Jeesusel hakkas neist hale ja ta puudutas nende silmi. Ja nende silmad said kohe nägemise ja nad järgnesid talle.

21. PEATÜKK

1 Ja kui nad lähenesid Jeruusalemmale ja jõudsid Betfagesse, Õlimäe äärde, läkitas Jeesus kaks jüngrit,
2 ja ütles neile: ' Minge teie vastas asuvasse külla, ja te leiate otsekohe kinniseotud eesli ja temaga sälu. Laske need lahti ja tooge minu juurde!
3 Ja kui keegi teile midagi ütleb, öelge: Issand vajab neid; ja ta saadab nad kohe.
4 Kõik see sai tehtud, et läheks täide, mis on rääkinud prohveti kaudu, öeldes:
5 Ütle Siioni tütrele: Vaata, sinu Kuningas tuleb sinu juurde, tasane ja istub eesli seljas ja säu, eesli varss.
6 Ja jüngrid läksid ja tegid, nagu Jeesus neid käskis,
7 Ja tõid eesli ja sälu ning pani neile riided selga ja nad panid ta selga.
8 Ja väga suur rahvahulk laotas oma riided teele; teised lõikasid puudelt oksi ja puistasid need teele.
9 Ja rahvahulgad, kes käisid ees ja järgnesid, kisendasid, öeldes: "Hoosianna Taaveti Pojale! Õnnistatud olgu see, kes tuleb Issanda nimel! Hoosanna kõrgeimas.
10 Ja kui ta Jeruusalemma jõudis, kohkus kogu linn ja küsis: "Kes see on?"
11 Ja rahvas ütles: "See on Jeesus, Galilea Naatsareti prohvet."
12 Ja Jeesus läks Jumala templisse ja ajas välja kõik, kes pühakojas müüsid ja ostsid, ja kukutas ümber rahavahetajate lauad ja tuvide müüjate istmed,
13 Ja ütles neile: " Kirjutatud on: Minu koda kutsutakse palvekojaks; aga teie olete sellest teinud varaste koopas.
14 Ja pimedad ja jalutud tulid tema juurde templis; ja ta tegi nad terveks.
15 Ja kui ülempreestrid ja kirjatundjad nägid neid imelisi tegusid, mida ta tegi, ja lapsi templis hüüdmas ja öeldes: "Hoosianna Taaveti Pojale!" nad olid väga rahulolematud,
16 Ja ütles talle: "Kas sa kuuled, mida need räägivad?" Ja Jeesus ütles neile: " Jah! Kas te pole kunagi lugenud: imikute ja imetavate laste suust olete saavutanud kiituse?
17 Ja ta jättis nad maha ja läks linnast välja Betaaniasse; ja ta jäi sinna ööbima.
18 Hommikul linna tagasi tulles oli tal nälg.
19 Ja kui ta nägi teel viigipuud, tuli ta selle juurde ega leidnud sellelt midagi peale lehtede, ja ütles sellele: " Ärge ärgu ärgu kasvagu teil edaspidi igavesti vilja!" Ja viigipuu kuivas kohe ära.
20 Kui jüngrid seda nägid, imestasid nad ja ütlesid: "Kui ruttu on viigipuu kuivanud?"
21 Jeesus vastas ja ütles neile: " Tõesti, ma ütlen teile, kui teil on usku ja te ei kahtle, siis te mitte ainult ei tee seda, mis tehakse viigipuuga, vaid ka siis, kui te ütlete sellele mäele: "Tõesti ära." ja heiduta sind merre; seda tehakse.
22 Ja kõik, mida te iganes palves palute, uskudes, seda te saate.
23 Ja kui ta tuli templisse, tulid ülempreestrid ja rahva vanemad tema juurde, kui ta õpetas, ja küsisid: "Millise volitusega sa seda teed?" ja kes andis sulle selle meelevalla?
24 Ja Jeesus vastas ja ütles neile: ' Ka mina küsin teilt üht asja, kui te mulle ütlete, siis mina ütlen teile, millise meelevallaga ma seda teen.
25 Kust see Johannese ristimine tuli? taevast või inimestest? Ja nad arutlesid omavahel, öeldes: "Kui me ütleme: taevast!" ta ütleb meile: 'Miks te siis teda ei uskunud?
26 Aga kui me ütleme: inimestest; me kardame inimesi; sest kõik peavad Johannest prohvetiks.
27 Ja nad vastasid Jeesusele ja ütlesid: "Me ei saa öelda." Ja ta ütles neile: 'Ega ma teile ütle, millise meelevallaga ma seda teen.'
28 Aga mida teie arvate? Ühel mehel oli kaks poega; ja ta tuli esimese juurde ning ütles: 'Poeg, mine täna minu viinamäele tööle!'
29 Ta vastas ja ütles: "Ma ei taha." Aga pärast seda ta kahetses ja läks.
30 Ja ta tuli teise juurde ja ütles samamoodi. Tema vastas ja ütles: 'Ma lähen, härra!' aga ei läinud.
31 Kumb neist kahest täitis tema isa tahte? Nad ütlevad talle: esimene. Jeesus ütles neile: Tõesti, ma ütlen teile, tölnerid ja hoorad lähevad enne teid Jumala riiki.
32 Sest Johannes tuli teie juurde õiguse teed ja te ei uskunud teda, aga tölnerid ja hoorad uskusid teda. Ja kui te seda nägite, ei kahetsenud te pärast seda meelt, et te teda uskuksite.
33 Kuulake teist tähendamissõna: Üks majaperemees istutas viinamäe ja aitas selle ümber, kaevas sinna veinipressi ja ehitas torni ja andis selle põllumeestele välja ja läks kaugele maale.
34 Ja kui vilja kandmise aeg lähenes, saatis ta oma sulased põllumeeste juurde, et nad saaksid selle vilja kätte.
35 Ja põllumehed võtsid ta sulased ja peksid ühte, teise tapsid ja teise loopisid kividega.
36 Taas saatis ta teisi teenijaid rohkem kui esimene, ja nad tegid nendega samamoodi.
37 Aga kõige lõpuks läkitas ta nende juurde oma poja, öeldes: "Nad hakkavad austama mu poega!"
38 Aga kui põllumehed poega nägid, ütlesid nad omavahel: "See on pärija!" Tulge, tapame ta ja võtkem kinni tema pärand.

39 Ja nad püüdsid ta kinni, viskasid ta viinamäest välja ja tapsid ta.
40 Kui nüüd tuleb viinamäe isand, mida ta siis nende põllumeestega teeb?
41 Nad ütlevad talle: Ta hävitab need kurjad mehed õnnetult ja annab oma viinamäe teistele põllumeestele, kes annavad talle vilja omal ajal.
42 Jeesus ütles neile: " Kas te pole kunagi lugenud pühakirjadest: "Kivi, mille ehitajad hülgasid, on saanud nurgapealseks. See on Issanda tegu ja see on imeline meie silmis?"
43 Seepärast ma ütlen teile: Jumala riik võetakse teilt ära ja antakse rahvale, kes kannab selle vilju.
44 Ja kes iganes selle kivi peale kukub, see murtakse, aga kelle peale see kukub, selle jahvatab see pulbriks.
45 Ja kui ülempreestrid ja variserid kuulsid tema tähendamissõnu, mõistsid nad, et ta neist rääkis.
46 Aga kui nad tahtsid teda käed külge panna, kartsid nad rahvahulka, sest nad pidasid teda prohvetiks.

22. PEATÜKK

1 Ja Jeesus vastas ja rääkis neile taas tähendamissõnadega ning ütles:
2 Taevariik on ühe kuninga sarnane, kes tegi oma pojaga abielu,
3 Ja läkitas oma sulased pulma kutsutuid kutsuma, kuid nad ei tahtnud tulla.
4 Taas läkitas ta teisi teenijaid, öeldes: "Öelge neile, kes on kutsutud: Vaata, ma olen valmistanud oma õhtusöögi: mu härjad ja nuumloomad tapetakse ja kõik on valmis. Tulge pulma!"
5 Aga nad tegid seda kergemaks ja läksid üks oma tallu, teine oma kauba juurde.
6 Ja jäänuk võttis ta sulased ja palus neid õelalt ning tappis nad.
7 Aga kui kuningas sellest kuulis, siis ta vihastas ja saatis välja oma väed ning hävitas need mõrvarid ja põletas nende linna.
8 Siis ta ütles oma teenijatele: "Pulmad on valmis, kuid kutsutud ei olnud seda väärt."
9 Minge siis maanteedele ja kõik, keda leiate, abielluge.
10 Ja need sulased läksid välja maanteedele ja kogusid kokku kõik, kes leidsid, nii halvad kui head, ja pulmad olid külalistega sisustatud.
11 Ja kui kuningas tuli külalisi vaatama, nägi ta seal meest, kellel polnud pulmarõivaid.
12 Ja ta ütles talle: "Sõber, kuidas sa tulid siia ilma pulmarõivata?" Ja ta jäi sõnatuks.
13 Siis ütles kuningas sulastele: 'Sidage ta käed ja jalad kinni, viige ta ära ja visake ta välimisse pimedusse! seal on nutt ja hammaste kiristamine.
14 Sest paljud on kutsutud, aga vähesed on valitud.
15 Siis läksid variserid ja pidasid nõu, kuidas nad saaksid ta jutusse segada.
16 Ja nad läkitasid tema juurde oma jüngrid koos heroodeslastega, öeldes: "Õpetaja, me teame, et sa oled tõsi ja õpetad Jumala teed tões ega hooli kellestki, sest sa ei arvesta inimeste isikuga."
17 Ütle siis meile, mida sa arvad? Kas keisrile maksu andmine on lubatud või mitte?
18 Aga Jeesus tajus nende kurjust ja ütles: " Miks te kiusate mind, te silmakirjatsejad?"
19 Näidake mulle austust. Ja nad tõid temale senti.
20 Ja Ta ütles neile: " Kelle see pilt ja pealkiri on?"
21 Nad ütlesid talle: "Keisri oma!" Siis ta ütles neile: ' Andke siis keisrile, mis on keisri oma! ja Jumalale, mis on Jumala oma.
22 Kui nad neid sõnu kuulsid, imestasid nad ja jätsid ta maha ning läksid oma teed.
23 Samal päeval tulid tema juurde saduserid, kes ütlevad, et ülestõusmist ei ole, ja küsisid temalt:
24 Mooses ütles: "Õpetaja," ütles Mooses: "Kui mees sureb ilma lasteta, võtab ta vend oma naise ja kasvatab oma vennale soo."
25 Nüüd oli meiega seitse venda, ja esimene, kui ta oli naise võtnud, suri ja jättis oma naise vennale, kuna tal polnud probleeme.
26 Samamoodi ka teine ja kolmas kuni seitsmendani.
27 Ja lõpuks suri ka naine.
28 Kelle naine on siis ülestõusmisel seitsmest? sest ta oli neil kõigil.
29 Jeesus vastas ja ütles neile: " Te eksite, kuna te ei tunne kirju ega Jumala väge."
30 Sest ülestõusmise ajal nad ei abiellu ega abiellu, vaid on nagu Jumala inglid taevas.
31 Aga mis puudutab surnute ülestõusmist, siis kas te pole lugenud seda, mida Jumal teile on rääkinud, öeldes:
32 Kas mina olen Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal? Jumal ei ole surnute, vaid elavate Jumal.
33 Ja kui rahvahulk seda kuulis, hämmastas nad tema õpetust.
34 Aga kui variserid kuulsid, et ta oli saduserid vaigistanud, kogunesid nad kokku.
35 Siis üks neist, kes oli seadusetundja, esitas temale küsimuse, ahvatles teda ja ütles:
36 Õpetaja, milline on suurim käsk seaduses?
37 Jeesus ütles talle: Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kogu oma hingest ja kogu oma mõistusest!
38 See on esimene ja suur käsk.
39 Ja teine on selle sarnane: Armasta oma ligimest nagu iseennast!
40 Nende kahe käsu küljes on kogu seadus ja prohvetid.
41 Kui variserid olid kokku kogunenud, küsis Jeesus neilt:
42 Ütledes: Mida te arvate Kristusest? kelle poeg ta on? Nad ütlesid talle: "Taaveti Poeg!"
43 Ta ütles neile: " Kuidas siis Taavet nimetab teda vaimus Issandaks, öeldes:
44 Issand ütles mu Issandale: 'Istu mu paremale käele, kuni ma panen su vaenlased su jalge tüüriks?
45 Kui Taavet nimetab teda Issandaks, kuidas ta siis on tema poeg?
46 Ja keegi ei saanud talle sõnagi vastata ega julgenud sellest päevast peale temalt enam midagi küsida.

23. PEATÜKK

1 Siis Jeesus rääkis rahvahulgale ja oma jüngritele:
2 Öeldes: Kirjatundjad ja variserid istuvad Moosese istmel:
3 Kõike, mida nad nõuavad, pidage siis kinni ja tehke! aga ärge tehke nende tegude järgi, sest nad ütlevad, aga ei tee.

4 Sest nad seovad endale rasked ja rasked koormad ning panevad need inimeste õlgadele; aga nad ise ei liiguta neid ühegi sõrmega.
5 Aga kõiki oma tegusid nad teevad selleks, et inimesed neid näeksid: nad teevad laiemaks oma filakteeriumi ja laiendavad oma rõivaste piire,
6 Ja armastage ülemisi ruume pidudel ja ülemisi istekohti sünagoogides,
7 Ja tervitused turgudel ja inimeste kutsumine: rabi, rabi.
8 Aga ärge laske end hüüda rabiks, sest üks on teie Õpetaja, Kristus; ja te olete kõik vennad.
9 Ja ärge nimetage kedagi oma isaks maa peal, sest üks on teie Isa, kes on taevas.
10 Ärge laske ka teid kutsuda isandaks, sest üks on teie Õpetaja, Kristus.
11 Aga see, kes teie seas on suurim, olgu teie sulane!
12 Ja kes iganes ennast ülendab, seda alandatakse; ja kes end alandab, seda ülendatakse.
13 Aga häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad! sest te sulgete taevariigi inimeste ees, sest te ei lähe ise sisse ega lase sisse astujatel sisse minna.
14 Häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad! sest te õgite alla lesknaiste kojad ja teesklemise pärast palvetate pikka aega. Seetõttu saate suurema hukatuse osaliseks.
15 Häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad! sest te ümbritsete merd ja maad, et saada üks proselüüt, ja kui ta on tehtud, teete temast kaks korda rohkem põrgulapse kui teie ise.
16 Häda teile, te pimedad teejuhid, kes ütlete: "Kes iganes vannub templi juures, see pole midagi!" aga kes iganes vannub templi kulla juures, see on võlgnik!
17 Te rumalad ja pimedad! Sest kumb on suurem, kas kuld või tempel, mis kulla pühitseb?
18 Ja "Kes iganes altari juures vannub, see pole midagi; aga kes iganes vannub selle kingituse juures, see on süüdi.
19 Te rumalad ja pimedad! Sest kumb on suurem, kas kingitus või altar, mis anni pühitseb?
20 Kes siis vannub altari juures, vannub selle ja kõige selle juures, mis sellel on.
21 Ja kes vannub templi juures, see vannub selle ja selle juures, kes seal elab.
22 Ja kes vannub taeva juures, see vannub Jumala trooni ja selle nimel, kes sellel istub.
23 Häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad! sest te maksate kümnist piparmündist, aniisist ja köömnetest ning olete välja jätnud olulisemad seaduse, kohtumõistmise, halastuse ja usu. Seda oleksite pidanud tegema, mitte jätma teist tegemata.
24 Te pimedad juhid, kes kurnate sääre ja neelate alla kaameli.
25 Häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad! sest te puhastate karika ja vaagna väljastpoolt, kuid seest on need täis väljapressimist ja liialdust.
26 Sina pime variser, puhasta esmalt see, mis on tassi ja vaagna sees, et ka nende väliskülg oleks puhas.
27 Häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad! sest te olete valgeks võõbatud haudade sarnased, mis on küll pealtnäha kaunid, aga seest on täis surnute luid ja kõike ebapuhtust.
28 Nõnda paistate ka teie väljastpoolt õiged inimestele, aga seest olete täis silmakirjalikkust ja ülekohut.
29 Häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad! sest te ehitate prohvetite haudu ja kaunistate õigete haudu,
30 Ja öelge: Kui me oleksime olnud oma vanemate päevil, ei oleks me koos nendega prohvetite verest osa saanud.
31 Mispärast te olge ise tunnistajad, et te olete nende lapsed, kes tapsid prohvetid.
32 Täitke siis oma vanemate mõõt!
33 Maod, rästikute põlvkond, kuidas te pääsete põrgu hukatusest?
34 Mispärast, vaata, ma saadan teie juurde prohveteid ja tarku ja kirjatundjaid. Mõned neist te tapate ja lööte risti; ja mõnda neist piitsutage oma sünagoogides ja kiusage neid taga linnast linna.
35 Et teie peale tuleks kogu õige veri, mis on valatud maa peal, alates õige Aabeli verest kuni Sakariase, Barakja poja vereni, kelle te templi ja altari vahel tapsite.
36 Tõesti, ma ütlen teile, kõik see tuleb selle põlvkonna peale.
37 Jeruusalemm, Jeruusalemm, sina, kes tapad prohveteid ja viskad kividega surnuks neid, kes sinu juurde on saadetud, kui tihti ma oleksin tahtnud su lapsed kokku koguda, nagu kana kogub oma kanad tiibade alla, aga sina ei taha!
38 Vaata, teie maja jäetakse teile tühjaks.
39 Sest ma ütlen teile: te ei näe mind edaspidi, kuni te ütlete: õnnistatud on see, kes tuleb Issanda nimel!

24. PEATÜKK

1 Ja Jeesus läks välja ja lahkus templist. Ja tema jüngrid tulid tema juurde, et näidata talle templi hooneid.
2 Ja Jeesus ütles neile: " Kas te ei näe kõike seda?" Tõesti, ma ütlen teile, siia ei jäeta kivi kivi peale, mida maha ei visataks.
3 Ja kui ta istus Õlimäel, tulid jüngrid omaette tema juurde ja küsisid: "Ütle meile, millal need asjad juhtuvad?" ja mis on sinu tulemise ja maailma lõpu tunnus?
4 Jeesus vastas ja ütles neile: " Vaadake, et keegi teid ei petaks!"
5 Sest paljud tulevad minu nimel ja ütlevad: "Mina olen Kristus!" ja petab paljusid.
6 Ja te kuulete sõdadest ja kuulujuttudest sõdadest. Vaadake, et te ei kohkuks, sest kõik see peab sündima, aga lõpp ei ole veel käes.
7 Sest rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu, ja on nälga ja katkuid ja maavärinaid erinevates kohtades.
8 Kõik see on kurbuste algus.
9 Siis antakse teid ahastamiseks ja tapatakse; ja te olete minu nime pärast vihatud kõigi rahvaste poolt.
10 Ja siis paljud solvuvad ja reedavad üksteist ja vihkavad üksteist.
11 Ja palju valeprohveteid tõuseb ja nad petavad paljusid.
12 Ja kuna ülekohus läheb rohkeks, siis jahtub paljude armastus.
13 Aga kes peab vastu lõpuni, see päästetakse.
14 Ja seda kuningriigi evangeeliumi kuulutatakse kogu maailmas tunnistuseks kõigile rahvastele; ja siis tuleb lõpp.
15 Kui te nüüd näete seda jäledust, millest prohvet Taaniel on kõnelenud, seismas pühas paigas (kes loeb, see saagu aru!)
16 Siis põgenegu need, kes on Juudamaal, mägedesse!

17 See, kes on katusel, ärgu tulgu alla midagi oma majast
välja võtma.
18 Ja see, kes on väljal, ärgu pöördugu tagasi oma riideid
võtma.
19 Ja häda neile, kes on lapseootel, ja neile, kes neil päevil
imetavad!
20 Aga paluge, et teie põgenemine ei toimuks talvel ega
hingamispäeval!
21 Sest siis tuleb suur viletsus, milletaolist ei ole olnud
maailma algusest kuni tänapäevani, ega tule ka kunagi.
22 Ja kui neid päevi ei lühendata, ei pääseks ükski liha,
vaid äravalitute pärast lühendatakse neid päevi.
23 Kui siis keegi ütleb teile: "Vaata, siin on Kristus või
seal!" ei usu seda.
24 Sest tõusevad valekristused ja valeprohvetid ning teevad
suuri tunnustähti ja imesid; niivõrd, et kui see on võimalik,
petavad nad ära valitud.
25 Vaata, ma olen teile varem rääkinud.
26 Mispärast, kui nad ütlevad teile: Vaata, ta on kõrbes; ära
mine välja: vaata, ta on salakambrites; ei usu seda.
27 Sest otsekui välk tuleb idast ja paistab läände; nõnda on
ka Inimese Poja tulemine.
28 Sest kus iganes laip on, sinna kogunevad kotkad.
29 Kohe pärast nende päevade viletsust läheb päike
pimedaks ja kuu ei valgusta ja tähed langevad taevast ja
taeva väed kõiguvad.
30 Ja siis ilmub Inimese Poja märk taevas ja siis leinavad
kõik maa suguharud ja nad näevad Inimese Poega tulevat
taeva pilvedel suure väe ja hiilgusega.
31 Ja ta saadab oma inglid suure sarvehäälega ja nad
koguvad kokku tema valitud neljast tuulest, ühest taeva
otsast teise.
32 Õppige nüüd tähendamissõna viigipuust; Kui ta oks on
veel õrn ja lehed välja ajab, siis teate, et suvi on lähedal.
33 Nõnda ka teie, kui te kõike seda näete, teadke, et see on
lähedal, uste juures.
34 Tõesti, ma ütlen teile, see põlvkond ei möödu enne, kui
kõik see on täitunud.
35 Taevas ja maa kaovad, aga minu sõnad ei kao.
36 Aga sellest päevast ja tunnist ei tea keegi, ei taevainglid,
vaid ainult minu Isa.
37 Aga nagu olid Noa päevad, nõnda on ka Inimese Poja
tulemine.
38 Sest otsekui päevil enne veeuputust nad sõid ja jõid,
abiellusid ja abiellusid kuni päevani, mil Noa läks laeva,
39 Ja ei teadnud enne, kui tuli veeuputus ja viis nad kõik
minema; nõnda on ka Inimese Poja tulemine.
40 Siis on kaks väljal; üks võetakse ja teine jäetakse.
41 Kaks naist jahvatavad veski juures; üks võetakse ja
teine jäetakse.
42 Seepärast valvake, sest te ei tea, mis tunnil teie Issand
tuleb.
43 Aga teadke seda, et kui majavanem oleks teadnud,
millisel kellaajal varas tuleb, siis ta oleks valvanud ega
oleks lasknud oma maja lõhkuda.
44 Seepärast olge teiegi valmis, sest sel tunnil, mil te ei
arva, tuleb Inimese Poeg.
45 Kes on siis ustav ja tark sulane, kelle isand on pannud
oma pere üle valitsema, et anda neile õigel ajal süüa?
46 Õnnis on see sulane, kelle ta isand tulles leiab nii
tegemast.
47 Tõesti, ma ütlen teile, et ta paneb ta valitsema kogu oma
vara üle.
48 Aga kui see kuri sulane ütleb oma südames: "Mu isand
viivitab oma tulekuga!"
49 Ja hakkab lööma oma kaasteenijaid ning sööma ja
jooma koos joodikuga;
50 Selle sulase isand tuleb päeval, mil ta teda ei oota, ja
tunnil, millest ta ei tea,
51 Ja lõikab ta osadeks ja määrab talle osa koos
silmakirjatsejatega; seal on nutt ja hammaste kiristamine.

25. PEATÜKK

1 Siis võrreldakse taevariiki kümne neitsiga, kes võtsid
oma lambid ja läksid peigmehele vastu.
2 Ja viis neist olid targad ja viis olid rumalad.
3 Need, kes olid rumalad, võtsid oma lambid ega võtnud
õli kaasa.
4 Aga targad võtsid õli oma anumasse koos lampidega.
5 Kui peigmees viivis, magasid nad kõik ja magasid.
6 Ja keskööl kostis hüüd: Vaata, peigmees tuleb! minge
temaga kohtuma.
7 Siis tõusid kõik need neitsid ja korrastasid oma lambid.
8 Ja rumalad ütlesid tarkadele: 'Andke meile oma õlist! sest
meie lambid on kustunud.
9 Aga targad vastasid ja ütlesid: "Ei ole!" et sellest ei
jätkuks meile ja teile, vaid minge pigem müüjate juurde ja
ostke endale.
10 Ja kui nad läksid ostma, tuli peigmees; ja need, kes olid
valmis, läksid koos temaga pulma, ja uks suleti.
11 Pärast tulid ka teised neitsid ja ütlesid: "Issand, Issand,
ava meile!"
12 Aga tema vastas ja ütles: Tõesti, ma ütlen teile, ma ei
tunne teid.
13 Valvake siis, sest te ei tea ei päeva ega tundi, mil
Inimese Poeg tuleb.
14 Sest taevariik on nagu mees, kes rändab kaugele maale,
kes kutsus oma sulased ja andis neile oma vara.
15 Ja ühele andis ta viis talenti, teisele kaks ja teisele ühe;
igale mehele vastavalt tema mitmele võimekusele; ja asus
kohe teele.
16 Siis läks see, kes oli saanud viis talenti, ja kauples
nendega ning tegi neist veel viis talenti.
17 Ja samamoodi see, kes oli saanud kaks, sai ka teised
kaks.
18 Aga see, kes selle oli saanud, läks ja kaevas maa sisse
ning peitis oma isanda raha.
19 Pika aja pärast tuli nende sulaste isand ja pidas nendega
arvet.
20 Ja see, kes oli saanud viis talenti, tuli ja tõi veel viis
talenti ning ütles: "Issand, sa andsid minu kätte viis talenti!
21 Tema isand ütles talle: "Hästi tehtud, sa hea ja ustav
sulane! Sa oled olnud ustav vähestes asjades, ma panen su
paljude asjade üle valitsejaks: mine oma isanda rõõmusse!"
22 Ka see, kes oli saanud kaks talenti, tuli ja ütles: "Issand,
sa andsid mulle kaks talenti!
23 Tema isand ütles talle: "Hästi tehtud, hea ja ustav
sulane!" sa oled olnud ustav vähestes asjades, ma panen
sind paljude asjade üle valitsejaks: mine oma isanda
rõõmusse!

24 Siis tuli see, kes oli saanud ühe talendi, ja ütles: "Issand, ma teadsin sind, et sa oled kõva mees, kes lõikab sealt, kus sa ei ole külvanud, ja kogud sealt, kus sa ei ole õlgi võtnud.
25 Ja ma kartsin, läksin ja peitsin su talendi maa alla. Vaata, seal on sinu oma.
26 Tema isand vastas ja ütles talle: 'Sa kuri ja laisk sulane, sa teadsid, et ma lõikan sealt, kus ma ei ole külvanud, ja kogun sealt, kust ma ei ole õlgi külvanud.
27 Sa oleksid siis pidanud mu raha andma rahavahetajate kätte ja siis oleksin oma tulekul saanud oma raha liigkasuga.
28 Siis võtke talt talent ja andke see sellele, kellel on kümme talenti!
29 Sest igaühele, kellel on, antakse ja tal on külluslikult, aga kellel ei ole, võetakse ära seegi, mis tal on.
30 Ja visake kasutu sulane välispimedusse: seal on nutt ja hammaste kiristamine.
31 Kui Inimese Poeg tuleb oma auhiilguses ja kõik pühad inglid koos temaga, siis ta istub oma auhiilguse troonile.
32 Ja tema ette kogutakse kõik rahvad ja ta eraldab nad üksteisest, otsekui karjane jagab oma lambad sikkudest.
33 Ja ta seab lambad oma paremale käele, aga kitsed vasakule käele.
34 Siis ütleb kuningas neile, kes on oma paremal käel: "Tulge, mu Isa õnnistatud, pärige kuningriik, mis on teile valmistatud maailma rajamisest peale!
35 Sest ma olin näljane ja te andsite mulle süüa; mul oli janu ja te andsite mulle juua; ma olin võõras ja te võtsite mind vastu.
36 Alasti ja te riietasite mind; ma olin haige ja te külastasite mind; ma olin vangis ja te tulite minu juurde.
37 Siis vastavad õiged talle ja ütlevad: "Issand, millal me nägime sind näljasena ja toitsime sind?" või janune ja andis sulle juua?
38 Millal me nägime sind võõrana ja võtsime su sisse? või alasti ja riietanud sind?
39 Või millal me nägime sind haigena või vangis ja tulime sinu juurde?
40 Ja kuningas vastab ja ütleb neile: Tõesti, ma ütlen teile, mida te olete teinud ühele nendest mu kõige väiksematest vendadest, olete seda teinud mulle.
41 Siis ütleb ta ka neile, kes on vasakul käel: "Minge ära minu juurest, te neetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele!"
42 Sest ma olin näljane ja te ei andnud mulle süüa; mul oli janu ja te ei andnud mulle juua.
43 Ma olin võõras ja te ei võtnud mind vastu, alasti ja te ei riietanud mind; haige ja vangis, aga te ei külastanud mind.
44 Siis ka nemad vastavad talle ja ütlevad: "Issand, millal me nägime sind näljasena või januna või võõrana või alasti või haigena või vangis ega teeninud sind?
45 Siis ta vastab neile, öeldes: Tõesti, ma ütlen teile, mida te ei teinud ühelegi neist kõige väiksematest, seda te ei teinud mulle.
46 Ja need lähevad igavesse karistusse, aga õiged igavesse ellu.

26. PEATÜKK

1 Ja sündis, kui Jeesus oli kõik need sõnad lõpetanud, ütles ta oma jüngritele:
2 Te teate, et kahe päeva pärast on paasapüha ja Inimese Poeg antakse risti lüüa.
3 Siis kogunesid ülempreestrid, kirjatundjad ja rahva vanemad ülempreestri kotta, keda kutsuti Kaifaks,
4 Ja nad pidasid nõu, et nad võiksid Jeesuse kavalusega kinni võtta ja tappa.
5 Aga nad ütlesid: "Mitte pühal, et rahva seas ei tekiks kära!"
6 Kui Jeesus oli Betaanias, pidalitõbise Siimona majas,
7 Tema juurde tuli naine, kellel oli alabasterkarp väga hinnalise salviga, ja valas selle talle pähe, kui ta istus söögi juures.
8 Aga kui ta jüngrid seda nägid, said nad pahaseks ja ütlesid: "Milleks see raiskamine on?"
9 Sest seda salvi oleks võinud kallilt maha müüa ja vaestele anda.
10 Kui Jeesus sellest aru sai, ütles ta neile: " Miks te seda naist vaevate?" sest ta on minuga hea töö teinud.
11 Sest vaeseid on alati teiega; aga mind pole teil alati olnud.
12 Sest kui ta valas seda salvi mu ihule, tegi ta seda minu matmiseks.
13 Tõesti, ma ütlen teile: kus iganes kogu maailmas seda evangeeliumi kuulutatakse, seal kuulutatakse ka seda, mida see naine on teinud, tema mälestuseks.
14 Siis üks kaheteistkümnest, nimega Juudas Iskariot, läks ülempreestrite juurde,
15 Ja ütles neile: "Mida te mulle annate ja ma annan ta teie kätte?" Ja nad sõlmisid temaga lepingu kolmkümmend hõberaha.
16 Ja sellest ajast peale otsis ta võimalust teda ära anda.
17 Hapnemata leivapüha esimesel päeval tulid jüngrid Jeesuse juurde ja küsisid temalt: "Kus sa tahad, et me valmistame sulle paasapüha?"
18 Ja ta ütles: " Minge linna sellise mehe juurde ja öelge talle: "Õpetaja ütleb: "Minu aeg on käes!" Ma pean paasapüha sinu majas koos oma jüngritega.
19 Ja jüngrid tegid, nagu Jeesus oli neile määranud; ja nad valmistasid paasapüha.
20 Aga kui õhtu oli saabunud, istus ta kaheteistkümnega maha.
21 Ja kui nad sõid, ütles ta: ' Tõesti, ma ütlen teile, üks teist reedab mind.
22 Ja nad olid väga kurvad ja hakkasid igaüks temale ütlema: "Issand, kas see olen mina?"
23 Ja ta vastas ning ütles: " Kes kasteb oma käe koos minuga nõusse, see reedab mind."
24 Inimese Poeg läheb, nagu temast on kirjutatud, aga häda sellele inimesele, kes Inimese Poja ära annab! sellele mehele oleks olnud hea, kui ta poleks sündinud.
25 Siis vastas Juudas, kes ta reetis, ja ütles: "Õpetaja, kas see olen mina?" Ta ütles talle: ' Sa ütlesid!'
26 Ja kui nad sõid, võttis Jeesus leiva, õnnistas, murdis ja andis jüngritele ning ütles: " Võtke ja sööge!" see on minu keha.
27 Ja ta võttis karika, tänas ja andis neile, öeldes: ' Jooge sellest kõik!
28 Sest see on minu uue testamendi veri, mis valatakse paljude eest pattude andeksandmiseks.
29 Aga ma ütlen teile: edaspidi ei joo ma sellest viinapuu viljast kuni selle päevani, mil ma joon seda uut koos teiega oma Isa kuningriigis.

30 Ja kui nad olid laulu laulnud, läksid nad välja Õlimäele.
31 Siis Jeesus ütles neile: " Te kõik olete sel ööl minu pärast solvunud, sest on kirjutatud: "Ma löön karjast ja karja lambad pillutatakse laiali."
32 Aga kui ma olen üles tõusnud, lähen ma enne teid Galileasse.
33 Peetrus vastas ja ütles talle: "Kuigi kõik inimesed pahandaksid sinu pärast, ei solvu mina iialgi."
34 Jeesus ütles talle: ' Tõesti, ma ütlen sulle, et sel ööl, enne kui kukk laulab, salgad sa mind kolm korda.
35 Peetrus ütles talle: "Kuigi ma peaksin koos sinuga surema, ei salga ma sind!" Samamoodi ütlesid kõik jüngrid.
36 Siis tuli Jeesus koos nendega paika, mida nimetatakse Ketsemaniks, ja ütles jüngritele: " Istuge siia, kuni ma lähen sinna palvetama!"
37 Ja ta võttis endaga kaasa Peetruse ja kaks Sebedeuse poega ning hakkas muutuma kurvaks ja väga raskeks.
38 Siis ta ütles neile: " Mu hing on väga kurb, kuni surmani. Jääge siia ja valvake koos minuga!"
39 Ja ta läks veidi kaugemale, langes silmili ja palvetas ning ütles: " Oo mu Isa, kui võimalik, siis mine see karikas minust ära, ometi mitte nii nagu mina tahan, vaid nagu sina!"
40 Ja Ta tuli jüngrite juurde ja leidis nad magamast ning ütles Peetrusele: " Mis te ei võinud koos minuga tundigi valvata?"
41 Valvake ja palvetage, et te ei satuks kiusatusse: vaim on küll valmis, aga liha on nõrk.
42 Ta läks teist korda ära ja palvetas, öeldes: Oo mu Isa, kui see karikas ei lähe minust ilma, kui ma seda ei joo, siis sündigu sinu tahtmine!
43 Ja ta tuli ja leidis nad jälle magamast, sest nende silmad olid rasked.
44 Ja ta jättis nad maha ja läks jälle ära ning palvetas kolmandat korda, öeldes samad sõnad.
45 Siis ta tuli oma jüngrite juurde ja ütleb neile: " Magage nüüd ja puhake! Vaata, tund on käes ja Inimese Poeg antakse patuste kätte!"
46 Tõuse üles, lähme! Vaata, see on lähedal, kes mind ära annab.
47 Ja kui ta veel rääkis, vaata, tuli Juudas, üks kaheteistkümnest, ja koos temaga suur hulk mõõkade ja nuiadega ülempreestrite ja rahvavanemate poolt.
48 Aga see, kes ta ära andis, andis neile märgi, öeldes: Keda ma suudlen, see on tema. Hoidke teda!
49 Ja ta tuli kohe Jeesuse juurde ja ütles: "Tere, isand!" ja suudles teda.
50 Ja Jeesus ütles talle: " Sõber, miks sa tuled?" Siis nad tulid, panid käed Jeesuse peale ja võtsid ta kinni.
51 Ja vaata, üks neist, kes olid koos Jeesusega, sirutas oma käe ja tõmbas mõõga ning lõi ülempreestri teenijat ja lõi tal kõrva maha.
52 Siis ütles Jeesus talle: " Pista oma mõõk tagasi tema asemele, sest kõik, kes mõõga haaravad, hukkuvad mõõga läbi!"
53 Kas sa arvad, et ma ei saa nüüd oma Isa poole palvetada ja ta annab mulle peagi rohkem kui kaksteist leegioni ingleid?
54 Aga kuidas saavad siis kirjad täide minna, et nii peab olema?
55 Selsamal tunnil ütles Jeesus rahvahulkadele: " Kas te olete tulnud välja nagu varga vastu mõõkade ja nuiadega, et mind kinni võtta?" Ma istusin iga päev teie juures templis õpetamas ja te ei võtnud mind kinni.
56 Aga see kõik sündis, et prohvetite kirjad läheksid täide. Siis jätsid kõik jüngrid ta maha ja põgenesid.
57 Ja need, kes Jeesuse kinni olid võtnud, viisid ta ülempreester Kaifase juurde, kuhu olid kogunenud kirjatundjad ja vanemad.
58 Aga Peetrus järgnes talle kaugelt ülempreestri kotta ja läks sisse ning istus sulaste juurde, et näha lõppu.
59 Aga ülempreestrid ja vanemad ja kogu nõukogu otsisid valetunnistust Jeesuse vastu, et teda tappa;
60 Aga ei leidnud ühtegi; jah, kuigi tuli palju valetunnistajaid, ei leidnud nad ühtegi. Lõpuks tulid kaks valetunnistajat,
61 Ja ütles: "See mees ütles: "Ma võin Jumala templi hävitada ja kolme päevaga üles ehitada."
62 Ja ülempreester tõusis ja ütles temale: "Kas sa ei vasta midagi?" mis on see, mida need tunnistavad sinu vastu?
63 Aga Jeesus jäi vait. Ja ülempreester vastas ning ütles talle: 'Ma vannutan sind elava Jumala ees, et sa ütle meile, kas sina oled Kristus, Jumala Poeg?
64 Jeesus ütles talle: " Sa ütlesid: ometi ma ütlen teile, et edaspidi näete Inimese Poega istumas väe paremal käel ja tulevat taeva pilvedes."
65 Siis rebis ülempreester oma riided lõhki ja ütles: "Ta on rääkinud jumalateotust!" milleks meil veel tunnistajaid vaja on? vaata, nüüd olete kuulnud tema teotust.
66 Mis te arvate? Nad vastasid ja ütlesid: "Ta on surmasüüdi!"
67 Siis nad sülitasid talle näkku ja peksisid teda; ja teised lõid teda peopesaga,
68 öeldes: "Kristus, kuuluta meile prohvetlikult, kes on see, kes sind lõi?"
69 Peetrus istus väljas palees ja tema juurde tuli neiu ja ütles: "Sina olid ka koos Galilea Jeesusega!"
70 Aga tema salgas nende kõigi ees, öeldes: "Ma ei tea, mida sa räägid!"
71 Ja kui ta verandale läks, nägi teda teine teenija ja ütles neile, kes seal olid: "See oli ka Jeesuse Naatsareti juures."
72 Ja jälle salgas ta vandega: Ma ei tunne seda meest.
73 Ja mõne aja pärast tulid kõrvalseisjad tema juurde ja ütlesid Peetrusele: 'Tõesti, sina oled ka üks neist! sest su kõne hirmutab sind.
74 Siis ta hakkas kiruma ja vanduma, öeldes: "Ma ei tunne seda meest!" Ja kohe laulis kukk.
75 Ja Peetrusele meenus Jeesuse sõna, mis temale ütles: "Enne kui kukk laulab, salgad sa mind kolm korda!" Ja ta läks välja ja nuttis kibedasti.

27. PEATÜKK

1 Kui hommik tuli, pidasid kõik ülempreestrid ja rahvavanemad Jeesuse vastu nõu, et ta tappa.
2 Kui nad olid ta kinni sidunud, viisid nad ta minema ja andsid maavalitseja Pontius Pilatuse kätte.
3 Siis Juudas, kes ta oli ära andnud, kahetses, kui ta nägi, et ta oli hukka mõistetud, ja viis kolmkümmend hõbetükki ülempreestritele ja vanematele,
4 öeldes: "Ma olen pattu teinud, et olen reetnud süütu vere." Ja nad ütlesid: 'Mis see meile on? näed seda.
5 Ja ta viskas hõbetükid pühakojas maha ja lahkus ning läks ja poos end üles.

6 Ja ülempreestrid võtsid hõbetükid ja ütlesid: "Neid ei ole lubatud varakambrisse panna, sest see on vere hind."
7 Ja nad pidasid nõu ja ostsid endaga kaasa potissepa põllu, et sinna võõraid matta.
8 Sellepärast kutsuti seda põldu tänini verepõlluks.
9 Siis läks täide see, mis oli rääkinud prohvet Jeremyselt, öeldes: "Ja nad võtsid need kolmkümmend hõberaha, selle kallihinnaline hind, keda nad Iisraeli laste seast hindasid."
10 Ja andis need pottsepa põlluks, nagu Issand oli mulle määranud.
11 Ja Jeesus seisis maavalitseja ees ja maavalitseja küsis temalt: "Kas sina oled juutide kuningas?" Ja Jeesus ütles talle: sina ütled.
12 Ja kui ülempreestrid ja vanemad teda süüdistasid, ei vastanud ta midagi.
13 Siis ütles Pilaatus temale: "Kas sa ei kuule, kui palju asju nad sinu vastu tunnistavad?"
14 Ja ta ei vastanud talle sõnagi; niivõrd, et kuberner imestas väga.
15 Sel pidupäeval oli kuberneril kombeks vabastada rahvale vang, keda nad tahtsid.
16 Ja neil oli siis üks tähelepanuväärne vang, keda kutsuti Barabas.
17 Aga kui nad olid kokku kogunenud, ütles Pilaatus neile: "Keda te tahate, et ma teile lahti laseksin?" Barabas või Jeesus, keda kutsutakse Kristuseks?
18 Sest ta teadis, et nad kadedusest vabastasid ta.
19 Kui ta oli istunud kohtuotsa, saatis ta naine tema juurde, öeldes: "Ära ole selle õige mehega midagi tegemist, sest ma olen täna unes palju kannatanud tema pärast."
20 Aga ülempreestrid ja vanemad veensid rahvast, et nad paluksid Barabaselt ja hävitaksid Jeesuse.
21 Kuberner vastas ja ütles neile: "Kas te kahest tahate, et ma teile vabastan?" Nad ütlesid: Barabas.
22 Pilaatus küsis neilt: "Mis ma siis pean tegema Jeesusega, keda nimetatakse Kristuseks?" Nad kõik ütlevad talle: "Lööda ta risti!"
23 Ja maavalitseja ütles: "Mis kurja ta on teinud?" Aga nad kisendasid seda enam, öeldes: "Lööda ta risti!"
24 Kui Pilaatus nägi, et ta ei saa midagi võita, vaid et kära tekkis, võttis ta vett ja pesi käsi rahva ees, öeldes: "Ma olen süütu selle õige inimese vere pärast. Vaadake seda!"
25 Siis kostis kogu rahvas ja ütles: "Tema veri tulgu meie ja meie laste peale!"
26 Siis ta vabastas Barabase neile ja andis Jeesust piitsutades risti lüüa.
27 Siis viisid maavalitseja sõdurid Jeesuse saali ja kogusid tema juurde kogu sõjameeste rühma.
28 Ja nad riisusid ta ja panid talle helepunase kuube.
29 Ja kui nad olid pinninud okaskrooni, panid nad selle talle pähe ja pilliroo tema paremasse kätte. Ja nad kummardasid põlve tema ees ja pilkasid teda, öeldes: "Tere, juutide kuningas!"
30 Ja nad sülitasid tema peale, võtsid pilliroo ja lõid teda pähe.
31 Ja pärast seda, kui nad olid teda pilkanud, võtsid nad talt rüü seljast, panid ta selga tema enda rõivad ja viisid ta minema, et teda risti lüüa.
32 Ja kui nad välja tulid, leidsid nad ühe Küreenest pärit mehe, nimega Siimona, keda nad sundisid kandma tema risti.
33 Ja kui nad jõudsid paika, mida nimetatakse Kolgataks, see tähendab pealuu kohta,
34 Nad andsid talle juua sapiga segatud äädikat ja kui ta oli seda maitsnud, ei tahtnud ta juua.
35 Ja nad lõid ta risti ja jagasid liisku heites ta riided, et läheks täide, mis prohveti kaudu oli öeldud: Nad jagasid enda vahel mu rõivad ja mu rõivaste peale heitsid liisku.
36 Ja istudes vaatasid nad teda seal;
37 Ja pani tema pea kohale oma süüdistuse, mis oli kirjutatud: SEE ON JEESUS, JUUTIDE KUNINGAS.
38 Siis löödi koos temaga risti kaks varast, üks paremal ja teine vasakul käel.
39 Ja need, kes möödusid, sõimasid teda pead vangutades,
40 Ja öeldes: "Sina, kes lammutate templi ja ehitate selle kolme päevaga, päästa iseennast!" Kui sa oled Jumala Poeg, tule ristilt alla.
41 Samamoodi ütlesid teda pilkavad ülempreestrid koos kirjatundjate ja vanematega:
42 Ta päästis teisi; iseennast ta päästa ei suuda. Kui ta on Iisraeli kuningas, tulgu ta nüüd ristilt alla ja me usume teda.
43 Ta lootis Jumala peale; päästku ta nüüd, kui ta tahab, sest ta ütles: 'Mina olen Jumala Poeg!'
44 Ka vargad, kes olid koos temaga risti löödud, viskasid selle tema hammastesse.
45 Aga kuuendast tunnist alates oli pimedus üle kogu maa kuni üheksanda tunnini.
46 Ja umbes üheksandal tunnil hüüdis Jeesus valju häälega, öeldes: " Eeli, Eeli, lama sabahtani?" see tähendab: Mu Jumal, mu Jumal, miks sa mu maha jätsid?
47 Mõned seal seisjatest ütlesid seda kuuldes: "See mees kutsub Eliase!"
48 Ja kohe jooksis üks neist, võttis käsna ja täitis selle äädikaga, pani pilliroo peale ja andis talle juua.
49 Ülejäänud ütlesid: "Olgu, vaatame, kas Eelija tuleb teda päästma?"
50 Kui Jeesus taas suure häälega kisendas, andis ta vaimu.
51 Ja vaata, templi eesriie rebenes ülevalt alla kaheks; ja maa värises ja kaljud purunesid;
52 Ja hauad avati; ja tõusis palju pühade surnukehi, kes magasid,
53 Ja ta tuli pärast ülestõusmist haudadest välja ja läks pühasse linna ja ilmus paljudele.
54 Aga kui väepealik ja need, kes Jeesust valvasid koos temaga, nägid maavärinat ja seda, mis sündis, kartsid nad väga ja ütlesid: "See oli tõesti Jumala Poeg!"
55 Ja seal oli palju naisi, kes nägid eemalt, kes järgnesid Jeesusele Galileast ja teenisid teda.
56 Nende hulgas oli Maarja Magdaleena ja Maarja, Jaakobuse ja Joosese ema ning Sebedeuse laste ema.
57 Õhtu saabudes tuli rikas mees Arimaatiast, nimega Joosep, kes ka ise oli Jeesuse jünger.
58 Ta läks Pilaatuse juurde ja palus Jeesuse surnukeha. Siis käskis Pilaatus surnukeha üle anda.
59 Ja kui Joosep oli keha võtnud, mähkis ta selle puhta linase riide sisse,
60 Ja pani selle oma uude hauakambrisse, mille ta oli kaljusse raiunud, veeretas suure kivi haua ukse juurde ja läks minema.
61 Ja Maarja Magdaleena ja teine Maarja istusid haua vastas.
62 Järgmisel päeval, mis järgnes ettevalmistuspäevale, tulid ülempreestrid ja variserid kokku Pilaatuse juurde,

63 öeldes: "Härra, me mäletame, et see petis ütles veel elades: "Kolme päeva pärast tõusen ma üles."
64 Käske siis, et haud oleks kaitstud kuni kolmanda päevani, et tema jüngrid ei tuleks öösel ega varastaks teda ega ütleks rahvale: Ta on surnuist üles tõusnud. Nii et viimane eksitus on hullem kui esimene.
65 Pilaatus ütles neile: "Teil on valvur! Minge ja tehke seda nii kindlalt, kui suudate!"
66 Ja nad läksid ja kindlustasid haua, pitseerides kivi ja pannes kella.

28. PEATÜKK

1 Hingamispäeva lõpus, kui hakkas koitma nädala esimese päeva poole, tulid Maarja Magdaleena ja teine Maarja hauda vaatama.
2 Ja vaata, sündis suur maavärin, sest Issanda ingel laskus taevast alla ja tuli ning veeretas kivi ukselt tagasi ja istus sellele.
3 Tema nägu oli nagu välk ja tema rõivad valged kui lumi.
4 Ja tema kartuses värisesid valvurid ja muutusid nagu surnud.
5 Ja ingel vastas ja ütles naistele: "Ärge kartke, sest ma tean, et te otsite Jeesust, kes on ristilöödud!"
6 Teda ei ole siin, sest ta on üles tõusnud, nagu ta ütles. Tule ja vaata kohta, kus Issand lamas.
7 Ja minge kiiresti ja öelge Tema jüngritele, et Ta on surnuist üles tõusnud; ja vaata, ta läheb teie eel Galileasse; seal te näete teda. Vaata, ma olen teile öelnud.
8 Ja nad lahkusid kiiresti hauast hirmu ja suure rõõmuga; ja jooksis oma jüngritele sõna rääkima.
9 Ja kui nad läksid tema jüngritele rääkima, vaata, Jeesus tuli neile vastu ja ütles: " Tere! Ja nad tulid ja hoidsid teda jalgadest ning kummardasid teda.
10 Siis ütles Jeesus neile: " Ärge kartke! Minge ja öelge mu vendadele, et nad lähevad Galileasse ja seal nad näevad mind!"
11 Aga kui nad läksid, vaata, mõned vahimehed tulid linna ja rääkisid ülempreestritele kõike, mis oli tehtud.
12 Ja kui nad olid kogunenud koos vanematega ja pidanud nõu, andsid nad sõduritele palju raha,
13 öeldes: "Öelge, Tema jüngrid tulid öösel ja varastasid ta minema, kui me magasime."
14 Ja kui see maavalitseja kõrvu tuleb, siis me veename teda ja kaitseme teid.
15 Ja nad võtsid raha ja tegid, nagu neid õpetati; ja seda sõna räägitakse juutide seas kuni tänapäevani.
16 Siis läksid need üksteist jüngrit Galileasse mäele, kuhu Jeesus oli nad määranud.
17 Teda nähes kummardasid nad teda, kuid mõned kahtlesid.
18 Ja Jeesus tuli ja rääkis nendega, öeldes: Minule on antud kõik võim taevas ja maa peal.
19 Minge siis ja õpetage kõiki rahvaid, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse.
20 Õpetades neid pidama kõike, mida ma olen teile käskinud, ja vaata, ma olen teiega iga päev maailma lõpuni. Aamen.

Markuse Evangeelium

1. PEATÜKK

1 Jeesuse Kristuse, Jumala Poja evangeeliumi algus;
2 Nagu prohvetites on kirjutatud: 'Vaata, ma saadan sinu ees oma käskjala, kes valmistab sulle tee sinu ette.
3 Hüüdja hääl kõrbes: "Valmistage Issandale tee, tehke tasaseks tema teed!"
4 Johannes ristis kõrbes ja kuulutas meeleparanduse ristimist pattude andeksandmiseks.
5 Ja kogu Juudamaa ja Jeruusalemma maa läks tema juurde välja ning kõik ristiti tema poolt Jordani jões, tunnistades oma patud.
6 Ja Johannes oli riietatud kaamelikarvadega ja nahast vööga ümber niude; ja ta sõi jaaniussi ja metsmett;
7 Ja jutlustas, öeldes: Minu järel tuleb minust vägevam, kelle kingapaela ma ei ole väärt kummardama ja lahti lahti võtma.
8 Mina olen teid küll veega ristinud, aga tema ristib teid Püha Vaimuga.
9 Ja neil päevil sündis, et Jeesus tuli Galilea Naatsaretist ja Johannes ristis ta Jordanis.
10 Ja kohe veest välja tulles nägi ta taevast avanevat ja Vaimu otsekui tuvi laskuvat tema peale.
11 Ja taevast kostis hääl: "Sina oled mu armas Poeg, kellest mul on hea meel!"
12 Ja Vaim ajas ta kohe kõrbe.
13 Ja ta oli seal kõrbes nelikümmend päeva Saatana kiusatuna; ja oli metsloomade juures; ja inglid teenisid teda.
14 Aga pärast seda, kui Johannes vangi pandi, tuli Jeesus Galileasse ja kuulutas evangeeliumi Jumala kuningriigist,
15 Ja öeldes: Aeg on täis saanud ja Jumala riik on lähedal. Parandage meelt ja uskuge evangeeliumi!
16 Kui ta kõndis Galilea mere ääres, nägi ta Siimonit ja tema venda Andreast võrku merre heitmas, sest nad olid kalurid.
17 Ja Jeesus ütles neile: " Tulge minu järel, siis ma teen teist inimeste püüdjateks!"
18 Ja kohe jätsid nad oma võrgud maha ja järgnesid talle.
19 Ja kui ta oli sealt veidi edasi läinud, nägi ta Jaakobust, Sebedeuse poega, ja tema venda Johannest, kes samuti olid laevas võrke parandamas.
20 Ja ta kutsus nad kohe: nad jätsid oma isa Sebedeuse koos palgalistega paati ja läksid talle järele.
21 Ja nad läksid Kapernauma; ja kohe hingamispäeval läks ta sünagoogi ja õpetas.
22 Ja nad olid hämmastunud tema õpetusest, sest ta õpetas neid nagu see, kellel on meelevald, ja mitte nagu kirjatundjad.
23 Ja nende sünagoogis oli mees, kellel oli rüve vaim; ja ta hüüdis,
24 Ütledes: "Jäägem rahule!" mis meil sinuga pistmist on, Jeesus Naatsaretlane? kas sa tuled meid hävitama? Ma tean sind, kes sa oled, Jumala Püha.
25 Ja Jeesus sõitles teda, öeldes: " Ole vait ja mine temast välja!"
26 Ja kui rüve vaim oli teda rebinud ja suure häälega kisendanud, tuli ta temast välja.
27 Ja nad kõik olid hämmastunud, nii et nad küsisid omavahel: "Mis asi see on?" mis uus õpetus see on? sest ta käsib võimuga isegi rüvedaid vaime ja need kuuletuvad talle.
28 Ja kohe levis tema kuulsus üle kogu Galilea ümbruse.
29 Ja kohe, kui nad sünagoogist välja tulid, läksid nad koos Jaakobuse ja Johannesega Siimona ja Andrease majja.
30 Aga Siimona naise ema lamas palavikus ja talle räägiti temast.
31 Ja ta tuli, võttis tal käest ja tõstis ta üles; ja kohe lahkus temast palavik ning ta teenis neid.
32 Ja õhtul, kui päike loojus, toodi tema juurde kõik haiged ja kurjadest vaimudest vaevatud.
33 Ja kogu linn oli kogunenud ukse ette.
34 Ja ta tegi terveks paljusid, kes olid haiged erinevatest haigustest, ja ajas välja palju kuradit; ega lasknud kurjadel rääkida, sest nad tundsid teda.
35 Ja hommikul ärkas ta tükk aega enne päeva üles, läks ta välja ja läks üksildasse paika ja palvetas seal.
36 Ja Siimon ja need, kes olid temaga, järgnesid talle.
37 Ja kui nad ta leidsid, ütlesid nad talle: "Kõik otsivad sind!"
38 Ja ta ütles neile: " Lähme järgmistesse linnadesse, et ma saaksin ka seal jutlustada, sest seepärast ma tulin välja!"
39 Ja ta kuulutas nende sünagoogides kogu Galileas ja ajas välja kurje vaime.
40 Ja tema juurde tuli pidalitõbine, anus teda, laskus tema juurde põlvili ja ütles talle: "Kui tahad, võid sa mind puhtaks teha!"
41 Ja Jeesusest hakkas kahju, ta sirutas oma käe, puudutas teda ja ütles talle: " Ma teen!" ole puhas.
42 Ja niipea kui ta oli rääkinud, lahkus temast kohe pidalitõbi ja ta sai puhtaks.
43 Ja ta käskis teda karmilt ja saatis ta kohe minema;
44 Ja ütles talle: Vaata, sa ei ütle kellelegi midagi, vaid mine, näita end preestrile ja ohverda oma puhastamise eest neile tunnistuseks, mida Mooses on käskinud.
45 Aga ta läks välja ja hakkas seda palju avaldama ja seda asja laiali ajama, nii et Jeesus ei saanud enam avalikult linna siseneda, vaid oli väljas kõrbes. Ja tema juurde tulid igast kandist.

2. PEATÜKK

1 Ja mõne päeva pärast läks ta taas Kapernauma; ja mürati, et ta on majas.
2 Ja kohe kogunesid paljud kokku, nii et ei olnud ruumi nende vastuvõtmiseks, mitte niivõrd kui ukse ees. Ja ta kuulutas neile sõna.
3 Ja nad tulid tema juurde ja tõid ühe halvatushaige, kes kandis nelja.
4 Ja kui nad ei saanud ajakirjanduse pärast tema juurde tulla, avasid nad katuse, kus ta oli, ja kui nad olid selle lõhkunud, lasid nad alla voodi, kus lamas halvatud haige.
5 Kui Jeesus nägi nende usku, ütles ta halvatule: " Poeg, su patud on sulle andeks antud!"
6 Aga seal istusid mõned kirjatundjad ja mõtlesid oma südames,
7 Miks see mees nõnda jumalateotust räägib? kes saab patte andeks anda, kui mitte ainult Jumal?

8 Ja kohe, kui Jeesus oma vaimus sai aru, et nad nii arutlevad, ütles ta neile: " Miks te arutlete seda oma südames?"
9 Kas on kergem öelda halvatule: Su patud on sulle andeks antud? või öelda: 'Tõuse üles, võta oma voodi ja kõnni?'
10 Aga et te teaksite, et Inimese Pojal on vägi maa peal patte andeks anda (ütleb ta halvatule:)
11 Ma ütlen sulle: Tõuse üles, võta oma voodi ja mine oma majja!
12 Ja kohe tõusis ta, võttis voodi ja läks nende kõigi ette; niivõrd, et nad kõik imestasid ja ülistasid Jumalat, öeldes: 'Me pole seda kunagi niimoodi näinud.
13 Ja ta läks jälle mere äärde; ja kogu rahvahulk pöördus tema poole ja ta õpetas neid.
14 Ja kui ta möödus, nägi ta Leevit, Alfeuse poega, istuvas tollikassas ja ütles talle: " Järgne mulle!" Ja ta tõusis ja järgnes talle.
15 Ja sündis, et kui Jeesus oma kojas söömas istus, istus ka palju tölnereid ja patuseid koos Jeesuse ja tema jüngritega, sest neid oli palju ja nad järgnesid talle.
16 Ja kui kirjatundjad ja variserid nägid teda söömas koos tölneride ja patustega, küsisid nad tema jüngritelt: "Kuidas ta sööb ja joob koos tölneride ja patustega?"
17 Kui Jeesus seda kuulis, ütles ta neile: " Terved ei vaja arsti, vaid haiged. Ma ei ole tulnud kutsuma meeleparandusele õigeid, vaid patuseid."
18 Ja Johannese ja variseride jüngrid paastusid ja nad tulid ning küsisid temalt: Miks Johannese ja variseride jüngrid paastuvad, aga sinu jüngrid ei paastu?
19 Ja Jeesus ütles neile: " Kas pruutsaali lapsed saavad paastuda, kui peigmees on nendega?" niikaua kui neil on peig kaasas, ei saa nad paastuda.
20 Aga päevad tulevad, mil peigmees võetakse neilt ära, ja siis nad paastuvad neil päevil.
21 Mitte keegi ei õmble vanale rõivale uut riidetükki, muidu võtab uus riidetükk, mis selle täitis, vanast ära ja lõhe muutub hullemaks.
22 Ja keegi ei vala uut veini vanadesse pudelitesse, muidu lõhub uus vein pudelid ja vein valgub maha ja pudelid rikuvad, aga uus vein tuleb panna uutesse pudelitesse.
23 Ja sündis, et ta läks hingamispäeval läbi viljapõldude; ja tema jüngrid hakkasid minema minnes kõrvu kitkuma.
24 Ja variserid ütlesid talle: 'Vaata, miks nad teevad hingamispäeval seda, mis ei ole lubatud?
25 Ja ta ütles neile: " Kas te pole kunagi lugenud, mida Taavet tegi, kui tal oli vaja ja oli näljane, tema ja need, kes olid temaga?"
26 Kuidas ta läks ülempreester Ebjatari päevil Jumala kotta ja sõi näitleiba, mida ei tohi süüa, vaid preestritele, ja andis ka neile, kes olid temaga?
27 Ja ta ütles neile: Hingamispäev on inimese jaoks ja mitte inimene hingamispäeva jaoks.
28 Seepärast on Inimese Poeg ka hingamispäeva isand.

3. PEATÜKK

1 Ja ta läks jälle sünagoogi; ja seal oli mees, kellel oli kuivanud käsi.
2 Ja nad vaatasid teda, kas ta teeb ta hingamispäeval terveks; et nad võiksid teda süüdistada.
3 Ja ta ütles mehele, kellel oli kuivanud käsi: " Tõuse välja!"
4 Ja ta küsis neilt: " Kas on lubatud hingamispäevadel head teha või halba?" elusid päästa või tappa? Kuid nad hoidsid rahu.
5 Ja kui ta nende südame kõvaduse pärast kurvastades vihaga ümberringi vaatas, ütles ta mehele: " Siruta oma käsi!" Ja ta sirutas selle välja ja ta käsi sai terveks nagu teine.
6 Ja variserid läksid välja ja pidasid kohe heroodeslastega nõu tema vastu, kuidas nad saaksid ta hävitada.
7 Jeesus aga tõmbus koos oma jüngritega mere äärde ja talle järgnes suur rahvahulk Galileast ja Juudamaalt,
8 Ja Jeruusalemmast ja Idumeast ja Jordani tagant; ja Tüürose ja Siidoni ümbruses tuli tema juurde suur rahvahulk, kui nad kuulsid, milliseid suuri tegusid ta tegi.
9 Ja ta rääkis oma jüngritele, et väike laev ootaks teda rahvahulga pärast, et nad teda ei tungleks.
10 Sest ta oli paljusid terveks teinud; sedavõrd, et nad tungisid tema poole, et teda puudutada, kõik, kel oli nuhtlusi.
11 Ja rüvedad vaimud, kui nad teda nägid, langesid tema ette maha ja kisendasid ning ütlesid: "Sina oled Jumala Poeg!"
12 Ja ta keelas neid karmilt, et nad teda ei avalikustaks.
13 Ja ta läks üles mäele ja kutsub enda juurde, keda tahtis. Ja nad tulid tema juurde.
14 Ja ta määras kaksteist, et nad oleksid temaga ja et ta võiks saata nad kuulutama,
15 ja omada väge haigusi ravida ja kurje vaime välja ajada.
16 Ja Siimonale pani ta nimeks Peetrus;
17 Ja Jaakobus, Sebedeuse poeg, ja Johannes, Jaakobuse vend; ja ta pani neile perekonnanimeks Boanerges, see on äikese pojad.
18 ja Andreas, Filippus, Bartolomeus, Matteus, Toomas ja Jaakobus, Alfeuse poeg, ja Tadeus ja kaananlane Siimon,
19 Ja Juudas Iskariot, kes samuti ta reetis, läksid nad ühte majja.
20 Ja rahvas tuli jälle kokku, nii et nad ei jõudnud enam isegi leiba süüa.
21 Ja kui ta sõbrad sellest kuulsid, läksid nad välja, et teda kinni võtta, sest nad ütlesid: 'Ta on omaette.
22 Ja kirjatundjad, kes Jeruusalemmast alla tulid, ütlesid: "Tal on Beltsebul ja kuradite vürst ajab kurje vaime välja."
23 Ja ta kutsus nad enda juurde ja ütles neile tähendamissõnadega: " Kuidas võib saatan saatanat välja ajada?"
24 Ja kui mõni kuningriik lõheneb iseendaga, ei saa see kuningriik püsida.
25 Ja kui mõni maja on eraldunud, ei saa see maja seista.
26 Ja kui Saatan tõuseb enda vastu ja jaguneb, siis ta ei saa seista, vaid tal on lõpp.
27 Ükski ei saa minna tugeva mehe majja ega rikkuda tema vara, kui ta ei seo esmalt tugevat meest; ja siis rikub ta oma maja ära.
28 Tõesti, ma ütlen teile: Inimestele antakse andeks kõik patud ja jumalateotused, millega nad iganes teotavad.
29 Aga see, kes teotab Püha Vaimu, ei anna kunagi andeks, vaid teda ähvardab igavene hukatus.
30 Sest nad ütlesid: Temas on rüve vaim.
31 Siis tulid tema vennad ja ema ning seisid väljas ja läkitasid teda kutsuma.
32 Ja rahvas istus tema ümber ja ütles talle: "Vaata, su ema ja su vennad otsivad sind väljastpoolt!"

33 Ja ta vastas neile, öeldes: " Kes on mu ema või mu vennad?"
34 Ja ta vaatas ringi nende peal, kes tema ümber istusid, ja ütles: ' Vaata, mu ema ja mu vennad!
35 Sest igaüks, kes teeb Jumala tahtmist, on minu vend ja õde ja ema.

4. PEATÜKK

1 Ja ta hakkas uuesti õpetama mere ääres; ja tema juurde kogunes suur rahvahulk, nii et ta astus laeva ja istus merre; ja kogu rahvahulk oli mere ääres maal.
2 Ja ta õpetas neile paljusid tähendamissõnadega ja ütles neile oma õpetuses:
3 Kuulake; Vaata, külvaja läks välja külvama:
4 Ja sündis, et tema külvamise ajal kukkusid mõned tee äärde ja taevalinnud tulid ja neelasid selle ära.
5 Ja mõned kukkusid kivisele maale, kus tal polnud palju mulda; ja kohe tärkas see, sest tal polnud maa sügavust.
6 Aga kui päike tõusis, oli see kõrbenud; ja kuna tal polnud juurt, siis ta kuivas ära.
7 Ja mõned kukkusid okaste vahele ja okkad kasvasid üles ja lämmatasid selle ning see ei kandnud vilja.
8 Ja teised kukkusid heale maale ja kandsid vilja, mis tärkas ja kasvas; ja tõi välja, mõni kolmkümmend, mõni kuuskümmend ja mõni sada.
9 Ja ta ütles neile: " Kellel on kõrvad kuulda, see kuulgu!"
10 Ja kui ta oli üksi, küsisid need, kes olid tema ümber koos nende kaheteistkümnega, temalt tähendamissõna.
11 Ja ta ütles neile: " Teile on antud teada Jumala kuningriigi saladust, aga neile, kes on väljas, tehakse kõike seda tähendamissõnadega.
12 Et nad näeksid, aga ei tajuks; ja kuuldes võivad nad kuulda, aga ei mõista; et nad kunagi ei pöörduks ja nende patte ei antaks andeks.
13 Ja ta ütles neile: " Kas te ei tea seda tähendamissõna?" ja kuidas te siis teate kõiki tähendamissõnu?
14 Külvaja külvab sõna.
15 Ja need on need tee ääres, kuhu sõna külvatakse; aga kui nad seda kuulevad, tuleb Saatan kohe ja võtab ära sõna, mis on külvatud nende südamesse.
16 Ja need on ka need, mis on külvatud kivisele maale; kes sõna kuuldes võtavad selle kohe rõõmuga vastu;
17 Ja neil ei ole juurt iseeneses ja nad peavad vastu vaid mõnda aega. Pärast seda, kui sõna pärast tekib viletsus või tagakiusamine, solvuvad nad kohe.
18 Ja need on need, mis on külvatud okaste vahele; näiteks kuulda sõna,
19 Ja selle maailma mured ja rikkuse petlikkus ja muu sissetungiva himud lämmatavad sõna ja see jääb viljatuks.
20 Ja need on need, mis on külvatud heale pinnasele; kes kuulevad sõna ja võtavad selle vastu ning kannavad vilja, mõni kolmekümnekordselt, mõni kuuekümnekordselt ja mõni sajakordselt.
21 Ja ta ütles neile: " Kas küünal tuuakse vaka alla või voodi alla?" ja mitte panna küünlajalgale?
22 Sest pole midagi varjatut, mis ei saaks avalikuks; ega midagi ei hoitud saladuses, vaid et see peaks välismaale tulema.
23 Kui kellelgi on kõrvad kuulda, see kuulgu!
24 Ja ta ütles neile: " Vaadake, mida te kuulete! Millise mõõduga te mõõdate, sellega mõõdetakse teilegi ja teile, kes kuulete, antakse rohkem!"
25 Sest kellel on, sellele antakse, ja kellel ei ole, sellelt võetakse ära seegi, mis tal on.
26 Ja ta ütles: " Nii on Jumala kuningriigiga, nagu inimene viskaks seemet mulda."
27 Ta ei tea, kuidas ta magab ja tõuseb ööd ja päevad ning seeme tärkab ja kasvab üles.
28 Sest maa kannab vilja iseendast; kõigepealt tera, siis kõrv, pärast seda täis maisi kõrvas.
29 Aga kui vili sünnib, paneb ta kohe sirbi, sest lõikus on käes.
30 Ja ta ütles: " Millega me võrdleksime Jumala riiki?" või millise võrdlusega me seda võrdleme?
31 See on nagu sinepitera, mis maasse külvatuna on väiksem kõigist maa sees olevatest seemnetest.
32 Aga kui see on külvatud, siis ta kasvab suureks ja muutub suuremaks kõigist ürtidest ja ajab välja suuri oksi; et taevalinnud saaksid selle varju alla ööbida.
33 Ja paljude selliste tähendamissõnadega rääkis ta neile sõna, nagu nad suutsid seda kuulda.
34 Aga ta ei rääkinud neile ilma tähendamissõnata, ja kui nad olid üksi, seletas Ta kõik oma jüngritele.
35 Ja samal päeval, kui õhtu tuli, ütles ta neile: " Lähme teisele poole!"
36 Ja kui nad olid rahvahulga ära saatnud, võtsid nad ta kaasa nii, nagu ta oli laevas. Ja temaga olid kaasas ka teised väikesed laevad.
37 Ja tõusis suur tuul ja lained lõid laeva sisse, nii et see oli nüüd täis.
38 Ja ta oli laeva tagaosas ja magas padjal. Ja nad äratasid ta ja ütlesid talle: "Õpetaja, kas sa ei hooli sellest, et me hukkume?"
39 Ja ta tõusis ja sõitles tuult ning ütles merele: " Rahu, ole vait!" Ja tuul vaibus ja tekkis suur tuulevaikus.
40 Ja ta ütles neile: " Miks te nii kartnud olete?" kuidas teil pole usku?
41 Ja nad kartsid väga ja ütlesid üksteisele: "Missugune see inimene on, et isegi tuul ja meri kuulevad teda?"

5. PEATÜKK

1 Ja nad tulid teisele poole merd, Gadarlaste maale.
2 Ja kui ta laevast välja tuli, tuli talle kohe haudadest välja mees, kelle vaimust oli rüve,
3 Kellel oli eluase haudade vahel; ja ükski inimene ei saanud teda siduda, ei, mitte kettidega.
4 Kuna teda oli sageli köidete ja kettidega seotud ja ahelad oli ta lõhki kiskunud ja köied tükkideks murtud, siis ei saanud keegi teda taltsutada.
5 Ja alati, ööd ja päevad, oli ta mägedes ja haudades, nuttis ja lõi end kividega.
6 Aga kui ta nägi Jeesust kaugelt, jooksis ta ja kummardas teda,
7 Ja hüüdis valju häälega ning ütles: "Mis on mul sinuga pistmist, Jeesus, kõrgeima Jumala Poeg?" Ma vannutan sind Jumala ees, et sa mind ei piina.
8 Sest ta ütles talle: ' Tule välja inimese seest, sa rüve vaim!
9 Ja ta küsis temalt: " Mis su nimi on?" Ja ta vastas: 'Minu nimi on Leegion, sest meid on palju.

10 Ja ta palus teda väga, et ta ei saadaks neid maalt minema.
11 Nüüd oli seal mägede lähedal suur seakari toitumas.
12 Ja kõik kuradid palusid teda, öeldes: "Saada meid sigade sekka, et me läheksime nende sisse!"
13 Ja Jeesus andis neile kohe vabaks. Ja rüvedad vaimud läksid välja ja läksid sigade sekka. Ja kari jooksis järsult alla merre (neid oli umbes kaks tuhat) ja lämbus meres.
14 Ja sigade toitjad põgenesid ja rääkisid sellest linnas ja maal. Ja nad läksid välja vaatama, mis see oli, mis tehti.
15 Ja nad tulid Jeesuse juurde ja nägid teda, kes oli kurjast vaevatud ja kelle leegion oli, istumas, riietatud ja täie mõistuse juures; ja nad kartsid.
16 Ja need, kes seda nägid, rääkisid neile, kuidas see kuradist vaevatu ja ka sigadega juhtus.
17 Ja nad hakkasid teda paluma, et ta lahkuks nende piirkondadest.
18 Ja kui ta paati tuli, palus see, kes oli olnud kuradi käes, teda, et ta võiks olla temaga.
19 Aga Jeesus ei sallinud teda, vaid ütles talle: ' Mine koju oma sõprade juurde ja räägi neile, kui suuri tegusid on Issand sinu heaks teinud ja on sinust halastanud!'
20 Ja ta lahkus ja hakkas Kümnepolises kuulutama, kui suuri tegusid Jeesus oli tema heaks teinud. Ja kõik imestasid.
21 Ja kui Jeesus taas laevaga teisele poole sõitis, kogunes tema juurde palju rahvast ja ta oli mere lähedal.
22 Ja vaata, tuleb üks sünagoogi ülematest Jairus, kelle nimi on Jairus. ja kui ta teda nägi, langes ta ta jalge ette,
23 Ja palus teda väga, öeldes: "Mu väike tütar on surmahetkel. Tule ja pane oma käed tema peale, et ta saaks terveks; ja ta jääb elama.
24 Ja Jeesus läks temaga kaasa; ja palju rahvast järgnes talle ja tungles teda.
25 Ja üks naine, kellel oli kaksteist aastat verd,
26 Ja ta oli palju kannatanud paljude arstide käest ja kulutanud ära kõik, mis tal oli, ja ei saanud midagi paremaks, vaid pigem halvenes,
27 Kui ta kuulis Jeesusest, astus ta selja taha ja puudutas tema kuube.
28 Sest ta ütles: "Kui ma vaid tema riideid puudutan, jään terveks."
29 Ja kohe kuivas tema vere allikas; ja ta tundis oma kehas, et on sellest katkust terveks saanud.
30 Ja Jeesus, teades kohe, et voorus oli temast välja tulnud, pööras ta ajakirjanduses ja küsis: " Kes puudutas mu riideid?"
31 Ja tema jüngrid ütlesid talle: "Sa näed rahvahulka sind tunglemas ja küsid: "Kes mind puudutas?"
32 Ja ta vaatas ringi, et näha teda, kes seda oli teinud.
33 Aga naine kartis ja värises, teades, mis temaga oli tehtud, tuli ja heitis tema ette maha ning rääkis talle kogu tõe.
34 Ja ta ütles talle: ' Tütar, su usk on sind terveks teinud! mine rahus ja jää terveks oma nuhtlusest.
35 Kui ta veel rääkis, tulid sünagoogi ülema kojast mõned, kes ütlesid: "Su tütar on surnud. Miks sa veel vaevad Õpetajat?"
36 Niipea kui Jeesus kuulis seda sõna, mis räägiti, ütles ta sünagoogi ülemale: " Ära karda, vaid usu!"
37 Ja ta ei lubanud kellelgi enesele järgneda peale Peetruse ja Jaakobuse ja Johannese, Jaakobuse venna.
38 Ja ta tuli sünagoogi ülema kotta ja nägi kära ja neid, kes väga nutsid ja hädaldasid.
39 Ja kui ta sisse tuli, ütles ta neile: " Miks te seda nutate ja nutate?" neiu ei ole surnud, vaid magab.
40 Ja nad naersid teda. Aga kui ta oli nad kõik välja ajanud, võttis ta neiu isa ja ema ning need, kes olid temaga, ja läheb sisse, kus neiu lamas.
41 Ja ta võttis neiul käest ja ütles talle: " Talitha cumi!" mis on tõlgituna: Tüdruk, ma ütlen sulle, tõuse üles!
42 Ja kohe tõusis neiu ja kõndis; sest ta oli kaheteistkümneaastane. Ja nad olid suure imestusega hämmastunud.
43 Ja ta käskis neid karmilt, et keegi ei saaks seda teada; ja käskis talle midagi süüa anda.

6. PEATÜKK

1 Ja ta läks sealt välja ja tuli oma maale; ja ta jüngrid järgivad teda.
2 Ja kui hingamispäev kätte jõudis, hakkas ta sünagoogis õpetama. Ja paljud, kes teda kuulsid, olid hämmastunud ning ütlesid: "Kust sellel mehel on need asjad?" ja mis tarkus see on, mis talle on antud, et isegi niisuguseid vägevaid tegusid tehakse tema kätega?
3 Kas see pole mitte puusepp, Maarja poeg, Jaakobuse ja Joosese ning Juuda ja Siimona vend? ja kas tema õed pole siin meiega? Ja nad olid tema peale solvunud.
4 Aga Jeesus ütles neile: " Ei ole prohvet au sees, vaid oma maal ja oma sugulaste seas ja oma majas."
5 Ja ta ei saanud seal teha muud võimsat tööd, kui pani oma käed mõne haige peale ja tegi nad terveks.
6 Ja ta imestas nende uskmatuse pärast. Ja ta käis mööda külasid ringi ja õpetas.
7 Ja ta kutsus enda juurde need kaksteist ja hakkas neid kahekaupa välja saatma; ja andis neile võimu rüvedate vaimude üle;
8 Ja käskis neil reisile kaasa võtta mitte midagi peale kepi; ei paberit, ei leiba ega raha nende rahakotis:
9 Ent olge kingadega kingitud; ja mitte kahte kihti selga panna.
10 Ja ta ütles neile: " Kuhu iganes te majja sisenete, seal jääge, kuni te sellest kohast lahkute."
11 Ja kes teid ei võta vastu ega kuula teid, kui te sealt lahkute, raputage tolm oma jalge alt tunnistuseks nende vastu. Tõesti, ma ütlen teile, Soodoma ja Gomorra jaoks on kohtupäeval talutavam kui sellel linnal.
12 Ja nad läksid välja ja kuulutasid, et inimesed parandaksid meelt.
13 Ja nad ajasid välja palju kurje vaime ja võidsid paljusid haigeid õliga ja tegid nad terveks.
14 Ja kuningas Heroodes kuulis temast; (sest tema nimi levis laialdaselt:) ja ta ütles: Ristija Johannes tõusis surnuist üles ja seepärast ilmnevad temas vägevad teod.
15 Teised ütlesid: "See on Eelija!" Ja teised ütlesid: 'See on prohvet või nagu üks prohvetitest.
16 Aga kui Heroodes sellest kuulis, ütles ta: "See on Johannes, kelle pea ma maha raiusin, ta on surnuist üles tõusnud."
17 Sest Heroodes ise oli läkitanud ja võtnud Johannese kinni ja sidunud ta vangi Heroodiase, oma venna Filippuse naise pärast, sest ta oli temaga abiellunud.

18 Sest Johannes oli Heroodesele öelnud: "Sul ei tohi olla oma venna naist."
19 Sellepärast tekkis Heroodiasel temaga tüli ja ta tahtis ta tappa; aga ta ei suutnud:
20 Sest Heroodes kartis Johannest, teades, et ta on õige ja püha mees, ning pidas teda; ja kui ta teda kuulis, tegi ta palju ja kuulas teda hea meelega.
21 Kui õige päev kätte jõudis, valmistas Heroodes oma sünnipäeval õhtusöögi oma isandatele, ülempealikele ja Galilea pealikele valdustele.
22 Ja kui nimetatud Heroodiase tütar tuli sisse ja tantsis ning meeldis Heroodesele ja temaga koos istujatele, ütles kuningas neiule: "Küsi minult, mida iganes tahad, ja ma annan selle sulle!"
23 Ja ta vandus talle: "Mida iganes sa minult küsid, selle ma annan sulle pooleks oma kuningriigist!"
24 Ja ta läks välja ja ütles oma emale: "Mida ma küsin?" Ja ta ütles: Ristija Johannese pea.
25 Ja ta tuli kohe kiiruga kuninga juurde ja palus, öeldes: 'Ma tahan, et sa annad mulle hoovis Ristija Johannese pea.'
26 Ja kuningas oli väga kahetsusväärne; ometi ei lükanud ta teda tagasi oma vande pärast ja nende pärast, kes temaga koos istusid.
27 Ja kuningas saatis otsekohe timuka ja käskis tuua ta pea. Ta läks ja raius tal vanglas pea maha,
28 Ja ta tõi ta pea anumasse ja andis selle neiule, ja neiu andis selle oma emale.
29 Ja kui ta jüngrid sellest kuulsid, tulid nad ja võtsid ta surnukeha ja panid selle hauda.
30 Ja apostlid kogunesid Jeesuse juurde ja rääkisid talle kõik, nii mida nad olid teinud kui ka õpetanud.
31 Ja ta ütles neile: " Tulge üksi kõrbesse paika ja puhkage veidi, sest tulijaid ja lahkujaid oli palju ja neil ei olnud nii palju aega süüa."
32 Ja nad lahkusid omaette laevaga kõrbesse paika.
33 Ja rahvas nägi neid lahkumas ja paljud tundsid teda ning jooksid jalgsi kõigist linnadest ja läksid neist välja ning tulid kokku tema juurde.
34 Ja kui Jeesus välja tuli, nägi ta palju rahvast ja tal hakkas neist hale, sest nad olid nagu lambad, kellel pole karjast, ja ta hakkas neile palju õpetama.
35 Ja kui päev oli juba möödas, tulid ta jüngrid tema juurde ja ütlesid: "See on kõrbe koht ja nüüd on aeg möödas.
36 Saatke nad minema, et nad läheksid ümberkaudsele maale ja küladesse ning ostaksid endale leiba, sest neil pole midagi süüa.
37 Ta vastas ja ütles neile: " Andke neile süüa!" Ja nad küsisid temalt: 'Kas me lähme ostame kakssada senti leiba ja anname neile süüa?
38 Ta ütles neile: " Mitu leiba teil on?" mine ja vaata. Ja kui nad teadsid, ütlesid nad: Viis ja kaks kala.
39 Ja ta käskis neil istuda kõik salkade kaupa rohelisele murule.
40 Ja nad istusid ridades, sadade ja viiekümne kaupa.
41 Ja kui ta oli võtnud need viis leiba ja kaks kala, vaatas ta üles taeva poole, õnnistas ja murdis leivad ning andis need oma jüngritele, et nad neile paneksid. ja need kaks kala jagas ta nende kõigi vahel.
42 Ja nad kõik sõid ja said kõhu täis.
43 Ja nad korjasid kokku kaksteist korvitäit kilde ja kalu.
44 Ja neid, kes sõid leibadest, oli umbes viis tuhat meest.
45 Ja ta sundis otsekohe oma jüngreid paati astuma ja minema teisele poole enne Betsaidasse, samal ajal kui ta rahva ära saatis.
46 Ja kui ta oli nad ära saatnud, läks ta mäele palvetama.
47 Ja kui õhtu tuli, oli laev keset merd ja tema üksi maal.
48 Ja ta nägi neid sõudmises vaeva nägemas; sest tuul oli neile vastu ja umbes neljandal öövahiajal tuli ta nende juurde, kõndides mööda merd ja tahtis neist mööda minna.
49 Aga kui nad nägid teda mere peal kõndimas, arvasid nad, et see oli vaim, ja hüüdsid:
50 Sest nad kõik nägid teda ja kohkusid. Ja kohe rääkis ta nendega ja ütles neile: ' Olge rõõmsad, see olen mina; ära karda.
51 Ja ta läks nende juurde paati; ja tuul vaibus. Ja nad imestasid end mõõtmatult ja imestasid.
52 Sest nad ei mõelnud leibade imele, sest nende süda oli kõvaks läinud.
53 Ja kui nad olid üle läinud, tulid nad Genesareti maale ja jõudsid kaldale.
54 Ja kui nad laevast välja tulid, tundsid nad ta kohe ära,
55 Ja jooksis läbi kogu selle piirkonna ümberringi ja hakkas haigeid voodites kandma, kus nad kuulsid tema olevat.
56 Ja kuhu iganes ta sisenes, küladesse või linnadesse või maale, panid nad haiged tänavatele ja palusid teda puudutada, kui see oleks ainult tema rõivaääre; ja kõik, kes teda puudutasid, said terveks.

7. PEATÜKK

1 Siis tulid tema juurde variserid ja mõned kirjatundjad, kes tulid Jeruusalemmast.
2 Ja kui nad nägid, et mõned Tema jüngrid söövad leiba rüvetatud, see tähendab pesemata kätega, leidsid nad viga.
3 Sest variserid ja kõik juudid ei söö, järgides vanemate tava, kui nad sageli käsi ei pese.
4 Ja kui nad turult tulevad, ei söö nad, kui nad ei pese. Ja palju muud on, mida nad on saanud hoida, nagu tasside ja pottide, vasknõude ja laudade pesemine.
5 Siis küsisid variserid ja kirjatundjad temalt: "Miks ei käi su jüngrid vanemate tavade järgi, vaid söövad leiba pesemata kätega?"
6 Tema vastas ja ütles neile: " Hästi on Esaias teist, silmakirjatsejatest, kuulutanud, nagu on kirjutatud: See rahvas austab mind oma huultega, aga nende süda on minust kaugel."
7 Kuid asjata nad kummardavad mind, õpetades inimeste käske.
8 Kui jätate kõrvale Jumala käsu, peate pidama inimeste traditsiooni, nagu pottide ja tasside pesemine, ja palju muud sellist, mida te teete.
9 Ja ta ütles neile: " Hästi te lükkate ümber Jumala käsu, et saaksite oma traditsioonist kinni pidada.
10 Sest Mooses ütles: 'Austa oma isa ja ema! ja kes neab isa või ema, see surra surmaga!
11 Aga teie ütlete: kui keegi ütleb oma isale või emale: 'See on Corban, see tähendab kingitus, millest iganes sa võid minult kasu saada; ta saab vabaks.
12 Ja te ei lase tal enam midagi teha oma isa või ema heaks;
13 Tehes Jumala sõna tühiseks oma pärimuse kaudu, mille te olete andnud, ja te teete palju selletaolisi.

14 Ja kui ta oli kutsunud kogu rahva enda juurde, ütles ta neile: " Kõik teie seast kuulake mind ja mõistke:
15 Miski ei tule väljastpoolt inimest, mis võiks teda rüvetada, vaid see, mis temast välja tuleb, on see, mis inimest rüvetab.
16 Kui kellelgi on kõrvad kuulda, see kuulgu!
17 Ja kui ta rahva seast majja sisenes, küsisid ta jüngrid temalt selle tähendamissõna kohta.
18 Ja ta ütles neile: " Kas teiegi olete nii mõistmatud?" Kas te ei mõista, et kõik, mis väljastpoolt inimese sisse läheb, ei saa teda rüvetada?
19 Sest see ei sisene tema südamesse, vaid kõhtu ja läheb tuuletõmbesse, puhastades kõik toidud?
20 Ja ta ütles: "Mis inimesest välja tuleb, see rüvetab inimest."
21 Sest seestpoolt, inimeste südamest lähtuvad kurjad mõtted, abielurikkumised, hoorused, mõrvad,
22 Vargused, ahnus, kurjus, pettus, labasus, kuri silm, jumalateotus, uhkus, rumalus.
23 Kõik see kurja tuleb seest ja rüvetab inimest.
24 Ja sealt ta tõusis ja läks Tüürose ja Siidoni piiridesse ja astus ühte majja ega tahtnud, et keegi seda teaks, aga teda ei saanud varjata.
25 Sest üks naine, kelle tütrel oli rüve vaim, kuulis temast, tuli ja langes ta jalge ette.
26 Naine oli kreeklanna, rahvuselt süürofeenik; ja ta palus teda, et too ajaks välja kuradi tema tütrest.
27 Aga Jeesus ütles talle: ' Las lapsed enne kõhtu täis saada, sest ei kõlba lastelt leiba võtta ja koertele visata.
28 Ja naine vastas ning ütles temale: "Jah, Issand! Ometi söövad koerad laua all laste puru!"
29 Ja ta ütles talle: ' Mine selle sõna pärast! kurat on su tütrest välja läinud.
30 Ja kui ta oma majja jõudis, leidis ta, et kurat oli välja läinud ja ta tütar lamas voodis.
31 Ja jälle, lahkudes Tüürose ja Siidoni rannikult, jõudis ta Galilea mere äärde läbi Dekapolise ranniku äärde.
32 Ja nad toodi tema juurde ühe, kes oli kurt ja kelle kõne oli häiritud; ja nad anuvad teda, et ta paneks oma käe tema peale.
33 Ja ta võttis ta rahva hulgast kõrvale, pistis sõrmed ta kõrvadesse, sülitas ja puudutas tema keelt;
34 Ja ta vaatas üles taeva poole, ohkas ja ütles talle: "Effata, see tähendab, avage!"
35 Ja kohe avanesid ta kõrvad ja ta keelepael läks lahti ja ta rääkis otse.
36 Ja ta käskis neil mitte kellelegi rääkida, aga mida rohkem ta neid käskis, seda rohkem nad seda avaldasid;
37 Ja nad olid ülimalt hämmastunud, öeldes: "Ta on kõik hästi teinud: ta paneb kurdid kuulma ja tumad rääkima."

8. PEATÜKK

1 Kuna neil päevil oli rahvahulk väga suur ja neil polnud midagi süüa, kutsus Jeesus oma jüngrid enda juurde ja ütles neile:
2 Mul on hale rahvahulgale, sest nad on olnud minuga kolm päeva ja neil pole midagi süüa.
3 Ja kui ma saadan nad paastuma nende endi majja, siis nad kurnavad teel, sest paljusid neist on tulnud kaugelt.
4 Ja tema jüngrid vastasid talle: 'Kust võib keegi neid mehi siin kõrbes leivaga toita?
5 Ja ta küsis neilt: " Mitu leiba teil on?" Ja nad ütlesid: Seitse.
6 Ja ta käskis rahval maa peale istuda. Ta võttis seitse leiba, tänas ja murdis ning andis oma jüngritele, et need paneksid neile ette. ja nad panid need rahva ette.
7 Ja neil oli mõned väikesed kalad. Ta õnnistas ja käskis ka need nende ette panna.
8 Ja nad sõid ja said kõhtu täis. Ja nad võtsid järelejäänud purustatud liha seitse korvi.
9 Ja neid, kes olid söönud, oli umbes neli tuhat ja ta saatis nad minema.
10 Ja kohe astus ta koos oma jüngritega paati ja tuli Dalmanutha osadesse.
11 Ja variserid tulid välja ja hakkasid temaga küsitlema, otsides temalt tunnustähte taevast, kiusates teda.
12 Ja ta ohkas sügavalt oma vaimus ja ütles: " Miks see põlvkond otsib tunnustähte?" Tõesti, ma ütlen teile: sellele põlvkonnale ei anta tunnustähte.
13 Ja ta jättis nad maha ja astus uuesti paati, läks teisele poole.
14 Aga jüngrid olid unustanud leiba kaasa võtta ja neil ei olnud laevas kaasas rohkem kui üks päts.
15 Ja ta käskis neid, öeldes: " Vaadake, hoiduge variseride juuretise ja Heroodese juuretise eest!"
16 Ja nad arutlesid omavahel, öeldes: "See on sellepärast, et meil pole leiba!"
17 Kui Jeesus seda teadis, ütles ta neile: " Miks te arutlete, et teil pole leiba?" kas te veel ei taju ega mõista? kas teie süda on ikka kõvaks läinud?
18 Kui teil on silmad, kas te ei näe? ja teil on kõrvad, kas te ei kuule? ja kas te ei mäleta?
19 Kui ma murdsin viis leiba viie tuhande seas, siis mitu korvitäit kildu te kokku võtsite? Nad ütlesid talle: "Kaksteist!"
20 Ja kui need seitse nelja tuhande seast, siis mitu korvitäit kildu te kokku võtsite? Ja nad ütlesid: Seitse.
21 Ja ta ütles neile: " Kuidas te ei saa aru?"
22 Ja ta tuli Betsaidasse; ja nad tõid tema juurde pimeda mehe ja palusid teda puudutada.
23 Ja ta võttis pimeda käest ja viis ta linnast välja; ja kui ta oli sülitanud talle silma ja pani oma käed tema peale, küsis ta temalt, kas ta näeb midagi.
24 Ja ta vaatas üles ja ütles: "Ma näen inimesi nagu puud kõndimas."
25 Pärast seda pani ta oma käed uuesti ta silmadele ja pani ta üles vaatama. Ja ta sai terveks ja nägi kõiki selgelt.
26 Ja ta saatis ta oma majja, öeldes: ' Ära mine linna ega räägi sellest kellelegi linnas!'
27 Ja Jeesus läks koos oma jüngritega Filippi Kaisarea linnadesse ja küsis teel oma jüngritelt, öeldes neile: " Kelleks inimesed mind peavad?"
28 Ja nad vastasid: "Ristija Johannes", aga mõned ütlevad: "Eelias!" ja teised, üks prohvetitest.
29 Ja ta ütles neile: ' Aga kelle te arvate, et mina olen? Peetrus vastas ning ütles talle: 'Sina oled Kristus!'
30 Ja ta käskis neid mitte kellelegi temast rääkida.
31 Ja ta hakkas neile õpetama, et Inimese Poeg peab palju kannatama ja olema vanemate ja ülempreestrite ja kirjatundjate poolt hüljatud ning tapetud ja kolme päeva pärast üles tõusma.
32 Ja ta rääkis selle sõna avalikult. Ja Peetrus võttis ta ja hakkas teda noomima.

33 Aga kui ta pöördus ja vaatas oma jüngritele otsa, noomis ta Peetrust, öeldes: " Tagane minust, saatan, sest sa ei mõista seda, mis on Jumalast, vaid mis on inimestest!"
34 Ja kui ta oli kutsunud rahva enda juurde koos oma jüngritega, ütles ta neile: " Kes iganes tahab mind järgida, see salaku ennast ja võtke oma rist ja järgnegu mulle!"
35 Sest igaüks, kes tahab päästa oma elu, kaotab selle; aga kes iganes kaotab oma elu minu ja evangeeliumi pärast, see päästab selle.
36 Sest mis kasu on sellest inimesest, kui ta võidaks kogu maailma ja kahjustaks oma hinge?
37 Või mida annab inimene oma hinge eest?
38 Kes iganes siis häbeneb mind ja minu sõnu selle abielurikkuja ja patuse põlvkonna seas; tema pärast häbeneb ka Inimese Poeg, kui ta tuleb oma Isa auhiilguses koos pühade inglitega.

9. PEATÜKK

1 Ja ta ütles neile: " Tõesti, ma ütlen teile, et siin seisjatest on mõned, kes ei maitse surma enne, kui nad näevad Jumala riiki väega tulevat."
2 Ja kuue päeva pärast võttis Jeesus endaga kaasa Peetruse, Jaakobuse ja Johannese ning viis nad eraldi üles kõrgele mäele. Ja ta muutus nende ees.
3 Ja tema rõivad muutusid säravaks, ülivalgeks nagu lumi; nii nagu ükski täisküllane maa peal ei saaks neid valgendada.
4 Ja neile ilmus Eelija koos Moosesega ja nad rääkisid Jeesusega.
5 Peetrus vastas ning ütles Jeesusele: "Õpetaja, meil on hea siin olla! Ja teeme kolm telki; üks sulle ja üks Moosesele ja üks Eelijale.
6 Sest ta ei tea, mida öelda; sest nad kartsid väga.
7 Ja neid varjas pilv ja pilvest kostis hääl, mis ütles: "See on minu armas Poeg, kuulake teda!"
8 Ja äkki, kui nad olid ringi vaadanud, ei näinud nad enam kedagi peale Jeesuse ainult iseendaga.
9 Ja kui nad mäelt alla tulid, keelas ta neile, et nad ei räägiks kellelegi, mida nad olid näinud, enne kui Inimese Poeg on surnuist üles tõusnud.
10 Ja nad pidasid seda sõna enda teada, küsides üksteiselt, mida peaks tähendama surnuist ülestõusmine.
11 Ja nad küsisid temalt, öeldes: "Miks ütlevad kirjatundjad, et Eelija peab enne tulema?"
12 Ja ta vastas ja ütles neile: ' Eelijas tuleb tõesti esimesena ja taastab kõik; ja kuidas Inimese Pojast on kirjutatud, et ta peab palju kannatama ja olema tühi.
13 Aga ma ütlen teile, et Eelija on tõesti tulnud ja nad on temaga teinud, mida nad tahtsid, nagu temast on kirjutatud.
14 Ja kui ta tuli oma jüngrite juurde, nägi ta nende ümber suurt rahvahulka ja kirjatundjaid nendega küsitlemas.
15 Ja kohe kogu rahvas oli teda nähes väga üllatunud ja jooksis tema juurde, tervitas teda.
16 Ja ta küsis kirjatundjatelt: ' Mida te nendega küsite?
17 Ja üks rahvahulgast vastas ja ütles: "Õpetaja, ma tõin teie juurde oma poja, kellel on tumm vaim;
18 Ja kus iganes ta ta võtab, rebib ta ta katki. Ja ta vahutab ja kiristab hambaid ja närtsib ära. Ja ma ütlesin su jüngritele, et nad ta välja viskaksid; ja nad ei saanud.
19 Ta vastas talle ja ütleb: " Oo uskmatu põlvkond, kui kaua ma pean teiega olema?" kaua ma sind kannatan? too ta minu juurde.
20 Ja nad tõid ta tema juurde. Ja kui ta teda nägi, äkitas vaim teda kohe; ja ta kukkus maha ja püherdas vahutades.
21 Ja ta küsis oma isalt: " Kui kaua on möödas sellest, kui see talle tuli?" Ja ta ütles: 'Lapsest.
22 Ja sageli on ta visanud ta tulle ja vette, et teda hävitada, aga kui sa midagi suudad, siis halasta meie peale ja aita meid!
23 Jeesus ütles talle: " Kui sa võid uskuda, on kõik võimalik sellele, kes usub."
24 Ja kohe kisendas lapse isa ja ütles pisarsilmi: "Issand, ma usun!" aita mu uskmatust.
25 Kui Jeesus nägi, et rahvas jookseb kokku, sõitles ta rüvedat vaimu ja ütles talle: " Sina tumm ja kurt vaim, ma käsin sind, tule temast välja ja ära enam temasse sisene!"
26 Ja vaim kisendas ja rebis teda valusalt ning väljus temast. Ja ta oli nagu surnud; nii palju, et paljud ütlesid: Ta on surnud.
27 Aga Jeesus võttis tal käest kinni ja tõstis ta üles; ja ta tõusis.
28 Ja kui ta majja tuli, küsisid ta jüngrid temalt omaette: "Miks me ei saanud teda välja ajada?"
29 Ja ta ütles neile: " See liik ei saa esile tulla mitte millegi muuga, kui ainult palve ja paastuga."
30 Ja nad lahkusid sealt ja läksid läbi Galilea; ja ta ei tahaks, et keegi seda teaks.
31 Sest ta õpetas oma jüngreid ja ütles neile: " Inimese Poeg antakse inimeste kätte ja nad tapavad ta!" ja pärast seda, kui ta tapetakse, tõuseb ta kolmandal päeval üles.
32 Aga nad ei mõistnud seda sõna ja kartsid temalt küsida.
33 Ja ta jõudis Kapernauma ja majas olles küsis neilt: " Mida te teel vaidlesite?"
34 Aga nad jäid vait, sest teel olles olid nad omavahel vaielnud, kes võiks olla suurim.
35 Ja ta istus maha, kutsus need kaksteist ja ütles neile: " Kui keegi tahab olla esimene, see olgu viimane ja kõigi sulane!"
36 Ja ta võttis ühe lapse ja pani ta nende keskele ja kui ta ta sülle võttis, ütles ta neile:
37 Igaüks, kes võtab vastu ühe sellistest lastest minu nimel, võtab vastu mind; ja kes iganes mind vastu võtab, ei võta vastu mind, vaid seda, kes minu on läkitanud.
38 Ja Johannes vastas talle, öeldes: "Õpetaja, me nägime üht sinu nimel kurje vaime välja ajavat, aga ta ei järgne meile, ja me keelasime tal, sest ta ei järgne meile."
39 Aga Jeesus ütles: " Ära keela teda, sest ei ole ühtegi inimest, kes minu nimel teeks imetegusid, kes võiks minust kergelt kurja rääkida."
40 Sest kes ei ole meie vastu, see on meie poolt.
41 Sest igaüks, kes annab teile minu nimel juua tassi vett, sest te kuulute Kristusele, tõesti, ma ütlen teile, ta ei kaota oma tasu.
42 Ja kes iganes solvab ühegi neist väikestest, kes minusse usuvad, sellele on parem, kui tema kaela riputatakse veskikivi ja ta heidetakse merre.
43 Ja kui su käsi sind solvab, siis lõika see ära: parem on sul vigastatuna ellu siseneda, kui kahe käega põrgusse, tulle, mis ei kustu.
44 Kus nende uss ei sure ja tuli ei kustu.

45 Ja kui su jalg sind solvab, siis lõika see ära: parem on sul ellu astuda, kui kahe jalaga põrgusse heidetud tulle, mis ei kustu.
46 Kus nende uss ei sure ja tuli ei kustu.
47 Ja kui su silm sind solvab, kisu see välja: parem on sul ühe silmaga minna Jumala riiki, kui kahe silmaga põrgu tulle heidetud.
48 Kus nende uss ei sure ja tuli ei kustu.
49 Sest igaüks soolatakse tulega ja iga ohver soolatakse soolaga.
50 Sool on hea, aga kui sool on kaotanud soolasuse, millega te seda maitsestate? Olge sool endas ja olge üksteisega rahu.

10. PEATÜKK

1 Ja ta tõusis sealt üles ja jõudis Juuda äärde Jordani kaugemasse kaldasse. Ja rahvas pöördus uuesti tema poole. ja nagu tal oli kombeks, õpetas ta neid uuesti.
2 Ja variserid tulid tema juurde ja küsisid temalt: "Kas mehel on lubatud oma naist kõrvale jätta?" teda ahvatledes.
3 Tema vastas ja ütles neile: ' Mida Mooses teile käskis?
4 Ja nad ütlesid: 'Mooses lubas kirjutada lahutuskirja ja ta ära panna.
5 Jeesus vastas ja ütles neile: " Teie südame kõvaduse pärast kirjutas ta teile selle õpetuse."
6 Aga loomise algusest peale lõi Jumal nad meheks ja naiseks.
7 Sel põhjusel jätab mees maha oma isa ja ema ning hoiab oma naise poole;
8 Ja need kaks saavad üheks lihaks, nii et nad ei ole enam kaks, vaid üks liha.
9 Mida siis Jumal on ühendanud, seda ärgu inimene lahutagu!
10 Ja majas küsisid ta jüngrid temalt sama asja uuesti.
11 Ja ta ütles neile: " Igaüks, kes jätab oma naise ära ja võtab teise naise, rikub abielu tema vastu."
12 Ja kui naine jätab oma mehe kõrvale ja abiellub teisega, rikub ta abielu.
13 Ja nad tõid tema juurde väikesi lapsi, et ta neid puudutaks; ja tema jüngrid noomisid neid, kes nad tõid.
14 Aga kui Jeesus seda nägi, oli ta väga pahane ja ütles neile: " Laske lapsed minu juurde tulla ja ärge keelake neid, sest selliste päralt on Jumala riik!"
15 Tõesti, ma ütlen teile: kes iganes ei võta Jumala riiki vastu nagu väike laps, see ei pääse sinna.
16 Ja ta võttis nad sülle, pani oma käed nende peale ja õnnistas neid.
17 Ja kui ta oli teele läinud, jooksis keegi, laskus põlvili tema juurde ja küsis temalt: "Hea Õpetaja, mida ma pean tegema, et pärida igavene elu?"
18 Ja Jeesus ütles talle: " Miks sa nimetad mind heaks? pole muud head kui üks, see tähendab Jumal.
19 Sa tead käske, ära riku abielu, ära tapa, ära varasta, ära anna valetunnistust, ära peta, austa oma isa ja ema.
20 Ja ta vastas ning ütles talle: "Õpetaja, ma olen seda kõike jälginud oma noorusest peale."
21 Siis Jeesus, nähes teda, armastas teda ja ütles talle: " Üks asi on sul puudu: mine maha, müü, kõik, mis sul on, ja anna vaestele, ja sul on aare taevas, ja tule, võta rist ja järgi mind.
22 Ja ta kurvastas selle sõna pärast ja läks kurvana minema, sest tal oli palju vara.
23 Ja Jeesus vaatas ringi ja ütles oma jüngritele: " Kui vaevalt pääsevad need, kellel on rikkust, Jumala riiki!"
24 Ja jüngrid olid tema sõnadest jahmunud. Aga Jeesus vastas uuesti ja ütles neile: " Lapsed, kui raske on neil, kes loodavad rikkusele, pääseda Jumala riiki!"
25 Kaamelil on lihtsam minna läbi nõelasilma kui rikkal mehel pääseda Jumala riiki.
26 Ja nad olid ülimalt hämmastunud, öeldes omavahel: "Kes siis saab päästetud?"
27 Ja Jeesus neile otsa vaadates ütles: " Inimestele on see võimatu, aga mitte Jumalale, sest Jumalale on kõik võimalik."
28 Siis hakkas Peetrus talle ütlema: 'Vaata, me oleme kõik maha jätnud ja järginud sind.'
29 Jeesus vastas ja ütles: Tõesti, ma ütlen teile, ei ole ükski mees, kes oleks lahkunud majast või vendadest või õdedest või isast või emast või naisest või lastest või maadest minu ja evangeeliumi pärast. ,
30 Aga ta saab nüüd sel ajal sajakordselt maju ja vendi ja õdesid ja emasid ja lapsi ja maid tagakiusamisega; ja tulevases maailmas igavene elu.
31 Aga paljud esimesed saavad viimasteks; ja viimane esimene.
32 Ja nad olid teel üles Jeruusalemma; ja Jeesus läks nende ette. ja järgnedes kartsid nad. Ja ta võttis taas need kaksteist ja hakkas neile rääkima, mis temaga juhtuma peab,
33 öeldes: ' Vaata, me läheme üles Jeruusalemma! ja Inimese Poeg antakse ülempreestrite ja kirjatundjate kätte; ja nad mõistavad ta surma ja annavad ta paganate kätte.
34 Ja nad pilkavad teda ja piitsutavad teda, sülitavad tema peale ja tapavad ta; ja kolmandal päeval tõuseb ta üles.
35 Ja Sebedeuse pojad Jaakobus ja Johannes tulid tema juurde ja ütlesid: "Õpetaja, me tahame, et sa teeksid meile kõik, mida me tahame!"
36 Ja ta ütles neile: " Mida te tahate, et ma teie heaks teeksin?"
37 Nad ütlesid talle: "Anna meile, et me istume, üks sinu paremal ja teine sinu vasakul käel, sinu auhiilguses!"
38 Aga Jeesus ütles neile: " Te ei tea, mida te palute: kas te võite juua sellest karikast, millest mina joon?" ja saada ristitud ristimisega, millega mind ristitakse?
39 Ja nad ütlesid talle: "Me saame!" Ja Jeesus ütles neile: ' Te joote tõesti sellest karikast, millest mina joon. ja ristimisega, millega mind ristitakse, ristitakse teid.
40 Aga istuda mu paremale ja vasakule käele ei kuulu mulle; aga see antakse neile, kellele see on ette valmistatud.
41 Ja kui need kümme seda kuulsid, hakkasid nad Jaakobuse ja Johannese peale väga pahaks.
42 Aga Jeesus kutsus nad enda juurde ja ütles neile: " Te teate, et need, keda peetakse paganate valitsejaks, valitsevad nende üle. ja nende suured kasutavad nende üle võimu.
43 Aga see ei tohi olla teie seas, vaid kes teie seast tahab olla suur, olgu teie teenija.
44 Ja kes iganes teist tahab olla kõrgeim, olgu kõigi teenija.
45 Sest isegi Inimese Poeg ei tulnud teenima, vaid teenima ja andma oma elu lunaks paljude eest.
46 Ja nad jõudsid Jeerikosse. Ja kui ta koos oma jüngrite ja suure hulga rahvaga Jeerikost välja läks, istus pime Bartimeus, Timeuse poeg, maantee ääres kerjamas.

47 Ja kui ta kuulis, et see on Jeesus Naatsaretlane, hakkas ta kisendama ja ütlema: Jeesus, Taaveti Poeg, halasta minu peale!
48 Ja paljud käskisid tal vaikida, kuid ta hüüdis seda enam: "Taaveti Poeg, halasta minu peale!"
49 Ja Jeesus jäi seisma ja käskis teda kutsuda. Ja nad kutsusid pimeda, öeldes talle: 'Ole lohutatud, tõuse üles! ta kutsub sind.
50 Ja ta heitis oma rõiva seljast, tõusis ja tuli Jeesuse juurde.
51 Ja Jeesus vastas ning ütles temale: " Mida sa tahad, et ma sulle teeksin?" Pime ütles talle: 'Issand, et ma saaksin oma nägemise tagasi!'
52 Ja Jeesus ütles talle: ' Mine! sinu usk on sind terveks teinud. Ja kohe sai ta nägemiseks ja järgnes Jeesusele teel.

11. PEATÜKK

1 Ja kui nad jõudsid Jeruusalemma lähedale, Betfagesse ja Betaaniasse, Õlimäe äärde, saadab ta välja kaks oma jüngrit,
2 Ja ütles neile: " Minge teie vastas asuvasse külla! Ja niipea, kui te sinna sisenete, leiate kinniseotud sälu, millel pole kunagi istunud; vabasta ta ja too ta.
3 Ja kui keegi teile ütleb: Miks te seda teete? öelge, et Issand vajab teda; ja ta saadab ta kohe siia.
4 Ja nad läksid oma teed ja leidsid varsu seotuna väljastpoolt uksest kohast, kus kaks teed kohtusid; ja nad vabastavad ta.
5 Ja mõned neist, kes seal seisid, ütlesid neile: "Mis te teete, kui te sälu lahti võtate?"
6 Ja nad ütlesid neile, nagu Jeesus oli käskinud, ja nad lasid neil minna.
7 Ja nad tõid sälu Jeesuse juurde ja heitsid oma riided tema selga. ja ta istus tema peale.
8 Ja paljud laotasid oma riided teele, teised aga raiusid puudelt oksi ja puistasid need teele.
9 Ja need, kes läksid eespool ja kes järgnesid, hüüdsid: 'Hoosianna! Õnnistatud olgu see, kes tuleb Issanda nimel!
10 Kiidetud olgu meie isa Taaveti kuningriik, mis tuleb Issanda nimel, Hoosianna kõrges!
11 Ja Jeesus läks Jeruusalemma ja templisse. Ja kui ta kõik asjad ümber oli vaadanud ja õhtu oli käes, läks ta koos kaheteistkümnega Betaaniasse.
12 Ja järgmisel päeval, kui nad Betaaniast tulid, oli tal nälg.
13 Ja kui ta nägi kaugelt viigipuud, millel olid lehed, siis ta tuli, kui ta sellest midagi leiab. Ja kui ta selle juurde jõudis, ei leidnud ta midagi peale lehtede; sest viigimarjade aeg ei olnud veel.
14 Ja Jeesus vastas ja ütles sellele: " Ega keegi ei söö sinu vilja edaspidi igavesti!" Ja tema jüngrid kuulsid seda.
15 Ja nad jõudsid Jeruusalemma. Ja Jeesus läks templisse ja hakkas välja ajama neid, kes templis müüsid ja ostsid, ning lükkas ümber rahavahetajate lauad ja tuvimüüjate istmed.
16 Ja ta ei lase kellelgi ühtki anumat templist läbi viia.
17 Ja ta õpetas, öeldes neile: Kas pole kirjutatud: Minu koda kutsutakse kõigi rahvaste seas palvekojaks? aga teie olete sellest teinud varaste koopas.
18 Ja kirjatundjad ja ülempreestrid kuulsid seda ja otsisid, kuidas nad saaksid ta hävitada, sest nad kartsid teda, sest kogu rahvas oli tema õpetusest hämmastunud.
19 Ja kui õhtu tuli, läks ta linnast välja.
20 Ja hommikul mööda minnes nägid nad viigipuud kuivanud juurtest.
21 Ja Peetrus meenutas teda ja ütles talle: "Õpetaja, vaata, viigipuu, mille sa needsid, on kuivanud!"
22 Ja Jeesus vastas neile: " Uskuge Jumalasse!"
23 Sest tõesti, ma ütlen teile, et igaüks, kes ütleb sellele mäele: 'Mine ära ja heida end merre! ja ei kahtle oma südames, vaid usub, et see, mis ta ütleb, läheb täide; tal on kõik, mis ta ütleb.
24 Seepärast ma ütlen teile: kui te palvetate, uskuge, et saate selle vastu ja see on teile.
25 Ja kui te seisate palvetamas, siis andke andeks, kui teil on kellegi vastu midagi, et ka teie Isa, kes on taevas, annaks teile andeks teie eksimused.
26 Aga kui te ei anna andeks, siis ei andesta ka teie taevane Isa teie eksimusi.
27 Ja nad tulid tagasi Jeruusalemma. Ja kui ta templis kõndis, tulid tema juurde ülempreestrid, kirjatundjad ja vanemad,
28 Ja küsi temalt: Millise meelevallaga sa seda teed? ja kes on andnud sulle selle voli seda teha?
29 Ja Jeesus vastas ja ütles neile: " Ma küsin ka teilt ühe küsimuse ja vastake mulle, ja ma ütlen teile, millise meelevallaga ma seda teen."
30 Kas Johannese ristimine oli taevast või inimeste ristimine? vasta mulle.
31 Ja nad arutlesid omavahel, öeldes: "Kui me ütleme: taevast!" ta ütleb: 'Miks te siis teda ei uskunud?
32 Aga kui me ütleme: inimestest; nad kartsid rahvast, sest kõik inimesed pidasid Johannest tõeliseks prohvetiks.
33 Ja nad vastasid ja ütlesid Jeesusele: "Me ei saa öelda." Ja Jeesus vastas neile: ' Ma ei ütle teile, millise meelevallaga ma seda teen.'

12. PEATÜKK

1 Ja ta hakkas neile rääkima tähendamissõnadega. Üks mees istutas viinamarjaistanduse ja rajas selle ümber heki, kaevas koha veinirasva jaoks ja ehitas torni, andis selle põllumeestele välja ja läks kaugele maale.
2 Ja õigel ajal saatis ta põllumeeste juurde sulase, et ta saaks viinamäe viljad põllumeestelt.
3 Ja nad püüdsid ta kinni, peksid teda ja saatsid tühjalt minema.
4 Ja taas saatis ta nende juurde teise sulase; ja teda visati kive, haavati pähe ja saadeti häbiväärselt minema.
5 Ja jälle saatis ta teise; ja ta tapsid ja paljud teised; mõne peksmine ja mõne tapmine.
6 Kuna tal oli veel üks poeg, tema armastatud poeg, läkitas ta ka viimase nende juurde, öeldes: 'Nad austavad mu poega.
7 Aga need põllumehed ütlesid omavahel: "See on pärija!" tulge, tapame ta ja pärand jääb meile.
8 Ja nad võtsid ta kinni ja tapsid ning viskasid ta viinamäest välja.
9 Mida peab viinamäe isand siis tegema? ta tuleb ja hävitab põllumehed ja annab viinamäe teistele.
10 Ja kas te pole seda kirjakohta lugenud; Kivist, mille ehitajad tagasi lükkasid, saab nurgapea:
11 See oli Issanda tegu ja see on imeline meie silmis?

12 Ja nad püüdsid teda kinni hoida, kuid kartsid rahvast, sest nad teadsid, et ta oli rääkinud tähendamissõna nende vastu, ja nad jätsid ta maha ja läksid oma teed.
13 Ja nad läkitasid tema juurde mõned variserid ja heroodeslased, et tabada teda tema sõnades.
14 Ja kui nad tulid, ütlesid nad talle: "Õpetaja, me teame, et sa oled tõsi ja sa ei hooli kellestki, sest sa ei arvesta inimeste isikuga, vaid õpetad Jumala teed tões: kas on lubatud anda austusavaldus Caesarile või mitte?
15 Kas anname või ei anna? Aga tema, teades nende silmakirjalikkust, ütles neile: ' Miks te mind kiusate? too mulle peni, et ma seda näen.
16 Ja nad tõid selle. Ja ta küsis neilt: ' Kelle see pilt ja pealkiri on? Ja nad ütlesid talle: "Keisri oma!"
17 Jeesus vastas ja ütles neile: " Andke keisrile, mis on keisri oma, ja Jumalale, mis kuulub Jumalale!" Ja nad imestasid teda.
18 Siis tulge tema juurde saduserid, kes ütlevad, et ülestõusmist ei ole; ja nad küsisid temalt, öeldes:
19 Õpetaja, Mooses kirjutas meile: Kui mehe vend sureb ja jätab maha oma naise ega jäta lapsi, siis ta vend võtaks oma naise ja kasvatagu oma vennale sugu.
20 Aga venda oli seitse: esimene võttis naise ja suri ei jätnud seemet.
21 Ja teine võttis ta ja suri ega jätnud seemet, ja kolmas samuti.
22 Ja neil seitsmel oli ta ja nad ei jätnud seemet; kõige viimasena suri ka naine.
23 Kelle naiseks ta siis on ülestõusmisel, kui nad tõusevad üles? sest seitsmel oli ta naiseks.
24 Ja Jeesus vastas neile: " Kas te siis ei eksi, kuna te ei tunne kirju ega Jumala väge?"
25 Sest kui nad surnuist üles tõusevad, siis nad ei abiellu ega abiellu; vaid nad on nagu inglid taevas.
26 Ja mis puudutab surnuid, et nad tõusevad üles: kas te pole Moosese raamatust lugenud, kuidas Jumal põõsas rääkis temaga, öeldes: Mina olen Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal ?
27 Ta ei ole surnute Jumal, vaid elavate Jumal; seepärast te eksite väga.
28 Ja üks kirjatundjatest tuli ja kui ta kuulis neid omavahel arutlemas ja sai aru, et ta oli neile hästi vastanud, küsis ta temalt: "Mis on esimene käsk kõigist?"
29 Ja Jeesus vastas talle: " Kõigist käskudest esimene on: Kuule, Iisrael! Issand, meie Jumal, on üks Issand:
30 Ja sa pead armastama Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamest ja kogu oma hingest ja kogu oma mõistusest ja kogu oma jõust. See on esimene käsk.
31 Ja teine on selle sarnane: sa pead armastama oma ligimest nagu iseennast! Pole ühtegi teist käsku, mis oleks suurem kui need.
32 Ja kirjatundja ütles talle: "Hea küll, Õpetaja, sa ütlesid tõtt, sest Jumal on üks; ja peale tema pole kedagi teist:
33 Ja armastada teda kogu südamest ja kõigest mõistusest ja kogu hingest ja kõigest jõust ning armastada oma ligimest nagu iseennast on rohkem kui kõik põletus- ja ohvriannid.
34 Ja kui Jeesus nägi, et ta vastas arukalt, ütles ta talle: " Sa pole kaugel Jumala riigist!" Ja pärast seda ei julgenud ükski mees temalt küsimusi esitada.
35 Ja Jeesus vastas ning ütles templis õpetades: " Kuidas ütlevad kirjatundjad, et Kristus on Taaveti Poeg?"
36 Sest Taavet ise ütles Püha Vaimu kaudu: 'Issand ütles mu Issandale: 'Istu mu paremale käele, kuni ma panen su vaenlased su jalgealuseks!'
37 Seepärast nimetab Taavet teda Issandaks; ja kust ta siis tema poeg on? Ja lihtrahvas kuulas teda hea meelega.
38 Ja ta ütles neile oma õpetuses: Hoiduge kirjatundjatest, kes armastavad käia pikkades riietes ja armastavad tervitusi turgudel!
39 Ja ülemised istekohad sünagoogides ja ülemised toad pühade ajal:
40 Kes õgivad leskede maju ja teevad teesklemise pärast pikki palveid; need saavad suurema hukkamõistu.
41 Ja Jeesus istus varakambri vastas ja nägi, kuidas rahvas viskas raha varakambrisse ja paljud rikkad viskasid palju.
42 Ja seal tuli üks vaene lesknaine ja viskas sisse kaks lesta, mis teevad vaevu.
43 Ja ta kutsus enda juurde oma jüngrid ja ütles neile: " Tõesti, ma ütlen teile, see vaene lesknaine on visanud rohkem kui kõik need, kes on pannud varakambrisse.
44 Sest kõik nad loovutasid oma küllusest; kuid ta pani oma puudusest sisse kõik, mis tal oli, isegi kogu oma elatise.

13. PEATÜKK

1 Ja kui ta templist välja läks, ütles üks tema jüngritest talle: "Õpetaja, vaata, missugused kivid ja millised hooned siin on!"
2 Jeesus vastas ja ütles talle: " Kas sa näed neid suuri hooneid?" ei jäeta kivi teise peale, mida maha ei visata.
3 Ja kui ta istus Õlimäel templi vastas, küsisid Peetrus ja Jaakobus ning Johannes ja Andreas temalt omaette:
4 Ütle meile, millal need asjad juhtuvad? ja mis on märk, kui kõik see täide läheb?
5 Ja Jeesus vastas neile, hakkas rääkima: " Vaadake, et keegi teid ei petaks!
6 Sest paljud tulevad minu nimel ja ütlevad: "Mina olen Kristus!" ja petab paljusid.
7 Ja kui te kuulete sõdadest ja kuulujuttudest sõdadest, siis ärge muretsege, sest niisugused asjad peavad olema; aga lõpp ei ole veel.
8 Sest rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu ja maavärinaid on erinevates paikades ja nälga ja hädasid. Need on kurbuste algus.
9 Ent olge ettevaatlikud, sest nad annavad teid nõukogude kätte; ja teid lüüakse sünagoogides ja teid tuuakse minu pärast ülemate ja kuningate ette nende vastu tunnistuseks.
10 Ja evangeelium tuleb kõigepealt avaldada kõigi rahvaste seas.
11 Aga kui nad teid juhivad ja üle annavad, siis ärge mõelge ette, mida te räägite, ega te ka ette mõtle, vaid rääkige kõike, mis teile sel tunnil antakse, sest mitte teie ei räägi, vaid Püha Vaim.
12 Nüüd annab vend venna surma ja isa poja; ja lapsed tõusevad oma vanemate vastu ja mõistavad nad surma.
13 Ja teid vihkavad kõik inimesed minu nime pärast, aga kes peab vastu lõpuni, see päästetakse.
14 Aga kui te näete hävitamise jäledust, millest on kõnelenud prohvet Taaniel, seismas seal, kus ei peaks (kes loeb, saagu aru), siis põgenegu need, kes on Juudamaal, mägedesse!

15 Ja see, kes on katusel, ärgu laskugu majja ega tulgu sinna sisse, et oma majast midagi välja viia.
16 Ja see, kes on põllul, ärgu pöördugu tagasi, et võtta oma rõivas!
17 Aga häda neile, kes on lapseootel, ja neile, kes neil päevil imetavad!
18 Ja paluge, et teie põgenemine ei toimuks talvel.
19 Sest neil päevil on viletsus, mida ei olnud Jumala loodud loomise algusest kuni praeguse ajani, ega tule olema.
20 Ja kui Issand ei oleks neid päevi lühendanud, ei saaks ükski liha päästetud, vaid valitud inimeste pärast, kelle ta on valinud, on ta lühendanud päevi.
21 Ja kui keegi teile ütleb: 'Vaata, siin on Kristus!' või vaata, ta on seal; ära usu teda:
22 Sest valekristused ja valeprohvetid tõusevad üles ja teevad tunnustähti ja imesid, et võrgutada, kui see on võimalik, valitudki.
23 Aga pange tähele: vaata, ma olen teile kõik ette kuulutanud.
24 Aga neil päevil, pärast seda viletsust, läheb päike pimedaks ja kuu ei anna oma valgust,
25 Ja taevatähed kukuvad ja väed, mis on taevas, kõikuvad.
26 Ja siis nad näevad Inimese Poega tulevat pilvedes suure väe ja hiilgusega.
27 Ja siis saadab ta oma inglid ja kogub kokku oma valitud neljast tuulest, maa äärest kuni taeva äärmiseni.
28 Õppige nüüd tähendamissõna viigipuust; Kui ta oks on veel õrn ja lehed välja ajab, siis teate, et suvi on lähedal.
29 Nõnda ka teie, kui te näete seda sündivat, teadke, et see on lähedal, isegi ukse ees.
30 Tõesti, ma ütlen teile, et see põlvkond ei möödu enne, kui kõik see on tehtud.
31 Taevas ja maa kaovad, aga minu sõnad ei kao.
32 Aga sellest päevast ja sellest tunnist ei tea keegi, ei inglid taevas, ei Poeg, vaid Isa.
33 Vaadake, valvake ja palvetage, sest te ei tea, millal on aeg.
34 Sest Inimese Poeg on nagu mees, kes läheb kaugele teele, kes lahkus oma majast ja andis meelevalla oma sulastele ja igaühele oma töö ning käskis uksehoidjal valvata.
35 Valvake siis, sest te ei tea, millal tuleb majaisand, kas õhtul või keskööl või kukelaulu ajal või hommikul.
36 Et ta ootamatult tulles sind magamas ei leiaks.
37 Ja mida ma teile ütlen, ma ütlen kõigile: valvake!

14. PEATÜKK

1 Kahe päeva pärast oli paasapüha ja hapnemata leivapüha. Ülempreestrid ja kirjatundjad otsisid, kuidas ta kavalusega kinni võtta ja surmata.
2 Aga nad ütlesid: 'Mitte pühal, et rahvas ei tekiks kära.
3 Ja kui ta Betaanias pidalitõbise Siimona majas istus, tuli üks naine, kellel oli alabasterkarp väga hinnalise naastsalviga; ja ta pidurdas kasti ja valas selle talle pähe.
4 Ja mõned olid nördinud enda sees ja ütlesid: "Miks see salvi raisati?"
5 Sest seda oleks võinud müüa rohkem kui kolmesaja penni eest ja anda vaestele. Ja nad nurisesid tema vastu.
6 Ja Jeesus ütles: " Jäta ta rahule!" miks sa teda vaevad? ta on minuga head tööd teinud.
7 Sest vaeseid on teiega alati ja millal iganes soovite, võite neile head teha, aga mina ei ole teil alati.
8 Ta on teinud, mis suutis: ta on tulnud ette, et võidda mu keha matmiseks.
9 Tõesti, ma ütlen teile: kõikjal, kus kogu maailmas seda evangeeliumi kuulutatakse, räägitakse ka sellest, mida ta on teinud, tema mälestuseks.
10 Ja Juudas Iskariot, üks kaheteistkümnest, läks ülempreestrite juurde, et teda neile ära anda.
11 Kui nad seda kuulsid, rõõmustasid nad ja lubasid talle raha anda. Ja ta otsis, kuidas saaks teda mugavalt reeta.
12 Ja hapnemata leiva esimesel päeval, kui nad paasapüha tapsid, küsisid tema jüngrid temalt: "Kuhu sa tahad, et me läheme ja valmistame paasapüha süüa?"
13 Ja ta läkitas välja kaks oma jüngrit ja ütles neile: " Minge linna ja seal kohtab teid mees, kes kannab veekannu. Järgige teda!"
14 Ja kuhu iganes ta sisse läheb, öelge majavanemale: Õpetaja ütleb: Kus on külalistetuba, kus ma koos oma jüngritega paasat söön?
15 Ja ta näitab teile suurt ülemist tuba, mis on sisustatud ja ettevalmistatud: seal valmistage meile ette.
16 Ja tema jüngrid läksid välja ja tulid linna ja leidsid, nagu Ta oli neile öelnud, ja valmistasid paasapüha.
17 Ja õhtul tuli ta koos kaheteistkümnega.
18 Ja kui nad istusid ja sõid, ütles Jeesus: " Tõesti, ma ütlen teile, üks teie seast, kes sööb koos minuga, annab mu ära."
19 Ja nad hakkasid kurvastama ja temalt ükshaaval küsima: "Kas see olen mina?" ja teine küsis: "Kas see olen mina?"
20 Ta vastas ja ütles neile: " See on üks kaheteistkümnest, kes kasteb koos minuga nõusse."
21 Inimese Poeg läheb küll, nagu temast on kirjutatud, aga häda sellele inimesele, kes Inimese Poja ära annab! Hea oleks sellele mehele, kui ta poleks kunagi sündinud.
22 Ja kui nad sõid, võttis Jeesus leiva, õnnistas, murdis ja andis neile ning ütles: " Võtke, sööge! See on minu ihu!"
23 Ja ta võttis karika, tänas ja andis selle neile; ja nad kõik jõid sellest.
24 Ja ta ütles neile: " See on minu uue testamendi veri, mis valatakse paljude eest."
25 Tõesti, ma ütlen teile, ma ei joo enam viinapuu viljast kuni selle päevani, mil ma joon seda uut Jumala riigis.
26 Ja kui nad olid laulu laulnud, läksid nad välja Õlimäele.
27 Ja Jeesus ütles neile: " Te kõik pahandate täna öösel minu pärast, sest on kirjutatud: "Ma löön karjast ja lambad pillutatakse."
28 Aga pärast seda, kui ma olen üles tõusnud, lähen ma teie eel Galileasse.
29 Aga Peetrus ütles talle: "Kuigi kõik solvuvad, ei taha mina."
30 Ja Jeesus ütles talle: ' Tõesti, ma ütlen sulle, et täna, sel ööl, enne kui kukk kaks korda laulab, salgad sa mind kolm korda.
31 Aga ta ütles seda ägedamalt: "Kui ma peaksin koos sinuga surema, ei salga ma sind mitte mingil juhul." Samamoodi ütlesid nad kõik.
32 Ja nad jõudsid paika, mille nimi oli Ketsemani, ja ta ütles oma jüngritele: " Istuge siia, kuni ma palvetan!"
33 Ja ta võttis endaga kaasa Peetruse ja Jaakobuse ja Johannese ning hakkas väga hämmastunud ja väga raske.

34 Ja ütles neile: " Mu hing on väga kurb surmani. Jääge siia ja valvake!"
35 Ja ta läks veidi edasi, langes maha ja palvetas, et kui võimalik, et tund mööduks temast.
36 Ja ta ütles: " Abba, isa, kõik on sulle võimalik; võta see karikas minult ära, aga mitte seda, mida mina tahan, vaid mida sina!
37 Ja ta tuli ja leidis nad magamast ning ütles Peetrusele: " Siimon, kas sa magad?" kas sa ei saaks ühe tunni vaadata?
38 Valvake ja palvetage, et te ei satuks kiusatusse. Vaim on tõesti valmis, aga liha on nõrk.
39 Ja ta läks jälle minema, palvetas ja rääkis samad sõnad.
40 Ja kui ta tagasi tuli, leidis ta nad jälle magamast (sest nende silmad olid rasked) ega teadnud, mida talle vastata.
41 Ja Ta tuli kolmandat korda ja ütles neile: ' Magage nüüd ja puhake! Küll on, tund on käes! vaata, Inimese Poeg antakse patuste kätte.
42 Tõuse üles, lähme! vaata, see, kes mind reedab, on lähedal.
43 Ja kohe, kui ta veel rääkis, tuli Juudas, üks kaheteistkümnest, ja temaga suur hulk mõõkade ja nuiadega ülempreestrite, kirjatundjate ja vanemate hulgast.
44 Ja tema reetja oli andnud neile märgi, öeldes: "Keda ma suudlen, see on tema!" võtke ta ja viige ta turvaliselt minema.
45 Ja niipea kui ta tuli, läks ta otsekohe tema juurde ja ütles: "Õpetaja, isand!" ja suudles teda.
46 Ja nad panid oma käed tema peale ja võtsid ta kinni.
47 Ja üks neist, kes seal seisis, tõmbas mõõga ja lõi ülempreestri sulast ning lõikas tal kõrva ära.
48 Jeesus vastas ja ütles neile: " Kas te olete tulnud välja nagu varga vastu, mõõkade ja nuiadega mind kinni võtma?"
49 Ma olin iga päev teie juures pühakojas õpetamas, aga te ei võtnud mind kinni, aga kirjad peavad täide minema.
50 Ja nad kõik jätsid ta maha ja põgenesid.
51 Ja talle järgnes üks noormees, kelle alasti keha ümber oli linane riie; ja noored mehed võtsid ta kinni:
52 Ja ta jättis linase riide ja põgenes nende eest alasti.
53 Ja nad viisid Jeesuse ülempreestri juurde ja koos temaga olid kogunenud kõik ülempreestrid ja vanemad ja kirjatundjad.
54 Ja Peetrus järgnes talle kaugelt ülempreestri paleesse. Ta istus koos sulastega ja soojendas end tule ääres.
55 Ja ülempreestrid ja kogu nõukogu otsisid tunnistust Jeesuse vastu, et teda tappa; ja ei leidnud ühtegi.
56 Sest paljud tunnistasid tema vastu valetunnistust, kuid nende tunnistus ei olnud ühel meelel.
57 Ja mõned tõusid ja tunnistasid tema vastu valetunnistust, öeldes:
58 Me kuulsime teda ütlevat: Ma hävitan selle kätega tehtud templi ja ehitan kolme päevaga teise ilma käteta tehtud templi.
59 Kuid ka nende tunnistajad ei nõustunud sellega.
60 Ja ülempreester tõusis keskele ja küsis Jeesuselt, öeldes: "Kas sa ei vasta midagi?" mis on see, mida need tunnistavad sinu vastu?
61 Aga ta jäi vait ega vastanud midagi. Taas küsis ülempreester temalt ja ütles temale: Kas sina oled Kristus, Õndsa Poeg?
62 Ja Jeesus ütles: " Mina olen!" ja te näete Inimese Poega istuvat väe paremal käel ja tulevat taeva pilvedes.
63 Siis rebis ülempreester oma riided lõhki ja küsis: "Milleks meil veel tunnistajaid vaja on?"
64 Te olete kuulnud jumalateotust: mida te arvate? Ja nad kõik mõistsid ta surmasüüdlaseks.
65 Ja mõned hakkasid tema peale sülitama ja ta nägu katma ja peksa andma ning ütlema talle: 'Prohveteeri!' ja sulased lõid teda oma peopesaga.
66 Ja kui Peetrus oli palees all, tuli üks ülempreestri teenijatest.
67 Ja kui ta nägi Peetrust end soojendamas, vaatas ta talle otsa ja ütles: "Ja sina olid ka koos Jeesusega Naatsaretlasest!"
68 Aga tema salgas, öeldes: "Ma ei tea ega saa aru, mida sa räägid." Ja ta läks välja verandale; ja kukk laulis.
69 Ja üks teenija nägi teda jälle ja hakkas rääkima neile, kes seal seisid: "See on üks neist!"
70 Ja ta salgas seda uuesti. Ja veidi hiljem ütlesid kõrval seisjad taas Peetrusele: 'Tõesti, sina oled üks neist, sest sa oled galilealane ja su kõne on sellega kooskõlas.
71 Aga ta hakkas kiruma ja vanduma, öeldes: "Ma ei tea seda meest, kellest te räägite."
72 Ja teist korda laulis kukk. Ja Peetrus meenutas sõna, mille Jeesus talle ütles: " Enne kui kukk kaks korda laulab, salgad sina mind kolm korda." Ja kui ta sellele mõtles, nuttis ta.

15. PEATÜKK

1 Ja kohe hommikul pidasid ülempreestrid nõu vanemate ja kirjatundjate ja kogu nõukoguga ning sidusid Jeesuse kinni, viisid ta minema ja andsid Pilaatuse kätte.
2 Ja Pilaatus küsis temalt: "Kas sina oled juutide kuningas?" Ja ta vastas talle: ' Sina ütled seda!'
3 Ja ülempreestrid süüdistasid teda paljudes asjades, kuid ta ei vastanud midagi.
4 Ja Pilaatus küsis temalt uuesti, öeldes: "Kas sa ei vasta midagi?" vaata, kui palju asju nad sinu vastu tunnistavad.
5 Aga Jeesus ei vastanud midagi; nii et Pilaatus imestas.
6 Nüüd, sel pühal, vabastas ta neile ühe vangi, keda iganes nad soovisid.
7 Ja oli üks Barabas, kes oli seotud nendega, kes olid koos temaga ülestõusnud, kes olid ülestõusus toime pannud mõrva.
8 Ja rahvahulk, kes valjusti kisendas, hakkas soovima, et ta teeks seda, nagu ta oli neile kunagi teinud.
9 Aga Pilaatus vastas neile, öeldes: "Kas te tahate, et ma lasen teile lahti juutide kuninga?"
10 Sest ta teadis, et ülempreestrid olid ta kadedusest andnud.
11 Aga ülempreestrid õhutasid rahvast, et ta pigem annaks Barabase neile vabaks.
12 Ja Pilaatus vastas ja ütles neile taas: 'Mida te siis tahate, et ma teen sellele, keda te nimetate juutide kuningaks?
13 Ja nad hüüdsid taas: "Löö ta risti!"
14 Siis Pilaatus ütles neile: "Mispärast, mis kurja ta on teinud?" Ja nad hüüdsid veelgi enam: 'Löö ta risti!'
15 Ja Pilatus, tahtes rahvaga rahul olla, vabastas Barabase nende juurde ja andis Jeesuse risti lüüa, kui ta oli teda piitsutanud.
16 Ja sõdurid viisid ta saali, mida kutsutakse Pretoriumiks; ja nad kutsuvad kogu bändi kokku.

17 Ja nad riietasid ta purpurse riidesse ja panid selle okkadest krooni ja panid selle ta pea ümber,
18 Ja hakkasid teda tervitama: "Tere, juutide kuningas!"
19 Ja nad lõid teda pillirooga pähe ja sülitasid tema peale ning kummardasid põlvi kummardades teda.
20 Ja kui nad teda mõnitasid, võtsid nad talt purpuri seljast, panid ta riided selga ja viisid ta välja, et teda risti lüüa.
21 Ja nad sunnivad üht mööda läinud Siimoni Küreenest, kes tuli maalt välja, Aleksandri ja Rufuse isa, kandma oma risti.
22 Ja nad toodi ta paika Kolgatale, mis on tõlgituna pealuu koht.
23 Ja nad andsid talle juua mürriga segatud veini, kuid ta ei saanud seda.
24 Ja kui nad olid ta risti löönud, jagasid nad tema rõivad laiali, heites liisku, mida igaüks peaks võtma.
25 Ja oli kolmas tund ja nad lõid ta risti.
26 Ja peale oli kirjutatud tema süüdistuse pealkiri: JUUDI KUNINGAS.
27 Ja koos temaga löövad nad risti kaks varast; üks tema paremal ja teine vasakul käel.
28 Ja läks täide pühakiri, mis ütleb: "Ja ta loeti üleastujate hulka."
29 Ja need, kes möödusid, pilkasid teda, vangutasid pead ja ütlesid: "Ah, sina, kes hävitate templi ja ehitate selle kolme päevaga üles!"
30 Päästa ennast ja tule ristilt alla!
31 Samamoodi ütlesid ülempreestrid pilkades koos kirjatundjatega: 'Ta päästis teisi! iseennast ta päästa ei suuda.
32 Iisraeli kuningas Kristus laskugu nüüd ristilt, et me näeksime ja usuksime. Ja need, kes ühes temaga risti löödi, sõimasid teda.
33 Ja kui saabus kuues tund, valitses pimedus üle kogu maa kuni üheksanda tunnini.
34 Ja üheksandal tunnil hüüdis Jeesus valju häälega, öeldes: " Eloi, Eloi, lama sabachthani?" mis on tõlgituna: Mu Jumal, mu Jumal, miks sa mu maha jätsid?
35 Ja mõned kõrval seisjatest ütlesid seda kuuldes: "Vaata, ta kutsub Eelija!"
36 Ja üks jooksis, täitis käsna äädikat täis, pani selle pilliroo peale ja andis talle juua, öeldes: 'Jää! vaatame, kas Elias tuleb teda maha viima.
37 Ja Jeesus kisendas suure häälega ja andis vaimu.
38 Ja templi eesriie rebenes ülevalt alla kaheks.
39 Ja kui väepealik, kes seisis tema vastas, nägi, et ta nii kisendas, ja heitis vaimu, ütles ta: "See mees oli tõesti Jumala Poeg!"
40 Oli ka naisi, kes vaatasid eemale: nende seas oli Maarja Magdaleena ja Maarja, Jaakobuse, noorema ja Joosese ema, ja Saalome;
41 (Kes ka, kui ta oli Galileas, järgnes talle ja teenis teda) ja palju teisi naisi, kes tulid koos temaga Jeruusalemma.
42 Ja nüüd, kui õhtu saabus, sest see oli ettevalmistus, see tähendab päev enne hingamispäeva,
43 Joosep Arimaatiast, auväärt nõuandja, kes samuti ootas Jumala riiki, tuli ja läks julgelt Pilaatuse juurde ja ihkas Jeesuse ihu.
44 Ja Pilaatus imestas, kas ta oli juba surnud, ja kutsus enese juurde väepealiku ning küsis temalt, kas ta oli surnud.
45 Ja kui ta seda väepealikust teada sai, andis ta ihu Joosepile.
46 Ja ta ostis peene lina, võttis ta maha ja mähkis lina sisse ja pani ta kaljusse raiutud hauda ja veeretas kivi haua ukse juurde.
47 Ja Maarja Magdaleena ja Maarja, Joosese ema, nägid, kuhu ta pandi.

16. PEATÜKK

1 Ja kui hingamispäev oli möödas, olid Maarja Magdaleena ja Maarja, Jaakobuse ema, ja Saalome ostnud magusaid maitseaineid, et tulla teda võidma.
2 Ja nädala esimese päeva varahommikul tulid nad haua juurde päikesetõusu ajal.
3 Ja nad küsisid omavahel: "Kes veeretab meile kivi haua ukselt ära?"
4 Ja kui nad vaatasid, nägid nad, et kivi oli ära veeretatud, sest see oli väga suur.
5 Ja hauakambrisse sisenedes nägid nad paremal pool istuvat noormeest, kes oli riietatud pikka valgesse kuube; ja nad olid ehmunud.
6 Ja ta ütles neile: "Ärge kohkuge! Te otsite Jeesust Naatsaretist, kes löödi risti; ta on üles tõusnud; teda ei ole siin: vaata paika, kuhu ta panid.
7 Aga minge ja öelge tema jüngritele ja Peetrusele, et ta läheb teie eel Galileasse. Seal te näete teda, nagu ta teile ütles.
8 Ja nad läksid kiiresti välja ja põgenesid haua juurest; sest nad värisesid ja olid hämmastunud, ega öelnud kellelegi midagi; sest nad kartsid.
9 Kui Jeesus nädala esimesel päeval vara üles tõusis, ilmus ta kõigepealt Maarja Magdaleenale, kellest ta oli välja ajanud seitse kuradit.
10 Ja ta läks ja rääkis neile, kes olid temaga koos olnud, kui nad leinasid ja nutsid.
11 Aga nad ei uskunud, kui nad kuulsid, et ta on elus ja et ta oli teda näinud.
12 Pärast seda ilmus ta teisel kujul kahele neist, kui nad kõndisid ja läksid maale.
13 Ja nad läksid ja rääkisid sellest ülejäänutele ega uskunud neid.
14 Pärast seda ilmus ta neile üheteistkümnele, kui nad laua taga istusid, ja heitis neile ette nende uskmatust ja südame kõvadust, sest nad ei uskunud neid, kes olid näinud teda pärast ülestõusmist.
15 Ja ta ütles neile: " Minge kogu maailma ja kuulutage evangeeliumi kõigele loodule!"
16 Kes usub ja on ristitud, see päästetakse; aga kes ei usu, see mõistetakse hukka.
17 Ja need märgid järgivad neid, kes usuvad; Minu nimel ajavad nad välja kurje vaime; nad räägivad uusi keeli;
18 Nad võtavad üles maod; ja kui nad joovad midagi surmavat, ei tee see neile haiget; nad panevad käed haigete peale ja nad saavad terveks.
19 Pärast seda, kui Issand oli nendega rääkinud, võeti ta üles taevasse ja istus Jumala paremale käele.
20 Ja nad läksid välja ja kuulutasid kõikjal, Issand töötas nendega ja kinnitas sõna järgnevate tunnustähtedega. Aamen.

Luke

1. PEATÜKK

1 Kuna paljud on võtnud käsile, et kuulutada välja need asjad, mida meie seas kõige kindlamalt usutakse,
2 nii nagu nad andsid need meile, kes olime algusest peale pealtnägijad ja sõna teenijad;
3 Ka mulle tundus hea, kuna olin algusest peale kõigest täiuslikult mõistnud, kirjutada sulle järjekorras, kõrgeim Theophilus,
4 Et sa teaksid nende asjade kindlust, mille kohta sind on õpetatud.
5 Juuda kuninga Heroodese päevil elas üks preester, nimega Sakarias, Abia suguvõsast, ja tema naine oli Aaroni tütardest ja tema nimi oli Elisabet.
6 Ja nad mõlemad olid õiged Jumala ees, elasid laitmatult kõigis Issanda käskudes ja määrustes.
7 Ja neil ei olnud last, sest see Elisabeth oli viljatu ja nad mõlemad olid nüüdseks vanad.
8 Ja sündis, et kui ta täitis Jumala ees preestriametit oma käitumise järjekorras,
9 Preestriameti kombe kohaselt oli tema osaks Issanda templisse minnes suitsutada.
10 Ja kogu rahvahulk palvetas väljas suitsutamise ajal.
11 Ja talle ilmus Issanda ingel, kes seisis suitsutusaltari paremal pool.
12 Ja kui Sakarias teda nägi, ehmus ta ja hirm tabas teda.
13 Aga ingel ütles talle: "Ära karda, Sakarias, sest sinu palvet võetakse kuulda! ja su naine Elisabeth sünnitab sulle poja ja sa paned talle nimeks Johannes.
14 Ja sul on rõõm ja rõõm; ja paljud tunnevad rõõmu tema sünnist.
15 Sest ta on suur Issanda silmis ega joo veini ega vägijooki; ja ta saab täis Püha Vaimu juba oma emaüsast peale.
16 Ja paljud Iisraeli lapsed pöördub Issanda, nende Jumala poole.
17 Ja ta läheb tema ees Eelija vaimus ja väes, et pöörata isade südamed laste poole ja sõnakuulmatud õigete tarkuse poole; et valmistada rahvast, mis on valmis Issanda jaoks.
18 Ja Sakarias ütles inglile: "Kust ma saan seda teada?" sest ma olen vana mees ja mu naine on vananenud.
19 Ja ingel vastas talle: 'Mina olen Gabriel, kes seisan Jumala ees; ja mind on saadetud sinuga rääkima ja sulle seda rõõmusõnumit kuulutama.
20 Ja vaata, sa jääd tumm ja ei saa rääkida kuni päevani, mil need asjad tehakse, sest sa ei usu minu sõnu, mis omal ajal täide lähevad.
21 Ja rahvas ootas Sakariast ja imestas, et ta nii kaua templis viibis.
22 Ja kui ta välja tuli, ei saanud ta nendega rääkida, ja nad mõistsid, et ta oli pühakojas nägemust näinud, sest ta viipas neile ja jäi sõnatuks.
23 Ja sündis, et niipea kui tema teenimise päevad olid lõppenud, läks ta oma majja.
24 Ja pärast neid päevi jäi tema naine Elisabeth lapseootele ja peitis end viis kuud, öeldes:
25 Nõnda on Issand minuga käitunud neil päevil, mil ta mind vaatas, et eemaldada mu teotus inimeste seas.
26 Ja kuuendal kuul läkitas Jumal ingel Gabrieli Galilea linna, mille nimi on Naatsaret,
27 Neitsile, kes oli kihlatud mehega, kelle nimi oli Joosep, Taaveti soost; ja neitsi nimi oli Maarja.
28 Ja ingel astus tema juurde ja ütles: "Tere, sa armastatud oled, Issand on sinuga! Õnnistatud oled sa naiste seas!"
29 Teda nähes ehmus ta tema kõne pärast ja mõtles, milline tervitus see peaks olema.
30 Ja ingel ütles talle: "Ära karda, Maarja, sest sa oled leidnud armu Jumala juures!"
31 Ja vaata, sa jääd lapseootele oma ihus ja tood ilmale poja ja paned talle nimeks JEESUS.
32 Ta saab olema suur ja teda kutsutakse Kõigekõrgema Pojaks; ja Issand Jumal annab talle tema isa Taaveti trooni.
33 Ja ta valitseb Jaakobi soo üle igavesti; ja tema kuningriigil ei ole lõppu.
34 Siis Maarja küsis inglilt: "Kuidas see juhtub, kui ma ei tunne kedagi?"
35 Ja ingel vastas ja ütles talle: "Püha Vaim tuleb sinu peale ja Kõigekõrgema vägi varjutab sind; seepärast kutsutakse ka seda püha, mis sinust sünnib, Jumala Pojaks."
36 Ja vaata, su nõbu Elisabeth on ka oma vanas eas poja saanud. See on kuues kuu temaga, keda hüüti viljatuks.
37 Sest Jumalale pole miski võimatu.
38 Ja Maarja ütles: "Vaata, Issanda teenija!" olgu mulle sinu sõna järgi. Ja ingel lahkus tema juurest.
39 Ja Maarja tõusis neil päevil ja läks kiiruga mägedele Juuda linna;
40 Ja läks Sakariase majja ja tervitas Eliisabetti.
41 Ja sündis, et kui Elisabeth kuulis Maarja tervitust, hüppas laps tema ihus; ja Elisabeth täitus Püha Vaimuga:
42 Ja ta rääkis valju häälega ja ütles: "Õnnistatud oled sina naiste seas ja õnnistatud on su ihu vili!"
43 Ja kust see on minu jaoks, et mu Issanda ema tuleb minu juurde?
44 Sest vaata, niipea kui mu kõrvus kostis sinu tervitushääl, hüppas lapsuke mu ihus rõõmust.
45 Ja õnnistatud on see, kes usub, sest täidetakse seda, mis Issand talle on öelnud.
46 Ja Maarja ütles: "Minu hing ülistab Issandat,
47 Ja mu vaim on rõõmus Jumalast, mu Päästjast.
48 Sest ta on pidanud silmas oma teenija madalat seisundit, sest vaata, nüüdsest peale hüüavad kõik põlved mind õndsaks.
49 Sest see, kes on vägev, on teinud mulle suuri asju; ja püha on tema nimi.
50 Ja tema halastus on põlvest põlve nende peale, kes teda kardavad.
51 Ta on näidanud jõudu oma käega; ta on laiali ajanud uhked nende südame kujutlusvõimesse.
52 Ta on tõstnud vägevad nende istmetelt ja ülendanud nad alatuid.
53 Ta on täitnud näljased headega; ja rikkad saadab ta tühjaks.
54 Ta on oma halastuse mälestuseks lasknud auku oma sulase Iisraeli;
55 nagu ta rääkis meie vanematele, Aabrahamile ja tema soole igavesti.
56 Ja Maarja jäi tema juurde umbes kolm kuud ja pöördus tagasi oma majja.
57 Nüüd saabus Elisabethi täisaeg, et ta sünniks; ja ta tõi ilmale poja.

58 Ja ta naabrid ja nõod kuulsid, kuidas Issand oli tema peale suurt halastust osutanud; ja nad rõõmustasid koos temaga.
59 Ja sündis, et kaheksandal päeval tulid nad last ümber lõikama; ja nad kutsusid teda Sakariaks tema isa nime järgi.
60 Ja tema ema vastas ning ütles: "Ei ole nii!" aga teda kutsutakse Johanneseks.
61 Ja nad ütlesid talle: "Sinu suguvõsast ei ole kedagi selle nimega kutsutud."
62 Ja nad tegid ta isale tunnustähti, kuidas ta tahtis teda kutsuda.
63 Ja ta palus kirjutuslauda ja kirjutas, öeldes: Tema nimi on Johannes. Ja nad imestasid kõike.
64 Ja tema suu avanes kohe ja keel läks lahti ning ta rääkis ja kiitis Jumalat.
65 Ja hirm valdas kõiki, kes nende ümber elasid, ja kõik need sõnad kõlasid kõikjal Juudamaa mägismaal.
66 Ja kõik, kes seda kuulsid, panid need oma südamesse ja ütlesid: "Mis laps sellest saab! Ja Issanda käsi oli temaga.
67 Ja tema isa Sakarias sai täis Püha Vaimu ja kuulutas prohvetlikult, öeldes:
68 Kiidetud olgu Issand, Iisraeli Jumal! sest ta on oma rahvast külastanud ja lunastanud,
69 Ja ta on tõstnud meile päästesarve oma sulase Taaveti kojas;
70 Nagu ta on rääkinud oma pühade prohvetite suu kaudu, mis on olnud maailma algusest peale:
71 et meid päästetaks oma vaenlaste käest ja kõigi nende käest, kes meid vihkavad;
72 et täita halastust, mis on tõotatud meie vanematele, ja pidada meeles tema püha lepingut;
73 vannet, mille ta andis meie isale Aabrahamile,
74 et ta annaks meile, et me, olles päästetud oma vaenlaste käest, teeniksime teda kartmata,
75 Pühaduses ja õiguses tema ees, kõik meie elupäevad.
76 Ja sind, lapsuke, hüütakse Kõigekõrgema prohvetiks, sest sa lähed Issanda palge ette, et valmistada ette tema teid;
77 et anda oma rahvale teadmisi päästmisest nende pattude andeksandmise kaudu,
78 Meie Jumala halastuse läbi; mille tõttu päevakevad kõrgest on meid külastanud,
79 valgustada neid, kes istuvad pimeduses ja surma varjus, et juhtida meie jalgu rahuteele.
80 Ja laps kasvas ja tugevnes vaimult ning oli kõrbes kuni päevani, mil ta ilmus Iisraelile.

2. PEATÜKK

1 Ja neil päevil sündis, et keiser Augustus andis käsu kogu maailm maksustada.
2 (Ja see maksustamine tehti esmakordselt siis, kui Kürenius oli Süüria kuberner.)
3 Ja kõik läksid maksustama, igaüks oma linna.
4 Ja Joosep läks ka Galileast Naatsareti linnast üles Juudamaale Taaveti linna, mida nimetatakse Petlemmaks; (sest ta oli Taaveti majast ja suguvõsast:)
5 Maksustada koos oma abikaasa Maarjaga, kes on lapseootel suur.
6 Ja nii juhtus, et nende sealoleku ajal said päevad täis, mil ta pidi sünnitama.
7 Ja ta tõi ilmale oma esmasündinud poja, mähkis ta mähkmetesse ja pani sõime; sest kõrtsis polnud neile ruumi.
8 Ja samal maal elasid karjased, kes valvasid öösel oma karja.
9 Ja vaata, Issanda ingel tuli nende peale ja Issanda auhiilgus säras nende ümber ja nad kartsid väga.
10 Ja ingel ütles neile: "Ärge kartke, sest vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis on osaks kõigile inimestele!"
11 Sest teile sünnib täna Taaveti linnas Päästja, kes on Issand Kristus.
12 Ja see olgu teile märgiks; Te leiate lapse mähkituna sõimes lamamas.
13 Ja äkki oli koos ingliga suur hulk taevast vägesid, kes kiitsid Jumalat ja ütlesid:
14 Au olgu Jumalale kõrgustes ja rahu maa peal, hea tahe inimestele!
15 Ja sündis, et kui inglid olid lahkunud nende juurest taevasse, ütlesid karjased üksteisele: "Lähme nüüd Petlemma ja vaadakem seda, mis on juhtunud ja mille Issand on teatavaks teinud." meie.
16 Ja nad tulid kiiruga ja leidsid Maarja, Joosepi ja lapse sõimes lebamas.
17 Ja kui nad seda nägid, tegid nad teatavaks sõnad, mis neile selle lapse kohta räägiti.
18 Ja kõik, kes seda kuulsid, imestasid selle üle, mida karjased neile rääkisid.
19 Aga Maarja hoidis kõike seda ja mõtiskles nende üle oma südames.
20 Ja karjased pöördusid tagasi, ülistades ja kiites Jumalat kõige selle eest, mida nad olid kuulnud ja näinud, nagu neile oli räägitud.
21 Ja kui kaheksa päeva möödus lapse ümberlõikamiseks, pandi tema nimi JEESUS, mida ingel nimetas nii enne, kui ta emaihus eostus.
22 Ja kui tema puhastamise päevad Moosese seaduse järgi olid lõppenud, toodi ta Jeruusalemma, et ta Issanda ette tuua.
23 (Nagu on kirjutatud Issanda seaduses: iga meessoost, kes avab emaka, kutsutakse Issandale pühaks!)
24 ja ohverdama vastavalt Issanda seadusele: paar turteltuvi või kaks noort tuvi.
25 Ja vaata, Jeruusalemmas oli mees, kelle nimi oli Siimeon; ja seesama mees oli õiglane ja vaga ning ootas Iisraeli lohutust, ja Püha Vaim oli tema peal.
26 Ja Püha Vaim avaldas talle, et ta ei näeks surma enne, kui ta oli näinud Issanda Kristust.
27 Ja ta tuli Vaimu läbi pühakotta; ja kui vanemad tõid sisse lapse Jeesuse, et teha talle seaduse kombe järgi,
28 Siis ta võttis ta sülle ja õnnistas Jumalat ning ütles:
29 Issand, lase nüüd oma sulane lahkuda rahus oma sõna järgi:
30 Sest mu silmad on näinud sinu päästet,
31 mille sa oled valmistanud kõigi inimeste ees;
32 valguseks paganate valgustamiseks ja sinu rahva Iisraeli auhiilgus.
33 Ja Joosep ja ta ema panid imeks seda, mida temast räägiti.
34 Ja Siimeon õnnistas neid ja ütles oma emale Maarjale: 'Vaata, see laps on seatud langema ja tõusma üles paljudele Iisraelis! ja märgi eest, mille vastu räägitakse;
35 (Jah, mõõk läbistab ka su enda hinge), et paljude südamete mõtted saaksid ilmsiks.

36 Ja oli üks prohvet Anna, Fanueli tütar Aseri suguharust. Ta oli vana ja elanud mehe juures seitse aastat oma neitsilikkusest.
37 Ja ta oli umbes kaheksakümmend neli aastat vana lesknaine, kes ei lahkunud templist, vaid teenis Jumalat paastude ja palvetega ööd ja päevad.
38 Ja ta tuli sel hetkel, tänas samuti Issandat ja rääkis temast kõigile, kes ootasid lunastust Jeruusalemmas.
39 Ja kui nad olid teinud kõik Issanda seaduse järgi, pöördusid nad tagasi Galileasse, oma linna Naatsaretti.
40 Ja laps kasvas ja tugevnes vaimult, täis tarkust, ja Jumala arm oli tema peal.
41 Aga tema vanemad käisid igal aastal paasapühal Jeruusalemmas.
42 Ja kui ta oli kaheteistkümneaastane, läksid nad pühade kombe kohaselt üles Jeruusalemma.
43 Ja kui nad olid päevad täis saanud, jäi Jeesuslaps Jeruusalemma tagasi. Ja Joosep ega ta ema ei teadnud sellest.
44 Aga nad arvasid, et ta oli seltskonnas, läksid päeva teekonda; ja nad otsisid teda oma sugulaste ja tuttavate seast.
45 Ja kui nad teda ei leidnud, pöördusid nad tagasi Jeruusalemma ja otsisid teda.
46 Ja sündis, et kolme päeva pärast leidsid nad ta pühakojast arstide keskel istumas, neid kuulamas ja neid küsimas.
47 Ja kõik, kes teda kuulsid, olid hämmastunud tema mõistmisest ja vastustest.
48 Teda nähes olid nad üllatunud. Tema ema ütles talle: "Poeg, miks sa meiega nii käitusid?" vaata, sinu isa ja mina oleme sind kurvastades otsinud.
49 Ja ta ütles neile: " Kuidas te mind otsisite?" Kas te ei tea, et ma pean tegelema oma Isa asjadega?
50 Ja nad ei mõistnud seda ütlust, mis ta neile rääkis.
51 Ja ta läks koos nendega alla ja tuli Naatsaretti ja allus neile, kuid tema ema hoidis kõiki neid sõnu oma südames.
52 Ja Jeesus kasvas tarkuses ja kasvus ning armus Jumala ja inimeste ees.

3. PEATÜKK

1 Caesari Tiberiuse viieteistkümnendal valitsemisaastal oli Pontius Pilatus Juudamaa maavalitseja ja Heroodes Galilea tetrarh ja tema vend Filippus Ituraea ja Trahhoniti piirkonna tetrarh ning Lysaniaas Abilene tetrarh,
2 Kuna Hannas ja Kaifas olid ülempreestrid, tuli Jumala sõna Sakariase pojale Johannesele kõrbes.
3 Ja ta tuli kogu Jordani äärsele maale ja kuulutas meeleparanduse ristimist pattude andeksandmiseks;
4 Nagu on kirjutatud prohvet Jesaja sõnade raamatus, öeldes: "Hüüdja hääl kõrbes: Valmistage Issandale tee, tehke tasaseks tema teed!"
5 Iga org täidetakse ja kõik mägi ja künkad langetatakse; ja kõverad tehakse sirgeks ja ebatasased teed siledaks;
6 Ja kogu liha näeb Jumala päästet.
7 Siis ta ütles rahvahulgale, kes tuli välja, et teda ristida: 'Oo rästikute põlvkond, kes on teid hoiatanud tulevase viha eest põgenema?
8 Tooge siis meeleparanduse väärilisi vilju ja ärge hakake endamisi ütlema: Aabraham on meie isa, sest ma ütlen teile, et Jumal võib neist kividest Aabrahamile lapsi äratada.
9 Ja nüüd on ka kirves pandud puude juurte külge: iga puu, mis ei kanna head vilja, raiutakse maha ja visatakse tulle.
10 Ja rahvas küsis temalt: "Mis me siis teeme?"
11 Ta vastab ja ütleb neile: "Kellel on kaks kuube, andku see edasi sellele, kellel ei ole!" ja kes sööb, tehku samamoodi.
12 Siis tulid ka tölnerid end ristima ja ütlesid temale: "Õpetaja, mida me peame tegema?"
13 Ja ta ütles neile: "Ärge tehke rohkem, kui teile on määratud!"
14 Ja sõdurid küsisid samuti temalt, öeldes: "Mis me teeme?" Ja ta ütles neile: 'Ärge tehke kellelegi vägivalda ja ärge süüdistage kedagi valesti! ja olge oma palgaga rahul.
15 Ja nagu rahvas ootas ja kõik inimesed mõtlesid oma südames Johannesest, kas ta on Kristus või mitte?
16 Johannes vastas ja ütles neile kõigile: "Ma küll ristin teid veega; aga tuleb minust vägevam, kelle kingapaela ma ei ole väärt lahti võtma: tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega.
17 Kelle lehvik on tema käes ja ta puhastab oma põranda põhjalikult ja kogub nisu oma aita; aga aganad põletab ta kustumatu tulega.
18 Ja palju muid asju oma manitsuses kuulutas ta rahvale.
19 Aga tetrarh Heroodes noomiti teda oma venna Filippuse naise Heroodiase ja kõigi nende kurjade pärast, mida Heroodes oli teinud,
20 Lisaks veel see, et ta pani Johannese vangi.
21 Aga kui kogu rahvas oli ristitud, sündis, et ka Jeesust ristiti ja ta palvetas, avanes taevas,
22 Ja Püha Vaim laskus kehakujul nagu tuvi tema peale ja taevast kostis hääl, mis ütles: "Sina oled mu armas Poeg!" sinuga on mul hea meel.
23 Ja Jeesus ise hakkas olema umbes kolmekümneaastane, olles (nagu arvati) Joosepi poeg, kes oli Heli poeg,
24 kes oli Mattati poeg, kes oli Leevi poeg, kes oli Melki poeg, kes oli Janna poeg, kes oli Joosepi poeg,
25 kes oli Mattatiase poeg, kes oli Aamose poeg, see oli Naumi poeg, kes oli Esli poeg, kes oli Nagge poeg,
26 kes oli Maati poeg, kes oli Mattatiase poeg, kes oli Semei poeg, kes oli Joosepi poeg, kes oli Juuda poeg,
27 kes oli Johanna poeg, kes oli Reesa poeg, see oli Zorobabeli poeg, kes oli Salatieli poeg, kes oli Neri poeg,
28 kes oli Melki poeg, see oli Addi poeg, kes oli Kosami poeg, kes oli Elmodami poeg, kes oli Eri poeg,
29 kes oli Joose poeg, kes oli Elieseri poeg, kes oli Jorimi poeg, kes oli Mattati poeg, kes oli Leevi poeg,
30 kes oli Siimeoni poeg, kes oli Juuda poeg, kes oli Joosepi poeg, kes oli Joonani poeg, kes oli Eljakimi poeg,
31 kes oli Melea poeg, kes oli Menani poeg, kes oli Mattata poeg, kes oli Naatani poeg, kes oli Taaveti poeg,
32 kes oli Iisai poeg, see oli Oobedi poeg, kes oli Booosi poeg, kes oli Salmoni poeg, kes oli Naassoni poeg,
33 kes oli Aminadabi poeg, see oli Arami poeg, kes oli Esromi poeg, kes oli Farese poeg, kes oli Juuda poeg,
34 kes oli Jaakobi poeg, kes oli Iisaki poeg, kes oli Aabrahami poeg, kes oli Taara poeg, kes oli Naakori poeg,
35 kes oli Saruki poeg, see oli Ragau poeg, kes oli Phaleki poeg, kes oli Heberi poeg, kes oli Sala poeg,
36 kes oli Kainani poeg, kes oli Arpaksadi poeg, see oli Seemi poeg, kes oli Noe poeg, kes oli Lemeki poeg,
37 kes oli Mathusala poeg, kes oli Eenoki poeg, kes oli Jeredi poeg, kes oli Maleleeli poeg, kes oli Kainani poeg,

38 Kes oli Enose poeg, see oli Seti poeg, kes oli Aadama poeg, kes oli Jumala poeg.

4. PEATÜKK

1 Ja Jeesus, täis Püha Vaimu, pöördus Jordanist tagasi ja Vaim viis ta kõrbe,
2 Olles nelikümmend päeva kuradi kiusatuses. Ja neil päevil ei söönud ta midagi; ja kui need olid lõppenud, tundis ta nälga.
3 Ja kurat ütles talle: "Kui sa oled Jumala Poeg, siis kästa seda kivi teha leivaks!"
4 Jeesus vastas talle, öeldes: " Kirjutatud on: inimene ei ela ainult leivast, vaid igast Jumala sõnast."
5 Ja kurat, viies ta kõrgele mäele, näitas talle hetkega kõiki maailma kuningriike.
6 Ja kurat ütles talle: 'Ma annan sulle kogu selle väe ja nende au, sest see on antud minu kätte; ja kellele ma tahan, ma annan selle.
7 Kui sa nüüd mind kummardad, on kõik sinu päralt.
8 Jeesus vastas ja ütles talle: " Tagane minust, saatan, sest on kirjutatud: "Sa pead kummardama Issandat, oma Jumalat, ja teenima ainult teda!"
9 Ja ta viis ta Jeruusalemma ja pani ta templi harjale ning ütles talle: "Kui sa oled Jumala Poeg, siis heida end siit maha!
10 Sest on kirjutatud: Ta annab oma inglitele käsu sind hoida.
11 Ja nad kannavad sind oma kätes, et sa kunagi oma jalga vastu kivi ei lööks.
12 Ja Jeesus vastas ja ütles talle: " Öeldakse: sa ei tohi kiusata Issandat, oma Jumalat!"
13 Ja kui kurat oli lõpetanud kogu kiusatuse, lahkus ta tema juurest mõneks ajaks.
14 Ja Jeesus pöördus Vaimu väes tagasi Galileasse ja temast levis kuulsus kogu ümberkaudsel piirkonnal.
15 Ja ta õpetas nende sünagoogides, olles austatud kõigi poolt.
16 Ja ta tuli Naatsaretti, kus ta oli üles kasvanud, ja läks hingamispäeval sünagoogi, nagu tal oli kombeks, ja tõusis lugema.
17 Ja talle anti üle prohvet Jesaja raamat. Ja kui ta raamatu avas, leidis ta koha, kus see oli kirjutatud,
18 Issanda Vaim on minu peal, sest ta on mind võidnud vaestele evangeeliumi kuulutama; ta on mind läkitanud parandama murtud südameid, kuulutama vangidele pääsemist ja pimedatele nägemise saamist, vabastama neid, kes on murtud,
19 jutlustada Issanda meelepärast aastat.
20 Ja ta sulges raamatu, andis selle uuesti teenijale ning istus maha. Ja kõigi nende silmad, kes olid sünagoogis, olid suunatud temale.
21 Ja ta hakkas neile rääkima: " Täna on see kirjakoht teie kuuldes täide läinud."
22 Ja kõik andsid temast tunnistust ja imestasid armusõnu, mis tema suust tulid. Ja nad ütlesid: 'Kas see pole Joosepi poeg?
23 Ja ta ütles neile: " Te ütlete mulle kindlasti selle vanasõna: arst, tee ennast terveks! Kõik, mida oleme kuulnud Kapernaumas tehtavat, tehke ka siin oma maal!"
24 Ja ta ütles: " Tõesti, ma ütlen teile, ükski prohvet pole oma kodumaal vastuvõetav."
25 Aga ma ütlen teile ausalt, palju lesknaisi oli Iisraelis Eelija päevil, kui taevas oli suletud kolm aastat ja kuus kuud, kui kogu maal valitses suur nälg.
26 Aga ühegi nende juurde ei saadetud Eelijat, välja arvatud Sareptasse, Siidoni linna, lesknaise juurde.
27 Ja prohvet Eliseuse ajal oli palju pidalitõbise Iisraelis; ja ükski neist ei saanud puhtaks, välja arvatud süürlane Naaman.
28 Ja kõik nad sünagoogis, kui nad seda kuulsid, said viha täis,
29 Ja tõusid üles ja tõrjusid ta linnast välja ning viisid ta mäe otsani, millele nende linn oli ehitatud, et nad saaksid ta pea ees maha visata.
30 Aga tema, kes läks nende keskelt läbi, läks oma teed,
31 Ja tuli alla Kapernauma, Galilea linna, ja õpetas neid hingamispäevadel.
32 Ja nad olid hämmastunud tema õpetusest, sest tema sõnal oli vägi.
33 Ja sünagoogis oli mees, kelles oli rüveta kuradi vaim ja kes kisendas valju häälega:
34 Ütledes: "Jäägem rahule!" mis meil sinuga pistmist on, Jeesus Naatsaretlane? kas sa tuled meid hävitama? Ma tean sind, kes sa oled; Jumala Püha.
35 Ja Jeesus sõitles teda, öeldes: " Ole vait ja mine temast välja!" Ja kui kurat oli ta keskele visanud, tuli ta temast välja ega teinud talle haiget.
36 Ja nad kõik imestasid ja rääkisid omavahel, öeldes: Mis sõna see on! sest ta käsib võimu ja väega rüvedaid vaime ja need tulevad välja.
37 Ja kuulsus temast levis kõikjale ümberringi.
38 Ja ta tõusis sünagoogist ja läks Siimona majja. Ja Siimona naise ema viidi suures palavikus; ja nad palusid teda tema pärast.
39 Ja ta seisis tema kohal ja noomis palavikku; ja see lahkus temast. Ja ta tõusis kohe ja teenis neid.
40 Nüüd, kui päike oli loojumas, tõid kõik need, kellel oli mitmesuguseid haigusi, nad tema juurde; ja ta pani oma käed igaühe peale ja tegi nad terveks.
41 Ja kurjad vaimud tulid välja paljudest, kisendades ja öeldes: Sina oled Kristus, Jumala Poeg! Ja ta noomis neid, et nad ei lasknud neil rääkida, sest nad teadsid, et ta on Kristus.
42 Ja kui päev oli saanud, läks ta ära ja läks kõrbesse paika. Ja rahvas otsis teda ja tuli tema juurde ning hoidis teda, et ta ei lahkuks nende juurest.
43 Ja ta ütles neile: " Ma pean kuulutama Jumala riiki ka teistele linnadele, sest sellepärast olen mind läkitatud."
44 Ja ta kuulutas Galilea sünagoogides.

5. PEATÜKK

1 Ja sündis, et kui rahvas teda tungis, et ta kuuleks Jumala sõna, seisis ta Genesareti järve ääres,
2 Ja nägin kahte laeva seismas järve ääres, aga kalurid olid neist välja läinud ja pesi oma võrke.
3 Ja ta astus ühte laeva, mis oli Siimona oma, ja palus teda, et ta tõukaks natuke maalt välja. Ja ta istus maha ja õpetas rahvast laevast välja.
4 Kui ta oli rääkimise lõpetanud, ütles ta Siimonale: " Välja heitke sügavusse ja laske oma võrgud tõmbeks!"

5 Ja Siimon vastas talle ja ütles: "Õpetaja, me oleme terve öö vaeva näinud ega ole midagi võtnud, aga sinu sõna peale lasen ma võrgu välja."
6 Ja kui nad seda tegid, sulgesid nad suure hulga kalu ja nende võrk katkes.
7 Ja nad viipasid oma partneritele, kes olid teises laevas, et nad tuleksid ja aitaksid neid. Ja nad tulid ja täitsid mõlemad laevad, nii et need hakkasid uppuma.
8 Kui Siimon Peetrus seda nägi, langes ta Jeesuse põlvede ette ja ütles: "Mine ära! sest ma olen patune inimene, Issand.
9 Sest ta ja kõik, kes temaga olid, olid hämmastunud kalade ihust, mille nad olid püüdnud.
10 Ja nii olid ka Jaakobus ja Johannes, Sebedeuse pojad, kes olid Siimona partnerid. Ja Jeesus ütles Siimonale: ' Ära karda! edaspidi püüad sa mehi.
11 Ja kui nad olid toonud oma laevad maale, jätsid nad kõik maha ja järgisid teda.
12 Ja sündis, et kui ta ühes linnas oli, vaata, üks mees oli täis pidalitõbe. Jeesust nähes langes ta silmili ja palus teda, öeldes: "Issand, kui tahad, võid sa mind puhtaks teha!"
13 Ja ta sirutas oma käe ja puudutas teda, öeldes: " Ma tahan, ole puhas!" Ja kohe läks pidalitõbi temast lahti.
14 Ja ta käskis teda mitte kellelegi rääkida, vaid mine ja näita end preestrile ning ohverda oma puhastuse eest, nagu Mooses käskis, neile tunnistuseks.
15 Aga seda enam sai temast kuulsus ja palju rahvahulki tuli kokku kuulama ja Tema poolt oma nõrkustest terveks saama.
16 Ja ta läks kõrbesse ja palvetas.
17 Ja sündis ühel päeval, kui ta õpetas, et seal istusid variserid ja seadusetundjad, kes olid pärit igast Galilea ja Juudamaa ja Jeruusalemma linnast, ja Issanda vägi. oli kohal, et neid ravida.
18 Ja vaata, mehed tõid voodisse halvatud mehe ja otsisid vahendeid, et teda sisse tuua ja tema ette panna.
19 Ja kui nad rahvahulga tõttu ei leidnud, kuidas teda sisse tuua, läksid nad katusele ja lasid ta koos voodiga läbi plaadi alla Jeesuse ette keset.
20 Ja kui ta nägi nende usku, ütles ta talle: " Inimene, su patud on sulle andeks antud!"
21 Ja kirjatundjad ja variserid hakkasid arutama, öeldes: "Kes see on, kes teotab?" Kes saab patte andeks anda, kui mitte ainult Jumal?
22 Aga kui Jeesus nägi nende mõtteid, vastas Ta neile: " Mida te arvate oma südames?"
23 Kumb on lihtsam, öelda: Su patud on sulle andeks antud? või öelda: Tõuse üles ja kõnni?
24 Aga et te teaksite, et Inimese Pojal on vägi maa peal patte andeks anda (ta ütles halvatule:) Ma ütlen teile: Tõuse üles, võta voodi ja mine oma majja.
25 Ja kohe tõusis ta nende ette ja võttis selle, millel ta lamas, ning läks Jumalat ülistades oma kotta.
26 Ja nad kõik olid hämmastunud ja ülistasid Jumalat ja täitsid hirmu, öeldes: "Me oleme täna näinud imelikke asju."
27 Ja pärast seda läks ta välja ja nägi tölnerit, nimega Levi, tollilaeva juures istumas ja ütles talle: " Järgne mulle!"
28 Ja ta jättis kõik maha, tõusis ja järgnes talle.
29 Ja Leevi korraldas talle oma majas suure pidusöögi, ja seal oli suur seltskond tölnereid ja teisi, kes nendega koos istus.
30 Aga nende kirjatundjad ja variserid nurisesid tema jüngrite vastu, öeldes: "Miks te sööte ja joote koos tölneride ja patustega?"
31 Ja Jeesus vastas neile: " Need, kes on terved, ei vaja arsti; aga need, kes on haiged.
32 Ma ei ole tulnud kutsuma meeleparandusele õigeid, vaid patuseid.
33 Ja nad ütlesid talle: "Miks Johannese jüngrid sageli paastuvad ja palvetavad, ja samamoodi variseride jüngrid? aga sinu sööd ja joovad?
34 Ja ta ütles neile: ' Kas te saate panna pruutpaari lapsi paastuma, kui peigmees on nendega?
35 Aga päevad tulevad, mil peigmees võetakse neilt ära, ja siis nad paastuvad neil päevil.
36 Ja ta rääkis neile ka tähendamissõna; Keegi ei pane uut riidetükki vana selga; kui teisiti, siis nii uus teeb renti kui ka see tükk, mis uuest välja võeti, ei ühti vanaga.
37 Ja keegi ei vala uut veini vanadesse pudelitesse; muidu lõhub uus vein pudelid ja valgub maha ning pudelid hukkuvad.
38 Aga uus vein tuleb panna uutesse pudelitesse; ja mõlemad on säilinud.
39 Ükski, kes on joonud vana veini, ei ihka kohe uut, sest ta ütleb: 'Vana on parem.

6. PEATÜKK

1 Ja sündis teisel hingamispäeval pärast esimest, et ta läks läbi viljapõldude; ja tema jüngrid kitkusid kõrvu ja sõid, hõõrudes neid käte vahel.
2 Ja mõned variserid ütlesid neile: "Miks te teete seda, mida ei ole lubatud teha hingamispäevadel?"
3 Jeesus vastas neile ja ütles: " Kas te pole lugenud nii palju, mida Taavet tegi, kui ta ise oli näljane ja need, kes olid temaga?"
4 Kuidas ta läks Jumala kotta, võttis ja sõi näitleiba ning andis ka neile, kes olid temaga; mida ei tohi süüa, vaid ainult preestritele?
5 Ja ta ütles neile: Inimese Poeg on ka hingamispäeva isand.
6 Ja sündis ka teisel hingamispäeval, et ta läks sünagoogi ja õpetas. Ja seal oli mees, kelle parem käsi oli kuivanud.
7 Ja kirjatundjad ja variserid valvasid teda, kas ta teeb hingamispäeval terveks; et nad leiaksid tema vastu süüdistuse.
8 Aga ta teadis nende mõtteid ja ütles mehele, kellel oli kuivanud käsi: ' Tõuse üles ja astu välja keskele!' Ja ta tõusis ja tõusis välja.
9 Siis Jeesus ütles neile: " Ma küsin teilt ühte asja; Kas hingamispäevadel on lubatud teha head või teha kurja? elu päästa või hävitada?
10 Ja ta vaatas neile kõigile ringi ja ütles mehele: " Siruta oma käsi!" Ja ta tegi seda: ja tema käsi sai terveks nagu teine.
11 Ja nad olid täis hullust; ja rääkisid üksteisega, mida nad võivad Jeesusega teha.
12 Ja neil päevil sündis, et ta läks välja mäele palvetama ja palvetas kogu öö Jumala poole.
13 Ja kui päev läks, kutsus ta enda juurde oma jüngrid ja nende hulgast valis ta kaksteist, keda ta nimetas ka apostliteks;
14 Siimon (kellele ta pani ka nimeks Peetrus) ja tema vend Andreas, Jaakobus ja Johannes, Filippus ja Bartolomeus,

15 Matteus ja Toomas, Jaakobus, Alfeuse poeg, ja Siimon, keda kutsutakse selooditeks,
16 Ja Juudas, Jaakobuse vend, ja Juudas Iskariot, kes oli samuti reetur.
17 Ja ta tuli koos nendega alla ja seisis lagendikul ja tema jüngrite seltskond ja suur hulk rahvast kogu Juudamaast ja Jeruusalemmast ning Tüürose ja Siidoni mererannikult, kes tulid teda kuulama, ja saada terveks nende haigustest;
18 Ja need, kes olid rüvedest vaimudest vaevlenud, said terveks.
19 Ja kogu rahvahulk püüdis teda puudutada, sest temast väljus jõud ja ta tegi nad kõik terveks.
20 Ja ta tõstis oma silmad oma jüngrite poole ja ütles: " Õnnistatud olge vaesed, sest teie päralt on Jumala riik!"
21 Õndsad olete teie, kes praegu nälgite, sest te saate kõhu täis. Õndsad olete teie, kes praegu nutate, sest te saate naerda.
22 Õndsad olete te, kui inimesed teid vihkavad ja teid eraldavad oma seltskonnast, teotavad teid ja heidavad teie nime välja nagu kurja Inimese Poja pärast.
23 Rõõmustage sel päeval ja hüppage rõõmust, sest vaata, teie palk on suur taevas, sest samamoodi tegid nende esiisad prohvetitele.
24 Aga häda teile, kes olete rikkad! sest te olete saanud oma tröösti.
25 Häda teile, kes olete täis! sest teil on nälg. Häda teile, kes nüüd naerab! sest te leinate ja nutate.
26 Häda teile, kui kõik inimesed räägivad teist head! sest nii tegid nende isad valeprohvetitele.
27 Aga ma ütlen teile, kes kuulete: armastage oma vaenlasi, tehke head neile, kes teid vihkavad,
28 Õnnista neid, kes sind neavad, ja palveta nende eest, kes sind kurjasti kasutavad.
29 Ja sellele, kes lööb sind vastu ühte põske, paku ka teine; ja see, kes su kuube ära võtab, ei keela ka su kuube võtta.
30 Anna igale inimesele, kes sinult palub; ja sellelt, kes su vara ära võtab, ära küsi seda enam!
31 Ja nagu te tahate, et inimesed teile teeksid, tehke ka teie neile.
32 Sest kui te armastate neid, kes teid armastavad, mis tänu teil siis on? sest ka patused armastavad neid, kes neid armastavad.
33 Ja kui te teete head neile, kes teile head teevad, mis tänu teil on? sest patused teevad isegi sama.
34 Ja kui te laenutate neile, kellelt te loodate saada, mis tänu teil on? sest ka patused laenavad patustele, et nad sama palju vastu võtaksid.
35 Aga armastage oma vaenlasi ja tehke head ja laenake, lootmata enam midagi; ja teie palk on suur ja te olete Kõigekõrgema lapsed, sest ta on lahke tänamatute ja kurjade vastu.
36 Olge siis armulised, nagu ka teie Isa on armuline.
37 Ärge mõistke kohut ja teie üle kohut ei mõisteta; ärge mõistke hukka ja teid ei mõisteta hukka; andke andeks, ja teile antakse andeks!
38 Andke, siis antakse teile; Hea mõõt, mis on kokku surutud ja kokku raputatud ning üle jooksnud, annavad inimesed teie rüppe. Sest sama mõõduga, millega te mõõdate, mõõdetakse teile uuesti.
39 Ja ta rääkis neile tähendamissõna: Kas pime võib pimedat juhtida? kas nad mõlemad ei kuku kraavi?
40 Jünger ei ole kõrgem oma isandast, vaid igaüks, kes on täiuslik, on nagu tema isand.
41 Ja miks sa näed killukest oma venna silmas, aga ei märka palki, mis on oma silmas?
42 Kuidas sa võid öelda oma vennale: 'Vend, las ma tõmban välja tilga, mis su silmas on, kui sa ise ei näe palki, mis on oma silmas? Sina silmakirjatseja, viska esmalt tala oma silmast välja ja siis näed selgelt, kuidas eemaldada plekk, mis on oma venna silmas.
43 Sest hea puu ei kanna rikutud vilja; ka rikutud puu ei kanna head vilja.
44 Sest iga puu tuntakse tema enda viljast. Sest okastest inimesed ei korja viigimarju ega korja põõsast viinamarju.
45 Hea mees toob oma südame heast aardest välja seda, mis on hea; ja kuri inimene oma südame kurjast varandusest toob esile kurja, sest südame küllusest räägib tema suu.
46 Ja miks te hüüate mind: Issand, Issand, ega tee seda, mida ma ütlen?
47 Igaüks, kes tuleb minu juurde ja kuuleb mu sõnu ja teeb neid, ma näitan teile, kelle sarnane ta on.
48 Ta on mehe sarnane, kes ehitas maja, kaevas sügavale ja pani aluse kaljule; ja kui veeuputus tõusis, peksis oja tugevalt vastu seda maja ega suutnud seda kõigutada, sest see oli rajatud kaljule. .
49 Aga see, kes kuuleb, aga ei tee, on mehe sarnane, kes ehitas ilma aluseta maja maa peale; mille vastu oja küll ägedalt peksis ja kohe kukkus; ja selle maja varemed olid suured.

7. PEATÜKK

1 Kui ta oli rahva ees kõik oma kõned lõpetanud, läks ta Kapernauma.
2 Ja ühe väepealiku sulane, kes oli talle kallis, oli haige ja valmis surema.
3 Ja kui ta kuulis Jeesusest, läkitas ta tema juurde juutide vanemad ja palus teda, et ta tuleks ja teeks oma sulase terveks.
4 Ja kui nad tulid Jeesuse juurde, anusid nad teda otsekohe, öeldes: "Ta on seda väärt, et ta seda teeks."
5 Sest ta armastab meie rahvast ja ta on ehitanud meile sünagoogi.
6 Siis läks Jeesus nendega kaasa. Ja kui ta polnud majast enam kaugel, läkitas väepealik tema juurde sõbrad, öeldes: 'Issand, ära muretse, sest ma ei ole väärt, et sa mu katuse alla astuksid.
7 Sellepärast ei pidanud ma ennast vääriliseks sinu juurde tulema, vaid ütle ühe sõnaga ja mu sulane saab terveks.
8 Sest ka mina olen mees, kelle alluvuses on sõdurid, ja ma ütlen ühele: mine, siis ta läheb! ja teisele: "Tule, siis ta tuleb!" ja mu sulasele: "Tee seda, ja ta teeb seda!"
9 Kui Jeesus seda kuulis, imestas ta tema üle, pööras ta ümber ja ütles rahvale, kes talle järgnes: " Ma ütlen teile, ma ei ole leidnud nii suurt usku, ei, mitte Iisraelis."
10 Ja saadetised leidsid majja tagasi pöördudes sulase tervena, kes oli haige.
11 Ja järgmisel päeval sündis, et ta läks linna nimega Nain; ja paljud ta jüngrid läksid koos temaga ja palju rahvast.
12 Kui ta nüüd linna värava lähedale jõudis, vaata, seal viidi välja surnud mees, oma ema ainus poeg, kes oli lesknaine. Ja palju linna rahvast oli temaga.

13 Ja kui Issand teda nägi, hakkas tal temast hale ja ta ütles talle: " Ära nuta!"
14 Ja ta tuli ja puudutas viilu; ja need, kes ta kandsid, jäid seisma. Ja ta ütles: ' Noormees, ma ütlen sulle, tõuse üles!'
15 Ja see, kes oli surnud, tõusis istuli ja hakkas rääkima. Ja ta andis ta ema kätte.
16 Ja hirm tuli kõigi peale ja nad ülistasid Jumalat, öeldes: "Meie seas on tõusnud suur prohvet. ja et Jumal on oma rahvast külastanud.
17 Ja see jutt temast levis üle kogu Juudamaa ja kogu ümberkaudse piirkonna.
18 Ja Johannese jüngrid rääkisid talle kõigest sellest.
19 Ja Johannes kutsus enda juurde kaks oma jüngrit, läkitas nad Jeesuse juurde ning ütles: "Kas sina oled see, kes peab tulema?" või otsime teist?
20 Kui mehed tema juurde tulid, ütlesid nad: 'Ristija Johannes on meid läkitanud sinu juurde, öeldes: 'Kas sina oled see, kes tuleb? või otsime teist?
21 Ja selsamal tunnil ravis ta paljusid nende nõrkustest ja nuhtlustest ning kurjadest vaimudest; ja paljudele pimedatele andis ta nägemise.
22 Siis Jeesus vastas ja ütles neile: " Minge ja rääkige Johannesele, mida te olete näinud ja kuulnud! kuidas pimedad näevad, jalutud kõnnivad, pidalitõbised saavad puhtaks, kurdid kuulevad, surnuid äratatakse, vaestele kuulutatakse evangeeliumi.
23 Ja õnnistatud on see, kes minu peale ei solvu.
24 Ja kui Johannese käskjalad olid lahkunud, hakkas ta rääkima rahvale Johannesest: Mida te läksite kõrbe vaatama? Tuulest raputatud pilliroog?
25 Aga mida te välja läksite vaatama? Pehmesse riietusse riietatud mees? Vaata, need, kes on uhkelt riietatud ja elavad õrnalt, on kuningate õuedes.
26 Aga mida te välja läksite vaatama? Prohvet? Jah, ma ütlen teile ja palju enamat kui prohvet.
27 See on see, kellest on kirjutatud: 'Vaata, ma saadan sinu ees oma käskjala, kes valmistab sulle tee sinu ette.'
28 Sest ma ütlen teile: naistest sündinute seas ei ole suuremat prohvetit kui Ristija Johannes, aga kes on Jumala riigis väiksem, on temast suurem.
29 Ja kogu rahvas, kes teda kuulis, ja tölnerid, mõistsid Jumala õigeks, olles ristitud Johannese ristimisega.
30 Aga variserid ja seadusetundjad lükkasid tagasi Jumala enda vastu suunatud kavatsuse, sest nad ei ole tema poolt ristitud.
31 Ja Issand ütles: " Millega ma siis võrdlen selle põlvkonna mehi?" ja missugused nad on?
32 Nad on nagu lapsed, kes istuvad turul ja hüüavad üksteisele ja ütlevad: "Me oleme teile pilli mänginud, aga te ei tantsinud!" me oleme teie ees leinanud ja teie ei ole nutnud.
33 Sest Ristija Johannes ei söö leiba ega joo veini; ja te ütlete: Temas on kurat.
34 Inimese Poeg on tulnud, sööb ja joob; ja te ütlete: 'Vaata, ahvatlev mees ja veinijooja, tölneride ja patuste sõber!
35 Aga tarkus on õigustatud kõigi tema laste poolt.
36 Ja üks variseridest palus, et ta sööks koos temaga. Ja ta läks variseri majja ja istus sööma.
37 Ja vaata, üks patune naine linnas, kui ta teadis, et Jeesus istus variseride kojas laua taga, tõi alabasterkarbi salviga,
38 Ja seisis nuttes tema jalge ees ja hakkas pisarates ta jalgu pesema ja pühkis neid oma pea karvadega, suudles ta jalgu ja võidis neid salviga.
39 Kui teda käskinud variser seda nägi, rääkis ta endas ja ütles: "Kui see mees oleks prohvet, siis ta teaks, kes ja milline naine see on, kes teda puudutab, sest ta on patune."
40 Jeesus vastas talle ja ütles: " Siimon, mul on sulle midagi öelda!" Ja ta ütles: "Õpetaja, räägi edasi!"
41 Ühel võlausaldajal oli kaks võlgnikku: üks oli võlgu viissada penni ja teine viiskümmend.
42 Ja kui neil polnud midagi maksta, andis ta neile mõlemale ausalt andeks. Ütle mulle, kes neist armastab teda kõige rohkem?
43 Siimon vastas ja ütles: "Ma arvan, et see, kellele ta andestas kõige rohkem." Ja ta ütles talle: ' Sa mõistsid õigesti kohut.
44 Ja ta pöördus naise poole ja küsis Siimonilt: " Kas sa näed seda naist?" Ma läksin su majja, sa ei andnud mulle vett mu jalgade jaoks, aga tema on pisarates mu jalgu pesnud ja neid oma juustega pühknud.
45 Sa ei andnud mulle suudlust, aga see naine pole lakanud suudelmast mu jalgu sellest ajast, kui ma sisse tulin.
46 Sina ei võidnud mu pead õliga, vaid see naine on võidnud mu jalgu salviga.
47 Mispärast ma ütlen sulle: Tema paljud patud on andeks antud; sest ta armastas palju, aga kellele vähe on andeks antud, see armastab vähe.
48 Ja ta ütles talle: " Su patud on andeks antud!"
49 Ja need, kes temaga lauas istusid, hakkasid endamisi mõtlema: "Kes see on, kes ka patud andeks annab?"
50 Ja ta ütles naisele: ' Sinu usk on sind päästnud; mine rahus.

8. PEATÜKK

1 Ja pärast seda sündis, et ta käis igas linnas ja külas, kuulutas ja kuulutas rõõmusõnumit Jumala kuningriigist; ja need kaksteist olid temaga,
2 Ja mõned naised, kes olid terveks saanud kurjadest vaimudest ja nõrkustest, Maarja, keda kutsuti Magdaleena, kellest väljus seitse kuradit,
3 Ja Joanna, Heroodese majapidaja Kuusa naine, ja Susanna ja paljud teised, kes teda oma varaga teenisid.
4 Ja kui palju rahvast kogunes ja igast linnast tema juurde tuli, rääkis ta tähendamissõna:
5 Külvaja läks välja oma seemet külvama, ja kui ta külvas, kukkus mõni tee äärde; ja see tallati maha ja taevalinnud neelasid selle.
6 Ja mõned kukkusid kaljule; ja niipea kui see üles ajas, närtsis ära, sest niiskust puudus.
7 Ja mõned langesid okaste vahele; ja okkad tõusid koos sellega ja lämmatasid selle.
8 Ja teised kukkusid heale pinnasele ja kasvasid ning kandsid sajakordselt vilja. Ja kui ta seda oli öelnud, hüüdis ta: ' Kellel on kõrvad kuulda, see kuulgu!'
9 Ja tema jüngrid küsisid temalt, öeldes: "Mis see tähendamissõna võib olla?"
10 Ja ta ütles: " Teile on antud teada Jumala kuningriigi saladusi, aga teistele tähendamissõnadena; et nad nähes ei näeks ja kuuldes ei mõistaks.
11 Aga tähendamissõna on järgmine: seeme on Jumala sõna.

12 Tee ääres on need, kes kuulevad; siis tuleb kurat ja võtab sõna nende südamest välja, et nad ei usuks ega saaks päästetud.
13 Need on kaljul, kes kuuldes võtavad sõna rõõmuga vastu; ja neil pole juurt, kes mõnda aega usuvad ja kiusatuse ajal kukuvad.
14 Ja see, mis langes okaste vahele, on need, kes seda kuuldes väljuvad ja lämbuvad selle elu muredest, rikkustest ja naudingutest ega too täiuslikku vilja.
15 Aga heal maal on need, kes sõna kuuldes ausas ja heas südames hoiavad seda ja kannavad vilja kannatlikkusega.
16 Ükski inimene, kes süütab küünla, ei kata seda anumaga ega pane seda voodi alla; vaid asetab selle küünlajalgale, et need, kes sisse astuvad, näeksid valgust.
17 Sest miski pole salajane, mis ei saa avalikuks; ega midagi ei ole peidetud, mis ei saa teada ja ei tule välismaale.
18 Seepärast vaadake, kuidas te kuulete, sest kellel on, sellele antakse; ja kellel ei ole, sellelt võetakse ära seegi, mis tal näib olevat.
19 Siis tulid tema juurde tema ema ja ta vennad ega saanud teda ajakirjanduse pärast kallale tulla.
20 Ja talle teatati, kes ütles: "Su ema ja su vennad seisavad väljas ja tahavad sind näha."
21 Ja ta vastas ja ütles neile: " Minu ema ja mu vennad on need, kes kuulevad Jumala sõna ja teevad seda."
22 Ühel päeval sündis, et ta läks koos oma jüngritega paati ja ütles neile: " Lähme teisele poole järve!" Ja nad startisid.
23 Aga kui nad purjetasid, jäi ta magama, ja järvele langes torm; ja need täitusid veega ja sattusid ohtu.
24 Ja nad tulid tema juurde ja äratasid ta, öeldes: "Õpetaja, isand, me hukkume!" Siis ta tõusis ja noomis tuult ja vee kohinat; ja need vaibusid ja tekkis vaikus.
25 Ja ta ütles neile: " Kus on teie usk?" Ja nad imestasid ja ütlesid üksteisele: "Mis mees see on?" sest ta käsib isegi tuult ja vett ning need kuuletuvad talle.
26 Ja nad jõudsid Gadarlaste maale, mis on Galilea vastas.
27 Ja kui ta maale läks, kohtas teda linnast üks mees, kes oli pikka aega olnud kurjad vaimud ja ei kandnud riideid ega elanud üheski majas, vaid haudades.
28 Jeesust nähes ta kisendas ja heitis tema ette maha ning ütles valju häälega: "Mis on mul sinuga pistmist, Jeesus, kõrgeima Jumala Poeg?" Ma palun sind, ära piina mind.
29 Sest ta oli käskinud rüvedat vaimu mehest välja tulla. Sest see oli ta sageli kinni püüdnud ja teda hoiti ahelates ja köidikutes ning ta murdis köidikud ja kurat ajas ta kõrbe.)
30 Ja Jeesus küsis temalt: " Mis su nimi on?" Ja ta ütles: 'Leegion, sest tema sisse on tunginud palju kuradit.
31 Ja nad palusid teda, et ta ei käskis neil sügavusse minna.
32 Ja seal oli palju seakari mäel söömas ja nad palusid teda, et ta lubaks neil nende sisse minna. Ja ta kannatas neid.
33 Siis läksid kuradid mehest välja ja läksid sigade sisse. Ja kari jooksis järsult alla järve ja lämbus.
34 Kui toitjad nägid, mis oli tehtud, põgenesid nad ja läksid ning rääkisid sellest linnas ja maal.
35 Siis nad läksid välja vaatama, mis oli tehtud; ja tuli Jeesuse juurde ning leidis mehe, kellest kuradid olid lahkunud, Jeesuse jalge ees istumas, riietatud ja täie mõistuse juures; ja nad kartsid.
36 Ja need, kes seda nägid, rääkisid neile, kuidas sai terveks see, kes oli kuraditest vaevatud.
37 Siis palus kogu ümberkaudne kadarlaste maarahvas teda, et ta nende juurest lahkuks; sest nad olid suure hirmuga haaratud. Ta läks paati ja pöördus tagasi.
38 Aga mees, kellest kuradid olid lahkunud, palus teda, et ta oleks temaga, kuid Jeesus saatis ta minema, öeldes:
39 Mine tagasi oma majja ja näita, kui suuri asju Jumal on sulle teinud. Ja ta läks oma teed ja kuulutas kogu linnas, kui suuri tegusid Jeesus oli temaga teinud.
40 Ja sündis, et kui Jeesus tagasi tuli, võttis rahvas ta rõõmsalt vastu, sest nad kõik ootasid teda.
41 Ja vaata, tuli mees, nimega Jairus ja ta oli sünagoogi ülem, ja heitis maha Jeesuse jalge ette ning palus teda, et ta tuleks tema majja.
42 Sest tal oli üks ainuke tütar, umbes kaheteistkümneaastane, ja see oli suremas. Aga kui ta läks, tungles teda rahvas.
43 Ja naine, kellel oli kaksteist aastat verevalumid ja kes oli kulutanud kogu oma elatise arstidele, ei saanud terveks ühestki,
44 Ta tuli tema selja taha ja puudutas ta rõivaäärt; ja tema verevool lakkas kohe.
45 Ja Jeesus ütles: " Kes mind puudutas?" Kui kõik salgasid, ütlesid Peetrus ja need, kes temaga olid: 'Õpetaja, rahvahulk tungleb sind ja surub sind, ja sina küsid: kes mind puudutas?
46 Ja Jeesus ütles: " Keegi on mind puudutanud, sest ma näen, et voorus on minust välja tulnud."
47 Ja kui naine nägi, et ta ei olnud peidus, tuli ta värisedes ja langes tema ette ning kuulutas talle kogu rahva ees, mis põhjusel ta teda puudutas ja kuidas ta kohe terveks sai.
48 Ja ta ütles talle: ' Tütar, ole hea lohutus! sinu usk on sind terveks teinud; mine rahus.
49 Kui ta veel rääkis, tuli üks sünagoogi ülema majast ja ütles talle: "Sinu tütar on surnud!" ärge segage meistrit.
50 Aga kui Jeesus seda kuulis, vastas ta talle ja ütles: " Ära karda, usu ainult, siis ta saab terveks!"
51 Ja kui ta majja tuli, ei lubanud ta kedagi peale Peetruse, Jaakobuse ja Johannese ning neiu isa ja ema.
52 Ja kõik nutsid ja halasid teda, aga tema ütles: ' Ära nuta! ta ei ole surnud, vaid magab.
53 Ja nad naersid teda, teades, et ta on surnud.
54 Ja ta ajas nad kõik välja, võttis tal käest kinni ja hüüdis ning ütles: " Neiu, tõuse!"
55 Ja ta vaim tuli tagasi ja ta tõusis otsekohe. Ja ta käskis talle süüa anda.
56 Ja ta vanemad olid hämmastunud, kuid ta käskis neil mitte kellelegi rääkida, mis juhtus.

9. PEATÜKK

1 Siis ta kutsus kokku oma kaksteist jüngrit ja andis neile väe ja meelevalla kõigi kuradite üle ja haigusi ravida.
2 Ja ta saatis nad kuulutama Jumala riiki ja parandama haigeid.
3 Ja ta ütles neile: ' Ära võtke oma teekonnal midagi kaasa, ei pulkasid, ei leiba ega raha. kummalgi pole kahte mantlit.
4 Ja kuhu iganes majja te sisenete, seal jääge ja lahkuge sealt.
5 Ja kes teid vastu ei võta, siis kui te sellest linnast välja lähete, raputage tolm oma jalgadelt tunnistuseks nende vastu.

6 Ja nad läksid ja käisid läbi linnade, kuulutades evangeeliumi ja tervendades kõikjal.
7 Nüüd kuulis tetrarh Heroodes kõigest, mis ta oli teinud.
8 Ja mõnest, et Eelija oli ilmunud; ja teistest, et üks vanadest prohvetitest tõusis üles.
9 Ja Heroodes ütles: "Ma olen Johannesel pea maha raiunud. Aga kes see on, kellest ma selliseid asju kuulen?" Ja ta tahtis teda näha.
10 Ja apostlid, kui nad tagasi jõudsid, rääkisid talle kõik, mis nad olid teinud. Ja ta võttis need ja läks omaette kõrvale kõrbesse paika, mis kuulub linna nimega Betsaida.
11 Ja rahvas, kui nad seda teadis, järgnes talle. Ja ta võttis nad vastu ja rääkis neile Jumala riigist ning tegi terveks need, kes ravi vajasid.
12 Ja kui päev hakkas tühjenema, tulid need kaksteist ja ütlesid temale: "Saada rahvahulk minema, et nad läheksid ümberkaudsetesse linnadesse ja maadele ning saaksid ööbida ja toitu hankida, sest me oleme siin kõrbe koht.
13 Aga ta ütles neile: " Andke neile süüa!" Ja nad ütlesid: 'Meil ei ole rohkem kui viis leiba ja kaks kala; välja arvatud, et me peaksime minema ja ostma kogu sellele rahvale liha.
14 Sest neid oli umbes viis tuhat meest. Ja ta ütles oma jüngritele: " Pange nad viiekümne kaupa istuma."
15 Ja nad tegid seda ja panid nad kõik maha istuma.
16 Siis ta võttis viis leiba ja kaks kala ning vaatas üles taeva poole, õnnistas neid, murdis ja andis jüngritele rahvahulga ette panna.
17 Ja nad sõid ja said kõhu täis; ja neile jäänud kilde korjati kokku kaksteist korvi.
18 Ja sündis, et kui ta oli üksi palvetamas, olid tema jüngrid temaga. Ja ta küsis neilt, öeldes: " Kelleks rahvas mind arvab?"
19 Nad vastasid ja ütlesid: "Ristija Johannes!" aga mõned ütlevad: Elias; ja teised ütlevad, et üks vanadest prohvetitest on üles tõusnud.
20 Ta ütles neile: ' Aga kelle te arvate, et mina olen? Peetrus vastas ja ütles: "Jumala Kristus."
21 Ja ta andis neile range käsu ja käskis neil seda mitte kellelegi rääkida;
22 öeldes: Inimese Poeg peab palju kannatama ja vanemate ja ülempreestrite ja kirjatundjate poolt hüljatud, tapetakse ja kolmandal päeval üles äratatakse.
23 Ja ta ütles neile kõigile: ' Kui keegi tahab mind järgida, siis ta salaku ennast ja võtku iga päev oma rist ja järgnegu mulle!
24 Sest igaüks, kes tahab päästa oma elu, kaotab selle, aga kes iganes kaotab oma elu minu pärast, see päästab selle.
25 Sest mis kasu on inimesest, kui ta võidab kogu maailma, aga kaotab iseenda või kui ta heidetakse kõrvale?
26 Sest kes iganes häbeneb mind ja minu sõnu, seda häbeneb Inimese Poeg, kui ta tuleb oma ja oma Isa ja pühade inglite auhiilguses.
27 Aga ma ütlen teile ausalt, siin seisavad mõned, kes ei maitse surma enne, kui nad näevad Jumala riiki.
28 Ja umbes kaheksa päeva pärast neid sõnu võttis ta Peetruse, Johannese ja Jaakobuse ning läks üles mäele palvetama.
29 Ja kui ta palvetas, muutus tema näoilme ja ta riietus oli valge ja sädelev.
30 Ja vaata, temaga rääkisid kaks meest, Mooses ja Eelija.
31 Kes ilmus auhiilguses ja rääkis oma surmast, mille ta pidi toime panema Jeruusalemmas.
32 Aga Peetrus ja need, kes temaga olid, olid unest rasked; ja kui nad ärkasid, nägid nad tema auhiilgust ja kahte meest, kes seisid koos temaga.
33 Ja sündis, et kui nad tema juurest lahkusid, ütles Peetrus Jeesusele: "Õpetaja, meil on hea siin olla! Ja teeme kolm telki; üks sinule ja üks Moosesele ja üks Eelijale. Ta ei tea, mida ta ütles.
34 Kui ta seda rääkis, tuli pilv ja varjutas nad; ja nad kartsid pilve sisenedes.
35 Ja pilvest kostis hääl, mis ütles: "See on minu armas Poeg, kuulake teda!"
36 Ja kui hääl oli möödas, leiti Jeesus üksi. Ja nad hoidsid seda lähedal ega rääkinud neil päevil kellelegi sellest, mida nad olid näinud.
37 Ja sündis, et järgmisel päeval, kui nad mäest alla tulid, kohtas teda palju rahvast.
38 Ja vaata, üks mees seltskonnast kisendas ja ütles: "Õpetaja, ma palun sind, vaadake mu poega, sest ta on mu ainulaps!"
39 Ja ennäe, vaim võttis ta kinni ja ta karjub äkki; ja see kisub teda, et ta jälle vahutab, ja vaevalt lahkub teda löömine temast.
40 Ja ma palusin su jüngreid ta välja ajada; ja nad ei saanud.
41 Ja Jeesus vastas ja ütles: " Oo uskmatu ja vääratu põlv, kui kaua ma pean teiega olema ja teid kannatama?" Too oma poeg siia.
42 Ja kui ta oli alles tulemas, viskas kurat ta maha ja rebis teda. Ja Jeesus sõitles rüvedat vaimu ja tegi lapse terveks ning andis ta tagasi oma isa kätte.
43 Ja nad kõik olid hämmastunud Jumala võimsast väest. Aga kui nad kõik imestasid kõige selle üle, mida Jeesus tegi, ütles ta oma jüngritele:
44 Laske need sõnad oma kõrvu langeda, sest Inimese Poeg antakse inimeste kätte.
45 Aga nad ei mõistnud seda kõnet ja see oli nende eest varjatud, et nad ei mõistnud seda, ja nad kartsid seda sõna temalt küsida.
46 Siis tekkis nende seas vaidlus, milline neist peaks olema suurem.
47 Ja Jeesus, nähes nende südame mõtteid, võttis lapse ja pani ta tema kõrvale,
48 Ja ütles neile: " Igaüks, kes võtab vastu selle lapse minu nimel, võtab vastu mind, ja kes iganes võtab vastu mind, võtab vastu selle, kes mind on saatnud, sest kes on teie seast kõige väiksem, see on suur."
49 Johannes vastas ning ütles: "Õpetaja, me nägime üht sinu nimel kurje vaime välja ajavat; ja me keelasime teda, sest ta ei järgne meiega.
50 Ja Jeesus ütles talle: " Ära keela teda, sest kes ei ole meie vastu, on meie poolt!"
51 Ja sündis, et kui saabus aeg, mil ta pidi üles võtma, pööras ta kindlalt oma näo, et minna Jeruusalemma,
52 Ja läkitasid käskjalad tema palge ette ja nad läksid ja läksid ühte samaarlaste külla, et teda ette valmistada.
53 Ja nad ei võtnud teda vastu, sest ta nägu oli nagu läheks Jeruusalemma.
54 Ja kui tema jüngrid Jaakobus ja Johannes seda nägid, ütlesid nad: "Issand, kas sa tahad, et me käsime tulel taevast alla tulla ja nad hävitada, nagu Eelija tegi?"

55 Aga ta pöördus ümber ja noomis neid ning ütles: " Te ei tea, millise vaimuga te olete!"
56 Sest Inimese Poeg ei ole tulnud inimeste elusid hävitama, vaid neid päästma. Ja nad läksid teise külla.
57 Ja sündis, et kui nad teed läksid, ütles üks mees talle: "Issand, ma järgnen sulle, kuhu iganes sa lähed!"
58 Ja Jeesus ütles talle: " Rebastel on augud ja taevalindudel pesad; aga Inimese Pojal ei ole, kuhu oma pead panna.
59 Ja ta ütles teisele: " Järgne mulle!" Tema aga ütles: 'Issand, luba mul kõigepealt minna oma isa matta.
60 Jeesus ütles talle: " Lase surnutel oma surnuid matta, aga sina mine ja kuuluta Jumala riiki!"
61 Ja ka teine ütles: "Issand, ma järgnen sulle!" aga las ma lähen kõigepealt hüvasti nendega, kes on minu kodus.
62 Ja Jeesus ütles talle: " Ükski inimene, kes on oma käe adra külge pannud ja tagasi vaatab, ei kõlba Jumala riiki!"

10. PEATÜKK

1 Pärast neid asju määras Issand ka teised seitsekümmend ja saatis need kaks ja kaks enda ees igasse linna ja paika, kuhu ta ise tahtis tulla.
2 Seepärast ütles ta neile: ' Lõikus on tõesti suur, aga töötegijaid vähe. Paluge siis lõikuse Issandat, et ta saadaks töötegijaid oma lõikusse!
3 Minge oma teed, vaata, ma saadan teid nagu talled huntide sekka.
4 Ära kanna kaasas ei rahakotti ega särki ega kingi ja ära tervita kedagi teel.
5 Ja kuhu iganes majja te sisenete, öelge esmalt: Rahu sellele kojale!
6 Ja kui rahupoeg on seal, siis on teie rahu tema peal; kui ei, siis pöördub see tagasi teie poole.
7 Ja jääge samasse majja, sööge ja jooge seda, mida nad annavad, sest töötegija on oma palka väärt. Ärge minge majast majja.
8 Ja kuhu iganes linna te sisenete ja nad teid vastu võtavad, sööge seda, mis teile ette pannakse.
9 Ja ravige haigeid, kes seal on, ja öelge neile: "Jumala riik on teile lähedal!"
10 Aga kuhu iganes linna te sisenete ja nad ei võta teid vastu, minge välja selle linna tänavatele ja öelge:
11 Isegi teie linna tolmu, mis meie külge kleepub, pühime me teie vastu. Kuid te olge selles kindlad, et Jumala riik on teile lähedal.
12 Aga ma ütlen teile, et sel päeval on Soodoma jaoks talutavam kui sellel linnal.
13 Häda sulle, Korasin! häda sulle, Betsaida! Sest kui Tüüroses ja Siidonis oleks tehtud neid vägevaid tegusid, mis on tehtud teis, oleksid nad juba ammu meelt parandanud, istudes kotiriides ja tuhas.
14 Ent Tüürosele ja Siidonile on see kohtupäeval talutavam kui teile.
15 Ja sina, Kapernaum, kes oled ülendatud taevani, visatakse põrgusse.
16 Kes teid kuuleb, see kuuleb mind; ja kes teid põlgab, see põlgab mind; ja kes mind põlgab, see põlgab seda, kes mind on saatnud.
17 Ja need seitsekümmend tulid tagasi rõõmuga ja ütlesid: "Issand, isegi kuradid on meile allutatud sinu nime läbi!"
18 Ja ta ütles neile: " Ma nägin Saatanat nagu välk taevast langevat."
19 Vaata, ma annan teile jõu astuda madude ja skorpionide ja kogu vaenlase väe üle ja miski ei tee teile haiget.
20 Sellegipoolest ärge rõõmustage, et vaimud teile alluvad; vaid pigem rõõmustage, sest teie nimed on kirjutatud taevas.
21 Sel tunnil Jeesus rõõmustas vaimus ja ütles: " Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand, et sa peitsid selle tarkade ja arukate eest ning ilmutasid neid väikelastele. Nii ka, Isa! sest nõnda paistis see sinu silmis hea.
22 Kõik on minu Isa poolt antud. ja kes on Isa, kui mitte Poeg ja see, kellele Poeg teda ilmutab.
23 Ja ta pöördus oma jüngrite poole ja ütles omaette: " Õndsad on silmad, mis näevad seda, mida te näete!"
24 Sest ma ütlen teile, et paljud prohvetid ja kuningad on soovinud näha seda, mida te näete, aga pole näinud. ja kuulda seda, mida te kuulete, aga pole kuulnud.
25 Ja vaata, üks seadusetundja tõusis püsti ja kiusas teda ning ütles: "Õpetaja, mida ma pean tegema, et pärida igavene elu?"
26 Ta küsis temalt: " Mis on seadusesse kirjutatud?" kuidas sa loed?
27 Ja tema vastas: 'Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kogu oma hingest ja kogu oma jõust ja kogu oma mõistusest! ja su ligimest nagu iseennast.
28 Ja ta ütles talle: " Sa vastasid õigesti. Tee seda ja sa jääd ellu!"
29 Aga tema tahtis end õigustada ja küsis Jeesuselt: "Ja kes on mu ligimene?"
30 Jeesus vastas ja ütles: " Üks mees läks Jeruusalemmast alla Jeerikosse ja langes varaste sekka, kes võtsid talt riided, haavasid teda ja läksid lahku, jättes ta poolsurnuks."
31 Ja juhuslikult tuli üks preester seda teed pidi alla ja kui ta teda nägi, läks ta teiselt poolt mööda.
32 Ja ka leviit, kui ta oli selles kohas, tuli ja vaatas teda ning läks teiselt poolt mööda.
33 Aga üks samaarlane jõudis teele minnes sinna, kus ta oli; ja teda nähes hakkas tal temast hale,
34 Ja läks tema juurde ja sidus ta haavad kinni, valades õli ja veini, ja pani ta oma metsalise selga ning viis ta võõrastemajja ja hoolitses tema eest.
35 Ja järgmisel päeval, kui ta lahkus, võttis ta välja kaks penni ja andis need peremehele ning ütles talle: "Hoidke tema eest!" ja kui sa rohkem kulutad, siis ma maksan sulle tagasi.
36 Mis sa arvad, kes neist kolmest nüüd oli varaste sekka langenu naaber?
37 Ja ta ütles: "See, kes tema peale halastas!" Siis ütles Jeesus talle: ' Mine ja tee sina samamoodi!'
38 Aga kui nad läksid, läks ta ühte külla ja üks naine, Marta, võttis ta vastu oma majja.
39 Ja tal oli õde, nimega Maarja, kes samuti istus Jeesuse jalge ees ja kuulis tema sõna.
40 Aga Marta oli vaevatud teenima, tuli tema juurde ja ütles: "Issand, kas sa ei hooli sellest, et mu õde jättis mind üksi teenima?" siis palu teda, et ta mind aitaks.
41 Ja Jeesus vastas ning ütles talle: Marta, Marta, sa oled hoolikas ja mures paljude asjade pärast!
42 Aga üks on vajalik: Maarja on valinud selle hea osa, mida temalt ei võeta ära.

11. PEATÜKK

1 Ja sündis, et kui ta ühes kohas palvetas, ütles üks tema jüngritest temale: "Issand, õpeta meid palvetama, nagu ka Johannes oma jüngreid õpetas."
2 Ja ta ütles neile: " Kui te palvetate, öelge: Meie Isa, kes sa oled taevas! Pühitsetud olgu sinu nimi! Sinu kuningriik tulgu. Sinu tahtmine sündigu nagu taevas, nii ka maa peal.
3 Anna meile päevast päeva meie igapäevast leiba.
4 Ja anna meile andeks meie patud; sest ka meie anname andeks kõigile, kes on meile võlgu. Ja ära juhi meid kiusatusse; vaid päästa meid kurjast.
5 Ja ta ütles neile: " Kellel teist on sõber, kes läheb kesköö tema juurde ja ütleb talle: "Sõber, laena mulle kolm leiba!"
6 Sest üks mu sõber on oma teekonnal tulnud minu juurde ja mul pole midagi talle ette panna?
7 Ja seestpoolt vastab ta ja ütleb: 'Ära häiri mind, uks on nüüd suletud ja mu lapsed on minuga voodis! Ma ei saa tõusta ja sulle anda.
8 Ma ütlen teile: kuigi ta ei tõuse ja ei anna teda, sest ta on tema sõber, tõuseb ta siiski oma pealehakkamise tõttu ja annab talle nii palju, kui ta vajab.
9 Ja ma ütlen teile: paluge, ja teile antakse; otsige ja te leiate; koputage, siis avatakse teile.
10 Sest igaüks, kes palub, saab; ja kes otsib, see leiab; ja sellele, kes koputab, avatakse.
11 Kui poeg palub leiba kelleltki teist, kes on isa, kas ta annab talle kivi? või kui ta palub kala, kas ta annab kala eest mao?
12 Või kui ta palub muna, kas ta pakub talle skorpioni?
13 Kui siis teie, kes olete kurjad, teate oma lastele häid ande anda, kui palju enam annab teie taevane Isa Püha Vaimu neile, kes teda paluvad?
14 Ja ta ajas välja kuradit, ja see oli tumm. Ja sündis, et kui kurat oli välja läinud, rääkis tumm; ja rahvas imestas.
15 Aga mõned neist ütlesid: "Ta ajab kurje vaime välja kuradite pealiku Beltsebuli kaudu."
16 Ja teised, ahvatledes teda, otsisid temalt tunnustähte taevast.
17 Aga tema, teades nende mõtteid, ütles neile: " Iga kuningriik, mis on omavahel lõhenenud, hävitatakse; ja maja laguneb maja vastu.
18 Kui ka Saatan on iseenese vastu lõhenenud, kuidas jääb siis püsima tema kuningriik? sest te ütlete, et ma ajan kurje vaime välja Beltsebuli kaudu.
19 Ja kui mina ajan Beltsebuli abil kurje vaime välja, siis kelle abil ajavad teie pojad neid välja? seepärast saavad nad teie kohtunikeks.
20 Aga kui ma ajan Jumala sõrmega kurje vaime välja, siis on Jumala riik kahtlemata saabunud teie peale.
21 Kui tugev relvastatud mees hoiab oma paleed, on tema vara rahus.
22 Aga kui temast tugevam tuleb tema kallale ja võidab ta, võtab ta temalt kõik tema relvad, millele ta lootis, ja jagab tema saagi.
23 Kes ei ole minuga, on minu vastu, ja kes ei kogu koos minuga, see puistab.
24 Kui rüve vaim väljub inimesest, käib ta läbi kuivade paikade ja otsib puhkust; ja ta ütleb: 'Ma pöördun tagasi oma majja, kust ma välja tulin.'
25 Ja kui ta tuleb, leiab ta selle pühituna ja ehitud.
26 Siis ta läheb ja võtab enda juurde seitse teist vaimu, kes on õelamad kui ta ise; ja nad lähevad sisse ja elavad seal. Ja selle inimese viimane seisund on hullem kui esimene.
27 Ja sündis, et kui ta seda rääkis, tõstis üks naine seltskonnast oma häält ja ütles talle: "Õnnis on emakas, mis sind on kandnud, ja rinnad, mida sa imesid!"
28 Aga ta ütles: " Jah, õndsad on need, kes kuulevad Jumala sõna ja peavad seda!"
29 Ja kui rahvas oli kogunenud, hakkas ta rääkima: " See on kurja põlvkond, nad otsivad tunnustähte." ja sellele ei anta märki, vaid prohvet Joona tunnus.
30 Sest nii nagu Joonas oli tunnusmärgiks Niineve elanikele, nii on ka Inimese Poeg sellele põlvkonnale.
31 Lõunamaa kuninganna tõuseb kohtuajal koos selle põlvkonna meestega ja mõistab nad hukka, sest ta tuli maa otsast, et kuulda Saalomoni tarkust; ja vaata, siin on suurem kui Saalomon.
32 Niineve mehed tõusevad kohtupäeval koos selle põlvkonnaga ja mõistavad selle hukka, sest nad parandasid meelt Joona jutlustamise peale; ja vaata, siin on suurem kui Joonas.
33 Ükski inimene, kes süütab küünalt, ei pane seda salajasse kohta, ei vaka alla, vaid küünlajalgale, et need, kes sisse astuvad, näeksid valgust.
34 Ihu valgus on silm; seepärast, kui su silm on üksik, on ka kogu su keha valgust täis; aga kui su silm on kuri, on ka su ihu täis pimedust.
35 Vaata siis, et valgus, mis sinus on, ei oleks pimedus!
36 Kui nüüd kogu su keha on valgust täis, ilma ühegi osata pimedat, siis on kogu valgust täis, otsekui küünla hele sära valgustab sind.
37 Ja kui ta rääkis, palus üks variser teda, et ta koos temaga einestaks. Ta läks sisse ja istus sööma.
38 Ja kui variser seda nägi, imestas ta, et ta polnud enne õhtusööki pesnud.
39 Ja Issand ütles talle: " Nüüd tehke variserid puhtaks tassi ja vaagna välisküljed! aga sinu sisemine osa on täis raevu ja kurjust.
40 Te rumalad, kas mitte see, kes tegi selle, mis on väljaspool, ei teinud seda, mis on sees?
41 Aga andke pigem almust sellest, mis teil on; ja vaata, kõik on teile puhas.
42 Aga häda teile, variserid! sest te annate kümnist piparmündist ja rueest ja igasugustest ürtidest ning jätate mööda kohtumõistmisest ja Jumala armastusest. Seda oleksite pidanud tegema ja mitte jätma teist tegemata.
43 Häda teile, variserid! sest teile meeldivad sünagoogide ülemised istmed ja turgudel tervitused.
44 Häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad! sest te olete nagu hauad, mis ei paista, ja mehed, kes nende kohal käivad, ei tunne neid.
45 Siis vastas üks seadusetundjatest ja ütles talle: "Õpetaja, nõnda ütled, et sa teotad ka meid!"
46 Ja ta ütles: " Häda teilegi, seadusetundjad! sest te olete koormanud inimestele raskeid koormaid ja te ei puuduta koormaid ühegi oma sõrmega.
47 Häda teile! sest te ehitate prohvetite haudu ja teie esiisad tapsid nad.
48 Tõesti, te tunnistate, et lubate oma vanemate tegudele, sest nad tapsid nad ja te ehitate neile haudu.

49 Seepärast ütleb ka Jumala tarkus: Ma saadan neile prohveteid ja apostleid ning mõned neist tapavad ja kiusavad taga.
50 Et sellelt põlvkonnalt nõutaks kõigi prohvetite verd, mis on valatud maailma rajamisest peale;
51 Aabeli verest Sakariase vereni, mis hukkus altari ja templi vahel. Tõesti, ma ütlen teile, seda nõutakse sellelt sugupõlvelt.
52 Häda teile, seadusetundjad! sest te olete ära võtnud teadmise võtme, te ei astunud sisse ja kes sisse astusid, te takistasite.
53 Ja kui ta seda neile ütles, hakkasid kirjatundjad ja variserid teda ägedalt manitsema ja ärgitama teda paljudest asjadest rääkima:
54 ootavad teda ja püüdsid midagi tema suust välja püüda, et teda süüdistada.

12. PEATÜKK

1 Vahepeal, kui kokku oli kogunenud lugematu hulk inimesi, nii et nad astusid üksteise kallale, hakkas ta oma jüngritele ennekõike ütlema: Hoiduge variseride haputaignast, mis on silmakirjalikkus.
2 Sest midagi ei ole kaetud, mis ei tule ilmsiks; ega varjanud, see ei saa teada.
3 Seepärast kõik, mida te olete rääkinud pimeduses, võetakse kuulda valguses; ja seda, mida te olete kappides kõrvu rääkinud, kuulutatakse majakatustel.
4 Ja ma ütlen teile, mu sõbrad: ärge kartke neid, kes tapavad ihu ja pärast seda pole neil enam midagi teha.
5 Aga ma hoiatan teid ette, keda te peate kartma: kartke teda, kellel pärast tapmist on vägi heita põrgusse; jah, ma ütlen teile: kartke teda!
6 Kas mitte ei müüda viis varblast kahe varblase eest ja ükski neist pole unustatud Jumala ees?
7 Aga isegi teie juuksekarvad on kõik loetud. Ärge kartke siis: te olete kallimad kui paljud varblased.
8 Ma ütlen teile ka: kes iganes mind inimeste ees tunnistab, seda tunnistab ka Inimese Poeg Jumala inglite ees.
9 Aga kes mind salgab inimeste ees, seda salgatakse Jumala inglite ees.
10 Ja kes iganes räägib sõna Inimese Poja vastu, sellele antakse see andeks, aga sellele, kes teotab Püha Vaimu, seda ei anta andeks.
11 Ja kui nad viivad teid sünagoogidesse ja kohtunike ja võimude juurde, siis ärge mõelge, kuidas või mida te vastate või mida ütlete.
12 Sest Püha Vaim õpetab teile selsamal tunnil, mida te peaksite rääkima.
13 Ja üks seltskonnast ütles talle: "Õpetaja, räägi mu vennaga, et ta jagaks pärandi minuga ära!"
14 Ja ta ütles temale: " Inimene, kes pani mind teie üle kohtumõistjaks või jagajaks?"
15 Ja ta ütles neile: " Vaadake ja hoiduge ahnusest, sest inimese elu ei seisne asjade ülekülluses, mis tal on!"
16 Ja ta rääkis neile tähendamissõna, öeldes: Ühe rikka mehe maa kandis palju vilja.
17 Ja ta mõtles endas, öeldes: "Mida ma pean tegema, sest mul pole ruumi, kuhu oma vilju anda?"
18 Ja ta ütles: "Seda ma teen: ma lammutan oma aidad ja ehitan suuremad; ja sinna ma kingin kõik oma viljad ja vara.
19 Ja ma ütlen oma hingele: Hing, sul on palju varasid paljudeks aastateks; rahunege, sööge, jooge ja olge rõõmsad.
20 Aga Jumal ütles talle: 'Sa loll, täna nõutakse sinult su hinge. Kellele siis kuuluvad need asjad, mille sa oled andnud?
21 Nii on sellega, kes kogub endale varandust ega ole rikas Jumala ees.
22 Ja ta ütles oma jüngritele: " Seepärast ma ütlen teile: ärge muretsege oma elu pärast, mida te sööte! ega ihu pärast, millega te selga pange.
23 Elu on rohkem kui liha ja ihu on rohkem kui rõivad.
24 Mõelge ronkadele, sest nad ei külva ega lõika; millel ei ole ladu ega aitu; ja Jumal toidab neid. Kui palju te olete paremad kui linnud?
25 Ja kes teie seast võib mõeldes oma kasvu ühe küünartki tõsta?
26 Kui te siis ei suuda teha seda, mis on kõige vähem, miks te siis mõtlete ülejäänule?
27 Mõelge liiliatele, kuidas nad kasvavad: nad ei tööta ega ketra; ja ometi ma ütlen teile, et Saalomon kogu oma hiilguses ei olnud riietunud nii nagu üks neist.
28 Kui siis Jumal nii riietab rohtu, mis täna on põllul ja homme visatakse ahju? kui palju enam ta teid riietab, te väheusklikud?
29 Ja ärge otsige, mida te sööte või mida joote, ja ärge olge kahtleva meelega.
30 Sest kõike seda otsivad maailma rahvad ja teie Isa teab, et teil on seda vaja.
31 Aga otsige pigem Jumala riiki; ja kõik need asjad lisatakse teile.
32 Ära karda, väike kari! sest teie isal on hea meel anda teile kuningriik.
33 Müüge, mis teil on, ja andke almust; pakkuge endale kotte, mis ei vanane, aardeks taevas, mis ei kao, kuhu varas ei lähene ega koi ei riku.
34 Sest kus on su aare, seal on ka sinu süda.
35 Olgu teie niued vöötatud ja teie tuled põlevad;
36 Ja te olete nagu mehed, kes ootavad oma isandat, millal ta pulmast tagasi tuleb; et kui ta tuleb ja koputab, avanevad nad talle kohe.
37 Õndsad on need sulased, kelle isand tulles leiab valvamas. Tõesti, ma ütlen teile, et ta vöötab end ja paneb nad sööma istuma ning tuleb välja ja teenib neid.
38 Ja kui ta tuleb teisel või kolmandal vahiajal ja leiab nad nii, siis õnnistatud on need sulased.
39 Ja see teadke, et kui majavanem oleks teadnud, mis tunnil varas tuleb, oleks ta valvanud ega oleks lasknud oma majast läbi murda.
40 Olge siis ka teie valmis, sest Inimese Poeg tuleb tunnil, mil te ei mõtle.
41 Siis ütles Peetrus temale: "Issand, kas sa räägid seda tähendamissõna meile või kõigile?"
42 Ja Issand küsis: " Kes on siis see ustav ja tark majapidaja, kelle isand paneb oma pere üle valitsema, et anda neile õigel ajal osa toidust?"
43 Õnnis on see sulane, kelle ta isand tulles leiab nii tegemast.
44 Tõesti, ma ütlen teile, et ta paneb ta valitsema kõige üle, mis tal on.

45 Aga kui see sulane ütleb oma südames: "Mu isand viivitab oma tulemisega!" ja hakkab sulaseid ja neidusid peksma ning sööma ja jooma ja purju jääma;
46 Selle sulase isand tuleb päeval, mil ta teda ei oota, ja tunnil, mil ta ei tea, ja lõikab ta lõhki ja määrab talle oma osa uskmatute seas.
47 Ja see sulane, kes teadis oma isanda tahet ega valmistanud ennast ega teinud tema tahte järgi, lüüakse palju lööke.
48 Aga kes ei tea ja on teinud asju, mis väärivad löömist, seda lüüakse väheste löökidega. Sest kellelt on palju antud, sellelt nõutakse palju, ja kellelt on palju kohustust, sellelt palutakse seda rohkem.
49 Ma olen tulnud maa peale tuld saatma; ja mida ma teen, kui see juba põleb?
50 Aga mul on ristimine, millega ristitakse; ja kuidas ma olen pinges, kuni see saavutatakse!
51 Kas te arvate, et ma olen tulnud rahu andma maa peale? Ma ütlen sulle, ei; vaid pigem jagamine:
52 Sest edaspidi jagatakse ühes kojas viis, kolm kahe vastu ja kaks kolme vastu.
53 Isa jagatakse poja vastu ja poeg isa vastu; ema tütre vastu ja tütar ema vastu; äi äia vastu ja äi äia vastu.
54 Ja ta ütles ka rahvale: " Kui te näete pilvi läänest tõusmas, siis te ütlete kohe: "Tuleb vihmasadu!" ja nii see on.
55 Ja kui te näete lõunatuult puhumas, siis te ütlete: "Tuleb kuumus!" ja see sünnib.
56 Te silmakirjatsejad, te saate eristada taeva ja maa palet; aga kuidas te seda aega ei taju?
57 Jah, ja miks te isegi ise ei otsusta, mis on õige?
58 Kui sa lähed koos oma vastasega kohtuniku juurde, kui sa oled teel, ole hoolas, et sind vabastataks tema käest; et ta ei kutsuks sind kohtuniku juurde ja et kohtunik ei annaks sind ülemvalitseja kätte ja et ametnik ei viskaks sind vangi.
59 Ma ütlen sulle, sa ei tohi sealt lahkuda enne, kui oled maksnud viimasegi lesta.

13. PEATÜKK

1 Sel ajal olid kohal mõned, kes rääkisid talle galilealastest, kelle vere Pilaatus oli seganud nende ohvritega.
2 Jeesus vastas ja ütles neile: " Kas te arvate, et need galilealased olid patused kõigist galilealastest, sest nad kannatasid niisuguseid asju?"
3 Ma ütlen teile, ei, aga kui te meelt ei paranda, siis te kõik hukkute.
4 Või arvate, et need kaheksateist, kelle peale Siiloa torn kukkus ja nad tapsid, olid patused kõigist Jeruusalemmas elavatest inimestest?
5 Ma ütlen teile, ei, aga kui te meelt ei paranda, siis te kõik hukkute.
6 Ta rääkis ka selle tähendamissõna; Ühel mehel oli viinamarjaistandusse istutatud viigipuu; ja ta tuli ja otsis sellelt vilja, aga ei leidnud.
7 Siis ta ütles oma viinamäe ladujale: 'Vaata, need kolm aastat ma tulen sellelt viigipuult vilja otsima, aga ei leia. raiu see maha! miks see maad koormab?
8 Ja ta vastas talle: 'Issand, jäta see ka sel aastal rahule, kuni ma selle ümber kaevan ja sõnnikut välja ajan.
9 Ja kui see kannab vilja, siis olgu, ja kui mitte, siis raiu see pärast seda maha.
10 Ja ta õpetas ühes sünagoogis hingamispäeval.
11 Ja vaata, seal oli naine, kellel oli kaheksateist aastat haige vaim ja kes oli kummardunud ega suutnud end kuidagi üles tõsta.
12 Ja kui Jeesus teda nägi, kutsus ta ta enda juurde ja ütles talle: " Naine, sa oled vabanenud oma haigusest!"
13 Ja ta pani oma käed tema peale; ja ta sai kohe sirgeks ja austas Jumalat.
14 Ja sünagoogi ülem vastas nördinult, et Jeesus oli hingamispäeval terveks teinud, ja ütles rahvale: "On kuus päeva, mil inimesed peavad tööd tegema. Tulge siis nendel ja saage terveks, mitte päeval hingamispäev.
15 Siis Issand vastas talle ja ütles: " Sina silmakirjatseja, kas mitte igaüks teist ei vabasta hingamispäeval oma härga või eesli laudast ja ei vii teda jootma?"
16 Ja kas ei peaks see naine, kes on Aabrahami tütar, kelle Saatan on sidunud, need kaheksateist aastat, hingamispäeval lahti sellest köitest?
17 Ja kui ta seda oli öelnud, häbenesid kõik tema vastased ja kogu rahvas rõõmustas kõige selle üle, mis ta oli teinud.
18 Siis ta ütles: 'Mille sarnane on Jumala riik? ja mille poolest ma peaksin seda meenutama?
19 See on nagu sinepitera, mille inimene võttis ja viskas oma aeda; ja see kasvas ja kasvas suureks puuks; ja õhulinnud ööbisid selle okstes.
20 Ja ta ütles taas: ' Millega ma võrdlen Jumala riiki?
21 See on nagu juuretis, mille naine võttis ja peitis kolme mõõtu jahu sisse, kuni kõik oli hapnema.
22 Ja ta käis läbi linnade ja külade, õpetades ja sõites Jeruusalemma poole.
23 Siis üks ütles talle: "Issand, kas on vähe neid, kes pääsevad?" Ja ta ütles neile:
24 Püüdke siseneda kitsast väravast, sest paljud, ma ütlen teile, tahavad sisse pääseda, kuid ei saa.
25 Kui maja peremees on kord üles tõusnud ja ukse sulgenud ning te hakkate väljas seisma ja uksele koputama, öeldes: Issand, Issand, ava meile! ja ta vastab ja ütleb teile: Ma ei tea, kust te olete.
26 Siis hakkate rääkima: 'Me oleme sinu ees söönud ja joonud ja sina õpetasid meie tänavatel.
27 Aga tema ütleb: 'Ma ütlen teile, ma ei tea, kust te olete; minge minu juurest, kõik ülekohtu tegijad!
28 Seal on nutt ja hammaste kiristamine, kui näete Aabrahami ja Iisakit ja Jaakobi ja kõiki prohveteid Jumala kuningriigis ja teid end välja tõugatuna.
29 Ja nad tulevad idast ja läänest ja põhjast ja lõunast ning istuvad Jumala kuningriigis.
30 Ja vaata, on viimaseid, kes saavad esimesteks, ja on esimesi, kes jäävad viimasteks.
31 Samal päeval tulid mõned variserid ja ütlesid talle: "Mine välja ja mine siit, sest Heroodes tapab su!"
32 Ja ta ütles neile: " Minge ja öelge sellele rebasele: Vaata, ma ajan välja kurje vaime ja ravin täna ja homme, ja kolmandal päeval saan ma täiuslikuks."
33 Ometi pean ma käima täna ja homme ja ülejärgmisel päeval, sest ei saa juhtuda, et prohvet hukkuks Jeruusalemmast.
34 Jeruusalemm, Jeruusalemm, sa tapad prohveteid ja viskad kividega surnuks need, kes sinu juurde on saadetud! kui tihti oleksin ma su lapsi kogunud, nagu kana kogub oma poegi tiibade alla, aga teie ei taha!

35 Vaata, teie maja jäetakse teile lagedaks ja tõesti, ma ütlen teile, te ei näe mind enne, kui saabub aeg, mil te ütlete: Õnnistatud olgu see, kes tuleb Issanda nimel!

14. PEATÜKK

1 Ja sündis, kui ta läks ühe variseride pealiku majja hingamispäeval leiba sööma, et nad valvasid teda.
2 Ja vaata, enne teda oli üks mees, kellel oli vesitõbi.
3 Jeesus vastas ja rääkis seadusetundjatele ja variseridele, öeldes: " Kas on lubatud hingamispäeval ravida?"
4 Ja nad jäid vait. Ja ta võttis ta, tegi terveks ja lasi tal minna;
5 Ja vastas neile, öeldes: " Kellel teie seast kukub eesel või härg auku ja ta ei tõmba teda kohe välja hingamispäeval?"
6 Ja nad ei saanud talle enam nendele asjadele vastata.
7 Ja ta esitas tähendamissõna neile, kes olid palutud, kui ta märkis, kuidas nad valisid peamised ruumid; öeldes neile,
8 Kui keegi on sind pulma kutsunud, siis ära istu kõrgeimas ruumis; et ta ei paluks sinust auväärsemat meest;
9 Ja see, kes sind palus, tulid ja ütlesid sulle: Anna sellele mehele koht! ja sa hakkad häbiga võtma endale kõige madalama ruumi.
10 Aga kui sind kutsutakse, siis mine ja istu alumisse tuppa; et kui see, kes sind palus, ütleks sulle: Sõber, mine kõrgemale!
11 Sest igaüks, kes ennast ülendab, alandatakse; ja kes ennast alandab, seda ülendatakse.
12 Siis ütles ta ka sellele, kes teda käskis: ' Kui sa teed õhtusööki või õhtusööki, siis ära kutsu oma sõpru ega vendi, ei oma sugulasi ega rikkaid naabreid. et nad ei paluks sind uuesti ja sulle ei makstaks tasu.
13 Aga kui sa pidu korraldad, kutsu vaeseid, põduraid, jalutuid, pimedaid!
14 Ja sind õnnistatakse; sest nad ei saa sulle tasu maksta, sest sa saad tasu õigete ülestõusmisel.
15 Ja kui üks neist, kes temaga koos laual istus, seda kuulis, ütles ta temale: "Õnnis on see, kes sööb leiba Jumala riigis!"
16 Siis ta ütles talle: " Üks mees tegi suure õhtusöögi ja kutsus paljusid.
17 Ja saatis oma sulase õhtusöömaajal ütlema neile, keda kutsuti: 'Tulge! sest kõik asjad on nüüd valmis.
18 Ja nad kõik ühel meelel hakkasid vabandusi otsima. Esimene ütles talle: 'Ma ostsin tüki maad ja ma pean seda vaatama. Ma palun, et anna mulle vabandust.
19 Ja teine ütles: "Ma ostsin viis iket härgi ja lähen neid proovima. Palun vabandage mind!"
20 Ja teine ütles: "Ma olen võtnud naise ja seepärast ei saa ma tulla."
21 Ja see sulane tuli ja näitas seda oma isandale. Siis ütles majaisand vihastades oma sulasele: 'Mine ruttu välja linna tänavatele ja teeradadele ning too siia vaesed ja põdurad, vaesed ja pimedad!
22 Ja sulane ütles: "Issand, see on tehtud, nagu sa oled käskinud, ja ometi on ruumi!"
23 Ja isand ütles sulasele: 'Mine välja maanteedele ja hekkidele ning sunni neid sisse tulema, et mu maja saaks täis!
24 Sest ma ütlen teile, et ükski neist meestest, kes olid kutsutud, ei maitse minu õhtusööki.
25 Ja temaga läks palju rahvast. Ta pöördus ja ütles neile:
26 Kui keegi tuleb minu juurde ega vihka oma isa ja ema ja naist ja lapsi ja vendi ja õdesid, jah, ja ka oma elu, siis ta ei saa olla minu jünger.
27 Ja kes iganes ei kanna oma risti ega järgi mind, ei saa olla minu jünger.
28 Sest kes teist, kes kavatseb ehitada torni, ei istuks enne maha ega loeks kulusid, kas tal on piisavalt, et see lõpetada?
29 Et pärast seda, kui ta on aluse ladunud ega suuda seda lõpetada, ei hakkaks kõik, kes seda näeb, teda mõnitama,
30 ja ütles: "See mees hakkas ehitama, kuid ei jõudnud lõpetada."
31 Või milline kuningas, kes läheb teise kuninga vastu sõtta, ei istuks enne maha ega mõtle, kas ta suudab kümne tuhandega vastu tulla sellele, kes tuleb tema vastu kahekümne tuhandega?
32 Muidu saadab ta saadiku ja soovib rahutingimusi, kui teine on veel kaugel.
33 Niisamuti, kes iganes teie seast on, kes ei jäta maha kõike, mis tal on, ei saa olla minu jünger.
34 Sool on hea, aga kui sool on lõhna kaotanud, millega seda maitsestada?
35 See ei kõlba maale ega sõnnikumäele; aga mehed ajasid selle välja. Kellel kõrvad on kuulda, see kuulgu.

15. PEATÜKK

1 Siis tulid kõik tölnerid ja patused tema juurde, et teda kuulata.
2 Ja variserid ja kirjatundjad nurisesid, öeldes: "See mees võtab patuseid vastu ja sööb koos nendega."
3 Ja ta rääkis neile selle tähendamissõna, öeldes:
4 Kes teie seast, kellel on sada lammast ja kui ta kaotab neist ühe, ei jätaks üheksakümmend üheksa kõrbe ega läheks kadunule järele, kuni ta selle leiab?
5 Ja kui ta selle on leidnud, paneb ta selle rõõmustades oma õlgadele.
6 Ja koju tulles kutsub ta kokku oma sõbrad ja naabrid, öeldes neile: "Rõõmustage koos minuga!" sest ma olen leidnud oma lamba, kes oli kadunud.
7 Ma ütlen teile, et samamoodi on taevas rõõm ühe patuse üle, kes meelt parandab, rohkem kui üheksakümne üheksa õiglase üle, kes ei vaja meeleparandust.
8 Kas naine, kellel on kümme hõberaha, kui ta kaotab ühe tüki, ei süüta küünalt ega pühi maja ega otsi hoolega, kuni ta selle leiab?
9 Ja kui ta on selle leidnud, kutsub ta kokku oma sõbrad ja naabrid, öeldes: 'Rõõmustage koos minuga! sest ma leidsin tüki, mille olin kaotanud.
10 Samamoodi, ma ütlen teile, on rõõm Jumala inglite ees ühest patusest, kes kahetseb.
11 Ja ta ütles: Ühel mehel oli kaks poega.
12 Ja noorem neist ütles oma isale: "Isa, anna mulle see osa varandusest, mis mulle langeb!" Ja ta jagas neile oma elamise.
13 Ja mitte palju päevi pärast seda, kui noorem poeg kogunes kõik kokku ja asus teele kaugele maale ning raiskas seal oma vara ära märatsema elamisega.
14 Ja kui ta oli kõik ära kulutanud, tekkis sellel maal võimas nälg; ja ta hakkas puudust tundma.
15 Ja ta läks ja ühines ühe selle maa kodanikuga; ja ta saatis ta oma põldudele sigu söötma.

16 Ja ta tahtis oma kõhtu täita nende kestadega, mida sead sõid, ja keegi ei andnud talle.
17 Ja kui ta enesele tuli, ütles ta: 'Kui paljudel mu isa palgalistel on leiba küllalt ja varuks, ja ma suren nälga!
18 Ma tõusen ja lähen oma isa juurde ja ütlen talle: Isa, ma olen pattu teinud taeva vastu ja sinu ees!
19 Ja ma ei ole enam väärt, et mind su pojaks kutsutaks, tee mind üheks oma palgaliseks.
20 Ja ta tõusis ja tuli oma isa juurde. Aga kui ta oli veel kaugel, nägi ta isa teda ja tundis halastust ning jooksis, langes talle kaela ja suudles teda.
21 Ja poeg ütles talle: "Isa, ma olen pattu teinud taeva vastu ja sinu silmis ega ole enam väärt, et mind su pojaks kutsutaks."
22 Aga isa ütles oma teenijatele: 'Tooge välja parim rüü ja pange see talle selga! ja pani talle sõrmuse kätte ja kingad jalga:
23 Ja tooge siia nuumvasikas ja tapke see; ja sööme ja olgem rõõmsad:
24 Sest see mu poeg oli surnud ja elab uuesti; ta oli kadunud ja leitakse. Ja nad hakkasid rõõmsaks muutuma.
25 Tema vanem poeg oli põllul ja kui ta tuli ja lähenes majale, kuulis ta muusikat ja tantsu.
26 Ja ta kutsus ühe sulase ja küsis, mida see tähendab.
27 Ja ta ütles talle: "Sinu vend on tulnud!" ja su isa on tapnud nuumvasika, sest ta võttis ta tervena vastu.
28 Ja ta vihastas ega tahtnud sisse minna; seepärast tuli tema isa välja ja palus teda.
29 Tema vastas ja ütles oma isale: "Vaata, nii palju aastaid ma teenin sind ega rikkunud kordagi su käsku, aga sa ei andnud mulle kunagi poega, et ma saaksin oma sõpradega rõõmustada.
30 Aga niipea, kui see su poeg tuli, kes on su elamist hooradega ära söönud, tapsid sa talle nuumvasika.
31 Ja ta ütles talle: "Poeg, sa oled alati minuga ja kõik, mis mul on, on sinu oma!"
32 Meil oli kohane rõõmustada ja rõõmustada, sest see su vend oli surnud ja elab uuesti; ja oli kadunud ja leitakse.

16. PEATÜKK

1 Ja ta ütles ka oma jüngritele: " Oli üks rikas mees, kellel oli majapidaja; ja teda süüdistati selles, et ta oli oma kauba ära raisanud.
2 Ja ta kutsus ta ning ütles temale: "Kuidas ma seda sinust kuulen?" anna aru oma majapidamisest; sest sa ei tohi olla enam majapidaja.
3 Siis küsis majapidaja endas: "Mida ma pean tegema?" sest mu isand võtab minult majapidamise. Ma ei saa kaevata; paluda mul on häbi.
4 Ma olen otsustanud, mida teha, et nad võtaksid mind oma majja vastu, kui ma olen majapidajaametist välja jäetud.
5 Siis ta kutsus kõik oma isanda võlglased enda juurde ja ütles esimesele: "Kui palju sa võlgned mu isandale?"
6 Ja ta ütles: "Sada mõõtu õli!" Ja ta ütles talle: 'Võta oma arve, istu ruttu maha ja kirjuta viiskümmend!'
7 Siis ta ütles teisele: "Kui palju sa võlgned?" Ja ta ütles: "Sada mõõtu nisu!" Ja ta ütles talle: 'Võta oma arve ja kirjuta kaheksakümmend!'
8 Ja isand kiitis ülekohtust majapidajat, sest ta oli teinud targalt, sest selle maailma lapsed on oma sugupõlves targemad kui valguse lapsed.
9 Ja ma ütlen teile: tehke endale sõbrad ülekohtu mammonaga; et kui sa ebaõnnestud, võtaksid nad sind vastu igavestesse elupaikadesse.
10 Kes on ustav vähimas, on ustav ka suures, ja kes on ülekohtune vähimas, on ülekohtune ka suures.
11 Kui te siis ei ole olnud ustavad ülekohtuses mammonas, kes siis usaldab tõelised rikkused?
12 Ja kui te ei ole olnud ustavad selles, mis on võõras, kes siis annab teile selle, mis on teie oma?
13 Ükski sulane ei saa teenida kahte isandat, sest ta kas vihkab üht ja armastab teist; või muidu hoiab ta ühte ja põlgab teist. Te ei saa teenida Jumalat ja mammonat.
14 Ja seda kõike kuulsid ka variserid, kes olid ahned, ja nad pilkasid teda.
15 Ja ta ütles neile: ' Teie olete need, kes end inimeste ees õigeks mõistate; aga Jumal tunneb teie südameid, sest see, mis on inimeste seas kõrgelt hinnatud, on Jumala silmis jäledus.
16 Seadus ja prohvetid olid kuni Johanneseni, sellest ajast peale kuulutatakse Jumala riiki ja igaüks tungib sellesse.
17 Ja taevasel ja maal on kergem mööda minna, kui üks osa seadusest läbi kukkuda.
18 Igaüks, kes lahutab oma naise ja abiellub teisega, rikub abielu; ja igaüks, kes abiellub naisega, kes on lahutatud oma mehest, rikub abielu.
19 Oli üks rikas mees, kes oli riietatud purpurse ja peenikese linase riidesse ning tal läks iga päev uhkelt.
20 Ja üks kerjus, Laatsarus, lamas tema värava ette, täis haavandeid,
21 Ja tahtes end toita puruga, mis rikka mehe laualt kukkus; pealegi tulid koerad ja lakkusid ta haavandeid.
22 Ja sündis, et kerjus suri ja inglid viisid ta Aabrahami sülle. Ka rikas mees suri ja maeti;
23 Ja põrgus tõstis ta oma silmad, olles piinades, ja nägi kaugelt Aabrahami ja Laatsarust tema süles.
24 Ja ta hüüdis ja ütles: "Isa Aabraham, halasta minu peale ja saada Laatsarus, et ta kastaks oma sõrmeotsa vette ja jahutaks mu keelt! sest ma olen piinatud selles leegis.
25 Aga Aabraham ütles: "Poeg, pea meeles, et sina said oma eluajal head ja Laatsarus samuti kurja, aga nüüd on teda tröööstitud ja sind piinatakse!"
26 Ja peale kõige selle on meie ja teie vahel suur lõhe, nii et need, kes siit tahavad minna teie juurde, ei saa minna. ega nad meie juurde ei pääse, see tuleks sealt.
27 Siis ta ütles: "Siis ma palun sind, isa, et saadaksite ta mu isakotta.
28 Sest mul on viis venda; et ta võiks neile tunnistada, et ka nemad ei satuks sellesse piinapaika.
29 Aabraham ütles talle: "Neil on Mooses ja prohvetid; las nad kuulevad neid.
30 Ja ta ütles: "Ei, isa Aabraham, aga kui keegi surnuist nende juurde läheks, siis nad parandavad meelt."
31 Ja ta ütles talle: "Kui nad Moosest ja prohveteid ei kuule, ei veena nad ka seda, kui keegi surnuist üles tõuseks."

17. PEATÜKK

1 Siis ta ütles jüngritele: " On võimatu, et pahandusi tuleks, aga häda sellele, kelle kaudu need tulevad!"
2 Tema jaoks oleks parem, kui ta riputaks veskikivi kaela ja viskaks merre, kui et ta solvaks ühte neist väikestest.

3 Olge ettevaatlik: kui teie vend rikub teid, noomige teda; ja kui ta kahetseb, siis andesta talle.
4 Ja kui ta eksib sinu vastu seitse korda päevas ja seitse korda päevas pöördub sinu poole, öeldes: 'Ma kahetsen! sa annad talle andeks.
5 Ja apostlid ütlesid Issandale: Suurenda meie usku!
6 Ja Issand ütles: " Kui teil oleks usk kui sinepitera, siis te võiksite öelda sellele sikaanipuule: 'Ole end välja kiskunud juurest ja istuta ennast merre! ja see peaks sulle kuuletuma.
7 Aga kes teist, kellel on sulane, kes künnab või kariloomi toidab, ütleb talle vahepeal, kui ta põllult tuleb: mine ja istu sööma?
8 Ja ta ei ütle talle pigem: "Valmista, millega ma õhtusööki saan, võötage ennast ja teenige mind, kuni ma olen söönud ja joonud!" ja pärast seda pead sööma ja jooma?
9 Kas ta tänab seda sulast, et ta tegi seda, mis talle kästi? Ma ei lase.
10 Nõnda ka teie, kui olete teinud kõik, mis teile on kästud, öelge: "Me oleme kasutud sulased, me oleme teinud seda, mis oli meie kohus!"
11 Ja sündis, et kui ta läks Jeruusalemma, läks ta läbi keset Samaariat ja Galileat.
12 Ja kui ta ühte külla tuli, kohtas teda kümme pidalitõbist meest, kes seisid eemal.
13 Ja nad tõstsid häält ja ütlesid: "Jeesus, Õpetaja, halasta meie peale!"
14 Ja kui ta neid nägi, ütles ta neile: " Minge näidake end preestritele!" Ja sündis, et kui nad läksid, said nad puhtaks.
15 Ja üks neist, kui ta nägi, et ta oli terveks saanud, pöördus tagasi ja ülistas valju häälega Jumalat,
16 Ja langes tänades teda silmili ta jalge ette; ja ta oli samaarlane.
17 Aga Jeesus vastas ja ütles: " Eks kümme olnud puhtaks saanud?" aga kus need üheksa on?
18 Ei ole leitud, kes on tagasi pöördunud Jumalale au andma, välja arvatud see võõras.
19 Ja ta ütles talle: ' Tõuse üles, mine, su usk on sind terveks teinud!'
20 Ja kui variserid temalt küsisid, millal Jumala riik peaks tulema, vastas ta neile ja ütles: " Jumala riik ei tule tähelepanelikult!"
21 Samuti ei tohi nad öelda: Vaata siin! või ennäe! sest vaata, Jumala riik on teie sees.
22 Ja ta ütles jüngritele: " Tulevad päevad, mil te tahate näha ühte Inimese Poja päevadest, aga te ei näe seda."
23 Ja nad ütlevad teile: Vaata siit! või vaata seal: ära mine neile järele ega järgi neid.
24 Sest otsekui välk, mis valgustab ühest osast taeva all, paistab teisele poolele taeva all; nõnda on ka Inimese Poeg omal päeval.
25 Aga enne peab ta palju kannatama ja olema selle põlvkonna poolt hüljatud.
26 Ja nagu oli Noa päevil, nõnda on ka Inimese Poja päevil.
27 Nad sõid, jõid, võtsid naise ja abiellusid kuni päevani, mil Noa läks laeva ja tuli veeuputus ja hävitas nad kõik.
28 Samamoodi nagu oli Loti päevil; nad sõid, jõid, ostsid, müüsid, istutasid, ehitasid;
29 Aga samal päeval, kui Lott Soodomast välja läks, sadas taevast tuld ja väävlit ning hävitas nad kõik.
30 Nii on ka sel päeval, mil Inimese Poeg ilmub.
31 Sel päeval, kes on katusel ja tema asjad majas, ärgu tulgu alla neid ära viima, ja kes on põllul, ärgu pöördugu tagasi.
32 Pea meeles Loti naist.
33 Igaüks, kes püüab päästa oma elu, kaotab selle; ja igaüks, kes kaotab oma elu, hoiab selle.
34 Ma ütlen teile, sel ööl on kaks meest ühes voodis; üks võetakse ja teine jäetakse.
35 Kaks naist jahvatavad koos; üks võetakse ja teine jäetakse.
36 Kaks meest on põllul; üks võetakse ja teine jäetakse.
37 Ja nad vastasid ning ütlesid temale: "Kus, Issand?" Ja ta ütles neile: " Kus iganes keha on, sinna kogutakse kotkad kokku."

18. PEATÜKK

1 Ja ta rääkis neile selleks tähendamissõna, et inimesed peaksid alati palvetama ja mitte minestama;
2 Ütledes: Ühes linnas oli kohtunik, kes ei kartnud Jumalat ega hoolinud inimestest.
3 Ja selles linnas oli lesknaine; ja naine tuli tema juurde ning ütles: "Kätte mulle mu vastase eest!"
4 Aga ta ei tahtnud mõnda aega, vaid pärast seda ütles ta endas: "Kuigi ma ei karda Jumalat ega hooli inimesest!"
5 Aga kuna see lesknaine mind häirib, siis ma maksan talle kätte, et ta ei väsitaks mind oma pideva tulemisega.
6 Ja Issand ütles: " Kuulge, mida ülekohtune kohtunik ütleb!"
7 Ja kas Jumal ei peaks maksma kätte oma valitutele, kes hüüavad päeval ja öösel tema poole, kuigi ta kannatab neid?
8 Ma ütlen teile, et ta maksab neile kiiresti kätte. Ent kui Inimese Poeg tuleb, kas ta leiab usu maa pealt?
9 Ja ta rääkis selle tähendamissõna mõnele, kes uskus enda peale, et nad on õiged, ja põlgasid teisi:
10 Kaks meest läksid üles templisse palvetama; üks variser ja teine tölner.
11 Variser seisis ja palvetas iseendaga nõnda: Jumal, ma tänan sind, et ma ei ole nagu teised inimesed, väljapressijad, ülekohtused, abielurikkujad ega isegi nagu see tölner.
12 Ma paastun kaks korda nädalas ja annan kümnist kõigest, mis mul on.
13 Ja tölner, kes seisis eemal, ei tahtnud isegi oma silmi taeva poole tõsta, vaid löi vastu rinda, öeldes: "Jumal, ole mulle patusele armuline!"
14 Ma ütlen teile, see mees läks alla oma kotta pigem õigeks mõistetuna kui teine, sest igaüks, kes ennast ülendab, alandatakse; ja kes ennast alandab, seda ülendatakse.
15 Ja nad tõid tema juurde ka väikelapsi, et ta neid puudutaks. Aga kui ta jüngrid seda nägid, noomisid nad neid.
16 Aga Jeesus kutsus nad enda juurde ja ütles: " Laske lapsed minu juurde tulla ja ärge keelake neid, sest selliste päralt on Jumala riik!"
17 Tõesti, ma ütlen teile: kes iganes ei võta Jumala riiki vastu nagu väike laps, ei pääse sinna.
18 Ja üks ülem küsis temalt, öeldes: "Hea Õpetaja, mida ma pean tegema, et pärida igavene elu?"
19 Ja Jeesus ütles talle: " Miks sa mind heaks nimetad?" ükski pole hea, peale ühe, see on Jumal.
20 Sa tead käske, ära riku abielu, ära tapa, ära varasta, ära anna valetunnistust, austa oma isa ja ema!

21 Ja ta ütles: 'Seda kõike olen ma hoidnud oma noorusest peale.
22 Kui Jeesus seda kuulis, ütles ta talle: ' Üks asi on sul siiski puudu: müü kõik, mis sul on, ja jaga vaestele, ja sul on aare taevas, ja tule, järgi mind.
23 Ja kui ta seda kuulis, oli ta väga kurb, sest ta oli väga rikas.
24 Ja kui Jeesus nägi, et ta oli väga kurb, ütles ta: " Kui raske on need, kellel on rikkust, pääseda Jumala riiki!"
25 Sest kergem on kaamelil minna läbi nõelasilma kui rikkal mehel pääseda Jumala riiki.
26 Ja need, kes seda kuulsid, ütlesid: "Kes siis saab päästetud?"
27 Ja ta ütles: " See, mis inimestele on võimatu, on võimalik Jumalale."
28 Siis ütles Peetrus: 'Vaata, me oleme kõik maha jätnud ja järgime sind.
29 Ja ta ütles neile: " Tõesti, ma ütlen teile, ei ole meest, kes oleks lahkunud majast või vanematest või vendadest või naisest või lastest Jumala kuningriigi pärast,
30 Kes ei võtaks vastu palju rohkem praegusel ajal ja tulevases maailmas igavest elu.
31 Siis ta võttis need kaksteist enda juurde ja ütles neile: " Vaata, me läheme üles Jeruusalemma ja kõik, mis prohvetid on kirjutanud Inimese Poja kohta, saavad täide."
32 Sest ta antakse üle paganate kätte ja teda mõnitatakse, teda palutakse ja sülitatakse peale:
33 Ja nad piitsutavad teda ja surmavad; ja kolmandal päeval tõuseb ta üles.
34 Ja nad ei mõistnud midagi sellest, ja see jutt oli nende eest varjatud ega teadnud, mida räägiti.
35 Ja sündis, et kui ta Jeeriko lähedale jõudis, istus üks pime mees tee ääres ja kerjus.
36 Ja kuuldes rahvahulka mööda minemas, küsis ta, mida see tähendab.
37 Ja nad ütlesid talle, et Jeesus Naatsaretlane läheb mööda.
38 Ja ta hüüdis: "Jeesus, Taaveti Poeg, halasta minu peale!"
39 Ja eelkäijad sõitlesid teda, et ta vait jääks, kuid ta hüüdis seda enam: "Taaveti Poeg, halasta minu peale!"
40 Ja Jeesus seisis ja käskis ta enda juurde tuua. Ja kui ta ligi tuli, küsis ta temalt:
41 öeldes: "Mida sa tahad, et ma sulle teeksin?" Ja ta ütles: 'Issand, et ma näeksin!
42 Ja Jeesus ütles talle: ' Saa oma nägemine kätte! su usk on sind päästnud!'
43 Ja kohe sai ta nägemise ja järgnes temale, ülistades Jumalat. Ja kogu rahvas, kui nad seda nägi, kiitis Jumalat.

19. PEATÜKK

1 Ja Jeesus sisenes Jeerikosse ja läks läbi.
2 Ja vaata, seal oli mees, Sakkeus, tölneride pealik, ja ta oli rikas.
3 Ja ta püüdis näha Jeesust, kes ta oli; ja ei saanud ajakirjanduse jaoks, sest ta oli vähest kasvu.
4 Ja ta jooksis ette ja ronis üles sikomooripuu otsa teda vaatama, sest ta pidi seda teed mööda minema.
5 Ja kui Jeesus sinna paika jõudis, vaatas ta üles ja nägi teda ning ütles talle: " Sakkeus, kiirusta ja tule alla!" sest täna pean ma sinu kojas elama.
6 Ja ta kiirustas ja tuli alla ning võttis ta rõõmsalt vastu.
7 Kui nad seda nägid, nurisesid nad kõik, öeldes: "Ta on läinud ühe patuse mehe juurde."
8 Ja Sakkeus seisis ja ütles Issandale: Vaata, Issand, poole oma varandusest ma annan vaestele; ja kui ma olen kelleltki midagi ära võtnud valesüüdistusega, siis ma annan ta neljakordselt tagasi.
9 Ja Jeesus ütles talle: " Tänapäeval on pääste sellesse kotta, sest temagi on Aabrahami poeg."
10 Sest Inimese Poeg on tulnud otsima ja päästma seda, mis oli kadunud.
11 Ja kui nad seda kuulsid, lisas ta ja rääkis tähendamissõna, sest ta oli Jeruusalemma lähedal ja et nad arvasid, et Jumala riik peaks kohe ilmuma.
12 Siis ta ütles: " Üks aadlik läks kaugele maale, et saada endale kuningriik ja tagasi pöörduda."
13 Ja ta kutsus oma kümme teenijat ja andis neile kümme naela ning ütles neile: "Olge, kuni ma tulen!"
14 Aga ta kodanikud vihkasid teda ja läkitasid tema järel sõnumi: "Me ei taha seda meest meie üle valitseda."
15 Ja sündis, et kui ta tuli tagasi ja oli saanud kuningriigi, käskis ta enda juurde kutsuda need sulased, kellele ta oli raha andnud, et ta teaks, kui palju igaüks kauplemisega võitis.
16 Siis tuli esimene ja ütles: "Issand, su nael on tõusnud kümme naela!"
17 Ja ta ütles talle: "Hästi, sa hea sulane! Kuna sa oled olnud ustav väheses osas, siis sul on meelevald kümne linna üle!"
18 Ja teine tuli ja ütles: "Issand, su nael on viis naela tõusnud!"
19 Ja ta ütles talle samamoodi: 'Ole ka sina viie linna üle!'
20 Ja teine tuli ja ütles: "Issand, vaata, siin on su nael, mida ma olen hoidnud salvrätikusse asetatuna.
21 Sest ma kardan sind, sest sa oled karske mees: sa võtad üles, mida sa ei pannud, ja lõikad, mida sa ei ole külvanud.
22 Ja ta ütles talle: 'Sinu suust ma mõistan sinu üle kohut, sa kuri sulane!' Sa teadsid, et ma olen karske mees, kes võtan üles, mida ma ei pannud, ja lõikan, mida ma ei külvanud.
23 Miks sa siis ei andnud mu raha panka, et ma oleksin oma tulekul nõudnud oma raha liigkasuvõtmisega?
24 Ja ta ütles neile, kes seal seisid: "Võtke temalt nael ja andke see sellele, kellel on kümme naela!"
25 (Ja nad ütlesid talle: Issand, tal on kümme naela.)
26 Sest ma ütlen teile, et igaühele, kellel on, antakse; ja kellel ei ole, sellelt võetakse ära seegi, mis tal on.
27 Aga need mu vaenlased, kes ei tahtnud, et ma nende üle valitseksin, tooge siia ja tapke nad minu ees.
28 Ja kui ta seda oli rääkinud, läks ta ette ja tõusis üles Jeruusalemma.
29 Ja sündis, et kui ta jõudis Betfage ja Betaania lähedale mäe juurde, mida nimetatakse Õlimäeks, saatis ta kaks oma jüngrit,
30 öeldes: "Minge teie vastas asuvasse külla!" millesse sisenedes leiate kinniseotud sälu, millel pole veel keegi istunud: vabastage ta ja tooge ta siia!
31 Ja kui keegi teilt küsib: Miks te ta lahti lasete? öelge talle nõnda: Sest Issand vajab teda.
32 Ja need, kes saadeti, läksid oma teed ja leidsid, nagu ta oli neile öelnud.
33 Ja kui nad sälu lahti lasid, ütlesid selle omanikud neile: "Miks te sälu lahti lasete?"

34 Ja nad ütlesid: "Issand vajab teda!"
35 Ja nad tõid ta Jeesuse juurde ja heitsid oma riided sälu selga ja panid Jeesuse selle selga.
36 Ja kui ta läks, laotasid nad oma riided teele.
37 Ja kui ta oli lähedale jõudnud, juba praegu Õlimäelt laskudes, hakkas kogu jüngrite hulk rõõmustama ja ülistama Jumalat valju häälega kõigi nende vägevate tegude eest, mida nad olid näinud;
38 öeldes: "Kiidetud olgu kuningas, kes tuleb Issanda nimel: rahu taevas ja au kõrgustes!"
39 Ja mõned variserid rahva hulgast ütlesid talle: "Õpetaja, noomi oma jüngreid!"
40 Ja ta vastas ja ütles neile: " Ma ütlen teile, et kui need vaikiksid, siis kivid kohe kisendavad."
41 Ja kui ta lähenes, nägi ta linna ja nuttis selle pärast,
42 Ütledes: Kui sa oleksid teadnud, isegi sina, vähemalt sel päeval, mis kuulub sinu rahu juurde! aga nüüd on need sinu silmade eest varjatud.
43 Sest su peale tulevad päevad, mil su vaenlased heidavad su ümber kaeviku ja ümbritsevad sind ning hoiavad sind igalt poolt sisse,
44 Ja matab sind maaga ja su lapsed sinu sees; ja nad ei jäta sinusse kivi teise peale; sest sa ei teadnud oma külastamise aega.
45 Ja ta läks templisse ja hakkas sealt müüjaid ja ostjaid välja ajama;
46 ja ütlesid neile: " Kirjutatud on: Minu maja on palvekoda, aga teie olete teinud sellest varaste koopas."
47 Ja ta õpetas iga päev templis. Aga ülempreestrid ja kirjatundjad ja rahvapealikud püüdsid teda hävitada,
48 Ja nad ei leidnud, mida teha, sest kogu rahvas kuulas teda väga.

20. PEATÜKK

1 Ja sündis, et ühel neist päevadest, kui ta rahvast templis õpetas ja evangeeliumi kuulutas, tulid ülempreestrid ja kirjatundjad tema peale koos vanematega,
2 Ja rääkis temaga, öeldes: "Ütle meile, millise meelevallaga sa seda teed?" või kes on see, kes sulle selle meelevalla andis?
3 Tema vastas ja ütles neile: " Ma küsin teilt ka üht asja; ja vasta mulle:
4 Kas Johannese ristimine oli taevast või inimeste ristimine?
5 Ja nad arutlesid omavahel, öeldes: "Kui me ütleme: taevast!" ta ütleb: 'Miks te siis teda ei uskunud?
6 Aga kui me ütleme: Inimestest; kogu rahvas loobib meid kividega, sest nad on veendunud, et Johannes oli prohvet.
7 Ja nad vastasid, et nad ei tea, kust see on.
8 Ja Jeesus ütles neile: " Ma ei ütle teile, millise meelevallaga ma seda teen!"
9 Siis hakkas ta rääkima rahvale seda tähendamissõna; Üks mees istutas viinamarjaistanduse ja lasi selle põllumeestele välja ning läks pikaks ajaks kaugele maale.
10 Ja õigel ajal saatis ta sulase põllumeeste juurde, et need annaksid talle viinamäe vilja, kuid põllumehed peksid teda ja saatsid ta tühjalt minema.
11 Ja jälle saatis ta teise sulase, ja nad peksid ka teda, palusid teda häbiväärselt ja saatsid ta tühjalt minema.
12 Ja jälle saatis ta kolmanda ja nad haavasid ka teda ja ajasid välja.
13 Siis ütles viinamäe isand: 'Mis ma pean tegema? Ma saadan oma armastatud poja: võib-olla austavad nad teda, kui nad teda näevad.
14 Aga kui põllumehed teda nägid, arutlesid nad omavahel, öeldes: "See on pärija! Tulge, tapame ta ära, et pärand saaks meie omaks!"
15 Ja nad ajasid ta viinamäest välja ja tapsid ta. Mida peab viinamäe isand nendega tegema?
16 Ta tuleb ja hävitab need põllumehed ja annab viinamäe teistele. Ja kui nad seda kuulsid, ütlesid nad: Jumal hoidku!
17 Ja ta vaatas neid ja ütles: " Mis see siis on, mis on kirjutatud: "Kivi, mille ehitajad hülgasid, on saanud nurgapealseks?"
18 Igaüks, kes selle kivi peale kukub, purustatakse; aga kelle peale see kukub, selle jahvatab see pulbriks.
19 Ja ülempreestrid ja kirjatundjad püüdsid samal tunnil käsi tema peale panna; ja nad kartsid rahvast, sest nad mõistsid, et ta oli rääkinud selle tähendamissõna nende vastu.
20 Ja nad jälgisid teda ja saatsid välja spioonid, kes teesklesid end õiglastena, et nad saaksid tema sõnadest kinni, et anda ta maavalitseja võimu ja võimu alla.
21 Ja nad küsisid temalt, öeldes: "Õpetaja, me teame, et sa räägid ja õpetad õigesti ega võta vastu kellegi isikut, vaid õpetad tõeliselt Jumala teed.
22 Kas meil on lubatud anda maksu keisrile või mitte?
23 Aga ta mõistis nende kavalust ja ütles neile: " Miks te mind kiusate?"
24 Näita mulle penni. Kelle kujutis ja pealkiri see on? Nad vastasid ja ütlesid: Caesari oma.
25 Ja ta ütles neile: " Andke siis keisrile, mis kuulub keisrile, ja Jumalale, mis kuulub Jumalale!"
26 Ja nad ei saanud kinni tema sõnadest rahva ees. Nad imestasid tema vastust ning jäid vait.
27 Siis tulid tema juurde mõned saduserid, kes eitavad ülestõusmist; ja nad küsisid temalt:
28 Öeldes: Õpetaja, Mooses kirjutas meile: Kui kellegi vend sureb, kui tal on naine ja ta sureb ilma lasteta, siis ta vend võtaks oma naise ja kasvataks oma vennale soo.
29 Siis oli seitse venda ja esimene võttis naise ja suri ilma lasteta.
30 Ja teine võttis ta naiseks ja ta suri lastetuna.
31 Ja kolmas võttis ta; ja samamoodi ka need seitse, kuid nad ei jätnud lapsi ja surid.
32 Viimasena suri ka naine.
33 Kelle naine ta siis on ülestõusmisel? sest seitse sai ta naiseks.
34 Ja Jeesus vastas ja ütles neile: " Selle maailma lapsed abielluvad ja abielluvad.
35 Aga need, keda peetakse väärilisekks saama seda maailma ja surnuist ülestõusmist, ei abiellu ega abiellu.
36 Samuti ei saa nad enam surra, sest nad on võrdsed inglitega; ja nad on Jumala lapsed, olles ülestõusmise lapsed.
37 Nüüd, kui surnud äratatakse, näitas isegi Mooses põõsa juures, kui ta hüüab Issandat Aabrahami Jumalaks ja Iisaki Jumalaks ja Jaakobi Jumalaks.
38 Sest ta ei ole surnute, vaid elavate Jumal, sest kõik elavad temale.
39 Siis vastasid mõned kirjatundjad: "Õpetaja, sa ütlesid hästi!"

40 Ja pärast seda ei julgenud nad temalt enam midagi küsida.
41 Ja ta ütles neile: " Kuidas nad ütlevad, et Kristus on Taaveti poeg?"
42 Ja Taavet ise ütleb Psalmide raamatus: Issand ütles mu Issandale: Istu mu paremale käele!
43 Kuni ma panen su vaenlased su jalgealuseks.
44 Seepärast kutsub Taavet teda Issandaks, kuidas ta siis on tema poeg?
45 Siis ütles ta kogu rahva kuulates oma jüngritele:
46 Hoiduge kirjatundjatest, kes tahavad käia pikkades kuubedes ja armastavad tervitusi turgudel ja sünagoogide kõrgeimaid istekohti ja pidude ülemtubasid;
47 Kes õgivad leskede maju ja palvetavad kaua, neid ootab suurem hukkamine.

21. PEATÜKK

1 Ja ta vaatas üles ja nägi rikkaid mehi oma kingitusi varakambrisse viskamas.
2 Ja ta nägi ka üht vaest leske, kes viskas sinna kaks lesta.
3 Ja ta ütles: " Tõesti, ma ütlen teile, et see vaene lesknaine on visanud rohkem kui nad kõik.
4 Sest kõik need on oma küllusest pannud Jumala ohvrianniks, aga tema on visanud oma vaesusest sisse kõik, mis tal oli.
5 Ja nagu mõned rääkisid templist, kuidas see oli kaunite kivide ja kingitustega kaunistatud, ütles ta:
6 Mis puutub nendesse asjadesse, mida te näete, siis tulevad päevad, mil ei jää kivi kivi peale, mida maha ei visata.
7 Ja nad küsisid temalt, öeldes: "Õpetaja, aga millal see juhtub?" ja mis märk saab olema, kui need asjad teoks saavad?
8 Ja ta ütles: " Vaadake, et te ei eksitaks, sest paljud tulevad minu nimel ja ütlevad: "Mina olen Kristus!" ja aeg läheneb. Ärge minge siis neile järele!
9 Aga kui te kuulete sõdadest ja rahutustest, siis ärge kartke, sest need asjad peavad enne sündima; kuid lõpp ei ole mööda.
10 Siis ta ütles neile: Rahvas tõuseb rahva vastu ja kuningriik kuningriigi vastu.
11 Ja palju maavärinaid ja näljahädasid ja katkusid on erinevates kohtades; ja taevast tuleb hirmutavaid vaateid ja suuri tunnustähti.
12 Aga enne seda kõike panevad nad oma käed sinu peale ja kiusavad sind taga, andes sind sünagoogidesse ja vangidesse ning tuuakse kuningate ja ülemate ette minu nime pärast.
13 Ja see pöördub teie poole tunnistuseks.
14 Seepärast pange oma südamesse see, et te ei mõtiskleks selle ees, mida te vastate:
15 Sest ma annan teile suu ja tarkuse, millele kõik teie vastased ei saa vastu seista ega vastu panna.
16 Ja teid reedavad nii vanemad kui vennad ja sugulased ja sõbrad; ja mõned teist surmavad.
17 Ja teid vihkavad kõik inimesed minu nime pärast.
18 Aga teie peast ei hukku juuksekarvagi.
19 Oma kannatlikkusega vallutage oma hinged.
20 Ja kui te näete Jeruusalemma vägedest ümbritsetuna, siis teadke, et selle hävitamine on lähedal.
21 Siis põgenegu need, kes on Juudamaal, mägedesse; ja need, kes on selle keskel, lahkugu välja; ja need, kes on maades, ärgu sinna sisenegu.
22 Sest need on kättemaksu päevad, et kõik, mis on kirjutatud, läheks täide.
23 Aga häda neile, kes on lapseootel, ja neile, kes imetavad neil päevil! sest maal on suur ahastus ja viha selle rahva peale.
24 Ja nad langevad mõõgatera läbi ja viiakse vangi kõikide rahvaste sekka; ja Jeruusalemm tallatakse paganate poolt, kuni paganate ajad saavad täis.
25 Ja on märke päikeses ja kuus ja tähtedes; ja maa peal rahvaste ahastus hämmeldusega; meri ja lained kohisevad;
26 Inimeste südamed kurdavad kartuse pärast ja selle eest, et nad hoolitsevad selle eest, mis maa peale tuleb, sest taeva väed kõiguvad.
27 Ja siis nad näevad Inimese Poega tulevat pilves suure väe ja hiilgusega.
28 Ja kui need asjad hakkavad sündima, siis vaadake üles ja tõstke oma pead; sest teie lunastus läheneb.
29 Ja ta rääkis neile tähendamissõna; Vaata viigipuud ja kõiki puid;
30 Kui nad nüüd välja lasevad, näete ja teate ise, et suvi on kohe käes.
31 Nõnda ka teie, kui näete seda sündivat, teadke, et Jumala riik on lähedal.
32 Tõesti, ma ütlen teile, see põlvkond ei kao, kuni kõik on täitunud.
33 Taevas ja maa kaovad, aga minu sõnad ei kao.
34 Ja jälgige iseennast, et teie süda ei oleks ühelgi ajal ülekoormatud söömise ja joobeseisundiga ja selle eluga seotud muredega ja et see päev ei tuleks teile ootamatult.
35 Sest nagu püünis langeb see kõigi nende peale, kes kogu maa peal elavad.
36 Seepärast valvake ja palvetage alati, et teid peetaks vääriliseks põgenema kõigest sellest, mis sünnib, ja seisma Inimese Poja ees.
37 Ja päeval õpetas ta templis; ja öösel läks ta välja ning jäi mäele, mida nimetatakse Õlimäeks.
38 Ja kogu rahvas tuli varahommikul tema juurde templisse teda kuulama.

22. PEATÜKK

1 Nüüd lähenes hapnemata leibade püha, mida nimetatakse paasapühaks.
2 Ja ülempreestrid ja kirjatundjad otsisid, kuidas nad saaksid ta tappa; sest nad kartsid rahvast.
3 Siis sisenes Saatan Juudasse, perekonnanimega Iskariot, kes kuulus nende kaheteistkümne hulka.
4 Ja ta läks oma teed ja rääkis ülempreestrite ja pealikutega, kuidas ta võiks ta neile ära anda.
5 Ja nad olid rõõmsad ja sõlmisid lepingu, et annavad talle raha.
6 Ja ta lubas ning otsis võimalust teda rahvahulga puudumisel neile ära anda.
7 Siis tuli hapnemata leiva päev, mil paasapüha tuli tappa.
8 Ja ta läkitas Peetruse ja Johannese, öeldes: " Minge ja valmistage meile paasapüha, et saaksime süüa!"
9 Ja nad ütlesid talle: "Kus sa tahad, et me valmistame?"

10 Ja ta ütles neile: ' Vaata, kui te linna sisenete, tuleb teile vastu mees, kes kannab kannu vett; järgi teda majja, kuhu ta siseneb.
11 Ja öelge majavanemale: "Õpetaja ütleb sulle: kus on külalistetuba, kus ma koos oma jüngritega paasat söön?"
12 Ja ta näitab teile suurt ülemist tuba, mis on sisustatud: tehke seal valmis.
13 Ja nad läksid ja leidsid, nagu ta oli neile öelnud, ja valmistasid paasapüha.
14 Ja kui tund tuli, istus ta maha ja kaksteist apostlit koos temaga.
15 Ja ta ütles neile: " Ma olen igatsenud seda paasapüha teiega süüa, enne kui ma kannatan.
16 Sest ma ütlen teile, et ma ei söö sellest enam, kuni see on täitunud Jumala riigis.
17 Ja ta võttis karika, tänas ja ütles: ' Võtke see ja jagage see omavahel ära!
18 Sest ma ütlen teile: ma ei joo viinapuu viljast enne, kui tuleb Jumala riik.
19 Ja ta võttis leiva, tänas, murdis ja andis neile, öeldes: " See on minu ihu, mis teie eest antakse. Seda tehke minu mälestuseks!"
20 Samuti ka karikas pärast õhtusööki, öeldes: See karikas on uus testament minu veres, mis teie eest valatakse.
21 Aga vaata, selle käsi, kes mind ära annab, on minuga laual.
22 Ja Inimese Poeg läheb tõesti, nagu on määratud, aga häda sellele inimesele, kes ta ära annab!
23 Ja nad hakkasid isekeskis uurima, kes neist peaks seda tegema.
24 Ja nende vahel tekkis ka tüli, kumba neist tuleks pidada suurimaks.
25 Ja ta ütles neile: ' Paganate kuningad valitsevad nende üle; ja neid, kes nende üle võimu kasutavad, nimetatakse heategijateks.
26 Aga teie ei tohi seda olla, vaid kes teie seas on suurim, see olgu nagu noorem; ja see, kes on ülem, nagu see, kes teenib.
27 Sest kumb on suurem, kas see, kes istub söömas, või see, kes teenib? kas pole see, kes istub laua taga? aga mina olen teie seas nagu see, kes teenib.
28 Teie olete need, kes on minuga minu kiusatustes püsinud.
29 Ja ma määran teile kuningriigi, nagu mu Isa on mulle määranud;
30 Et te saaksite süüa ja juua minu laua taga minu kuningriigis ja istuda troonidel ja mõista kohut kaheteistkümne Iisraeli suguharu üle.
31 Ja Issand ütles: Siimon, Siimon, vaata, saatan on teid tahtnud, et ta saaks teid sõeluda nagu nisu.
32 Aga ma olen sinu eest palvetanud, et su usk ei kaoks, ja kui sa pöördud, siis tugevda oma vendi.
33 Ja ta ütles talle: "Issand, ma olen valmis minema koos sinuga nii vangi kui ka surma!"
34 Ja ta ütles: ' Ma ütlen sulle, Peetrus, täna kukk ei laula, enne kui sa kolm korda salgad, et sa mind tunned.
35 Ja ta ütles neile: ' Kui ma saatsin teid ilma rahakoti, rahakottide ja kingadeta, kas teil oli midagi puudu? Ja nad ütlesid: Ei midagi.
36 Siis ta ütles neile: ' Aga nüüd, kellel on rahakott, see võtku see ja samamoodi ka karp, ja kellel pole mõõka, müügu oma rõivas maha ja ostku!
37 Sest ma ütlen teile, et see, mis on kirjutatud, peab veel minus täide minema, ja ta arvati üleastujate hulka, sest minu asjadel on lõpp.
38 Ja nad ütlesid: "Issand, vaata, siin on kaks mõõka!" Ja ta ütles neile: " Aitab!"
39 Ja ta tuli välja ja läks, nagu tal oli kombeks, Õlimäele; ja tema jüngrid järgnesid talle.
40 Ja kui Ta oli selles kohas, ütles ta neile: " Paluge, et te ei satuks kiusatusse!"
41 Ja ta eemaldus nende juurest umbes kiviga visatud, laskus põlvili ja palvetas:
42 Ütledes: Isa, kui sa tahad, siis võta see karikas minult ära; ometi ärgu sündigu minu, vaid sinu tahtmine!
43 Ja talle ilmus taevast ingel, kes tugevdas teda.
44 Ja olles piinades, palvetas ta veelgi tõsisemalt ja ta higi oli otsekui suured verepiisad, mis langesid maapinnale.
45 Ja kui ta palvest üles tõusis ja oma jüngrite juurde jõudis, leidis ta nad kurbuse pärast magamas,
46 Ja ütles neile: " Miks te magate?" Tõuske ja palvetage, et te ei satuks kiusatusse.
47 Ja kui ta veel rääkis, vaata, rahvahulk, keda kutsuti Juudaks, üks kaheteistkümnest, läks nende ette ja lähenes Jeesusele, et teda suudelda.
48 Aga Jeesus ütles temale: " Juudas, kas sa reedad Inimese Poja suudlusega?"
49 Kui need, kes tema ümber olid, nägid, mis järgneb, ütlesid nad talle: "Issand, kas me lööme mõõgaga?"
50 Ja üks neist lõi ülempreestri sulast ja raius ära tema parema kõrva.
51 Ja Jeesus vastas ning ütles: "Siiani kannatage!" Ja ta puudutas ta kõrva ja tegi ta terveks.
52 Siis Jeesus ütles ülempreestritele, templiülematele ja vanematele, kes tema juurde tulid: " Tulge välja nagu varga vastu, mõõkade ja nuiadega?"
53 Kui ma olin iga päev teiega templis, ei sirutanud te käsi minu vastu, aga see on teie tund ja pimeduse vägi.
54 Siis nad võtsid ta kinni ja viisid ta ülempreestri majja. Ja Peetrus järgnes kaugele.
55 Ja kui nad olid keset saali tule süüdanud ja koos maha istunud, istus Peetrus nende sekka.
56 Aga üks neiu nägi teda tule ääres istumas ja vaatas talle tõsiselt otsa ning ütles: "Ka see mees oli temaga!"
57 Ja ta salgas teda, öeldes: "Naine, ma ei tunne teda!"
58 Natukese aja pärast nägi teda teine ja ütles: 'Sina oled ka nende hulgast!' Ja Peetrus ütles: 'Mees, ma ei ole.
59 Ja umbes ühe tunni möödudes kinnitas teine enesekindlalt, öeldes: Tõesti, ka see mees oli temaga, sest ta on galilealane.
60 Peetrus ütles: "Inimene, ma ei tea, mida sa räägid!" Ja kohe, kui ta veel rääkis, hüüdis kukk.
61 Ja Issand pöördus ja vaatas Peetrusele. Ja Peetrusele tuli meelde Issanda sõna, kuidas ta oli talle öelnud: " Enne kui kukk laulab, salgad sa mind kolm korda ära."
62 Ja Peetrus läks välja ja nuttis kibedasti.
63 Ja mehed, kes Jeesust kinni hoidsid, pilkasid teda ja lõid teda.
64 Ja kui nad olid tal silmad kinni sidunud, lõid nad teda näkku ja küsisid temalt, öeldes: "Näita prohvetlikult, kes on see, kes sind lõi?"
65 Ja palju muid tegusid rääkisid nad tema vastu.

66 Ja niipea kui päev läks, kogunesid rahva vanemad ja ülempreestrid ja kirjatundjad ning viisid ta oma nõukokku, öeldes:
67 Kas sina oled Kristus? ütle meile. Ja ta ütles neile: " Kui ma teile ütlen, siis te ei usuks.
68 Ja kui ma ka teilt küsin, siis te ei vasta mulle ega lase mind lahti.
69 Edaspidi istub Inimese Poeg Jumala väe paremal käel.
70 Siis nad kõik küsisid: 'Kas sina oled siis Jumala Poeg? Ja ta ütles neile: ' Te ütlete, et mina olen.
71 Ja nad ütlesid: "Mis meil veel tunnistust vaja on?" sest me ise oleme kuulnud tema suust.

23. PEATÜKK

1 Ja kogu nende hulk tõusis ja viis ta Pilaatuse juurde.
2 Ja nad hakkasid teda süüdistama, öeldes: "Me leidsime, et see mees moonutab rahvast ja keelab keisrile maksu maksta, öeldes, et ta on kuningas Kristus."
3 Ja Pilaatus küsis temalt, öeldes: "Kas sina oled juutide kuningas?" Ja ta vastas talle ning ütles: ' Sina ütled seda!'
4 Siis ütles Pilaatus ülempreestritele ja rahvale: "Ma ei leia selles mehes mingit süüd!"
5 Ja nad olid seda ägedamad, öeldes: "Tema õhutab rahvast, õpetades kogu juudi rahvast, alates Galileast kuni selle paigani."
6 Kui Pilaatus kuulis Galileast, küsis ta, kas see mees on galilealane.
7 Ja niipea, kui ta sai teada, et ta kuulub Heroodese võimu alla, saatis ta ta Heroodese juurde, kes samuti oli sel ajal Jeruusalemmas.
8 Ja kui Heroodes Jeesust nägi, rõõmustas ta väga, sest ta tahtis teda kaua näha, sest ta oli temast palju kuulnud. ja ta lootis, et on näinud tema tehtud imet.
9 Siis ta küsis temalt paljude sõnadega; aga ta ei vastanud talle midagi.
10 Ja ülempreestrid ja kirjatundjad seisid ja süüdistasid teda ägedalt.
11 Ja Heroodes koos oma sõduritega tegi ta tühjaks ja pilkas teda ning riietas ta uhkesse rüüsse ja saatis ta tagasi Pilaatuse juurde.
12 Ja samal päeval said Pilaatus ja Heroodes omavahel sõbrad, sest enne olid nad omavahel vaenulikud.
13 Ja Pilaatus, kui ta oli kokku kutsunud ülempreestrid ja ülemad ja rahva,
14 Ta ütles neile: "Te olete toonud selle mehe minu juurde kui selle, kes rikub rahvast."
15 Ei, ega veel Heroodes, sest ma saatsin su tema juurde; ja ennäe, talle ei tehta midagi surma väärivat.
16 Seepärast ma karistan teda ja lasen ta lahti.
17 (Tõenäoliselt peab ta ühe neile pühade ajal vabastama.)
18 Ja nad karjusid korraga, öeldes: "Eemalda see mees ja vabasta meile Barabas!"
19 (Kes teatud linnas korraldatud mässu ja mõrva eest vangi heideti.)
20 Pilaatus tahtis Jeesuse vabastada ja rääkis nendega uuesti.
21 Aga nad kisendasid, öeldes: "Löö risti, löö risti!"
22 Ja ta ütles neile kolmandat korda: "Mispärast, mis kurja ta on teinud?" Ma ei leidnud temast ühtegi surmapõhjust, sellepärast ma karistan teda ja lasen tal minna.
23 Ja nad olid kohe valju häälega, nõudes, et ta risti löödaks. Ja nende ja ülempreestrite hääled said võitu.
24 Ja Pilaatus andis otsuse, et see juhtuks nii, nagu nad nõudsid.
25 Ja ta vabastas neile selle, kes mässu ja mõrva eest vangi oli heidetud, keda nad olid soovinud; kuid ta andis Jeesuse nende tahte alla.
26 Ja kui nad teda ära viisid, võtsid nad kinni ühe Küreenlase Siimoni, kes tuli maalt välja, ja panid tema peale risti, et ta kannaks seda Jeesuse järel.
27 Ja talle järgnes suur hulk inimesi ja naisi, kes samuti hädaldasid ja hädaldasid teda.
28 Aga Jeesus pöördus nende poole ja ütles: " Jeruusalemma tütred, ärge nutke minu pärast, vaid nutke iseennast ja oma lapsi!"
29 Sest vaata, päevad tulevad, mil öeldakse: Õndsad on viljatud ja ihud, kes ei ole kunagi kandnud, ja ihud, kes ei ole imetanud.
30 Siis hakkavad nad mägedele ütlema: langege meie peale! ja mägedele: Katke meid.
31 Sest kui nad seda teevad haljastatud puuga, mis siis tehakse kuivas puus?
32 Ja seal oli ka veel kaks kurjategijat, kes viidi koos temaga surmamiseks.
33 Ja kui nad jõudsid paika, mida nimetatakse Kolgataks, lõid nad seal risti tema ja kurjategijad, ühe paremal ja teise vasakul käel.
34 Siis Jeesus ütles: " Isa, anna neile andeks!" sest nad ei tea, mida nad teevad. Ja nad jagasid tema rõivad ja heitsid liisku.
35 Ja rahvas seisis ja vaatas. Ja ka ülemad koos nendega pilkasid teda, öeldes: 'Ta päästis teisi! päästku ta ennast, kui ta on Kristus, Jumala valitud.
36 Ja ka sõdurid pilkasid teda, tulid tema juurde ja pakkusid talle äädikat,
37 ja öeldes: "Kui sa oled juutide kuningas, siis päästa iseennast!"
38 Ja tema peale oli kirjutatud kreeka, ladina ja heebrea tähtedega pealkiri: SEE ON JUUTIDE KUNINGAS.
39 Ja üks ülespootud kurjategijatest sõimas teda, öeldes: "Kui sina oled Kristus, siis päästa ennast ja meid!"
40 Aga teine vastas noomis teda, öeldes: "Kas sa ei karda Jumalat, kui oled samasuguse hukkamõistu all?"
41 Ja meil on õigus; sest me saame tasu oma tegude eest, aga see mees ei ole teinud midagi halba.
42 Ja ta ütles Jeesusele: "Issand, pea mind meeles, kui sa tuled oma kuningriiki!"
43 Ja Jeesus ütles talle: " Tõesti, ma ütlen sulle, täna oled sa minuga paradiisis!"
44 Ja see oli umbes kuues tund ja pimedus valitses üle kogu maa kuni üheksanda tunnini.
45 Ja päike läks pimedaks ja templi eesriie rebenes keskelt.
46 Ja kui Jeesus oli suure häälega kisendanud, ütles ta: " Isa, ma annan oma vaimu sinu kätte. Ja seda öeldes andis ta vaimu."
47 Kui väepealik nägi, mis sündis, austas ta Jumalat, öeldes: "See oli tõesti õige mees."
48 Ja kogu rahvas, kes tuli kokku, nähes, mis toimus, lõi rindu ja pöördus tagasi.
49 Ja kõik tema tuttavad ja naised, kes talle Galileast järgnesid, seisid eemal ja nägid seda.

50 Ja vaata, seal oli mees, kelle nimi oli Joosep, nõuandja; ja ta oli hea mees ja õiglane:
51 (See ei olnud nõus nende nõu ja teoga;) ta oli Arimaatiast, juutide linnast, kes ka ise ootas Jumala riiki.
52 See mees läks Pilaatuse juurde ja palus Jeesuse ihu.
53 Ja ta võttis selle maha, mähkis linasse ja pani selle kivisse raiutud hauda, kuhu kunagi varem pole pandud.
54 Ja sel päeval oli ettevalmistus ja hingamispäev lähenes.
55 Ja naised, kes tulid koos temaga Galileast, järgnesid ja nägid hauda ja kuidas ta surnukeha pandi.
56 Ja nad tulid tagasi ning valmistasid maitseaineid ja salve; ja puhkasid hingamispäeva vastavalt käsule.

24. PEATÜKK

1 Nüüd, nädala esimesel päeval, väga varahommikul, tulid nad haua juurde, tuues kaasa valmistatud vürtsid ja mõned teised.
2 Ja nad leidsid kivi haua juurest ära veeretuna.
3 Ja nad läksid sisse ega leidnud Issanda Jeesuse ihu.
4 Ja sündis, et kui nad olid sellest väga hämmeldunud, siis vaata, kaks meest seisid nende kõrval säravates riietes.
5 Kui nad kartsid ja kummardasid oma näo maa poole, ütlesid nad neile: "Miks te otsite elavat surnute seast?"
6 Teda ei ole siin, vaid ta on üles tõusnud. Pidage meeles, kuidas ta rääkis teile, kui ta oli veel Galileas,
7 öeldes: Inimese Poeg tuleb anda patuste inimeste kätte ja lüüa risti ning kolmandal päeval tõusta üles.
8 Ja nad mäletasid tema sõnu,
9 Ja naasis haua juurest ning rääkis sellest kõigest üheteistkümnele ja kõigile teistele.
10 Maarja Magdaleena ja Johanna ja Maarja, Jaakobuse ema, ja teised naised, kes olid nendega, rääkisid seda apostlitele.
11 Ja nende sõnad tundusid neile kui tühised jutud ja nad ei uskunud neid.
12 Siis tõusis Peetrus ja jooksis haua juurde; ja kummardus, nägi ta linaseid riideid, mis olid maha pandud, ja lahkus, imestades endamisi, mis juhtus.
13 Ja vaata, kaks neist läksid samal päeval külasse nimega Emmaus, mis asus Jeruusalemmast umbes kuuskümmend vagu.
14 Ja nad rääkisid koos kõigest sellest, mis oli juhtunud.
15 Ja sündis, et kui nad omavahel rääkisid ja arutlesid, astus Jeesus ise ligi ja läks nendega kaasa.
16 Aga nende silmad olid kinni, et nad ei teadnud teda.
17 Ja ta ütles neile: " Missugused on need kõned, mida te käite ja olete kurb?"
18 Ja üks neist, kelle nimi oli Kleopas, vastas talle: "Kas sina oled Jeruusalemmas üksi võõras ega tea, mis neil päevil seal sünnib?"
19 Ja ta ütles neile: " Mis asju?" Ja nad ütlesid talle: Jeesuse Naatsaretlase kohta, kes oli prohvet, vägev teos ja sõnas Jumala ja kogu rahva ees.
20 Ja kuidas ülempreestrid ja meie ülemad andsid ta surma ja on ta risti löönud.
21 Aga me lootsime, et see oli see, kes pidi Iisraeli lunastama, ja peale kõige selle on täna kolmas päev sellest ajast, kui see oli tehtud.
22 Jah, ja ka mõned naised meie seltskonnast panid meid imestama, kes olime varakult haua juures;
23 Ja kui nad tema surnukeha ei leidnud, tulid nad ja ütlesid, et nad olid näinud ka nägemust inglitest, kes ütlesid, et ta elab.
24 Ja mõned neist, kes meiega olid, läksid haua juurde ja leidsid, et see oli nõnda, nagu naised olid öelnud, aga Teda nad ei näinud.
25 Siis ta ütles neile: " Oo rumalad ja aeglased uskuma kõike, mida prohvetid on rääkinud!
26 Eks Kristus oleks pidanud seda kannatama ja oma auhiilgusse minema?
27 Ja alustades Moosesest ja kõigist prohvetitest, selgitas ta neile kõigis pühakirjades, mis tema kohta käivad.
28 Ja nad lähenesid külale, kuhu nad läksid, ja ta tahtis minna kaugemale.
29 Aga nad sundisid teda, öeldes: "Jää meie juurde, sest õhtu on käes ja päev on juba möödas!" Ja ta läks nende juurde jääma.
30 Ja sündis, et kui ta koos nendega lauas istus, võttis ta leiva ja õnnistas seda, murdis ja andis neile.
31 Ja nende silmad avanesid ja nad tundsid teda; ja ta kadus nende silmist.
32 Ja nad ütlesid üksteisele: "Kas meie süda ei põlenud meie sees, kui ta rääkis meiega teel ja avas meile pühakirja?"
33 Ja nad tõusid samal tunnil ja pöördusid tagasi Jeruusalemma ja leidsid need üksteist kokku kogunenud ja need, kes olid nendega,
34 öeldes: "Issand on tõesti üles tõusnud ja ilmunud Siimonale."
35 Ja nad rääkisid, mis teel oli tehtud ja kuidas nad leivamurdmises teda tundsid.
36 Ja kui nad seda rääkisid, seisis Jeesus ise nende keskel ja ütles neile: " Rahu teile!"
37 Aga nad olid hirmul ja kohkunud ning arvasid, et nad on näinud vaimu.
38 Ja ta ütles neile: " Miks te olete mures?" ja miks tekivad teie südames mõtted?
39 Vaata, mu käsi ja jalgu, et see olen mina ise: käsitle mind ja vaata! sest vaimul ei ole liha ega luid, nagu te näete minul olevat.
40 Ja kui ta seda oli rääkinud, näitas ta neile oma käsi ja jalgu.
41 Ja kui nad veel rõõmust ei uskunud ja imestasid, ütles Ta neile: " Kas teil on siin süüa?"
42 Ja nad andsid talle tüki hautatud kala ja kärje.
43 Ja ta võttis selle ja sõi nende ees.
44 Ja ta ütles neile: " Need on sõnad, mis ma teile rääkisin, kui ma veel teie juures olin, et kõik asjad peavad täituma, mis on kirjutatud Moosese seadusesse ja prohvetitesse ja psalmidesse, minu kohta.
45 Siis ta avas nende mõistmise, et nad mõistaksid pühakirju,
46 Ja ütles neile: " Nii on kirjutatud ja nõnda pidi Kristus kannatama ja kolmandal päeval surnuist üles tõusma."
47 Ja et meeleparandust ja pattude andeksandmist kuulutataks Tema nimel kõikidele rahvastele, alustades Jeruusalemmast.
48 Ja teie olete nende asjade tunnistajad.
49 Ja vaata, ma saadan teie peale oma Isa tõotuse, aga jääge Jeruusalemma linna, kuni teile antakse vägi kõrgest.
50 Ja ta viis nad välja kuni Betaaniasse, tõstis oma käed ja õnnistas neid.

51 Ja sündis, et kui ta neid õnnistas, eraldati ta neist ja viidi
taevasse.
52 Ja nad kummardasid teda ja pöördusid suure rõõmuga
tagasi Jeruusalemma.
53 Ja nad olid pidevalt templis ning kiitsid ja õnnistasid
Jumalat. Aamen.

John

1. PEATÜKK

1 Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal.
2 Sama oli alguses Jumala juures.
3 Kõik on tema loodud; ja ilma temata ei tehtud midagi, mis oleks tehtud.
4 Temas oli elu; ja elu oli inimeste valgus.
5 Ja valgus paistab pimeduses; ja pimedus ei mõistnud seda.
6 Oli mees, kelle nimi oli Johannes.
7 Ta tuli tunnistuseks, et anda tunnistust Valgusest, et kõik inimesed tema kaudu usuksid.
8 Ta ei olnud see Valgus, vaid ta saadeti sellest Valgust tunnistama.
9 See oli tõeline Valgus, mis valgustab iga inimest, kes maailma tuleb.
10 Ta oli maailmas ja maailm on tema läbi loodud ja maailm ei tundnud teda.
11 Ta tuli omade juurde ja omad ei võtnud teda vastu.
12 Aga kõigile, kes ta vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala poegadeks, neile, kes usuvad tema nime.
13 kes pole sündinud verest ega liha tahtest ega inimese tahtest, vaid Jumalast.
14 Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel (ja me nägime tema kirkust, Isast ainusündinud Pondi auhiilgust), täis armu ja tõde.
15 Johannes tunnistas temast ja hüüdis, öeldes: "See oli see, kellest ma rääkisin: Kes tuleb pärast mind, on minust parem, sest ta oli enne mind."
16 Ja Tema täiusest oleme me kõik saanud ja armu armu vastu.
17 Sest Seadus on antud Moosese kaudu, aga arm ja tõde tulid Jeesuse Kristuse kaudu.
18 Ükski inimene pole Jumalat kunagi näinud; ainusündinud Poeg, kes on Isa süles, on ta kuulutanud.
19 Ja see on Johannese ülestähendus, kui juudid läkitasid Jeruusalemmast preestrid ja leviidid temalt küsima: kes sa oled?
20 Ja ta tunnistas ega salganud; aga tunnistan, et mina ei ole Kristus.
21 Ja nad küsisid temalt: "Mis siis?" Kas sa oled Elias? Ja ta ütles: 'Mina ei ole. Kas sa oled see prohvet? Ja ta vastas: Ei.
22 Siis nad küsisid temalt: "Kes sa oled?" et saaksime vastata neile, kes meid saatsid. Mida sa enda kohta ütled?
23 Ta ütles: "Mina olen hüüdja hääl kõrbes: tehke tasaseks Issanda tee, nagu ütles prohvet Jesaias!"
24 Ja need, kes saadeti, olid variseridest.
25 Ja nad küsisid temalt ja ütlesid temale: "Miks sa siis ristid, kui sa ei ole see Kristus ega Eelija ega see prohvet?"
26 Johannes vastas neile, öeldes: "Mina ristin veega, aga teie seas on üks, keda te ei tunne.
27 See on see, kes tuleb pärast mind, eelistab mind, kelle kingapaela ma ei ole väärt lahti laskma.
28 Seda tehti Betabaras, Jordani taga, kus Johannes ristis.
29 Järgmisel päeval nägi Johannes Jeesust enda juurde tulevat ja ütles: "Vaata, Jumala Tall, kes kannab ära maailma patu!"
30 See on see, kellest ma ütlesin: "Pärast mind tuleb mees, kes on minust parem, sest ta oli enne mind."
31 Ja ma ei tundnud teda, aga et ta oleks avalikuks tehtud Iisraelile, siis ma tulin veega ristima.
32 Ja Johannes tunnistas, öeldes: "Ma nägin Vaimu laskuvat taevast nagu tuvi ja ta jäi tema peale."
33 Ja ma ei tundnud teda, aga see, kes saatis mind veega ristima, ütles mulle: Kelle peale sa näed Vaimu laskuvat ja tema peale jäävat, see on see, kes ristib Püha Vaimuga.
34 Ja ma nägin ja tunnistasin, et see on Jumala Poeg.
35 Järgmisel päeval pärast seda seisid taas Johannes ja kaks tema jüngrit;
36 Ja vaadates Jeesusele, kui ta kõndis, ütles ta: "Vaata, Jumala Tall!"
37 Ja kaks jüngrit kuulsid teda rääkimas ja järgnesid Jeesusele.
38 Siis Jeesus pöördus ja nägi neid järgimas ning ütles neile: " Mida te otsite?" Nad ütlesid talle: 'Rabi, mis tähendab tõlgituna: Õpetaja! Kus sa elad?
39 Ta ütles neile: " Tulge ja vaadake!" Nad tulid ja vaatasid, kus ta elas, ja jäid sel päeval tema juurde, sest kell oli umbes kümnes tund.
40 Üks neist kahest, kes kuulis Johannest rääkimas ja järgnes talle, oli Andreas, Siimon Peetruse vend.
41 Ta leiab kõigepealt oma venna Siimona ja ütleb talle: "Me oleme leidnud Messia, mis on tõlkes Kristus."
42 Ja ta viis ta Jeesuse juurde. Ja kui Jeesus teda vaatas, ütles ta: ' Sina oled Siimon, Joona poeg, sind hakatakse kutsuma Keefaks, mis on tõlkes kivi.
43 Järgmisel päeval tahtis Jeesus minna Galileasse ja leidis Filippuse ning ütles talle: " Järgne mulle!"
44 Aga Filippus oli Betsaidast, Andrease ja Peetruse linnast.
45 Filippus leidis Naatanaeli ja ütles talle: "Me oleme leidnud selle, kellest Mooses Seaduses ja prohvetid kirjutasid, Jeesuse Naatsaretlase, Joosepi poja."
46 Ja Naatanael ütles temale: "Kas Naatsaretist võib midagi head tulla?" Filippus ütles talle: 'Tule ja vaata!'
47 Jeesus nägi Naatanaeli enda juurde tulevat ja ütles tema kohta: " Vaata, see on tõesti iisraellane, kelles ei ole pettust!"
48 Naatanael küsis temalt: "Kust sa mind tunned?" Jeesus vastas ja ütles talle: " Enne kui Filippus sind kutsus, kui sa olid viigipuu all, nägin ma sind."
49 Naatanael vastas ja ütles talle: "Rabi, sina oled Jumala Poeg!" sina oled Iisraeli kuningas.
50 Jeesus vastas ja ütles talle: " Kas sa usud, et ma ütlesin sulle: "Ma nägin sind viigipuu all?" sa näed suuremaid asju kui need.
51 Ja ta ütles talle: Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, edaspidi näete taevast avanevat ja Jumala ingleid tõusmas ja laskumas Inimese Poja peale.

2. PEATÜKK

1 Ja kolmandal päeval oli Galilea Kaanas laulatus; ja Jeesuse ema oli seal:
2 Ja nii Jeesus kui ka tema jüngrid kutsuti pulma.
3 Ja kui nad tahtsid veini, ütles Jeesuse ema talle: "Neil pole veini!"
4 Jeesus ütles talle: " Naine, mis mul sinuga pistmist on?" minu tund pole veel käes.

5 Tema ema ütleb teenijatele: "Mida ta teile ütleb, tehke seda!"
6 Ja sinna oli seatud kuus kivist veepotti, nagu juutide puhastusviis, igas kaks või kolm firkiini.
7 Jeesus ütles neile: Täitke veepotid veega! Ja nad täitsid need ääreni.
8 Ja ta ütles neile: ' Tõmmake nüüd välja ja kandke pidusöögivalitsejale! Ja nad kandsid seda.
9 Kui pidusöögivalitseja oli maitsnud vett, millest tehti vein, ega teadnud, kust see pärit oli, (aga sulased, kes vett ammutasid, teadsid,) kutsus pidupäeva valitseja peigmehe,
10 Ja ütles talle: "Iga inimene annab alguses head veini; ja kui inimesed on hästi joonud, siis see, mis on hullem, aga sina oled hoidnud head veini siiani.
11 Selle imede alguse tegi Jeesus Galilea Kaanas ja avaldas oma au. ja ta jüngrid uskusid temasse.
12 Pärast seda läks ta alla Kapernauma, tema ja ta ema, vennad ja jüngrid; ja nad ei viibinud seal palju päevi.
13 Ja juutide paasapüha oli käes ja Jeesus läks üles Jeruusalemma,
14 Ja nad leidsid templis istumas härgi, lambaid ja tuvisid müüjaid ja rahavahetajaid.
15 Ja kui ta oli teinud nuhtluse väikestest nööridest, ajas ta nad kõik templist välja ning lambad ja härjad; ja valas rahavahetajate raha välja ja kukutas lauad;
16 Ja ütles tuvimüüjatele: ' Võtke need siit ära! ära tee mu Isa koda kaubamajaks.
17 Ja ta jüngrid mäletasid, et oli kirjutatud: "Innukus su maja pärast on mind ära söönud."
18 Siis vastasid juudid ja ütlesid temale: "Mis tunnustähte sa meile näitad, et sa seda teed?"
19 Jeesus vastas ja ütles neile: " Lõvitage see tempel ja ma püstitan selle kolme päevaga!"
20 Siis ütlesid juudid: 'Seda templit ehitati nelikümmend kuus aastat ja kas sa ehitad selle üles kolme päevaga?
21 Aga ta rääkis oma ihu templist.
22 Kui ta nüüd surnuist üles tõusis, meenusid ta jüngrid, et ta oli seda neile öelnud; ja nad uskusid pühakirja ja sõna, mis Jeesus oli öelnud.
23 Kui ta nüüd paasapühal Jeruusalemmas pühade ajal oli, uskusid paljud tema nime, nähes tema imetegusid.
24 Aga Jeesus ei andnud end nende kätte, sest ta tundis kõiki inimesi,
25 Ja ta ei vajanud, et keegi tunnistaks inimesest, sest ta teadis, mis inimeses oli.

3. PEATÜKK

1 Seal oli variseride mees, nimega Nikodeemus, juutide ülem.
2 See tuli öösel Jeesuse juurde ja ütles talle: "Rabi, me teame, et sa oled Jumala õpetaja, sest ükski inimene ei saa teha selliseid imetegusid, mida sina teed, kui Jumal ei ole temaga."
3 Jeesus vastas ja ütles talle: Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kui inimene ei sünni uuesti, ei saa ta näha Jumala riiki.
4 Nikodeemus küsis temalt: "Kuidas võib inimene sündida, kui ta on vana?" kas ta saab teist korda oma emaüsasse siseneda ja sündida?
5 Jeesus vastas: " Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kui inimene ei sünni veest ja Vaimust, ei saa ta siseneda Jumala riiki."
6 Mis lihast on sündinud, on liha; ja see, mis on sündinud Vaimust, on vaim.
7 Ära imesta, et ma ütlesin sulle: te peate uuesti sündima!
8 Tuul puhub, kus ta tahab, ja sa kuuled selle häält, kuid ei tea, kust ta tuleb ja kuhu ta läheb. Nii on iga Vaimust sündinud.
9 Nikodeemus vastas ja ütles temale: "Kuidas see võib juhtuda?"
10 Jeesus vastas ja ütles talle: " Kas sa oled Iisraeli isand ega tea seda?"
11 Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle: me räägime, mida teame, ja tunnistame, mida oleme näinud; ja te ei võta meie tunnistust vastu.
12 Kui ma olen teile rääkinud maistest asjadest, aga te ei usu, kuidas te siis usuksite, kui ma räägin teile taevast?
13 Ja ükski inimene ei ole tõusnud üles taevasse, peale selle, kes taevast alla tuli, Inimese Poeg, kes on taevas.
14 Ja nagu Mooses tõstis mao kõrbes, nõnda tuleb ka Inimese Poeg ülendada.
15 et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu.
16 Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta andis oma ainusündinud Poja, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu.
17 Sest Jumal ei läkitanud oma Poega maailma maailma hukka mõistma; vaid et maailm tema läbi päästetaks.
18 Kes Temasse usub, seda ei mõisteta hukka, aga kes ei usu, see on juba hukka mõistetud, sest ta ei ole uskunud Jumala ainusündinud Poja nimesse.
19 Ja see on hukkamõist, et valgus on tulnud maailma ja inimesed armastasid rohkem pimedust kui valgust, sest nende teod olid kurjad.
20 Sest igaüks, kes teeb kurja, vihkab valgust ega tule valguse juurde, et tema tegusid ei noomitaks.
21 Aga see, kes teeb tõtt, tuleb valguse juurde, et tema teod saaksid ilmsiks, et need on tehtud Jumalas.
22 Pärast seda tuli Jeesus ja tema jüngrid Juudamaale; ja seal ta jäi nende juurde ja ristis.
23 Ja ka Johannes ristis Aenonis Salimi lähedal, sest seal oli palju vett. Ja nad tulid ja ristiti.
24 Sest Johannes ei olnud veel vangi heidetud.
25 Siis tekkis mõnede Johannese jüngrite ja juutide vahel küsimus puhastamise kohta.
26 Ja nad tulid Johannese juurde ja ütlesid temale: "Rabi, see, kes oli sinuga sealpool Jordanit, kellest sa tunnistasid, vaata, tema ristib ja kõik inimesed tulevad tema juurde!"
27 Johannes vastas ja ütles: 'Inimene ei saa midagi vastu võtta, kui talle ei anta taevast.
28 Teie ise tunnistate minust, et ma ütlesin: Ma ei ole Kristus, vaid mind on läkitatud enne teda.
29 Kellel on pruut, see on peigmees, aga peigmehe sõber, kes seisab ja kuulab teda, rõõmustab väga peigmehe hääle pärast.
30 Tema peab kasvama, aga mina pean kahanema.
31 Kes tuleb ülalt, on üle kõige; kes on maast, on maapealne ja räägib maast, kes tuleb taevast, on üle kõige.
32 Ja mida ta on näinud ja kuulnud, seda ta tunnistab; ja keegi ei võta tema tunnistust vastu.
33 Kes tema tunnistuse vastu on võtnud, on oma pitseriga kinnitanud, et Jumal on tõsi.
34 Sest see, kelle Jumal on läkitanud, räägib Jumala sõnu, sest Jumal ei anna talle Vaimu mõõdu järgi.

35 Isa armastab Poega ja on kõik andnud Tema kätte.
36 Kes usub Pojasse, sellel on igavene elu, ja kes ei usu Poega, see ei näe elu; aga Jumala viha jääb tema peale.

4. PEATÜKK

1 Kui nüüd Issand sai teada, kuidas variserid olid kuulnud, et Jeesus tegi ja ristis rohkem jüngreid kui Johannes,
2 (Kuigi Jeesus ise ei ristinud, vaid tema jüngrid)
3 Ta lahkus Juudamaalt ja läks tagasi Galileasse.
4 Ja ta peab minema läbi Samaaria.
5 Siis tuli ta Samaaria linna, mida kutsutakse Sühhariks, maatüki lähedale, mille Jaakob andis oma pojale Joosepile.
6 Ja Jaakobi kaev oli seal. Jeesus istus siis, olles oma teekonnast väsinud, nõnda kaevu peale. See oli kuues tund.
7 Samaaria naine tuleb vett ammutama. Jeesus ütles talle: " Anna mulle juua!"
8 (Sest tema jüngrid olid läinud linna liha ostma.)
9 Siis ütles Samaaria naine temale: "Kuidas sina, olles juut, palute juua minult, kes ma olen Samaaria naine?" sest juutidel ei ole samaarlastega tegemist.
10 Jeesus vastas ja ütles talle: " Kui sa teaksid Jumala andi ja kes see on, kes sulle ütleb: "Anna mulle juua!" sa oleksid temalt palunud ja ta oleks andnud sulle elavat vett.
11 Naine ütles talle: "Isand, sul ei ole midagi ammutada ja kaev on sügav. Kust sul siis see elav vesi on?"
12 Kas sa oled suurem kui meie isa Jaakob, kes meile selle kaevu andis ja ise, tema lapsed ja kariloomad, jõid sellest?
13 Jeesus vastas ja ütles talle: " Igaüks, kes seda vett joob, januneb taas!
14 Aga igaüks, kes joob vett, mida ma talle annan, ei janune iialgi; aga vesi, mille ma talle annan, on temas veeallikaks, mis voolab igavesse ellu.
15 Naine ütles talle: "Isand, anna mulle seda vett, et mul ei oleks janu ega tuleks siia ammutama!"
16 Jeesus ütles talle: " Mine, kutsu oma mees ja tule siia!"
17 Naine vastas ja ütles: "Mul ei ole meest!" Jeesus ütles talle: " Sa oled õigesti öelnud: mul pole meest.
18 Sest sul on olnud viis meest; ja see, kes sul praegu on, ei ole su mees. Seda sa ütlesid tõesti.
19 Naine ütles talle: "Isand, ma näen, et sa oled prohvet!"
20 Meie esiisad kummardasid sellel mäel; ja te ütlete, et Jeruusalemmas on koht, kus inimesed peavad kummardama.
21 Jeesus ütles talle: " Naine, usu mind, tund tuleb, mil te ei kummarda Isa ei sellel mäel ega veel Jeruusalemmas."
22 Teie kummardate, te ei tea, mida; meie teame, mida me kummardame, sest pääste on juutidelt.
23 Aga tuleb tund ja nüüd on käes, mil tõelised kummardajad kummardavad Isa vaimus ja tões, sest Isa otsib selliseid, kes Teda kummardaksid.
24 Jumal on Vaim ja kes teda kummardavad, peavad teda kummardama vaimus ja tões.
25 Naine ütles talle: "Ma tean, et Messias tuleb, keda kutsutakse Kristuseks. Kui ta tuleb, räägib ta meile kõik."
26 Jeesus ütles talle: " Mina, kes sinuga räägin, olen see!"
27 Ja selle peale tulid tema jüngrid ja panid imeks, et ta naisega rääkis, aga ükski mees ei öelnud: "Mida sa otsid?" või: Miks sa temaga räägid?
28 Siis jättis naine oma veekannu, läks linna ja ütles meestele:
29 Tulge ja vaadake üht meest, kes rääkis mulle kõik, mis ma olen kunagi teinud: kas see pole mitte Kristus?
30 Siis nad läksid linnast välja ja tulid tema juurde.
31 Samal ajal kui ta jüngrid teda palvetasid, ütlesid: "Õpetaja, söö!"
32 Aga ta ütles neile: " Mul on süüa liha, millest te ei tea."
33 Seepärast ütlesid jüngrid üksteisele: "Kas keegi on talle toonud süüa?"
34 Jeesus ütles neile: " Minu toit on teha Tema tahtmist, kes mind on saatnud, ja lõpetada tema töö."
35. Ärge öelge, et on veel neli kuud ja siis tuleb lõikus? vaata, ma ütlen teile: Tõstke oma silmad üles ja vaadake põldu! sest nad on juba koristamiseks valged.
36 Ja see, kes lõikab, saab palka ja kogub vilja igaveseks eluks, et nii külvaja kui ka lõikaja saaksid üheskoos rõõmustada.
37 Ja siin kehtib see ütlus: üks külvab ja teine lõikab.
38 Ma saatsin teid lõikama seda, mille kallal te ei ole vaeva näinud; teised tegid tööd ja teie olete nende töös.
39 Ja paljud samaarlased sellest linnast uskusid temasse selle naise sõna pärast, kes tunnistas: Ta rääkis mulle kõik, mis ma olen teinud.
40 Kui samaarlased tulid tema juurde, palusid nad teda, et ta jääks nende juurde. Ja ta jäi sinna kaheks päevaks.
41 Ja paljud teised uskusid tema enda sõna pärast;
42 Ja ütles naisele: "Nüüd me ei usu mitte sinu kõne pärast, sest me oleme teda ise kuulnud ja teame, et tema on tõesti Kristus, maailma Päästja."
43 Kahe päeva pärast läks ta sealt ära ja läks Galileasse.
44 Sest Jeesus ise tunnistas, et prohvetil ei ole au oma kodumaal.
45 Kui ta siis Galileasse jõudis, võtsid galilealased ta vastu, olles näinud kõike, mida ta Jeruusalemmas pühade ajal tegi, sest nemadki läksid pidupäevale.
46 Jeesus tuli taas Galilea Kaanasse, kus ta tegi vee veiniks. Ja seal oli üks aadlik, kelle poeg oli Kapernaumas haige.
47 Kui ta kuulis, et Jeesus tuli Juudamaast Galileasse, läks ta tema juurde ja palus teda, et ta tuleks alla ja teeks terveks ta poja, sest ta oli suremas.
48 Siis Jeesus ütles talle: " Kui te ei näe tunnustähti ja imesid, siis te ei usu."
49 Aadlik ütles talle: "Isand, tulge alla, enne kui mu laps sureb!"
50 Jeesus ütles talle: "Mine!" su poeg elab. Ja mees uskus sõna, mis Jeesus oli talle rääkinud, ja läks oma teed.
51 Ja kui ta parasjagu alla läks, tulid ta sulased talle vastu ja teatasid talle, öeldes: "Su poeg elab!"
52 Siis ta küsis neilt tundi, millal ta parandama hakkas. Ja nad ütlesid talle: 'Eile seitsmendal tunnil lahkus palavik temast.
53 Ja isa sai aru, et see oli samal tunnil, mil Jeesus ütles talle: " Sinu poeg elab!" ja tema ise ja kogu ta pere uskusid.
54 See on jälle teine imetegu, mille Jeesus tegi, kui ta Juudamaast Galileasse tuli.

5. PEATÜKK

1 Pärast seda oli juutide pidu; ja Jeesus läks üles Jeruusalemma.
2 Jeruusalemmas lambaturu juures on tiik, mida heebrea keeles nimetatakse Betesdaks ja millel on viis veranda.

3 Neis lebas suur hulk jõuetuid, pimedaid, peatunud, kuivanud inimesi, kes ootasid vee liikumist.
4 Sest ingel laskus ühel ajal tiiki ja segas vett: kes iganes pärast seda, kui vesi tekkis, astus sisse, sai terveks igast haigusest, mis tal oli.
5 Ja seal oli üks mees, kes oli kolmkümmend kaheksa aastat haige.
6 Kui Jeesus nägi teda valetamas ja teadis, et ta oli selles olukorras juba kaua aega olnud, küsis ta temalt: " Kas sa saad terveks?"
7 Jõuetu vastas talle: 'Isand, mul ei ole kedagi, kes mind tiiki paneks, kui vesi on segane, aga kui ma tulen, astub teine mu ette.
8 Jeesus ütles talle: " Tõuse üles, võta oma voodi ja kõnni!"
9 Ja mees sai kohe terveks, võttis oma voodi ja kõndis. Ja selsamal päeval oli hingamispäev.
10 Siis ütlesid juudid terveks saatule: "On hingamispäev, sul ei ole lubatud oma voodit kanda!"
11 Tema vastas neile: "See, kes mind terveks tegi, ütles mulle: "Võta oma voodi ja kõnni!"
12 Siis nad küsisid temalt: 'Kes on see mees, kes sulle ütles: 'Võta oma voodi ja kõnni?'
13 Ja see, kes sai terveks, ei teadnud, kes see oli, sest Jeesus oli end ära andnud, sest seal oli palju inimesi.
14 Pärast seda leidis Jeesus ta templist ja ütles talle: " Vaata, sa oled terveks saanud, ära enam pattu, et sulle ei juhtuks hullemat!"
15 Mees lahkus ja ütles juutidele, et Jeesus oli see, kes ta terveks tegi.
16 Ja seepärast kiusasid juudid Jeesust taga ja püüdsid teda tappa, sest ta oli seda hingamispäeval teinud.
17 Aga Jeesus vastas neile: " Minu Isa töötab siiani ja mina töötan."
18 Seepärast püüdsid juudid teda veelgi enam tappa, sest ta mitte ainult ei olnud hingamispäeva rikkunud, vaid ütles ka, et Jumal on tema Isa, tehes end Jumalaga võrdseks.
19 Siis Jeesus vastas ja ütles neile: " Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, Poeg ei saa teha midagi iseendast, kui vaid seda, mida ta näeb Isa tegevat; sest mida iganes Tema teeb, seda teeb ka Poeg."
20 Sest Isa armastab Poega ja näitab talle kõike, mida ta ise teeb.
21 Sest otsekui Isa äratab surnuid ja teeb nad elavaks; nõnda teeb ka Poeg elavaks, keda tahab.
22 Sest Isa ei mõista kohut kellegi üle, vaid on andnud kogu kohtumõistmise Pojale.
23 Et kõik inimesed austaksid Poega, nagu nad austavad Isa. Kes Poega ei austa, see ei austa Isa, kes ta on läkitanud.
24 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes kuuleb minu sõna ja usub Temasse, kes minu on saatnud, sellel on igavene elu ja ta ei satu hukkamõistu; vaid läheb surmast ellu.
25 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, tund tuleb ja on juba käes, mil surnud kuulevad Jumala Poja häält ja kes seda kuulevad, jäävad ellu.
26 Sest otsekui Isal on elu iseeneses; nõnda on ta andnud Pojale, et tal oleks elu eneses;
27 ja andnud talle meelevalla ka kohut mõista, sest ta on Inimese Poeg.
28 Ärge imestage seda, sest tuleb tund, mil kõik, kes on haudades, kuulevad tema häält,
29 Ja tuleb välja; need, kes on teinud head, elu ülestõusmiseks; ja need, kes on teinud kurja, hukatuse ülestõusmiseks.
30 Iseenesest ma ei saa midagi teha; nii nagu ma kuulen, ma kohut mõistan, ja minu otsus on õige; sest ma ei otsi oma tahtmist, vaid Isa tahtmist, kes mind on läkitanud.
31 Kui ma tunnistan iseendast, siis minu tunnistus pole tõsi.
32 On veel üks, kes tunnistab minust; ja ma tean, et tunnistus, mida ta minust tunnistab, on tõsi.
33 Te läkitasite Johannese juurde ja ta tunnistas tõest.
34 Aga ma ei võta tunnistust inimestelt, vaid seda ma räägin, et te saaksite päästetud.
35 Ta oli põlev ja särav valgus, ja te tahtsite mõnda aega rõõmustada tema valgusest.
36 Aga mul on suurem tunnistus kui Johannesel, sest teod, mis Isa on andnud mulle lõpule viia, need teod, mida mina teen, tunnistavad minust, et Isa on mind läkitanud.
37 Ja Isa ise, kes mind on läkitanud, on minust tunnistanud. Te pole kunagi kuulnud tema häält ega näinud tema kuju.
38 Ja tema sõna ei jää teisse, sest kelle ta on läkitanud, seda te ei usu.
39 Uurige pühakirju; sest te arvate, et neil on igavene elu, ja nemad tunnistavad minust.
40 Ja te ei tule minu juurde, et teil oleks elu.
41 Ma ei saa austust inimestelt.
42 Aga ma tean teid, et teie sees ei ole Jumala armastust.
43 Mina olen tulnud oma Isa nimel ja te ei võta Mind vastu; kui keegi tuleb oma nimel, siis te võtate selle vastu.
44 Kuidas te võite uskuda, kes te võtate üksteiselt austust ega otsi au, mis tuleb ainult Jumalalt?
45 Ärge arvake, et ma süüdistan teid Isa ees: on üks, kes teid süüdistab, Mooses, kelle peale te usaldate.
46 Sest kui te oleksite uskunud Moosest, oleksite uskunud mind, sest ta kirjutas minust.
47 Aga kui te ei usu tema kirju, kuidas te siis usute minu sõnu?

6. PEATÜKK

1 Pärast seda läks Jeesus üle Galilea mere, see on Tiberiase meri.
2 Ja suur rahvahulk järgnes talle, sest nad nägid tema imetegusid, mida ta haigete peal tegi.
3 Ja Jeesus läks üles mäele ja istus seal koos oma jüngritega.
4 Ja paasapüha, juutide püha, oli lähedal.
5 Kui Jeesus tõstis oma silmad ja nägi suurt seltskonda enda juurde tulevat, küsis ta Filippuselt: " Kust me ostame leiba, et nad saaksid süüa?"
6 Ja seda ta ütles enese proovimiseks, sest ta teadis ise, mida ta kavatseb teha.
7 Filippus vastas talle: "Neile ei piisa kahesajast senti leivast, et igaüks saaks natukenegi."
8 Üks tema jüngritest, Siimon Peetruse vend Andreas, ütles talle:
9 Siin on poiss, kellel on viis odraleiba ja kaks väikest kala, aga mis need on nii paljude seas?
10 Ja Jeesus ütles: "Pane mehed istuma!" Nüüd oli selles kohas palju rohtu. Nii istusid mehed maha, umbes viis tuhat.

11 Ja Jeesus võttis leivad; ja tänanud, jagas ta jüngritele ja jüngrid maha istujatele. ja samuti kaladest nii palju kui nad seda teeksid.
12 Kui need olid täis, ütles ta oma jüngritele: " Koguge kokku ülejäänud killud, et midagi ei läheks kaduma!"
13 Sellepärast kogusid nad nad kokku ja täitsid kaksteist korvi viie odraleiva tükkidega, mis jäid neile, kes olid söönud.
14 Kui need mehed nägid Jeesuse imet, ütlesid nad: "See on tõesti see prohvet, kes peab maailma tulema."
15 Kui Jeesus sai aru, et nad tulevad ja võtavad ta vägisi, et temast kuningas teha, läks ta jälle üksinda mäele.
16 Ja kui õhtu oli jõudnud, läksid tema jüngrid alla mere äärde,
17 Ja astusid paati ja läksid üle mere Kapernauma poole. Ja nüüd oli pime ja Jeesust ei tulnud nende juurde.
18 Ja meri tõusis suure tuule tõttu, mis puhus.
19 Kui nad olid sõudnud umbes viiskümmend kakskümmend või kolmkümmend vagu, nägid nad Jeesust merel kõndimas ja laevale lähenemas ning nad kartsid.
20 Aga tema ütles neile: " See olen mina!" ära karda.
21 Siis nad võtsid ta meeleldi laeva ja laev oli kohe maal, kuhu nad läksid.
22 Järgmisel päeval, kui inimesed, kes seisid teisel pool merd, nägid, et seal ei olnud ühtegi teist paati peale selle, kuhu ta jüngrid olid sisenenud, ja et Jeesus ei läinud koos oma jüngritega paati, vaid et tema jüngrid läksid üksi;
23 (Kuid Tiberiast tulid teised paadid selle paiga lähedale, kus nad leiba sõid, pärast seda, kui Issand oli tänanud.)
24 Kui rahvas nägi, et Jeesust ega tema jüngreid polnud seal, läksid nad ka laevale ja tulid Kapernauma Jeesust otsima.
25 Ja kui nad leidsid ta teiselt poolt merd, küsisid nad temalt: "Rabi, millal sa siia tulid?"
26 Jeesus vastas neile ja ütles: ' Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, te ei otsi mind mitte sellepärast, et nägite imetegusid, vaid sellepärast, et sõite leibadest ja saite kõhu täis.
27 Ärge töötage selle toidu pärast, mis hävib, vaid selle toidu pärast, mis jääb igaveseks eluks ja mille Inimese Poeg teile annab, sest tema on Jumal Isa pitseriga pannud.
28 Siis nad küsisid temalt: "Mida me peame tegema, et teha Jumala tegusid?"
29 Jeesus vastas ja ütles neile: " See on Jumala töö, et te usute Temasse, kelle Ta on läkitanud."
30 Siis nad ütlesid temale: "Mis tunnustähte sa siis näitad, et me näeksime ja usuksime sind?" mida sa töötad?
31 Meie esiisad sõid kõrbes mannat; nagu on kirjutatud: Ta andis neile taevast leiba süüa.
32 Siis Jeesus ütles neile: " Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, Mooses ei andnud teile seda leiba taevast. aga mu Isa annab teile tõelist taevast leiba.
33 Sest Jumala leib on see, kes tuleb taevast alla ja annab maailmale elu.
34 Siis nad ütlesid talle: 'Issand, anna meile seda leiba alati!'
35 Ja Jeesus ütles neile: " Mina olen eluleib. Kes tuleb minu juurde, see ei nälgi iialgi; ja see, kes minusse usub, ei janune iial.
36 Aga ma ütlesin teile, et teiegi olete mind näinud ega usu.
37 Kõik, mis Isa mulle annab, tuleb minu juurde; ja seda, kes tuleb minu juurde, ma ei heida välja.
38 Sest ma ei tulnud taevast alla tegema oma tahtmist, vaid selle tahtmist, kes mu on läkitanud.
39 Ja see on Isa tahe, kes mind on läkitanud, et ma ei kaotaks midagi kõigest, mis ta on mulle andnud, vaid tõstaksin selle üles viimsel päeval.
40 Ja see on Tema tahtmine, Kes Minu on läkitanud, et igaühel, kes näeb Poega ja usub Temasse, oleks igavene elu; ja ma äratan ta üles viimsel päeval.
41 Siis nurisesid juudid tema peale, sest ta ütles: "Mina olen see leib, mis on taevast alla tulnud."
42 Ja nad ütlesid: "Eks see Jeesus, Joosepi poeg, kelle isa ja ema me teame?" kuidas ta siis ütleb: "Ma tulin taevast alla?"
43 Jeesus vastas ja ütles neile: " Ärge nurisege omavahel!"
44 Ükski ei saa tulla minu juurde, muidu kui Isa, kes mind on läkitanud, teda ei tõmba; ja ma äratan ta üles viimsel päeval.
45 Prohvetites on kirjutatud: Ja nad kõik saavad olema Jumala õpetatud. Igaüks, kes on Isast kuulnud ja õppinud, tuleb minu juurde.
46 Mitte et keegi oleks näinud Isa, kui see, kes on Jumalast, ta on näinud Isa.
47 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes usub minusse, sellel on igavene elu.
48 Mina olen see eluleib.
49 Teie esiisad sõid kõrbes mannat ja on surnud.
50 See on leib, mis tuleb taevast alla, et inimene võiks sellest süüa ega sureks.
51 Mina olen taevast alla tulnud elav leib: kui keegi sööb sellest leivast, siis ta elab igavesti; ja leib, mille ma annan, on minu liha, mille ma annan maailma elu eest.
52 Siis vaidlesid juudid omavahel, öeldes: "Kuidas see mees võib meile oma liha süüa anda?"
53 Siis Jeesus ütles neile: Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kui te ei söö Inimese Poja liha ega joo tema verd, ei ole teil elu.
54 Kes sööb Minu liha ja joob Minu verd, sellel on igavene elu; ja ma äratan ta üles viimsel päeval.
55 Sest mu liha on tõesti toit ja minu veri on tõesti jook.
56 Kes sööb minu liha ja joob mu verd, see elab minus ja mina temas.
57 Nagu elav Isa on mind läkitanud ja mina elan Isa läbi, nõnda elab ka see, kes mind sööb, minu läbi.
58 See on see leib, mis taevast alla tuli: mitte nõnda, nagu teie esiisad sõid mannat ja surid: kes seda leiba sööb, elab igavesti.
59 Seda ütles ta sünagoogis, kui ta Kapernaumas õpetas.
60 Seda kuuldes ütlesid paljud tema jüngrid: 'See on karm sõna! kes seda kuuleb?
61 Kui Jeesus sai aru, et ta jüngrid nurisevad selle peale, ütles ta neile: " Kas see solvab teid?"
62 Mis ja kui te näete Inimese Poega tõusmas üles sinna, kus ta enne oli?
63 Vaim teeb elavaks; lihast pole midagi kasu; sõnad, mis ma teile räägin, on vaim ja elu.
64 Aga teie seas on mõned, kes ei usu. Sest Jeesus teadis algusest peale, kes on need, kes ei uskunud, ja kes peaks ta reetma.
65 Ja ta ütles: " Seepärast ütlesin ma teile, et ükski inimene ei saa tulla Minu juurde, kui see pole talle antud minu Isalt."
66 Sellest ajast peale läksid paljud tema jüngrid tagasi ega kõndinud enam koos temaga.

67 Siis ütles Jeesus neile kaheteistkümnele: " Kas teiegi lähete minema?"
68 Siis Siimon Peetrus vastas talle: "Issand, kelle juurde me läheme?" sul on igavese elu sõnad.
69 Ja me usume ja oleme kindlad, et sina oled see Kristus, elava Jumala Poeg.
70 Jeesus vastas neile: " Kas ma pole teid kaksteist valinud ja üks teie seast on kurat?"
71 Ta rääkis Juudas Iskariotist, Siimoni pojast, sest tema oli see, kes ta reedab, olles üks kaheteistkümnest.

7. PEATÜKK

1 Pärast seda kõndis Jeesus Galileas, sest ta ei tahtnud käia juutide seas, sest juudid tahtsid teda tappa.
2 Juutide telgipüha oli käes.
3 Tema vennad ütlesid talle: 'Mine siit ära ja mine Juudamaale, et ka su jüngrid näeksid tegusid, mida sina teed!'
4 Sest ei ole kedagi, kes teeks midagi salaja ja ta ise soovib saada avalikult teada. Kui sa seda teed, näita end maailmale.
5 Sest ega ta vennad ei uskunud temasse.
6 Siis Jeesus ütles neile: " Minu aeg ei ole veel tulnud, aga teie aeg on alati valmis."
7 Maailm ei saa sind vihata; aga mind ta vihkab, sest ma tunnistan sellest, et tema teod on kurjad.
8 Minge üles sellele pühale. Ma ei lähe veel sellele pühale; sest minu aeg pole veel täis tulnud.
9 Kui ta oli neile need sõnad öelnud, jäi ta veel Galileasse.
10 Aga kui ta vennad olid üles läinud, läks temagi üles peole, mitte avalikult, vaid justkui salaja.
11 Siis otsisid juudid teda pühade ajal ja küsisid: "Kus ta on?"
12 Ja rahva seas oli palju nurinat tema pärast, sest ühed ütlesid: 'Ta on hea mees, teised aga: 'Ei!' aga ta petab rahvast.
13 Kuid keegi ei rääkinud temast avalikult juutide kartuses.
14 Aga umbes keset püha läks Jeesus üles pühakotta ja õpetas.
15 Ja juudid imestasid, öeldes: "Kuidas see mees teab kirju, kui ta pole kunagi õppinud?"
16 Jeesus vastas neile ja ütles: " Minu õpetus ei ole minu, vaid selle, kes mind on läkitanud."
17 Kui keegi tahab teha tema tahtmist, siis ta teab seda õpetust, kas see on Jumalast või räägin ma endast.
18 Kes räägib iseendast, see otsib oma auhiilgust, aga kes otsib tema au, kes ta on läkitanud, see on tõsi ja temas ei ole ülekohut.
19 Kas Mooses ei andnud teile seadust ja ometi ei pea keegi teist seadust? Miks te kavatsete mind tappa?
20 Rahvas vastas ja ütles: 'Sinus on kurat, kes kavatseb sind tappa?
21 Jeesus vastas ja ütles neile: " Ma olen teinud ühe töö ja te kõik imestate!"
22 Seepärast andis Mooses teile ümberlõikamise; (mitte sellepärast, et see on Mooseselt, vaid vanematelt) ja te lõikate hingamispäeval inimese ümber.
23 Kui inimene saab hingamispäeval ümber lõigata, siis ei rikutaks Moosese seadust; Kas te olete minu peale vihased, et ma olen hingamispäeval inimese igati terveks teinud?
24 Ärge mõistke kohut välimuse järgi, vaid mõistke õiglast kohut.
25 Siis ütlesid mõned Jeruusalemma elanikest: "Eks see ole see, keda nad tahavad tappa?"
26 Aga vaata, ta räägib julgelt ja nad ei ütle talle midagi. Kas valitsejad tõesti teavad, et see on Kristus?
27 Kuid me teame, kust ta on pärit, aga kui Kristus tuleb, ei tea keegi, kust ta on.
28 Siis hüüdis Jeesus templis õpetades, öeldes: " Te tunnete mind ja teate, kust ma tulen. Ja ma ei ole tulnud iseendast, vaid see, kes mind on saatnud, on tõsi, keda te ei tunne."
29 Aga ma tunnen teda, sest ma olen temast ja tema on mu läkitanud.
30 Siis nad püüdsid teda kinni võtta, kuid keegi ei pannud kätt tema peale, sest tema tund ei olnud veel tulnud.
31 Ja paljud rahvast uskusid temasse ja ütlesid: "Kui Kristus tuleb, kas ta teeb rohkem imetegusid kui need, mida see mees on teinud?"
32 Variserid kuulsid, et rahvas nuriseb niisuguseid asju tema kohta; ja variserid ja ülempreestrid läkitasid ametnikud teda tabama.
33 Siis Jeesus ütles neile: " Ma olen veel veidi aega teie juures ja siis lähen selle juurde, kes mu on läkitanud."
34 Te otsite mind, aga te ei leia mind, ja kuhu mina olen, sinna te ei saa tulla.
35 Siis küsisid juudid omavahel: 'Kuhu ta läheb, et me teda ei leiaks? Kas ta läheb paganate sekka hajutatute juurde ja õpetab paganaid?
36 Missugune on see jutt, mida ta ütles: "Te otsite mind, aga te ei leia mind. Ja kuhu mina olen, sinna te ei saa tulla?"
37 Viimasel, suurel pidupäeval, seisis Jeesus ja hüüdis, öeldes: " Kui kellelgi on janu, see tulgu minu juurde ja joogu!"
38 Kes usub minusse, nagu kiri ütleb, tema kõhust voolavad elava vee jõed.
39 (Aga seda ta rääkis Vaimust, mille peavad saama need, kes temasse usuvad, sest Püha Vaimu ei ole veel antud, sest Jeesust ei ole veel austatud.)
40 Paljud rahva hulgast ütlesid seda ütlust kuuldes: Tõesti, see on prohvet.
41 Teised ütlesid: "See on Kristus!" Aga mõned ütlesid: "Kas Kristus tuleb Galileast välja?"
42 Eks kiri ole öelnud: Kristus tuleb Taaveti soost ja Petlemma linnast, kus oli Taavet?
43 Tema pärast tekkis rahva seas lõhe.
44 Ja mõned neist tahtsid ta kinni võtta; aga keegi ei pannud kätt tema peale.
45 Siis tulid sulased ülempreestrite ja variseride juurde; ja nad ütlesid neile: "Miks te ei toonud teda?"
46 Ohvitserid vastasid: "Iialgi pole keegi rääkinud nii nagu see mees."
47 Siis kostsid variserid neile: 'Kas teiegi olete eksitatud?
48 Kas keegi valitsejatest või variseridest on temasse uskunud?
49 Aga see rahvas, kes ei tunne seadust, on neetud.
50 Nikodeemus ütles neile: "See, kes tuli öösel Jeesuse juurde, olles üks neist,
51 Kas meie seadus mõistab kellegi üle kohut, enne kui ta teda kuuleb ja teab, mida ta teeb?
52 Nad vastasid ja ütlesid talle: "Kas sina oled ka Galileast?" Otsige ja vaadake, sest Galileast ei tõuse prohvetit.

53 Ja igaüks läks oma majja.

8. PEATÜKK

1 Jeesus läks Õlimäele.
2 Ja varahommikul tuli ta jälle templisse ja kogu rahvas tuli tema juurde; ja ta istus maha ning õpetas neid.
3 Ja kirjatundjad ja variserid tõid tema juurde naise, kes oli tabatud abielurikkumisest; ja kui nad olid ta keskele seadnud,
4 Nad ütlesid talle: "Õpetaja, see naine tabati abielurikkumise tõttu."
5 Aga Mooses käskis meid Seaduses selliseid kividega loopida, aga mida sa ütled?
6 Seda nad ütlesid teda kiusates, et võiks teda süüdistada. Kuid Jeesus kummardus ja kirjutas oma sõrmega maapinnale, nagu ei oleks ta neid kuulnud.
7 Ja kui nad temalt küsisid, tõusis ta üles ja ütles neile: " Kes teie seas on patuta, visaku teda kõigepealt kiviga!"
8 Ja ta kummardus taas ja kirjutas maa peale.
9 Ja need, kes seda kuulsid, läksid ükshaaval välja, alustades kõige vanemast kuni viimaseni. Ja Jeesus jäi üksi ja naine seisis nende keskel.
10 Kui Jeesus oli end üles tõstnud ega näinud kedagi peale naise, ütles ta temale: " Naine, kus on need su süüdistajad?" kas keegi pole sind hukka mõistnud?
11 Ta ütles: "Ei kedagi, Issand!" Ja Jeesus ütles talle: ' Ma ei mõista sind hukka, mine ja ära enam pattu!'
12 Siis Jeesus rääkis taas neile, öeldes: " Mina olen maailma valgus. Kes järgneb mulle, ei käi pimeduses, vaid tal on elu valgus."
13 Siis ütlesid variserid talle: 'Sa tunnistad endast tunnistust; sinu rekord ei vasta tõele.
14 Jeesus vastas ja ütles neile: " Kuigi ma annan tunnistust endast, on mu tunnistus siiski tõsi, sest ma tean, kust ma tulin ja kuhu lähen; aga te ei tea, kust ma tulen ja kuhu ma lähen.
15 Teie mõistate kohut liha järgi; Ma ei mõista kedagi.
16 Ja kui ma mõistan kohut, siis on mu otsus õige, sest ma ei ole üksi, vaid mina ja Isa, kes mind on läkitanud.
17 Ka teie seaduses on kirjutatud, et kahe mehe tunnistus on õige.
18 Mina olen see, kes tunnistan endast, ja Isa, kes mind on läkitanud, tunnistab minust.
19 Siis nad küsisid temalt: "Kus on su Isa?" Jeesus vastas: " Te ei tunne mind ega mu Isa. Kui te oleksite mind tundnud, siis tunneksite ka minu Isa."
20 Neid sõnu rääkis Jeesus varakambris, kui ta templis õpetas. sest tema tund ei olnud veel tulnud.
21 Siis ütles Jeesus taas neile: " Ma lähen oma teed ja te otsite mind ja surete oma pattudesse. Kuhu mina lähen, sinna ei saa te tulla."
22 Siis küsisid juudid: 'Kas ta tapab end? sest ta ütleb: 'Kuhu mina lähen, sinna te ei saa tulla.'
23 Ja ta ütles neile: ' Te olete alt! Mina olen ülalt, teie olete sellest maailmast; Ma ei ole sellest maailmast.
24 Seepärast ma ütlesin teile, et te surete oma pattudesse, sest kui te ei usu, et mina see olen, siis te surete oma pattudesse.
25 Siis nad küsisid temalt: "Kes sa oled?" Ja Jeesus ütles neile: ' Seesama, mida ma teile algusest peale ütlesin.
26 Mul on teie üle palju öelda ja kohut mõista, aga see, kes mind on läkitanud, on tõsi; ja ma räägin maailmale seda, mida ma olen temast kuulnud.
27 Nad ei saanud aru, et ta rääkis neile Isast.
28 Siis Jeesus ütles neile: " Kui te Inimese Poja ülendate, siis tunnete, et mina olen see ja et ma ei tee midagi iseendast. aga nagu mu Isa mind on õpetanud, ma räägin seda.
29 Ja see, kes mind saatis, on minuga. Isa ei jätnud mind üksi; sest ma teen alati seda, mis talle meeldib.
30 Kui ta neid sõnu rääkis, uskusid paljud temasse.
31 Siis ütles Jeesus neile juutidele, kes Temasse uskusid: " Kui te jääte minu sõna juurde, siis olete tõesti minu jüngrid!
32 Ja te saate teada tõde ja tõde teeb teid vabaks.
33 Nad vastasid talle: "Me oleme Aabrahami sugu ega olnud kunagi ühegi inimese orjuses. Kuidas sa ütled: Teid tehakse vabaks?"
34 Jeesus vastas neile: ' Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, igaüks, kes teeb pattu, on patu sulane.
35 Ja sulane ei jää majja igavesti, vaid Poeg jääb igavesti.
36 Kui nüüd Poeg teid vabaks teeb, siis te olete tõesti vabad.
37 Ma tean, et te olete Aabrahami seeme; aga te püüate mind tappa, sest minu sõnal ei ole kohta teie sees.
38 Mina räägin, mida olen näinud oma Isa juures, ja teie teete seda, mida olete näinud oma isa juures.
39 Nad vastasid ja ütlesid talle: Aabraham on meie isa. Jeesus ütles neile: " Kui te oleksite Aabrahami lapsed, siis te teeksite Aabrahami tegusid."
40 Aga nüüd te püüate tappa mind, meest, kes on teile rääkinud tõtt, mida ma olen kuulnud Jumalalt. Seda ei teinud Aabraham.
41 Te teete oma isa tegusid. Siis nad ütlesid talle: 'Me ei ole sündinud hoorusest; meil on üks Isa, nimelt Jumal.
42 Jeesus ütles neile: " Kui Jumal oleks teie Isa, siis te armastaksite mind, sest ma olen lähtunud ja tulnud Jumala juurest; ega mina ise tulnud, vaid tema saatis mu.
43 Miks te ei mõista mu kõnet? isegi sellepärast, et te ei kuule mu sõna.
44 Te olete oma isast kuradist ja te järgite oma isa himusid. Ta oli algusest peale mõrvar ega püsinud tões, sest temas pole tõde. Kui ta räägib valet, siis ta räägib omast, sest ta on valetaja ja selle isa.
45 Ja kuna ma räägin teile tõtt, siis te ei usu mind.
46 Kes teist veenab mind patus? Ja kui ma räägin tõtt, siis miks te ei usu mind?
47 Kes on Jumalast, see kuuleb Jumala sõnu; seepärast te ei kuula neid, sest te ei ole Jumalast.
48 Siis vastasid juudid ja ütlesid talle: "Kas me ei ütle hästi, et sina oled samaarlane ja sinus on kurat?"
49 Jeesus vastas: "Minus ei ole kuradit; aga mina austan oma Isa ja teie häbistate mind.
50 Ja ma ei otsi oma au, vaid on, kes otsib ja mõistab kohut.
51 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile: kui keegi peab mu sõna, ei näe ta iial surma.
52 Siis ütlesid juudid temale: "Nüüd me teame, et sinus on kurat!" Aabraham on surnud ja prohvetid; ja sina ütled: kui keegi peab mu kõnet, ei maitse ta iial surma.
53 Kas sa oled suurem kui meie isa Aabraham, kes on surnud? ja prohvetid on surnud. Kelleks sa ennast teed?

54 Jeesus vastas: " Kui ma austan iseennast, pole minu austus midagi. Minu Isa austab mind. kellest te ütlete, et ta on teie Jumal:
55 Ometi ei ole te teda tundnud; aga ma tunnen teda, ja kui ma ütleksin: 'Ma ei tunne teda, siis ma olen valetaja nagu sina, aga ma tunnen teda ja pean tema sõnu.
56 Teie isa Aabraham rõõmustas, et nägi mu päeva, ja ta nägi seda ja rõõmustas.
57 Siis ütlesid juudid temale: "Sa pole veel viiekümneaastane ja kas sa oled näinud Aabrahami?"
58 Jeesus ütles neile: " Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, enne kui Aabraham sündis, olen mina."
59 Siis nad võtsid kive, et teda visata, aga Jeesus peitis end ja läks templist välja, läks nende keskelt läbi ja läks nii mööda.

9. PEATÜKK

1 Ja kui Jeesus mööda läks, nägi ta meest, kes oli sünnist saati pime.
2 Ja tema jüngrid küsisid temalt, öeldes: "Õpetaja, kes tegi pattu, kas see mees või tema vanemad, et ta sündis pimedana?"
3 Jeesus vastas: " Ei ole pattu teinud see ega tema vanemad, vaid et temas tuleks ilmsiks Jumala teod."
4 Ma pean tegema Tema tegusid, kes mind on saatnud, kuni on päev; tuleb öö, mil ükski ei saa tööd teha.
5 Niikaua kui ma olen maailmas, olen ma maailma valgus.
6 Kui ta seda oli rääkinud, sülitas ta vastu maad ja tegi rögast savi ning võidis saviga pimeda silmi,
7 Ja ütles talle: 'Mine pese ennast Siiloami tiigis, mis on tõlkes saadetud.) Ta läks siis oma teed, pesi ja nägi.
8 Naabrid ja need, kes teda enne olid näinud, et ta oli pime, ütlesid: "Eks see ole see, kes istus ja kerjus?"
9 Mõned ütlesid: 'See on tema, teised aga: 'Ta on tema sarnane, aga tema ütles: 'Mina olen see'.
10 Siis nad ütlesid temale: "Kuidas su silmad avanesid?"
11 Ta vastas ja ütles: "Mees, keda hüütakse Jeesuseks, tegi savi, võidis mu silmi ja ütles mulle: "Mine Siiloami tiigi äärde ja pese ennast!"
12 Siis nad küsisid temalt: "Kus ta on?" Ta ütles: ma ei tea.
13 Nad tõid variseride juurde selle, kes enne oli pime.
14 Ja see oli hingamispäev, mil Jeesus tegi savi ja avas oma silmad.
15 Siis jälle küsisid variserid temalt, kuidas ta nägi. Ta ütles neile: 'Ta pani savi mu silmadele ja ma pesin ja ma näen.
16 Seepärast ütlesid mõned variserid: "See mees ei ole Jumalast, sest ta ei pea hingamispäeva." Teised ütlesid: 'Kuidas võib patune inimene teha selliseid imesid? Ja nende vahel tekkis lahknevus.
17 Nad küsivad jälle pimedalt: 'Mida sa temast ütled, et ta su silmad avas? Ta ütles: Ta on prohvet.
18 Aga juudid ei uskunud temast, et ta oli olnud pime ja sai nägemise, enne kui nad kutsusid tema vanemad, kes oli näinud.
19 Ja nad küsisid neilt: "Kas see on teie poeg, kelle kohta te ütlete, et see sündis pimedana?" kuidas ta siis nüüd näeb?
20 Tema vanemad vastasid neile ja ütlesid: "Me teame, et see on meie poeg ja et ta sündis pimedana.
21 Aga mida ta nüüd näeb, seda me ei tea; või kes on oma silmad avanud, seda me ei tea. küsi temalt: ta räägib enda eest.
22 Neid sõnu rääkisid ta vanemad, sest nad kartsid juute, sest juudid olid juba kokku leppinud, et kui keegi tunnistab, et ta on Kristus, siis ta visatakse sünagoogist välja.
23 Seepärast ütlesid ta vanemad: 'Ta on täisealine; küsi temalt.
24 Siis nad kutsusid uuesti mehe, kes oli pime, ja ütlesid talle: "Aidake Jumalale kiitust! Me teame, et see mees on patune!"
25 Ta vastas ja ütles: "Kas ta on patune või mitte, ma ei tea, üht ma tean, et kui ma olin pime, siis ma nüüd näen."
26 Siis nad küsisid temalt uuesti: 'Mis ta sulle tegi? kuidas ta su silmad avas?
27 Ta vastas neile: "Ma olen teile juba rääkinud, aga te ei kuulnud. Miks te tahate seda veel kuulda?" kas teiegi olete tema jüngrid?
28 Siis nad sõimasid teda ja ütlesid: "Sina oled tema jünger!" aga meie oleme Moosese jüngrid.
29 Me teame, et Jumal rääkis Moosesega; selle mehe kohta me ei tea, kust ta pärit on.
30 Mees vastas ja ütles neile: "Miks see on imeline, et te ei tea, kust ta on, ja ometi on ta avanud mu silmad?"
31 Nüüd me teame, et Jumal ei kuula patuseid, aga kui keegi kummardab Jumalat ja teeb tema tahtmist, siis ta kuuleb teda.
32 Maailma algusest peale ei ole kuuldud, et keegi oleks pimedana sündinud silmad avanud.
33 Kui see mees ei oleks Jumalast, ei saaks ta midagi teha.
34 Nad vastasid ja ütlesid talle: "Sina oled täiesti pattudes sündinud ja kas sa õpetad meid?" Ja nad ajasid ta välja.
35 Jeesus kuulis, et nad olid ta välja ajanud; ja kui ta ta leidis, küsis ta temalt: ' Kas sa usud Jumala Pojasse?
36 Tema vastas ja ütles: "Issand, kes see on, et ma võiksin temasse uskuda?"
37 Ja Jeesus ütles talle: " Sa oled teda näinud ja see on see, kes sinuga räägib."
38 Ja ta ütles: "Issand, ma usun!" Ja ta kummardas teda.
39 Ja Jeesus ütles: " Ma olen tulnud kohtumõistmiseks siia maailma, et need, kes ei näe, näeksid!" ja et need, kes näevad, tehakse pimedaks.
40 Ja mõned variserid, kes olid temaga, kuulsid neid sõnu ja ütlesid temale: "Kas meiegi oleme pimedad?"
41 Jeesus ütles neile: " Kui te oleksite pimedad, ei oleks teil pattu," aga nüüd te ütlete: "Me näeme!" seepärast jääb teie patt.

10. PEATÜKK

1 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes ei lähe uksest sisse lambaaeda, vaid ronib teist teed pidi, see on varas ja röövel.
2 Aga kes uksest sisse astub, see on lammaste karjane.
3 Talle avab uksehoidja; ja lambad kuulevad tema häält ja ta kutsub oma lambaid nimepidi ja ajab nad välja.
4 Ja kui ta ajab välja oma lambad, läheb ta nende ette ja lambad järgivad teda, sest nad tunnevad tema häält.
5 Ja võõrale nad ei järgne, vaid põgenevad tema eest, sest nad ei tunne võõraste häält.
6 Selle tähendamissõna rääkis Jeesus neile, kuid nad ei mõistnud, mis see oli, mis ta neile rääkis.

7 Siis ütles Jeesus neile taas: Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, mina olen lammaste uks.
8 Kõik, kes on olnud enne mind, on vargad ja röövlid, aga lambad ei kuulnud neid.
9 Mina olen uks: kui keegi läheb minu kaudu sisse, see pääseb ja käib sisse ja välja ning leiab karjamaa.
10 Varas ei tule, vaid varastama ja tapma ja hävitama. Mina olen tulnud, et neil oleks elu ja et neil oleks seda rohkem.
11 Mina olen hea karjane, hea karjane annab oma elu lammaste eest.
12 Aga see, kes on palgaline, ja mitte karjane, kelle omad lambad ei ole, näeb hunti tulevat ja jätab lambad maha ja põgeneb; ja hunt püüab nad kinni ja ajab lambad laiali.
13 Palgaline põgeneb, sest ta on palgaline ega hooli lammastest.
14 Mina olen hea karjane ja tunnen oma lambaid ja minu omad tunnevad mind.
15 Nagu Isa tunneb mind, tunnen ka mina Isa; ja ma annan oma elu lammaste eest.
16 Ja mul on teisi lambaid, kes ei ole sellest laudast. Ka need ma pean tooma, et nad kuuleksid mu häält; ja seal on üks karja ja üks karjane.
17 Seepärast armastab mu Isa mind, sest ma annan oma elu, et ma selle tagasi võin.
18 Keegi ei võta seda minult, vaid ma annan selle maha iseendast. Mul on võim see maha panna ja mul on võim see uuesti võtta. Selle käsu olen saanud oma Isalt.
19 Siis tekkis juutide seas taas erimeelsus nende sõnade pärast.
20 Ja paljud neist ütlesid: 'Temas on kurat ja ta on hull; miks sa teda kuuled?
21 Teised ütlesid: "Need ei ole kuradi sõnad." Kas kurat võib avada pimedate silmad?
22 Ja see oli Jeruusalemmas pühitsuspüha ja oli talv.
23 Ja Jeesus kõndis templis Saalomoni eeskojas.
24 Siis tulid juudid tema ümber ja ütlesid temale: "Kui kaua sa paned meid kahtlema?" Kui sina oled Kristus, ütle meile otse.
25 Jeesus vastas neile: " Ma ütlesin teile, aga te ei uskunud. Teod, mida ma teen oma Isa nimel, annavad tunnistust minust."
26 Aga te ei usu, sest te ei ole minu lammastest, nagu ma teile ütlesin.
27 Mu lambad kuulevad mu häält ja ma tunnen neid ja nad järgivad mind.
28 Ja ma annan neile igavese elu; ja nad ei hukku iial ega kisu neid minu käest välja.
29 Mu Isa, kes nad mulle andis, on suurem kõigist; ja ükski inimene ei saa neid mu Isa käest välja kiskuda.
30 Mina ja mu Isa oleme üks.
31 Siis võtsid juudid taas kive, et teda kividega loopida.
32 Jeesus vastas neile: " Ma olen teile näidanud palju häid tegusid oma Isalt. mille eest te mind kividega loopite?
33 Juudid vastasid talle ja ütlesid: "Hea teo pärast me ei viska sind kividega surnuks; vaid jumalateotuse eest; ja kuna sina, olles mees, teed end jumalaks.
34 Jeesus vastas neile: " Kas teie seaduses pole kirjutatud: ma ütlesin: te olete jumalad?"
35 Kui ta nimetas neid jumalateks, kellele Jumala sõna tuli, ja pühakirja ei saa murda;
36 Öelge Temast, kelle Isa on pühitsenud ja läkitanud maailma: "Sina teotad!" sest ma ütlesin: Ma olen Jumala Poeg?
37 Kui ma ei tee oma Isa tegusid, siis ärge uskuge mind.
38 Aga kui ma teen, siis kui te mind ei usu, uskuge tegusid, et te teaksite ja usuksite, et Isa on minus ja mina temas.
39 Seepärast püüdsid nad uuesti teda kinni võtta, kuid ta pääses nende käest,
40 Ja läks tagasi Jordani taha paika, kus Johannes algul ristis; ja seal ta elas.
41 Ja paljud pöördusid tema poole ja ütlesid: 'Johannes ei teinud imet, aga kõik, mis Johannes sellest mehest rääkis, oli tõsi.
42 Ja paljud uskusid seal temasse.

11. PEATÜKK

1 Aga üks mees, Laatsarus, oli haige Betaaniast, Maarja ja tema õe Marta linnast.
2 (See oli see Maarja, kes võidis Issandat salviga ja pühkis ta jalgu oma juustega, kelle vend Laatsarus oli haige.)
3 Seepärast läkitasid ta õed tema juurde, öeldes: "Issand, vaata, see, keda sa armastad, on haige!"
4 Kui Jeesus seda kuulis, ütles ta: " See haigus ei ole surmaks, vaid Jumala auks, et sellega saaks au Jumala Poega."
5 Jeesus armastas Martat, tema õde ja Laatsarust.
6 Kui ta nüüd kuulis, et ta on haige, jäi ta veel kaks päeva sinnasamasse, kus ta oli.
7 Pärast seda ütles ta oma jüngritele: " Lähme uuesti Juudamaale!"
8 Tema jüngrid ütlesid talle: "Õpetaja, juudid püüdsid sind hiljaaegu kividega loopida!" ja kas sa lähed uuesti sinna?
9 Jeesus vastas: " Kas päeval pole mitte kaksteist tundi?" Kui keegi kõnnib päeval, siis ta ei komista, sest ta näeb selle maailma valgust.
10 Aga kui inimene kõnnib öösel, siis ta komistab, sest temas ei ole valgust.
11 Ta ütles neid asju ja pärast seda ütles ta neile: " Meie sõber Laatsarus magab!" aga ma lähen, et äratada ta unest.
12 Siis ütlesid ta jüngrid: 'Issand, kui ta magab, teeb ta hästi.
13 Aga Jeesus rääkis oma surmast, aga nad arvasid, et ta oli rääkinud unes puhkamisest.
14 Siis ütles Jeesus neile otse: " Laatsarus on surnud."
15 Ja mul on hea meel teie pärast, et mind ei olnud seal, et te usuksite; ometi lähme tema juurde.
16 Siis ütles Toomas, keda kutsutakse Didymuseks, oma kaasjüngritele: "Lähme meiegi, et me sureme koos temaga!"
17 Ja kui Jeesus tuli, leidis ta, et ta oli juba neli päeva hauas lamanud.
18 Aga Betaania oli Jeruusalemma lähedal, umbes viieteistkümne vagu kaugusel.
19 Ja paljud juudid tulid Marta ja Maarja juurde, et lohutada neid nende venna pärast.
20 Kui Marta kuulis, et Jeesus tuleb, läks ta talle vastu, aga Maarja istus majas vaikselt.
21. Siis ütles Marta Jeesusele: "Issand, kui sa oleksid siin olnud, poleks mu vend surnud."
22 Aga ma tean, et nüüdki annab Jumal sulle kõike, mida sa Jumalalt palud.

23 Jeesus ütles talle: " Sinu vend tõuseb üles!"
24 Marta ütles talle: "Ma tean, et ta tõuseb üles ülestõusmisel viimsel päeval."
25 Jeesus ütles talle: " Mina olen ülestõusmine ja elu. Kes minusse usub, see elab, kuigi ta oleks surnud.
26 Ja igaüks, kes elab ja usub minusse, ei sure kunagi. Kas sa usud seda?
27 Ta ütles talle: "Jah, Issand! Ma usun, et sina oled Kristus, Jumala Poeg, kes peab tulema maailma."
28 Ja kui ta seda oli öelnud, läks ta oma teed ja kutsus salaja oma õe Maarja, öeldes: "Õpetaja on tulnud ja kutsub sind!"
29 Kui ta seda kuulis, tõusis ta kiiresti ja tuli tema juurde.
30 Aga Jeesus ei tulnud veel linna, vaid oli selles paigas, kus Marta teda kohtas.
31 Siis juudid, kes olid koos temaga majas ja lohutasid teda, kui nad nägid Maarjat, et ta kiiresti tõusis ja läks välja, järgnesid talle, öeldes: "Ta läheb hauda nutma."
32 Kui Maarja tuli sinna, kus oli Jeesus, ja nägi teda, heitis ta maha tema jalge ette ja ütles talle: "Issand, kui sa oleksid siin olnud, poleks mu vend surnud!"
33 Kui Jeesus nägi teda nutmas ja ka juute, kes temaga kaasa tulid, nutmas, ohkas ta vaimus ja oli mures,
34 Ja ütles: " Kuhu te ta panite?" Nad ütlesid talle: "Issand, tule ja vaata!"
35 Jeesus nuttis.
36 Siis ütlesid juudid: 'Vaata, kuidas ta teda armastas!
37 Ja mõned neist ütlesid: 'Kas see mees, kes pimeda silmad avas, ei oleks võinud teha seda, et isegi see mees ei oleks tohtinud surra?
38 Jeesus tuleb siis jälle iseeneses ägades hauda. See oli koobas ja sellel lamas kivi.
39 Jeesus ütles: "Võtke kivi ära!" Marta, surnu õde, ütles talle: 'Issand, ta juba haiseb, sest ta on surnud neli päeva.
40 Jeesus ütles talle: " Kas ma ei öelnud sulle, et kui sa usud, siis sa näeksid Jumala au?
41 Siis nad võtsid kivi ära paigast, kuhu surnud pandi. Ja Jeesus tõstis oma silmad ja ütles: " Isa, ma tänan sind, et sa mind kuulsid!"
42 Ja ma teadsin, et sa kuulad mind alati, aga rahva pärast, kes seisis, ma ütlesin seda, et nad usuksid, et sina oled mu läkitanud.
43 Ja kui ta seda oli rääkinud, hüüdis ta valju häälega: " Laatsarus, tule välja!"
44 Ja see, kes oli surnud, tuli välja, kätest ja jalgadest hauakattega seotud, ja tema nägu oli seotud salvrätikuga. Jeesus ütles neile: Vabastage ta ja laske ta minna!
45 Siis paljud juudid, kes tulid Maarja juurde ja olid näinud, mida Jeesus tegi, uskusid temasse.
46 Aga mõned neist läksid variseride juurde ja rääkisid neile, mida Jeesus oli teinud.
47 Siis kogusid ülempreestrid ja variserid kokku nõukogu ning küsisid: "Mis me teeme?" sest see mees teeb palju imesid.
48 Kui me jätame ta niiviisi rahule, usuvad kõik inimesed temasse ja roomlased tulevad ja võtavad ära nii meie koha kui ka rahva.
49 Ja üks neist, nimega Kaifas, kes oli samal aastal ülempreester, ütles neile: "Te ei tea midagi,
50 Ja ärge arvake, et meile on kasulik, et üks inimene sureks rahva eest ja et kogu rahvas ei hukkuks.
51 Ja seda ta ei rääkinud iseendast, vaid olles tol aastal ülempreester, kuulutas ta prohvetlikult, et Jeesus peab surema selle rahva eest.
52 Ja mitte ainult selle rahva pärast, vaid ka selleks, et ta koguks kokku hajutatud Jumala lapsed.
53 Sellest päevast peale pidasid nad üheskoos nõu, et ta tappa.
54 Jeesus ei käinud siis enam avalikult juutide seas. vaid läks sealt maale kõrbe lähedal, linna nimega Efraim, ja jäi sinna koos tema jüngritega.
55 Ja juutide paasapüha oli lähedal ja paljud läksid enne paasapüha maalt välja Jeruusalemma, et end puhastada.
56 Siis nad otsisid Jeesust ja rääkisid omavahel pühakojas seistes: "Mis te arvate, et ta ei tule pidupäevale?"
57 Aga nii ülempreestrid kui ka variserid olid andnud käsu, et kui keegi teaks, kus ta on, peaks ta seda näitama, et ta saaks kinni võtta.

12. PEATÜKK

1 Siis tuli Jeesus kuus päeva enne paasapüha Betaaniasse, kus oli surnud Laatsarus, kelle ta surnuist üles äratas.
2 Seal valmistasid nad talle õhtusöögi; ja Marta teenis, aga Laatsarus oli üks neist, kes temaga koos lauas istus.
3 Siis Maarja võttis naela väga kallist naelasalvi ja võidis Jeesuse jalgu ning pühkis ta jalgu oma juustega ning maja täitus salvi lõhnaga.
4 Siis ütleb üks tema jüngritest, Juudas Iskariot, Siimoni poeg, kes ta reedab:
5 Miks ei müüdud seda salvi kolmesaja penni eest ega antud vaestele?
6 Seda ta ütles, mitte et ta hoolitseks vaeste eest; vaid sellepärast, et ta oli varas ja tal oli kott ja ta paljastas selle, mis sinna oli pandud.
7 Siis ütles Jeesus: " Jäta ta rahule! Minu matmise päevaks on ta seda hoidnud!"
8 Sest vaeseid on alati teie juures; aga mind pole teil alati olnud.
9 Seepärast teadsid paljud juudid, et ta oli seal, ja nad ei tulnud mitte ainult Jeesuse pärast, vaid ka selleks, et näha Laatsarust, kelle ta oli surnuist üles äratanud.
10 Aga ülempreestrid pidasid nõu, et nad võiksid ka Laatsaruse tappa;
11 Sest tema pärast läksid paljud juudid minema ja uskusid Jeesusesse.
12 Järgmisel päeval oli palju rahvast, kes oli tulnud peole, kui nad kuulsid, et Jeesus tuleb Jeruusalemma,
13 Võttis palmioksi ja läks talle vastu ning hüüdis: Hoosianna! Õnnistatud olgu Iisraeli kuningas, kes tuleb Issanda nimel!
14 Ja Jeesus, kui ta leidis noore eesli, istus sellele; nagu kirjas on,
15 Ära karda, Siioni tütar, vaata, su kuningas tuleb, istub eesli sälu seljas.
16 Seda ei mõistnud tema jüngrid alguses, aga kui Jeesust kirgastati, siis meenusid neile, et see on temast kirjutatud ja et nad olid seda temaga teinud.
17 Sellepärast tunnistas rahvas, kes oli temaga, kui ta Laatsaruse hauast välja kutsus ja surnuist üles äratas.
18 Sellepärast kohtas rahvas ka teda, sest nad kuulsid, et ta oli selle imeteo teinud.

19 Siis ütlesid variserid omavahel: 'Kas te mõistate, kuidas te ei võida midagi? vaata, maailm on tema järel läinud.
20 Ja nende seas oli kreeklasi, kes tulid üles pühade ajal kummardama.
21 Siis tuli see Filippuse juurde, kes oli Galilea Betsaidast, ja palus teda, öeldes: "Isand, me tahame Jeesust näha!"
22 Filippus tuleb ja räägib Andreasele, aga Andreas ja Filippus räägivad jälle Jeesusele.
23 Ja Jeesus vastas neile, öeldes: " Tund on kätte jõudnud, mil Inimese Poega tuleb kirgastada."
24 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kui nisutera ei kuku maasse ega sure, jääb see üksi, aga kui ta sureb, siis see kannab palju vilja.
25 Kes oma elu armastab, kaotab selle; ja kes vihkab oma elu siin maailmas, hoiab seda igaveseks eluks.
26 Kui keegi mind teenib, järgnegu mulle; ja kus mina olen, seal on ka mu sulane. Kui keegi mind teenib, seda austab mu Isa.
27 Nüüd on mu hing mures; ja mida ma ütlen? Isa, päästa mind sellest tunnist, aga sellepärast ma tulin sellesse tundi.
28 Isa, austa oma nime! Siis kostis taevast hääl, mis ütles: "Ma olen seda ülistanud ja austan seda veel."
29 Rahvas, kes seisis ja seda kuulis, ütles, et müristas, teised aga ütlesid: 'Ingel rääkis temaga.
30 Jeesus vastas ja ütles: " See hääl ei tulnud minu pärast, vaid teie pärast."
31 Nüüd on kohus selle maailma üle, nüüd heidetakse välja selle maailma vürst.
32 Ja kui mind tõstetakse maa pealt üles, siis tõmban kõik inimesed enda juurde.
33 Seda ta ütles, tähendades, mis surma ta peab surema.
34 Rahvas vastas talle: "Me oleme Seadusest kuulnud, et Kristus jääb igavesti. Kuidas aga sina ütled: Inimese Poeg tuleb ülendada?" kes on see Inimese Poeg?
35 Siis Jeesus ütles neile: " Veel veidi aega on valgus teie juures!" Käige, kuni teil on valgus, et teid ei tabaks pimedus, sest pimeduses käija ei tea, kuhu ta läheb.
36 Kuni teil on valgust, uskuge valgusesse, et te võiksite olla valguse lapsed. Seda rääkis Jeesus ja lahkus ning peitis end nende eest.
37 Aga kuigi ta oli enne neid teinud nii palju imetegusid, ei uskunud nad temasse.
38 Et läheks täide prohvet Jesaja ütlus, mille ta ütles: "Issand, kes on meie kuulutust uskunud?" ja kellele on ilmutatud Issanda käsi?
39 Seetõttu ei suutnud nad uskuda, sest Jesaja ütles taas:
40 Ta on pimestanud nende silmad ja kõvaks teinud nende südame; et nad ei näeks oma silmadega ega mõistaks oma südamega ega pöörduks ja ma ei parandaks neid.
41 Seda ütles Esaias, kui ta nägi oma auhiilgust ja rääkis temast.
42 Ometi uskusid paljud temasse ka ülemuste seas; aga variseride pärast nad teda ei tunnistanud, et neid sünagoogist välja ei visataks.
43 Sest nad armastasid inimeste kiitust rohkem kui Jumala kiitust.
44 Jeesus hüüdis ja ütles: " Kes minusse usub, see ei usu mind, vaid seda, kes minu on läkitanud."
45 Ja kes mind näeb, see näeb teda, kes mind on saatnud.
46 Mina olen tulnud valguseks maailma, et ükski, kes minusse usub, ei jääks pimedusse.
47 Ja kui keegi kuuleb mu sõnu ega usu, siis ma ei kohut tema üle, sest ma ei tulnud maailma kohut mõistma, vaid maailma päästma.
48 Kes mind hülgab ega võta mu sõnu vastu, selle üle kohut mõistab. Sõna, mis ma olen rääkinud, mõistab tema üle kohut viimsel päeval.
49 Sest ma ei ole rääkinud endast; aga Isa, kes mind on läkitanud, andis mulle käsu, mida ma pean ütlema ja mida rääkima.
50 Ja ma tean, et Tema käsk on igavene elu. Seepärast räägin ma kõike, mida ma räägin, nõnda nagu Isa on mulle öelnud.

13. PEATÜKK

1 Aga enne paasapüha, kui Jeesus teadis, et tema tund on saabunud, et ta peab minema siit maailmast Isa juurde, armastades omasid, kes maailmas olid, armastas ta neid lõpuni.
2 Ja õhtusöök oli lõppenud, sest kurat on nüüd pannud Siimona poja Juudas Iskarioti südamesse teda ära andma;
3 Jeesus teadis, et Isa oli kõik tema kätte andnud ja et ta tuli Jumala juurest ja läks Jumala juurde;
4 Ta tõuseb õhtusöömaajalt ja pani oma riided seljast; ja võttis rätiku ja sidus end vööga.
5 Pärast seda valas ta vett vaagnasse ja hakkas jüngrite jalgu pesema ja pühkima rätikuga, millega ta oli vöötatud.
6 Siis ta tuli Siimon Peetruse juurde ja Peetrus küsis temalt: "Issand, kas sa pesed mu jalgu?"
7 Jeesus vastas ja ütles talle: " Mida ma teen, sa ei tea praegu! aga sa saad teada edaspidi.
8 Peetrus ütles talle: "Sa ei tohi kunagi pesta mu jalgu!" Jeesus vastas talle: " Kui ma sind ei pese, pole sul osa minuga!"
9 Siimon Peetrus ütles talle: "Issand, mitte ainult mu jalgu, vaid ka käsi ja pead!"
10 Jeesus ütles talle: " Kes on pestud, ei pea pesema muud kui oma jalgu, vaid ta on igati puhas. Ja teie olete puhtad, aga mitte kõik."
11 Sest ta teadis, kes ta reedab; seepärast ütles ta: 'Te pole kõik puhtad!'
12 Kui ta oli nende jalgu pesnud, riided võtnud ja uuesti maha istunud, ütles ta neile: " Kas teate, mida ma teile olen teinud?"
13 Te kutsute mind Õpetajaks ja Issandaks ja ütlete hästi; sest nii ma olen.
14 Kui siis mina, teie Issand ja Õpetaja, olen teie jalgu pesnud; ka teie peate üksteise jalgu pesema.
15 Sest ma olen andnud teile eeskuju, et te teeksite nii, nagu mina olen teile teinud.
16 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, sulane ei ole suurem kui oma isand; ega läkitaja pole suurem kui see, kes ta on saatnud.
17 Kui te seda teate, siis olete õnnelikud, kui te seda teete.
18 Ma ei räägi teist kõigist: ma tean, kelle ma olen valinud, aga et kiri läheks täide: Kes sööb koos minuga leiba, on tõstnud oma kanna minu vastu.
19 Nüüd ma ütlen teile, enne kui see sünnib, et kui see sünnib, usuksite, et mina olen see.
20 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes võtab vastu selle, kelle ma saadan, võtab vastu mind; ja kes mind vastu võtab, võtab vastu selle, kes mind on saatnud.

21 Kui Jeesus seda oli öelnud, oli ta vaimus ärevil ja tunnistas ning ütles: Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, üks teie seast reedab mind.
22 Siis vaatasid jüngrid üksteisele otsa, kahtledes, kellest ta räägib.
23 Aga Jeesuse rinnale toetus üks tema jüngritest, keda Jeesus armastas.
24 Siis Siimon Peetrus viipas talle, et ta küsiks, kes see on, kellest ta rääkis.
25 Siis Jeesus, kes lamas Jeesuse rinnal, küsis temalt: "Issand, kes see on?"
26 Jeesus vastas: 'See on see, kellele ma annan sopi, kui olen selle kastnud. Ja kui ta seepi oli kastnud, andis ta selle Juudas Iskariotile, Siimona pojale.
27 Ja pärast sopi astus saatan temasse. Siis Jeesus ütles talle: ' Mida sa teed, tee ruttu!'
28 Nüüd ei teadnud ükski inimene lauas, mis kavatsusega ta seda talle rääkis.
29 Sest mõned neist arvasid, et Jeesus oli temale öelnud, et Juudasel oli kott käes: 'Osta seda, mida meil vaja on, pühadeks! või et ta peaks vaestele midagi andma.
30 Kui ta oli sodi kätte saanud, läks ta kohe välja ja oli öö.
31 Seepärast ütles Jeesus välja minnes: " Nüüd on Inimese Poeg kirgastatud ja Jumal on temas austatud!"
32 Kui Jumalat austatakse temas, siis austab ka Jumal teda eneses ja ülistab teda kohe.
33 Lapsukesed, veel natuke aega olen ma teie juures. Te otsite mind ja nagu ma ütlesin juutidele: Kuhu ma lähen, sinna te ei saa tulla. nii et nüüd ma ütlen teile.
34 Ma annan teile uue käsu: armastage üksteist; nõnda nagu mina teid olen armastanud, armastage ka teie üksteist.
35 Sellest tunnevad kõik, et te olete minu jüngrid, kui te armastate üksteist.
36 Siimon Peetrus ütles temale: "Issand, kuhu sa lähed?" Jeesus vastas talle: ' Kuhu ma lähen, sinna ei saa sa nüüd mulle järgneda. aga sa järgne mulle pärast seda.
37 Peetrus ütles talle: "Issand, miks ma ei või nüüd Sulle järgneda?" Ma annan oma elu sinu pärast.
38 Jeesus vastas talle: " Kas sa annad oma elu minu pärast?" Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle: kukk ei laula enne, kui sa oled mind kolm korda salganud.

14. PEATÜKK

1 Ärgu teie süda häbene, te usute Jumalasse, uskuge ka minusse.
2 Minu Isa kojas on palju eluasemeid; kui see poleks nii olnud, oleksin ma teile öelnud. Ma lähen teile kohta valmistama.
3 Ja kui ma lähen ja valmistan teile koha, tulen ma tagasi ja võtan teid enda juurde; et kus mina olen, seal oleksite ka teie.
4 Ja kuhu ma lähen, te teate ja teate.
5 Toomas ütles talle: "Issand, me ei tea, kuhu sa lähed; ja kuidas me saame teada teed?
6 Jeesus ütles talle: " Mina olen tee, tõde ja elu. Ükski ei tule Isa juurde muidu kui Minu kaudu."
7 Kui te oleksite mind tundnud, siis te tunneksite ka minu Isa ja nüüdsest peale tunnete Teda ja olete teda näinud.
8 Filippus ütles talle: "Issand, näita meile Isa, siis meile piisab!"
9 Jeesus küsis temalt: " Kas ma olen nii kaua sinu juures olnud, aga sina pole mind tundnud, Filippus?" kes mind on näinud, see on näinud Isa; ja kuidas sa siis ütled: Näita meile Isa?
10 Kas sa ei usu, et mina olen Isas ja Isa minus? sõnu, mis ma teile räägin, ei räägi ma endast, vaid Isa, kes elab minus, teeb tegusid.
11 Uskuge mind, et ma olen Isas ja Isa minus, või muidu uskuge mind tegude pärast.
12 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes usub minusse, see teeb ka tegusid, mida mina teen; ja ta teeb suuremaid tegusid kui need; sest ma lähen oma Isa juurde.
13 Ja mida iganes te minu nimel palute, seda ma teen, et Isa saaks austatud Pojas.
14 Kui te midagi minu nimel palute, siis ma teen seda.
15 Kui te mind armastate, siis pidage minu käske.
16 Ja ma palun Isa ja Ta annab teile teise Tröstija, et ta jääks teie juurde igavesti;
17 Tõe Vaim; keda maailm ei saa vastu võtta, sest ta ei näe teda ega tunne teda, aga teie tunnete teda; sest ta elab teie juures ja on teie sees.
18 Ma ei jäta teid lohutatuks, ma tulen teie juurde.
19 Veel veidi aega, ja maailm ei näe mind enam; aga te näete mind, sest mina elan, elate ka teie.
20 Sel päeval saate teada, et mina olen oma Isas ja teie minus ja mina teis.
21 Kellel on minu käsud ja kes neid peab, see armastab mind; ja kes mind armastab, seda armastab mu Isa ja mina armastan teda ja avaldan end talle.
22 Juudas ütleb temale: "Ei Iskariot: "Issand, kuidas on nii, et sina ilmutad end meile, mitte maailmale?
23 Jeesus vastas ja ütles talle: " Kui keegi armastab mind, siis ta peab mu sõnu; ja mu Isa armastab teda ja me tuleme tema juurde ja elame tema juurde."
24 Kes mind ei armasta, see ei pea mu sõnu. Ja sõna, mida te kuulete, ei ole minu, vaid Isa, kes mind on läkitanud.
25 Seda olen ma teile rääkinud, olles veel teie juures.
26 Aga Tröstija, Püha Vaim, kelle Isa saadab minu nimel, õpetab teile kõike ja tuletab teile meelde kõik, mis ma teile olen öelnud.
27 Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile; mitte nõnda, nagu maailm annab, mina annan teile. Sinu süda ärgu muretsegu ega kartku.
28 Te olete kuulnud, kuidas ma teile ütlesin: Ma lähen ära ja tulen tagasi teie juurde. Kui te mind armastaksite, siis te rõõmustaksite, sest ma ütlesin: Ma lähen Isa juurde, sest mu Isa on suurem kui mina.
29 Ja nüüd ma olen teile öelnud, enne kui see sünnib, et te usuksite, kui see sünnib.
30 Edaspidi ma ei räägi teiega palju, sest selle maailma vürst tuleb ja minus ei ole midagi.
31 Aga et maailm teaks, et ma armastan Isa; ja nagu Isa on mulle käskinud, nii ma teengi. Tõuse üles, lähme siit.

15. PEATÜKK

1 Mina olen tõeline viinapuu ja mu Isa on põllumees.
2 Iga oksa minus, mis ei kanna vilja, ta võtab ära ja iga oksa, mis kannab vilja, puhastab ta selle, et see kannaks rohkem vilja.
3 Nüüd olete puhtad selle sõna läbi, mille ma teile olen rääkinud.

4 Jääge minusse ja mina teisse. Nagu oks ei kanna iseenesest vilja, kui ta ei jää viinapuusse; te ei saa enam, kui te ei jää minusse.
5 Mina olen viinapuu, teie olete oksad. Kes jääb minusse ja mina temasse, see kannab palju vilja, sest ilma minuta ei saa te midagi teha.
6 Kui keegi ei püsi minus, siis ta heidetakse välja nagu oks ja kuivab; ja inimesed koguvad need kokku ja viskavad tulle ja nad põlevad.
7 Kui te jääte minusse ja minu sõnad jäävad teisse, siis te küsite, mida soovite, ja teile tehakse.
8 Selles austatakse minu Isa, et te kannate palju vilja; nii saate minu jüngriteks.
9 Nagu Isa mind on armastanud, nii olen mina teid armastanud. Jätkake minu armastuses!
10 Kui te peate minu käske, jääte minu armastusse; nagu ma olen pidanud oma Isa käske ja jään tema armastusse.
11 Seda ma olen teile rääkinud, et minu rõõm jääks teisse ja et teie rõõm oleks täielik.
12 See on minu käsk: armastage üksteist, nagu mina olen teid armastanud.
13 Kellelgi pole suuremat armastust kui see, et keegi annab oma elu oma sõprade eest.
14 Te olete mu sõbrad, kui te teete, mida ma teil käsin.
15 Nüüdsest ei nimeta ma teid teenijateks; sest sulane ei tea, mida ta isand teeb, aga ma olen teid kutsunud sõpradeks; sest kõik, mida ma olen kuulnud oma Isast, olen ma teile teatavaks teinud.
16 Teie ei ole valinud mind, vaid mina olen teid valinud ja seadnud teid, et te läheksite ja kannaksite vilja ja teie vili jääks alles; et kõik, mida te Isalt minu nimel palute, seda ta teile annaks. .
17 Seda ma käsin teile, et te üksteist armastaksite.
18 Kui maailm teid vihkab, siis te teate, et ta vihkas mind enne kui teid.
19 Kui te oleksite maailmast, siis maailm armastaks omasid, aga kuna te ei ole maailmast, vaid mina olen teid maailmast välja valinud, siis maailm vihkab teid.
20 Pidage meeles sõna, mis ma teile ütlesin: Sulane ei ole suurem kui oma isand! Kui nad on mind taga kiusanud, kiusavad nad taga ka teid; kui nad on pidanud minu sõnu, peavad nad ka sinu oma.
21 Aga kõike seda teevad nad teile minu nime pärast, sest nad ei tunne Teda, kes mu on läkitanud.
22 Kui ma poleks tulnud ja nendega rääkinud, poleks neil pattu olnud, aga nüüd pole neil pattu varjutada.
23 Kes mind vihkab, see vihkab ka minu Isa.
24 Kui ma poleks teinud nende seas tegusid, mida keegi teine poleks teinud, siis poleks neil pattu, aga nüüd on nad näinud ja vihkanud nii mind kui ka mu Isa.
25 Aga see sünnib, et läheks täide sõna, mis on kirjutatud nende seadusesse: Nad vihkasid mind ilma põhjuseta.
26 Aga kui tuleb Tröstija, kelle ma saadan teile Isa juurest, Tõe Vaim, kes lähtub Isast, siis ta tunnistab minust:
27 Ja teiegi peate tunnistama, sest te olete olnud minuga algusest peale.

16. PEATÜKK

1 Seda ma olen teile rääkinud, et te ei pahandaks.
2 Nad visavad teid sünagoogidest välja; jah, tuleb aeg, mil igaüks, kes teid tapab, arvab, et ta teenib Jumalat.
3 Ja seda nad teevad teile, sest nad ei tunne Isa ega mind.
4 Aga seda ma olen teile rääkinud, et kui aeg tuleb, te mäletaksite, et ma teile neist rääkisin. Ja seda ma ei öelnud teile alguses, sest ma olin teiega.
5 Aga nüüd ma lähen selle juurde, kes mind on läkitanud; ja keegi teist ei küsi minult: Kuhu sa lähed?
6 Aga kuna ma olen seda teile öelnud, on kurbus täitnud teie südame.
7 Ometi räägin ma teile tõtt; Teil on parem, et ma lähen ära, sest kui ma ei lähe, ei tule lohutaja teie juurde; aga kui ma lahkun, saadan ta teie juurde.
8 Ja kui ta tuleb, siis ta noomib maailma patu, õiguse ja kohtu üle.
9 Patust, sest nad ei usu minusse;
10 õigusest, sest ma lähen oma Isa juurde ja te ei näe mind enam;
11 Kohtumõistmisest, sest selle maailma vürsti üle mõistetakse kohut.
12 Mul on teile veel palju öelda, aga te ei saa neid praegu taluda.
13 Kui aga Tema, Tõe Vaim, tuleb, juhatab ta teid kõigesse tõesse, sest ta ei räägi iseendast; aga mida ta kuuleb, seda ta räägib, ja ta näitab teile tulevasi asju.
14 Ta ülistab mind, sest ta võtab minu omast ja näitab seda teile.
15 Kõik, mis Isal on, on minu oma; seepärast ma ütlesin, et ta võtab minu omast ja näitab seda teile.
16 Natuke aega, ja te ei näe Mind, ja jälle, natuke aega, ja te näete mind, sest ma lähen Isa juurde.
17 Siis ütlesid mõned tema jüngrid omavahel: 'Mis on see, mis ta meile ütleb: 'Natuke aeg, ja te ei näe mind, ja jälle, natuke aega, ja te näete mind, ja "Sest ma lähen Isa?
18 Nad küsisid siis: "Mis on see, mis ta ütleb: "Väike aega?" me ei saa öelda, mida ta ütleb.
19 Aga Jeesus teadis, et nad tahavad temalt küsida, ja ütles neile: " Kas te küsige isekeskis, mida ma ütlesin: Natuke aega, siis te ei näe mind; ja jälle, natuke aega, ja te näete mind ?
20 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, et te nutate ja hädaldate, aga maailm rõõmustab, ja teie olete kurb, aga teie kurbus muutub rõõmuks.
21 Naisel on sünnituse ajal kurbust, sest tema tund on kätte jõudnud, aga niipea, kui ta on ilmale tulnud, ei mäleta ta enam ahastust, sest ta on rõõmus, et maailma on sündinud.
22 Ja teil on nüüd kurbus, aga ma näen teid jälle ja teie süda rõõmustab ja teie rõõmu ei võta keegi teilt ära.
23 Ja sel päeval te ei küsi minult midagi. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile: mida iganes te palute Isalt minu nimel, selle ta annab teile.
24 Seni pole te minu nimel midagi palunud: paluge ja te saate, et teie rõõm oleks täielik.
25 Seda ma olen teile rääkinud õpetussõnades, kuid tuleb aeg, mil ma ei räägi teile enam õpetussõnadega, vaid ma räägin teile selgelt Isast.
26 Sel päeval te palute minu nimel, aga ma ei ütle teile, et ma palun Isa teie eest.
27 Sest Isa ise armastab teid, sest te olete mind armastanud ja uskunud, et ma olen Jumala juurest välja tulnud.
28 Ma olen Isa juurest ära tulnud ja tulnud maailma. Jälle ma lahkun maailmast ja lähen Isa juurde.
29 Tema jüngrid ütlesid talle: 'Vaata, sa räägid nüüd otse ega räägi ühtegi vanasõna.

30 Nüüd oleme kindlad, et sa tead kõike ja ei pea, et keegi sinult küsiks. Selle järgi me usume, et sa tuled Jumala juurest.
31 Jeesus vastas neile: " Kas te nüüd usute?"
32 Vaata, tund tuleb, jah, nüüd on käes, et teid hajutatakse, igaüks omade juurde ja te jätate mind üksi, ja ometi ei ole ma üksi, sest Isa on minuga.
33 Seda ma olen teile rääkinud, et teil oleks rahu minus. Maailmas on teil viletsus, aga olge rõõmsad! Olen maailmast üle saanud.

17. PEATÜKK

1 Neid sõnu rääkis Jeesus ja tõstis oma silmad taeva poole ning ütles: " Isa, tund on tulnud! ülista oma Poega, et ka su Poeg austaks sind.
2 Nagu sa oled andnud talle meelevalla kõige liha üle, et ta annaks igavese elu kõigile, keda sa talle oled andnud.
3 Ja see on igavene elu, et nad tunneksid sind, ainsat tõelist Jumalat, ja Jeesust Kristust, kelle sa oled läkitanud.
4 Ma austasin sind maa peal, olen lõpetanud töö, mille sa mulle andsid teha.
5 Ja nüüd, Isa, austa mind iseendaga selle auhiilgusega, mis mul oli sinu juures enne maailma tekkimist.
6 Ma olen avaldanud sinu nime inimestele, kelle sa mulle maailmast andsid. Nad olid sinu omad ja sina andsid neile mulle; ja nad on pidanud sinu sõna.
7 Nüüd on nad teadnud, et kõik, mis sa mulle oled andnud, on sinust.
8 Sest ma olen andnud neile sõnad, mis sa mulle andsid; ja nad võtsid need vastu ja teavad kindlalt, et ma olen sinu juurest välja tulnud, ja nad on uskunud, et sina oled mind läkitanud.
9 Ma palvetan nende eest. Ma ei palveta maailma, vaid nende pärast, kelle sa mulle oled andnud; sest need on sinu omad.
10 Ja kõik minu omad on sinu ja sinu omad on minu omad; ja ma olen nendes ülistatud.
11 Ja nüüd ei ole mind enam maailmas, vaid nemad on maailmas ja ma tulen sinu juurde. Püha Isa, hoia oma nime läbi neid, kelle sa oled mulle andnud, et nad oleksid üks nagu meiegi.
12 Kui ma olin koos nendega maailmas, hoidsin ma neid sinu nimel. Need, mis sa mulle andsid, olen hoidnud, ja ükski neist ei ole kadunud, vaid hukatuse poeg; et pühakiri läheks täide.
13 Ja nüüd ma tulen sinu juurde; ja seda ma räägin maailmas, et mu rõõm saaks täidetud iseeneses.
14 Ma olen andnud neile sinu sõna; ja maailm on neid vihkanud, sest nad ei ole maailmast, nagu ka mina ei ole maailmast.
15 Ma ei palu, et sa neid maailmast ära võtaksid, vaid et sa hoiaksid neid kurja eest.
16 Nad ei ole maailmast, nagu ka mina ei ole maailmast.
17 Pühitse neid oma tõe läbi, su sõna on tõde.
18 Nagu sina oled mind maailma läkitanud, nõnda olen ka mina neid maailma läkitanud.
19 Ja nende pärast ma pühitsen ennast, et ka nemad saaksid pühitsetud tõe läbi.
20 Ma ei palveta ainult nende eest, vaid ka nende eest, kes nende sõna läbi usuvad minusse;
21 et nad kõik oleksid üks; nagu sina, Isa, oled minus ja mina sinus, et ka nemad oleksid meis üks, et maailm usuks, et sina oled minu läkitanud.
22 Ja au, mille sa mulle andsid, annan ma neile; et nad oleksid üks, nagu meie oleme üks:
23 Mina neis ja sina minus, et nad saaksid täiuslikuks ühes; ja et maailm teaks, et sina oled mind läkitanud ja armastanud neid, nagu sina oled mind armastanud.
24 Isa, ma tahan, et ka need, kelle sa oled mulle andnud, oleksid minuga seal, kus ma olen; et nad näeksid mu auhiilgust, mille sa mulle oled andnud, sest sa armastasid mind juba enne maailma rajamist.
25 Õiglane Isa, maailm ei tunne sind, aga mina tunnen sind ja nemad teavad, et sina oled mind läkitanud.
26 Ja ma kuulutan neile sinu nime ja kuulutan seda, et armastus, millega sa mind oled armastanud, oleks nende sees ja mina nendes.

18. PEATÜKK

1 Kui Jeesus oli need sõnad öelnud, läks ta koos oma jüngritega üle Keedroni oja, kus oli aed, kuhu ta sisenes ja tema jüngrid.
2 Ja Juudas, kes ta reetis, teadis seda paika, sest Jeesus käis seal sageli koos oma jüngritega.
3 Siis tuli Juudas, olles vastu võtnud ülempreestritelt ja variseridelt hulga mehi ja ametnikke, tule laternate, tõrvikute ja relvadega.
4 Jeesus aga, teades kõike, mis teda tabab, läks välja ja ütles neile: " Keda te otsite?"
5 Nad vastasid talle: Jeesus Naatsaretlane. Jeesus ütles neile: ' Mina olen see. Ja ka Juudas, kes ta ära andis, seisis nende juures.
6 Niipea kui ta oli neile öelnud: "Mina olen see", läksid nad tagasi ja kukkusid maha.
7 Siis ta küsis neilt uuesti: " Keda te otsite?" Ja nad ütlesid: Jeesus Naatsaretlane!
8 Jeesus vastas: " Ma olen teile öelnud, et see olen mina. Kui te siis mind otsite, siis laske neil minna!
9 Et läheks täide see ütlus, millest ta rääkis: Ma ei ole kaotanud ühtki neist, mis sa mulle andsid.
10 Siis Siimon Peetrus, kellel oli mõõk, tõmbas selle välja ja lõi ülempreestri sulast ning raius ära tema parema kõrva. Sulase nimi oli Malkus.
11 Siis ütles Jeesus Peetrusele: " Pista oma mõõk tuppe! Kas ma ei peaks seda karikast, mille mu Isa mulle on andnud?"
12 Siis võtsid salk, pealik ja juutide ametnikud Jeesuse ja sidusid ta kinni,
13 Ja viis ta kõigepealt Annase juurde; sest ta oli Kaifase äi, kes oli samal aastal ülempreester.
14 Aga Kaifas oli see, kes andis juutidele nõu, et üks mees peaks rahva eest surema.
15 Ja Siimon Peetrus järgnes Jeesusele ja ka teine jünger. See jünger oli ülempreestrile tuttav ja läks koos Jeesusega ülempreestri kotta.
16 Aga Peetrus seisis väljas ukse taga. Siis läks välja see teine jünger, kes oli ülempreestrile tuttav, ja rääkis uksehoidjaga ning tõi Peetruse sisse.
17 Siis küsib uksehoidja Peetrusele: 'Eks sina ole ka üks selle mehe jüngritest? Ta ütleb: ma ei ole.

18 Ja seal seisid sulased ja sulased, kes olid teinud söest tule; ja nad soojendasid end. Peetrus seisis nende juures ja soojendas end.
19 Siis küsis ülempreester Jeesuselt tema jüngrite ja õpetuse kohta.
20 Jeesus vastas talle: " Ma rääkisin avalikult maailmale; Ma olen kunagi õpetanud sünagoogis ja templis, kuhu juudid alati pöörduvad; ja salaja pole ma midagi öelnud.
21 Miks sa minult küsid? küsige neilt, kes mind kuulsid, mida ma neile olen öelnud: vaata, nad teavad, mida ma ütlesin.
22 Ja kui ta seda oli rääkinud, lõi üks sealsetest ametnikest Jeesust peopesaga, öeldes: "Kas sa vastad nii ülempreestrile?"
23 Jeesus vastas talle: " Kui ma olen kurja rääkinud, siis tunnista kurja, aga kui hästi, siis miks sa mind lööd?"
24 Aga Annas saatis ta seotuna ülempreester Kaifase juurde.
25 Ja Siimon Peetrus seisis ja soojendas end. Siis nad ütlesid talle: 'Eks sina ole ka üks tema jüngritest? Ta eitas seda ja ütles: Ma ei ole.
26 Üks ülempreestri teenijatest, kes oli tema sugulane, kelle kõrva lõikas Peetrus, ütles: "Kas ma ei näinud sind aias koos temaga?"
27 Peetrus salgas uuesti ja kohe laulis kukk.
28 Siis viisid nad Jeesuse Kaifase juurest kohtusaali; ja oli vara. ja nad ise ei läinud kohtusaali, et nad ei rüvetuks; vaid et nad sööksid paasapüha.
29 Siis läks Pilaatus välja nende juurde ja ütles: "Mis süüdistust te esitate selle mehe vastu?"
30 Nad vastasid ja ütlesid talle: "Kui ta poleks pahategija, siis me poleks teda sinu kätte andnud."
31 Siis ütles Pilaatus neile: 'Võtke ta ja kohut tema üle oma seaduse järgi! Siis ütlesid juudid talle: 'Meil ei ole lubatud kedagi tappa.
32 Et läheks täide Jeesuse jutt, mille ta ütles, öeldes, millise surmaga ta peab surema.
33 Siis astus Pilaatus taas kohtusaali ja kutsus Jeesuse ning küsis temalt: "Kas sina oled juutide kuningas?"
34 Jeesus vastas talle: ' Kas sa ütled seda iseendast või on teised seda sulle minust rääkinud?
35 Pilaatus vastas: "Kas ma olen juut?" Su oma rahvas ja ülempreestrid on andnud su minu kätte. Mida sa oled teinud?
36 Jeesus vastas: " Minu kuningriik ei ole sellest maailmast; kui minu kuningriik oleks sellest maailmast, siis võitleksid mu sulased, et mind ei antaks juutide kätte. Aga nüüd ei ole minu kuningriik siit pärit."
37 Siis Pilaatus küsis temalt: "Kas sa oled siis kuningas?" Jeesus vastas: ' Sa ütled, et ma olen kuningas. Selleks ma sündisin ja tulin maailma selleks, et tunnistada tõde. Igaüks, kes on tõest, kuuleb minu häält.
38 Pilaatus küsis temalt: "Mis on tõde?" Ja kui ta seda oli öelnud, läks ta jälle välja juutide juurde ja ütles neile: 'Ma ei leia temas mingit süüd.'
39 Aga teil on kombeks, et ma lasen teile paasapühal ühe lahti. Kas te siis tahate, et ma lasen teile lahti juutide kuninga?
40 Siis nad hüüdsid taas, öeldes: "Mitte see mees, vaid Barabas!" Nüüd oli Barabas röövel.

19. PEATÜKK

1 Siis võttis Pilaatus Jeesuse ja piitsutas teda.
2 Ja sõdurid võõpasid okaskrooni ja panid selle talle pähe ning panid ta selga purpurse rüü,
3 Ja ütles: "Tere, juutide kuningas!" ja nad lõid teda kätega.
4 Pilaatus läks siis jälle välja ja ütles neile: "Vaata, ma toon ta teie ette, et te teaksite, et ma ei leia temas süüd!"
5 Siis tuli välja Jeesus, seljas okaskroon ja purpurrüü. Ja Pilaatus ütles neile: 'Vaata, see mees!
6 Kui ülempreestrid ja ülemad teda nägid, hüüdsid nad: "Löö risti, löö risti!" Pilaatus ütles neile: "Võtke ta ja lööge risti, sest ma ei leia temas süüd!"
7 Juudid vastasid talle: "Meil on seadus ja meie seaduse järgi peab ta surema, sest ta on end teinud Jumala Pojaks."
8 Kui Pilaatus seda sõna kuulis, kartis ta seda enam;
9 Ja läks jälle kohtusaali ja küsis Jeesuselt: "Kust sa oled?" Kuid Jeesus ei vastanud talle.
10 Siis ütles Pilaatus temale: "Kas sa ei räägi minuga?" Kas sa ei tea, et mul on võim sind risti lüüa ja mul on võim sind vabastada?
11 Jeesus vastas: " Sul ei oleks mingit võimu minu vastu, kui see poleks sulle antud ülalt. Seepärast on suurem patt sellel, kes mind on andnud sinu kätte."
12 Sellest ajast peale püüdis Pilaatus teda vabastada, kuid juudid kisendasid, öeldes: "Kui sa lased selle mehe lahti, siis sa ei ole keisri sõber. Igaüks, kes teeb end kuningaks, räägib keisri vastu."
13 Kui Pilaatus seda ütlust kuulis, tõi ta Jeesuse välja ja istus kohtuotsa paika, mida kutsutakse kõnniteeks, aga heebrea keeles Gabbatha.
14 Ja oli paasapüha valmistamine ja umbes kuues tund. Ta ütles juutidele: "Vaata, teie kuningas!"
15 Aga nemad hüüdsid: 'Eemal ta, ära temaga, löö ta risti!' Pilatus ütles neile: 'Kas ma pean teie kuninga risti lööma? Ülempreestrid vastasid: 'Meil pole kuningat peale keisri.
16 Siis andis ta ta nende kätte ristilöömiseks. Ja nad võtsid Jeesuse ja viisid ta minema.
17 Ja ta läks oma risti kandes välja kohta, mida nimetatakse pealuupaigaks ja mida heebrea keeles nimetatakse Kolgataks.
18 Kus nad lõid risti tema ja veel kaks koos temaga, mõlemal pool, ja Jeesus nende keskel.
19 Ja Pilaatus kirjutas pealkirja ja pani selle ristile. Ja kiri oli: JEESUS Naatsaretlane, JUUTIDE KUNINGAS.
20 Seda pealkirja lugesid siis paljud juudid, sest paik, kus Jeesus risti löödi, oli linna lähedal, ja see oli kirjutatud heebrea, kreeka ja ladina keeles.
21 Siis ütlesid juutide ülempreestrid Pilaatusele: 'Ära kirjuta: Juutide kuningas!' aga et ta ütles: "Mina olen juutide kuningas."
22 Pilaatus vastas: "Mida ma olen kirjutanud, olen kirjutanud."
23 Kui nad olid Jeesuse risti löönud, võtsid sõdurid tema riided ja jagasid neljaks osaks, igale sõdurile ühe osa. ja ka tema mantel: nüüd oli mantel ilma õmbluseta, ülevalt läbi kootud.
24 Nad ütlesid siis omavahel: "Ärgem rebigem seda lõhki, vaid heitkem liisku, kellele see saab olema, et läheks täide kiri, mis ütleb: "Nad jagasid mu rõivad enda vahel ja mu rõiva eest heitsid liisku." Seetõttu tegid sõdurid neid asju.

25 Aga Jeesuse risti juures seisid tema ema ja tema ema õde Maarja, Kleofase naine, ja Maarja Magdaleena.
26 Kui Jeesus nägi oma ema ja jüngrit seismas, keda ta armastas, ütles ta oma emale: " Naine, vaata, su poeg!"
27 Siis ta ütles jüngrile: " Vaata, su ema!" Ja sellest tunnist võttis see jünger ta enda juurde.
28 Pärast seda ütleb Jeesus, teades, et kõik on juba täidetud, et kiri läheks täide, ja ütleb: " Mul on janu!"
29 Ja sinna pandi anum täis äädikat ja täitsid käsna äädikaga, panid selle iisopi peale ja panid ta suhu.
30 Kui Jeesus oli äädikat vastu võtnud, ütles ta: " See on lõpetatud!" Ja ta langetas pea ja andis vaimu.
31 Kuna see oli ettevalmistus, et surnukehad ei jääks hingamispäeval ristile (sest see hingamispäev oli kõrge päev), palusid juudid Pilaatust, et nende jalad murtaks ja nad saaksid. ära võetud.
32 Siis tulid sõdurid ja murdsid jalad esimesel ja teisel, kes oli koos temaga risti löödud.
33 Aga kui nad tulid Jeesuse juurde ja nägid, et ta oli juba surnud, ei murdnud nad ta jalgu.
34 Aga üks sõduritest läbistas odaga tema külje ja sealt tuli kohe verd ja vett.
35 Ja see, kes seda nägi, andis tunnistust ja tema tunnistus on tõsi; ja ta teab, et ta ütleb tõtt, et te usuksite.
36 Sest see on tehtud, et kiri läheks täide: Tema luud ei tohi murda.
37 Ja veel üks kirjakoht ütleb: "Nad vaatavad seda, kelle nad läbi torgasid."
38 Ja pärast seda Arimaatia Joosep, kes oli Jeesuse jünger, kuid salaja juutide kartuses, palus Pilaatust, et ta võtaks ära Jeesuse ihu; ja Pilaatus andis talle vabaks. Ta tuli siis ja võttis Jeesuse ihu.
39 Ja tuli ka Nikodeemus, kes alguses tuli Jeesuse juurde öösel ja tõi umbes saja naela mürri ja aaloe segu.
40 Siis võtsid nad Jeesuse surnukeha ja mässisid selle linastesse riietesse koos lõhnaainetega, nagu juutide kombeks on matta.
41 Aga kohas, kus ta risti löödi, oli aed; ja aias uus hauakamber, kuhu inimest veel ei pandud.
42 Siis nad panid Jeesuse sinna juutide ettevalmistuspäeva pärast. sest haud oli lähedal.

20. PEATÜKK

1 Nädala esimesel päeval tuleb Maarja Magdaleena varakult, kui oli veel pime, haua juurde ja näeb kivi haualt ära võetud.
2 Siis ta jookseb ja tuli Siimon Peetruse ja teise jüngri juurde, keda Jeesus armastas, ja ütles neile: "Nad on Issanda hauast ära võtnud ja me ei tea, kuhu nad ta panid."
3 Siis läks Peetrus ja see teine jünger välja ja tulid haua juurde.
4 Ja nad jooksid mõlemad koos, ja teine jünger jooksis Peetrusest välja ja tuli esimesena haua juurde.
5 Ja ta kummardus ja sisse vaatas ning nägi linast riiet lebamas; aga ta ei läinud sisse.
6 Siis tuli Siimon Peetrus talle järele ja läks hauda ning nägi linasid riideid lebamas,
7 Ja salvrätt, mis oli tema pea ümber, ei lebanud koos linaste riietega, vaid oli mähitud kokku omaette.
8 Siis läks sisse ka see teine jünger, kes esimesena haua juurde tuli, ja nägi ning uskus.
9 Sest nad ei teadnud veel kirja, et ta peab surnuist üles tõusma.
10 Siis läksid jüngrid jälle oma koju.
11 Aga Maarja seisis väljas haua juures nuttes; ja nuttes kummardus ta maha ja vaatas hauda,
12 Ja ta nägi kahte valges riietuses inglit istuvat, ühte pea ja teist jalgade juures, seal, kus oli lamas Jeesuse ihu.
13 Ja nad ütlesid talle: "Naine, miks sa nutad?" Ta ütles neile: "Sest nad on mu Issanda ära võtnud ja ma ei tea, kuhu nad ta panid."
14 Ja kui ta seda oli öelnud, pöördus ta tagasi ja nägi Jeesust seismas ega teadnud, et see oli Jeesus.
15 Jeesus ütles talle: " Naine, miks sa nutad?" keda sa otsid? Naine, arvates, et ta on aednik, ütles talle: 'Isand, kui sa oled ta siit kandnud, siis ütle mulle, kuhu sa ta panid, ja ma viin ta ära.'
16 Jeesus ütles talle: " Maarja!" Ta pöördus ja ütles temale: 'Rabboni! mis tähendab, Meister.
17 Jeesus ütles talle: " Ära puuduta mind! sest ma ei ole veel üles läinud oma Isa juurde, vaid mine mu vendade juurde ja ütle neile: Ma lähen üles oma Isa ja teie Isa juurde! ja minu Jumalale ja teie Jumalale.
18 Maarja Magdaleena tuli ja teatas jüngritele, et ta oli näinud Issandat ja et ta oli seda talle rääkinud.
19 Siis sama päeva õhtul, nädala esimesel päeval, kui uksed, kus jüngrid kogunesid, olid suletud juutide kartuses, tuli Jeesus ja seisis nende keskel ning ütles neile: " Rahu teile!"
20 Ja kui ta seda oli öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külgi. Siis olid jüngrid rõõmsad, kui nad nägid Issandat.
21 Siis ütles Jeesus neile taas: " Rahu teile! Nagu mu Isa on mind läkitanud, nõnda saadan ka mina teid!"
22 Ja kui ta seda oli öelnud, hingas ta nende peale ja ütles neile: " Võtke vastu Püha Vaim!
23 Kellele te patud andeks annate, neile on need andeks antud; ja kelle pattudest te kinni hoiate, need on kinni peetud.
24 Aga Toomas, üks kaheteistkümnest, keda kutsuti Didymuseks, ei olnud nendega, kui Jeesus tuli.
25 Siis ütlesid teised jüngrid talle: "Me oleme näinud Issandat!" Aga ta ütles neile: 'Kui ma ei näe tema kätes naelte jälge ega pista oma sõrme naelte jälgedesse ega lükka oma kätt tema külje sisse, siis ma ei usu.
26 Ja kaheksa päeva pärast olid Ta jüngrid jälle sees ja Toomas nendega. Siis tuli Jeesus, kui uksed olid suletud, ja seisis keskel ning ütles: " Rahu teile!"
27 Siis ta ütles Toomale: ' Siruta oma sõrm siia ja vaata mu käsi! ja siruta oma käsi siia ja torka see minu külge ja ära ole uskmatu, vaid usklik!
28 Ja Toomas vastas ning ütles talle: "Mu Issand ja mu Jumal!"
29 Jeesus ütles talle: " Toomas, kuna sa oled mind näinud, siis sa uskusid! Õndsad on need, kes ei näe, aga usuvad!"
30 Ja tõesti, Jeesus tegi oma jüngrite ees palju muid tunnustähti, millest pole kirjutatud selles raamatus:
31 Aga need on kirjutatud, et te usuksite, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg; ja et teil uskudes oleks elu tema nime läbi.

21. PEATÜKK

1 Pärast seda ilmutas Jeesus end taas jüngritele Tiberiase mere ääres. ja seda targaks ta näitas.
2 Seal olid koos Siimon Peetrus ja Toomas, keda kutsutakse Didymuseks, ja Naatanael Galilea Kaanast ja Sebedeuse pojad ja veel kaks tema jüngrit.
3 Siimon Peetrus ütles neile: "Ma lähen kalale!" Nad ütlevad talle: 'Meie läheme ka sinuga kaasa!' Nad läksid välja ja astusid kohe laeva; ja sel õhtul ei saanud nad midagi.
4 Aga kui hommik tuli, seisis Jeesus kaldal, aga jüngrid ei teadnud, et see oli Jeesus.
5 Siis Jeesus ütles neile: " Lapsed, kas teil on süüa?" Nad vastasid talle: Ei.
6 Ja ta ütles neile: " Viskake võrk laeva paremale küljele, siis te leiate!" Nad heitsid seetõttu, kuid nüüd ei saanud nad seda kalade rohkuse tõttu välja tõmmata.
7 Seepärast ütles see jünger, keda Jeesus armastas, Peetrusele: "See on Issand!" Kui Siimon Peetrus kuulis, et see on Issand, siis ta võõtas oma kaluri kuube (sest ta oli alasti) ja heitis merre.
8 Ja teised jüngrid tulid väikese laevaga; (sest nad ei olnud maast kaugel, vaid justkui kakssada küünart) vedades võrku kaladega.
9 Niipea kui nad maale jõudsid, nägid nad seal söetuld ja sellele pandud kala ja leiba.
10 Jeesus ütles neile: " Tooge kala, mille te nüüd püüdsite!"
11 Siimon Peetrus läks üles ja tõmbas võrgu maale, mis oli täis suuri kalu, sada viiskümmend kolm, ja neid oli nii palju, kuid võrk ei purunenud.
12 Jeesus ütles neile: " Tulge sööma!" Ja ükski jüngritest ei julgenud temalt küsida: kes sa oled? teades, et see on Issand.
13 Siis tuleb Jeesus, võtab leiva ja annab neile ja samamoodi kala.
14 See on nüüd kolmas kord, kui Jeesus ilmutas end oma jüngritele pärast seda, kui ta oli surnuist üles äratatud.
15 Kui nad olid söönud, ütles Jeesus Siimon Peetrusele: " Siimon, Joona poeg, kas sa armastad mind rohkem kui neid?" Ta ütles talle: 'Jah, Issand! sa tead, et ma armastan sind. Ta ütles talle: Sööda mu tallesid!
16 Ta ütles talle teist korda: " Siimon, Joona poeg, kas sa armastad mind?" Ta ütles talle: 'Jah, Issand! sa tead, et ma armastan sind. Ta ütles talle: " Sööda mu lambaid!"
17 Ta ütles temale kolmandat korda: " Siimon, Joona poeg, kas sa armastad mind?" Peetrus oli kurb, sest ta ütles talle kolmandat korda: "Kas sa armastad mind?" Ja ta ütles talle: 'Issand, sa tead kõike; sa tead, et ma armastan sind. Jeesus ütles talle: " Sööda mu lambaid!"
18 Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle: kui sa olid noor, võõtasid sa end ja kõndisid, kuhu tahad, aga kui sa saad vanaks, siis sirutad oma käed ja teine võõtab sind ja kannab sind sinna, kuhu sa tahad. ei tahaks.
19 Seda ta rääkis, andes mõista, millise surmaga peab ta Jumalat ülistama. Ja kui ta seda oli rääkinud, ütles ta talle: ' Järgne mulle!'
20 Siis Peetrus pöördus ja nägi jüngrit, keda Jeesus armastas, järgimas. kes nõjatus ka õhtusöömaajal tema rinnale ja ütles: 'Issand, kes on see, kes sind ära annab?'
21 Teda nähes ütles Peetrus Jeesusele: "Issand, ja mida see mees peab tegema?"
22 Jeesus ütles temale: " Kui ma tahan, et ta jääks, kuni ma tulen, mis see on sinu jaoks?" järgi mind.
23 Siis levis see jutt vendade sekka, et see jünger ei peaks surema. Kuid Jeesus ei öelnud talle: "Ta ei sure!" Aga kui ma tahan, et ta jääks, kuni ma tulen, mis see sinuga on?
24 See on see jünger, kes tunnistab neist asjadest ja on selle kirjutanud. Ja me teame, et tema tunnistus on tõsi.
25 Ja on ka palju muid asju, mida Jeesus tegi, ja kui need tuleks kirjutada igaüks, siis ma arvan, et isegi maailm ise ei mahuta raamatuid, mis tuleks kirjutada. Aamen.

Apostlite Teod

1. PEATÜKK

1 Eelmise traktaadi, oo Theophilus, olen ma koostanud kõigest sellest, mida Jeesus hakkas tegema ja õpetama,
2 Kuni päevani, mil ta üles võeti, pärast seda oli ta Püha Vaimu kaudu andnud käsud apostlitele, kelle ta oli valinud:
3 Ja kellele ta näitas end elavana pärast oma kirge paljude eksimatute tõenditega, nähes neid nelikümmend päeva ja rääkides sellest, mis puudutab Jumala riiki.
4 Ja olles koos nendega, käskis neil mitte lahkuda Jeruusalemmast, vaid oodata Isa tõotust, mida te olete minust kuulnud.
5 Sest Johannes ristis tõesti veega; kuid teid ristitakse Püha Vaimuga mitte palju päevi pärast.
6 Kui nad nüüd kokku olid tulnud, küsisid nad temalt: "Issand, kas sa taastad sel ajal Iisraelile kuningriigi?"
7 Ja Ta ütles neile: " Teie asi ei ole teada kellaaegu ega aastaaegu, mille Isa on oma meelevalda andnud."
8 Aga te saate väe pärast seda, kui Püha Vaim tuleb teie peale, ja te olete minu tunnistajad nii Jeruusalemmas kui ka kogu Juudamaal ja Samaarias ja kuni maa ääreni.
9 Ja kui ta seda oli rääkinud, tõsteti ta üles, kui nad seda nägid; ja pilv võttis ta nende silmist ära.
10 Ja kui nad vaatasid kindlalt taeva poole, kui ta üles läks, siis vaata, kaks meest seisid nende kõrval valgetes rõivastes;
11 Kes ütles ka: "Galilea mehed, miks te seisate ja vaatate üles taevasse?" see sama Jeesus, kes on teie juurest üles võetud taevasse, tuleb samamoodi, nagu te olete näinud teda taevasse minevat.
12 Siis nad pöördusid tagasi Jeruusalemma mäelt, mida kutsutakse Õliveeks, mis on Jeruusalemmast hingamispäeva teekonna kaugusel.
13 Ja kui nad sisse jõudsid, läksid nad ülemisse tuppa, kus elasid nii Peetrus kui Jaakobus ja Johannes ja Andreas, Filippus ja Toomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakobus, Alfeuse poeg, ja Siimon Seloot, ja Juudas, Jaakobuse vend.
14 Nad kõik jätkasid üksmeelselt palves ja anumises naiste ja Jeesuse ema Maarja ja tema vendadega.
15 Ja neil päevil tõusis Peetrus jüngrite keskele ja ütles: (nimesid kokku oli umbes sada kakskümmend)
16 Mehed ja vennad, see kirjakoht pidi kindlasti täituma, mida Püha Vaim Taaveti suu kaudu enne rääkis Juudast, kes oli juht neile, kes Jeesuse võtsid.
17 Sest ta oli meie hulka loetud ja ta oli saanud osa sellest teenistusest.
18 Aga see mees ostis põllu ülekohtu tasu eest; ja kukkus pea ees, purunes ta keskelt ja kõik ta sisikonnad purskasid välja.
19 Ja see oli teada kõigile Jeruusalemma elanikele; niivõrd, kui seda põldu nende õiges keeles nimetatakse Aceldamaks, see tähendab verepõlluks.
20 Sest Psalmide raamatus on kirjutatud: "Tema eluase olgu lagedaks ja ärgu elagu seal keegi!" ja tema piiskop olgu teine!"
21 Mispärast nendest meestest, kes on olnud meiega kogu selle aja, mil Issand Jeesus meie seas sisse ja välja käis,
22 Alates Johannese ristimisest kuni selle päevani, mil ta meie hulgast üles võeti, peab olema koos meiega tema ülestõusmise tunnistajaks.
23 Ja nad määrasid kaks: Joosep, keda kutsuti Barsabaseks, kes kandis perekonnanime Justus, ja Mattiase.
24 Ja nad palvetasid ja ütlesid: Sina, Issand, kes tunned kõigi inimeste südameid, näita, kas sa oled nende kahe hulgast valinud?
25 et ta saaks osa sellest teenistusest ja apostliametist, millest Juudas üleastumise tõttu langes, et ta saaks minna oma kohale.
26 Ja nad andsid oma liisu; ja liisk langes Mattiase peale; ja ta loeti üheteistkümne apostli hulka.

2. PEATÜKK

1 Ja kui nelipühipäev täis sai, olid nad kõik üksmeelselt ühes paigas.
2 Ja äkitselt kostis taevast hääl, otsekui puhuks tugev tuul, ja see täitis kogu maja, kus nad istusid.
3 Ja neile ilmusid lõhestatud keeled nagu tuli ja see istus igaühe peale.
4 Ja nad kõik said täis Püha Vaimu ja hakkasid rääkima teistes keeltes, nagu Vaim andis neile rääkida.
5 Ja Jeruusalemmas elas juute, ustavaid mehi, kõigist rahvastest taeva all.
6 Aga kui see kostis, tuli rahvahulk kokku ja oli hämmingus, sest igaüks kuulis neid oma keeles rääkimas.
7 Ja nad kõik imestasid ja imestasid, öeldes üksteisele: "Vaata, kas need kõik, kes räägivad, pole galilealased?"
8 Ja kuidas me kuuleme igaüks oma keelt, kus me oleme sündinud?
9 partlased, meedlased ja eelamlased ning Mesopotaamia, Juudamaa ja Kapadookia, Pontose ja Aasia elanikud,
10 Früügia ja Pamfüülia Egiptuses ja Liibüa Küreene ümbruses ning Rooma võõrad, juudid ja proselüüdid,
11 Kreeta ja araablased, me kuuleme neid rääkimas meie keeles Jumala imelisi tegusid.
12 Ja nad kõik imestasid ja kahtlesid, öeldes üksteisele: "Mis see tähendab?"
13 Teised pilkasid ja ütlesid: "Need mehed on täis uut veini!"
14 Aga Peetrus tõusis koos nende üheteistkümnega üles, tõstis oma häält ja ütles neile: "Juuda mehed ja kõik, kes elate Jeruusalemmas, olgu see teile teada ja kuulake mu sõnu!
15 Sest need ei ole purjus, nagu te arvate, sest praegu on alles kolmas tund päevast.
16 Aga see on see, mida on rääkinud prohvet Joel;
17 Ja sünnib viimseil päevil, ütleb Jumal, et ma valan oma Vaimust kõige liha peale ja teie pojad ja tütred kuulutavad prohvetlikult ja teie noored näevad nägemusi ja teie vanad näevad unenägusid. :
18 Ja oma teenijate ja teenijate peale ma valan neil päevil oma Vaimu; ja nad kuulutavad prohvetlikult:
19 Ja ma näitan imesid ülal taevas ja tunnustähti all maa peal; veri ja tuli ja suitsuaur:
20 Päike muutub pimeduseks ja kuu vereks, enne kui tuleb Issanda suur ja tähelepanuväärne päev.
21 Ja sünnib, et igaüks, kes hüüab appi Issanda nime, päästetakse.
22 Iisraeli mehed, kuulge neid sõnu! Jeesus Naatsaretlane, mees, kes on Jumala poolt teie seas heaks kiidetud imede ja

imede ja tunnustähtede läbi, mida Jumal tema kaudu teie keskel tegi, nagu te ise teate.
23 Te olete Jumala kindla nõu ja ettenägemise kaudu päästetud ja õelate kätega olete risti löönud ja tapnud.
24 kelle Jumal on üles äratanud, vabastades surmavaludest, sest teda ei olnud võimalik sellest kinni hoida.
25 Sest Taavet räägib temast: ma nägin Issandat alati oma ees, sest ta on minu paremal käel, et ma ei kõiguks.
26 Seepärast rõõmustas mu süda ja mu keel rõõmustas; pealegi puhkab ka mu liha lootuses.
27 Sest sa ei jäta mu hinge põrgusse ega lase oma Pühal näha rikutust.
28 Sa oled mulle eluteed teatavaks teinud; sa teed mind oma näoga täis rõõmu.
29 Mehed ja vennad, lubage mul rääkida teile patriarh Taavetist, et ta on surnud ja maetud ja tema haud on meie juures tänaseni.
30 Seepärast, olles prohvet ja teades, et Jumal on temale vandunud, et tema niude viljast, liha järgi, äratab ta Kristuse oma troonile istuma.
31 Ta rääkis seda enne nähes Kristuse ülestõusmisest, et tema hing ei jäetud põrgusse ega ta liha ei näinud rikutud.
32 Selle Jeesuse on Jumal üles äratanud, mille tunnistajad me kõik oleme.
33 Seepärast, olles ülendatud Jumala paremal käel ja olles saanud Isalt Püha Vaimu tõotuse, on Ta välja valanud selle, mida te praegu näete ja kuulete.
34 Sest Taavet ei ole tõusnud taevasse, vaid ta ütleb ise: Issand ütles mu Issandale: Istu mu paremale käele!
35 Kuni ma panen su vaenlased su jalgealuseks.
36 Sellepärast teadku kogu Iisraeli sugu kindlalt, et Jumal on selle Jeesuse, kelle te olete risti löönud, Issandaks ja Kristuseks teinud.
37 Kui nad seda kuulsid, lõid nad südamesse ja ütlesid Peetrusele ja teistele apostlitele: "Mehed ja vennad, mida me peame tegema?"
38 Siis ütles Peetrus neile: "Parandage meelt ja igaüks teist lase end ristida Jeesuse Kristuse nimesse pattude andeksandmiseks, ja te saate Püha Vaimu anni!"
39 Sest tõotus on teile ja teie lastele ja kõigile, kes on kaugel, kõigile, keda Issand, meie Jumal, kutsub.
40 Ja ta tunnistas ja manitses paljude teiste sõnadega, öeldes: "Päästke end sellest ebasoodsast põlvkonnast!"
41 Siis need, kes võtsid rõõmuga tema sõna vastu, ristiti ja samal päeval lisandus neile umbes kolm tuhat hinge.
42 Ja nad püsisid kindlalt apostlite õpetuses ja osaduses ning leivamurdmises ja palvetes.
43 Ja hirm tuli iga hinge peale ja apostlid tegid palju imesid ja tunnustähti.
44 Ja kõik, kes uskusid, olid koos ja neil oli kõik ühine;
45 Ja müüsid oma vara ja vara ning jagasid need kõigile, nagu iga inimene vajas.
46 Ja nemad, kes viibisid iga päev üksmeelselt templis ja murdsid leiba majast majja, sõid oma liha rõõmu ja ausa südamega,
47 Kiitke Jumalat ja armuge kogu rahva seas. Ja Issand lisas kogudusse iga päev neid, kes peaksid saama päästetud.

3. PEATÜKK

1 Peetrus ja Johannes läksid palvetunnil, üheksandal tunnil, koos üles templisse.
2 Ja kanti kanti üht meest, kes jäi oma emaüsast peale ja keda nad panid iga päev templi väravasse, mida nimetatakse Ilusaks, et paluda almust nendelt, kes templisse läksid;
3 Kes nägi Peetrust ja Johannest templisse minemas, palus almust.
4 Ja Peetrus vaatas koos Johannesega oma silmad temale ja ütles: "Vaata meid!"
5 Ja ta kuulas neid, lootes neilt midagi saada.
6 Peetrus ütles: 'Hõbedat ja kulda mul ei ole; aga need, mis mul on, annan sulle: Naatsareti Jeesuse Kristuse nimel tõuse üles ja kõnni.
7 Ja ta võttis ta paremast käest ja tõstis ta üles; ja kohe said ta jalad ja pahkluu luud tugevaks.
8 Ja ta hüpates seisis ja kõndis ning läks koos nendega templisse, kõndis ja hüppas ja kiitis Jumalat.
9 Ja kogu rahvas nägi teda kõndimas ja Jumalat kiitmas.
10 Ja nad teadsid, et see oli see, kes istus almuse saamiseks templi kauni värava juures, ja nad olid täis imestust ja hämmastust selle üle, mis temaga oli juhtunud.
11 Ja kui jalune mees, kes terveks sai, hoidis Peetrust ja Johannest, jooksis kogu rahvas nende juurde verandale, mida nimetatakse Saalomoni omaks, ja imestas.
12 Kui Peetrus seda nägi, vastas ta rahvale: "Iisraeli mehed, miks te seda imestate?" või miks te vaatate meie peale nii tõsiselt, nagu oleksime oma väe või pühadusega pannud selle mehe kõndima?
13 Aabrahami ja Iisaki ja Jaakobi Jumal, meie vanemate Jumal, on ülistanud oma Poega Jeesust; kelle te loovutasite ja salgasite Pilaatuse ees, kui ta otsustas ta lahti lasta.
14 Aga te salgasite Püha ja Õige ning soovisite, et teile antaks mõrvar;
15 ja tappis eluvürsti, kelle Jumal on surnuist üles äratanud; mille tunnistajad me oleme.
16 Ja tema nimi usu kaudu tema nimesse on teinud selle mehe tugevaks, keda te näete ja tunnete; jah, usk, mis tema kaudu on, on andnud talle selle täiusliku terve teie kõigi ees.
17 Ja nüüd, vennad, ma tean, et te tegite seda teadmatuse tõttu, nagu ka teie valitsejad.
18 Aga need asjad, mida Jumal enne kõigi oma prohvetite suu läbi oli näidanud, et Kristus peab kannatama, on Ta täitnud.
19 Parandage siis meelt ja pöörduge, et teie patud kustutataks, kui kosutamise ajad tulevad Issanda palge eest;
20 Ja ta saadab Jeesuse Kristuse, mida teile varem kuulutati:
21 kelle taevas peab vastu võtma kuni kõigi asjade taastamise ajani, mida Jumal on rääkinud kõigi oma pühade prohvetite suu läbi maailma algusest peale.
22 Sest Mooses ütles tõesti isadele: Issand, teie Jumal, tõstab teile teie vendade seast prohveti, nagu mina; teda kuulake kõiges, mida iganes ta teile ütleb.
23 Ja sünnib, et iga hing, kes seda prohvetit ei kuule, hävitatakse rahva hulgast.
24 Jah, ja kõik prohvetid Saamueli ajast ja järgnevad, kõik, kes on rääkinud, on samamoodi ennustanud neid päevi.
25 Teie olete prohvetite ja selle lepingu lapsed, mille Jumal sõlmis meie vanematega, öeldes Aabrahamile: "Ja sinu soos õnnistatakse kõiki maa suguvõsad!"
26 Kõigepealt on Jumal, kes äratas üles oma Poja Jeesuse, teie juurde, läkitas ta teid õnnistama, pöörates igaüks teist ära oma süütegudest.

4. PEATÜKK

1 Ja kui nad rahvale rääkisid, tulid preestrid, templipealik ja saduserid neile peale,
2 Kurvastades, et nad õpetasid rahvast ja kuulutasid Jeesuse kaudu surnuist ülestõusmist.
3 Ja nad panid käed nende külge ja panid nad kinni järgmise päevani, sest oli juba õhtu.
4 Aga paljud neist, kes sõna kuulsid, uskusid; ja neid mehi oli umbes viis tuhat.
5 Ja järgmisel päeval sündis, et nende ülemad ja vanemad ja kirjatundjad
6 Ja ülempreester Annas, Kaifas, Johannes ja Aleksander ning kõik, kes olid ülempreestri suguvõsast, olid kogunenud Jeruusalemma.
7 Ja kui nad olid nad keskele seadnud, küsisid nad: "Mis väega või mis nimega olete seda teinud?"
8 Siis Peetrus, täis Püha Vaimu, ütles neile: "Teie rahva valitsejad ja Iisraeli vanemad!
9 Kui meid täna uuritakse heateo pärast, mis jõuetule inimesele on tehtud, mis vahenditega ta terveks saab?
10 Olgu teile kõigile ja kogu Iisraeli rahvale teada, et Jeesuse Kristuse Naatsareti nime läbi, kelle te ristí lõite ja kelle Jumal on surnuist üles äratanud, tema läbi seisab see mees siin teie ees tervena.
11 See on kivi, mille teie, ehitajad, hülgasite ja mis on saanud nurgapealseks.
12 Samuti ei ole päästet üheski teises, sest taeva all ei ole inimestele antud muud nime, mille kaudu meid päästetakse.
13 Kui nad nägid Peetruse ja Johannese julgust ja mõistsid, et nad on harimatud ja asjatundmatud inimesed, imestasid nad; ja nad said neist teada, et nad olid olnud koos Jeesusega.
14 Ja kui nad nägid, et mees, kes sai terveks, seisis koos nendega, ei saanud nad midagi selle vastu öelda.
15 Aga kui nad olid käskinud neil nõukogust lahkuda, pidasid nad omavahel nõu:
16 öeldes: "Mida me nendele meestele teeme?" sest see, et nende poolt on tehtud märkimisväärne ime, on ilmne kõigile, kes Jeruusalemmas elavad; ja me ei saa seda eitada.
17 Aga et see rahva seas enam ei leviks, ähvardagem neid karmilt, et nad ei räägi edaspidi mitte kellelegi selle nimel.
18 Ja nad kutsusid nad ja keelasid neil Jeesuse nimel üldse mitte rääkida ega õpetada.
19 Aga Peetrus ja Johannes vastasid ja ütlesid neile: "Kas Jumala silmis on õige kuulata teid rohkem kui Jumalat, otsustage ise?"
20 Sest me ei saa jätta rääkimata seda, mida oleme näinud ja kuulnud.
21 Kui nad olid neid veelgi ähvardanud, lasid nad nad lahti, leidmata midagi, kuidas neid rahva pärast karistada, sest kõik austasid Jumalat selle eest, mis oli tehtud.
22 Sest mees oli üle neljakümne aasta vana, kellele näidati seda tervenemise imet.
23 Ja kui nad lahti lasti, läksid nad oma seltskonna juurde ja teatasid kõigest, mida ülempreestrid ja vanemad neile olid öelnud.
24 Ja kui nad seda kuulsid, tõstsid nad ühel meelel oma häält Jumala poole ja ütlesid: "Issand, sina oled Jumal, kes oled teinud taeva ja maa ja mere ja kõik, mis neis on!
25 Kes on oma sulase Taaveti suu läbi öelnud: Miks paganad raevutsesid ja rahvas mõtleb asjata?
26 Maa kuningad tõusid püsti ja valitsejad kogunesid kokku Issanda ja tema Kristuse vastu.
27 Sest tõe pärast, sinu püha lapse Jeesuse vastu, kelle sa oled võidnud, olid kokku kogutud nii Heroodes kui Pontius Pilatus koos paganate ja Iisraeli rahvaga,
28 Sest teha kõike, mida su käsi ja nõu on eelnevalt otsustanud teha.
29 Ja nüüd, Issand, vaata nende ähvardusi ja anna oma sulastele, et nad räägiksid kogu julgusega sinu sõna,
30 Sirutades oma käe terveks; ja et su püha lapse Jeesuse nimi võiks teha tunnustähti ja imesid.
31 Ja kui nad olid palvetanud, värises see koht, kus nad olid kokku tulnud; ja nad kõik olid täidetud Püha Vaimuga ning nad rääkisid julgelt Jumala sõna.
32 Ja paljud usklikud olid ühest südamest ja ühest hingest; ega ükski neist, kes temal oli, ei öelnud, et see on tema oma; aga neil olid kõik ühised asjad.
33 Ja andis apostlitele suure väega tunnistust Issanda Jeesuse ülestõusmisest; ja suur arm oli nende kõigi peal.
34 Nende hulgas ei olnud ka puudust, sest kõik, kel oli maid või maju, müüsid need maha ja tõid müüdud asjade hinnad,
35 Ja pani need apostlite jalge ette ja jagati igaühele vastavalt vajadusele.
36 Ja Jooses, kes apostlite järgi kandis perekonnanime Barnabas, (tõlkes on lohutuse poeg), oli leviit ja Küprose maalt,
37 Kui teil oli maa, müüs see maha, tõi raha ja pani selle apostlite jalge ette.

5. PEATÜKK

1 Aga üks mees, nimega Ananias, müüs oma naise Safiiraga omandi maha,
2 Ja hoidis osa hinnast tagasi, sest ka tema naine oli sellest teada saanud, tõi osa ja pani selle apostlite jalge ette.
3 Aga Peetrus ütles: "Ananias, miks on saatan täitnud su südame, et valetate Pühale Vaimule ja jätate osa maa hinnast tagasi?"
4 Kas see ei olnud teie oma, kui see alles jäi? ja kas see polnud pärast müümist sinu enda võimuses? miks sa selle oma südames välja mõtlesid? sa ei ole valetanud inimestele, vaid Jumalale.
5 Ja Ananias kukkus neid sõnu kuuldes maha ja heitis vaimu; ja suur hirm tuli kõigi nende peale, kes seda kuulsid.
6 Ja noormehed tõusid, tõmbasid ta kokku, viisid välja ja matsid maha.
7 Ja see oli umbes kolm tundi hiljem, kui tema naine, kes ei teadnud, mis oli tehtud, sisse astus.
8 Peetrus vastas talle: 'Ütle mulle, kas sa müüsid maa nii palju? Ja ta ütles: "Jah, nii palju!"
9 Siis ütles Peetrus temale: "Kuidas te olete kokku leppinud, et kiusate Issanda Vaimu?" vaata, nende jalad, kes su mehe matsid, on ukse ees ja viivad su välja.
10 Siis langes ta otsekohe tema jalge ette ja andis vaimu. Ja noored mehed tulid sisse ja leidsid ta surnuna ning kandsid ta edasi ja matsid ta mehe juurde.
11 Ja suur hirm valdas kogu kogudust ja kõiki, kes seda kuulsid.
12 Ja apostlite käte kaudu sündis rahva seas palju tunnustähti ja imesid; (ja nad olid kõik ühel meelel Saalomoni eeskojas.

13 Ja ülejäänutest ei julgenud keegi nendega ühineda, vaid rahvas ülistas neid.
14 Ja seda enam lisandus usklikke Issandale, nii mehi kui naisi.)
15 Nõnda, et nad tõid haiged välja tänavatele ja panid nad vooditele ja diivanitele, et vähemalt Peetruse vari, kes möödub, varjutaks mõnda neist.
16 Ja ümberkaudsetest linnadest tuli Jeruusalemma palju rahvast, kes tõid haigeid ja rüvedest vaimudest vaevatud inimesi ja kõik said terveks.
17 Siis tõusis ülempreester ja kõik, kes olid koos temaga (see on saduseeride sekt), ja täitus pahameel,
18 Ja panid oma käed apostlite peale ja panid nad vanglasse.
19 Aga Issanda ingel avas öösel vanglauksed, tõi nad välja ja ütles:
20 Minge, seiske ja rääkige templis rahvale kõik selle elu sõnad.
21 Ja kui nad seda kuulsid, läksid nad varahommikul pühakotta ja õpetasid. Aga ülempreester ja need, kes temaga olid, tulid ja kutsusid kokku nõukogu ja kogu Iisraeli laste senati ning saatsid vanglasse neid tooma.
22 Aga kui sulased tulid ega leidnud neid vanglast, pöördusid nad tagasi ja ütlesid:
23 ja ütlesid: 'Vangla oli tõesti turvaliselt suletud ja valvurid väljas uste ees seismas, aga kui me olime avanud, ei leidnud me seest kedagi.
24 Kui nüüd ülempreester ja templipealik ja ülempreestrid seda kuulsid, kahtlesid nad, milleks see võib kasvada.
25 Siis tuli üks ja teatas neile, öeldes: 'Vaata, mehed, kelle te vangi panite, seisavad pühakojas ja õpetavad rahvast.
26 Siis läks pealik koos sulastega ja tõi nad ilma vägivallata, sest nad kartsid rahvast, et neid ei oleks kividega surnuks visatud.
27 Ja kui nad olid need toonud, panid nad need nõukogu ette ja ülempreester küsis neilt:
28 Ütledes: "Kas me ei käskinud teid kõvasti, et te ei peaks selle nimel õpetama?" ja vaata, te olete Jeruusalemma oma õpetusega täitnud ja kavatsete selle mehe vere meie peale tuua.
29. Siis vastasid Peetrus ja teised apostlid ning ütlesid: "Me peame kuuletuma rohkem Jumalale kui inimestele."
30 Meie vanemate Jumal äratas üles Jeesuse, kelle te tapsite ja poosite puu otsa.
31 Teda on Jumal oma parema käega ülendanud Vürstiks ja Päästjaks, et anda Iisraelile meeleparandust ja pattude andeksandmist.
32 Ja meie oleme tema tunnistajad nende asjade kohta; ja nii on ka Püha Vaim, kelle Jumal on andnud neile, kes talle kuuletuvad.
33 Kui nad seda kuulsid, lõid nad südamesse ja nad otsustasid nad tappa.
34 Siis seisis seal üleval nõukogus variser, nimega Gamaliel, seadusetundja, kes oli mainekas kogu rahva seas, ja käskis apostlitel veidi aega välja panna;
35 Ja ütles neile: "Iisraeli mehed, pange tähele, mida te kavatsete teha, puudutades neid mehi!"
36 Sest enne neid päevi tõusis Theudas, kiitledes, et ta on keegi; kelle juurde ühines hulk mehi, umbes nelisada: kes tapeti; ja kõik, kes temale kuuletusid, hajutati ja tehti tühjaks.
37 Pärast seda meest tõusis Galilea Juudas maksupäevadel ja tõmbas palju rahvast enda järel. Ka tema hukkus; ja kõik, isegi kõik, kes talle kuuletusid, läksid laiali.
38 Ja nüüd ma ütlen teile: hoiduge nendest meestest ja jätke nad rahule, sest kui see nõu või töö on inimeste käest, siis see jääb olemata.
39 Aga kui see on Jumalast, siis te ei saa seda ümber lükata; et teid ei leitaks isegi Jumala vastu võitlemas.
40 Ja nad nõustusid temaga. Kui nad olid kutsunud apostlid ja peksnud neid, keelasid nad Jeesuse nimel rääkida ja lasid neil minna.
41 Ja nad lahkusid nõukogu juurest, rõõmustades, et neid peeti väärilisekс Tema nime pärast häbi kandma.
42 Ja iga päev templis ja igas majas ei lakanud nad õpetamast ja jutlustamast Jeesusest Kristusest.

6. PEATÜKK

1 Ja neil päevil, kui jüngrite arv suurenes, tõusis kreeklaste nurin heebrealaste vastu, kuna nende lesknaised jäeti igapäevases teenimises tähelepanuta.
2 Siis kutsusid need kaksteist enda juurde hulga jüngreid ja ütlesid: "Meil pole põhjust jätta Jumala sõna ja teenida laua taga."
3 Seepärast, vennad, vaadake oma seast seitset ausat meest, kes on täis Püha Vaimu ja tarkust ja kelle me võime määrata seda tööd juhtima.
4 Aga me anname end alatasa palvele ja sõna teenimisele.
5 Ja see jutt meeldis kogu rahvahulgale ja nad valisid välja Stefanose, mehe, kes oli täis usku ja Püha Vaimu, ja Filippuse, Prokorose, Nikanori, Timoni ja Parmenase ja Nikolause, Antiookia proselüüdi.
6 Nad panid nad apostlite ette ja kui nad olid palvetanud, panid nad oma käed nende peale.
7 Ja Jumala sõna kasvas; ja jüngrite arv kasvas Jeruusalemmas väga suureks; ja suur hulk preestreid oli usule kuulekas.
8 Ja Stefanos, täis usku ja väge, tegi suuri imesid ja imetegusid rahva seas.
9 Siis tõusid mõned sünagoogist, mida nimetatakse libertiinide, küreenlaste ja aleksandrlaste ning Kiliikia ja Aasia sünagoogiks, vaidlema Stefanosega.
10 Ja nad ei suutnud vastu seista tarkusele ja vaimule, millega ta rääkis.
11 Siis nad allutasid mehi, kes ütlesid: "Me oleme kuulnud teda teotamist Moosese ja Jumala vastu."
12 Ja nad kihutasid rahvast, vanemaid ja kirjatundjaid, tulid ta kallale ja võtsid ta kinni ning viisid ta kohtu ette,
13 Ja seadke üles valetunnistajaid, kes ütlesid: "See mees ei lakka rääkimast teotussõnu selle püha paiga ja seaduse vastu."
14 Sest me oleme kuulnud teda ütlevat, et Jeesus Naatsaretlane hävitab selle paiga ja muudab kombeid, mille Mooses meile andis.
15 Ja kõik, kes nõukogus istusid, vaatasid talle kindlalt otsa, nägid tema nägu nagu ingli nägu.

7. PEATÜKK

1 Siis küsis ülempreester: 'Kas see on nii?
2 Ja ta ütles: "Mehed, vennad ja isad, kuulake! Auhiilguse Jumal ilmus meie isale Aabrahamile, kui ta oli Mesopotaamias, enne kui ta elas Charranis,
3 Ja ütles talle: 'Mine välja oma maalt ja oma sugulaste hulgast ning tule maale, mille ma sulle näitan!'
4 Siis tuli ta välja kaldealaste maalt ja elas Charranis. Kui ta isa oli surnud, viis ta sealt edasi sellele maale, kus te praegu elate.
5 Ja ta ei andnud talle selles pärandit, mitte niivõrd, et ta oleks jalga tõstnud; ometi lubas ta, et annab selle talle omandiks ja tema soole pärast teda, kui tal veel last ei olnud. .
6 Ja Jumal rääkis selle kohta, et tema seeme peaks elama võõral maal; ja et nad viiksid nad orjusesse ja paluksid neid kurja nelisada aastat.
7 Ja ma mõistan kohut rahva üle, kelle orjusesse nad jäävad, ütles Jumal, ja pärast seda tulevad nad välja ja teenivad mind selles paigas.
8 Ja ta andis temale ümberlõikamise lepingu. Nii sündis Aabrahamile Iisak ja ta lõikas ta ümber kaheksandal päeval; ja Iisakile sündis Jaakob; Ja Jaakobile sündisid kaksteist patriarhi.
9 Ja patriarhid müüsid kadedusest Joosepi Egiptusesse, kuid Jumal oli temaga,
10 ja päästis ta kõigist ta kannatustest ning andis talle armu ja tarkust vaarao, Egiptuse kuninga ees; ja ta pani ta Egiptuse ja kogu ta koja valitsejaks.
11 Nüüd tuli kogu Egiptuse ja Kanaani maale puudus ja suur viletsus ja meie esiisad ei leidnud elatist.
12 Aga kui Jaakob kuulis, et Egiptuses on vilja, saatis ta kõigepealt välja meie isad.
13 Ja teisel korral tehti Joosep oma vendadele teatavaks; Ja Joosepi suguvõsa kuulutati vaaraole.
14 Siis läkitas Joosep ja kutsus enda juurde oma isa Jaakobi ja kogu oma suguvõsa, kuuskümmend viisteist hinge.
15Ja Jaakob läks alla Egiptusesse ja suri, tema ja meie esiisad,
16 Ja nad viidi üle Sikemi ja pandi hauda, mille Aabraham ostis raha eest Sükemi isa Emmori poegadelt.
17 Aga kui lähenes tõotuse aeg, mille Jumal oli Aabrahamile vandunud, siis rahvas kasvas ja paljunes Egiptuses,
18 Kuni tõusis teine kuningas, kes Joosepit ei tundnud.
19 See käitus kavalalt meie suguvõsaga ja tegi kurja meie isadele, et nad ajasid välja oma lapsed, et nad ei jääks ellu.
20 Sel ajal sündis Mooses, kes oli väga ilus ja elas oma isakojas kolm kuud.
21 Ja kui ta välja aeti, võttis vaarao tütar ta üles ja toitis teda oma pojale.
22 Ja Mooses oli õpetatud kogu egiptlaste tarkust ja oli vägev nii sõnades kui tegudes.
23 Ja kui ta oli täis saanud nelikümmend aastat vana, tuli tal südamele minna oma vendi, Iisraeli lapsi, külastama.
24 Ja nähes üht neist kannatamas, kaitses ta teda ja maksis kätte rõhutule ja lõi egiptlast.
25 Sest ta arvas, et ta vennad saavad aru, kuidas Jumal tema käe läbi päästab, aga nad ei mõistnud.
26 Ja järgmisel päeval ilmutas ta end neile, kui nad tülitsesid, ja tahtis nad taas üksmeelele ajada, öeldes: "Härrad, te olete vennad! miks te teete üksteisele ülekohut?
27 Aga see, kes tegi oma ligimesele ülekohut, lükkas ta minema, öeldes: "Kes pani sind meie üle valitsejaks ja kohtumõistjaks?"
28 Kas sa tapad mind, nagu sa eile egiptlase?
29 Siis põgenes Mooses selle sõna peale ja oli võõrana Madiani maal, kus talle sündis kaks poega.
30 Ja kui nelikümmend aastat möödus, ilmus talle Siina mäe kõrbes Issanda ingel tuleleegis põõsas.
31 Kui Mooses seda nägi, imestas ta seda vaatepilti; ja kui ta lähenes seda vaatama, kostis temale Issanda hääl,
32 öeldes: Mina olen su vanemate Jumal, Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal. Siis Mooses värises ega julgenud vaadata.
33 Siis ütles Issand talle: 'Võta kingad jalast, sest koht, kus sa seisad, on püha maa!
34 Ma olen näinud, ma olen näinud oma rahva viletsust, mis on Egiptuses, ja ma olen kuulnud nende ägamist ja olen tulnud alla neid päästma. Ja nüüd tule, ma saadan su Egiptusesse.
35 Selle Moosese, kelle nad keeldusid, öeldes: "Kes pani sind valitsejaks ja kohtumõistjaks?" selle saatis Jumal valitsejaks ja vabastajaks ingli käe läbi, kes ilmus talle põõsas.
36 Ta tõi nad välja pärast seda, kui ta oli teinud imesid ja tunnustähti Egiptusemaal ja Punases meres ja kõrbes nelikümmend aastat.
37 See on see Mooses, kes ütles Iisraeli lastele: Issand, teie Jumal, tõstab teile teie vendade seast prohveti, nagu minagi; te kuulete teda.
38 See on see, kes oli kirikus kõrbes koos ingliga, kes rääkis temaga Siina mäel, ja meie vanemate juures, kes sai elavaid kõnesid meile anda.
39 Kellele meie esiisad ei kuuletunud, vaid tõrjusid ta nende käest ja pöördusid nende südames tagasi Egiptusesse,
40 ja ütlesid Aaronile: "Tee meile jumalad, et nad käiksid meie ees, sest selle Moosese jaoks, kes meid Egiptusemaalt välja tõi, me ei tea, mis temast on saanud."
41 Ja nad tegid neil päevil vasika ja ohverdasid ebajumalale ning rõõmustasid oma käte tegemistest.
42 Siis Jumal pöördus ja andis nad taevavägesid kummardama; nagu on kirjutatud prohvetite raamatus: Oo, Iisraeli sugu, kas te olete toonud mulle tapetud loomi ja ohvreid neljakümne aasta jooksul kõrbes?
43 Jah, te võtsite üles Moloki telgi ja oma jumal Rempani tähe, kujud, mille te tegite nende kummardamiseks, ja ma viin teid ära Paabeli taha.
44 Meie esiisadel oli kõrbes tunnistajate telk, nagu ta oli Moosesele rääkides määranud, et ta teeks selle nii, nagu ta oli näinud.
45 Ja ka meie vanemad, kes tulid, tõid koos Jeesusega paganate valdusse, kelle Jumal ajas välja meie esiisade eest Taaveti päevadeni.
46 Kes leidis armu Jumala ees ja soovis leida Jaakobi Jumalale telki.
47 Aga Saalomon ehitas talle maja.
48 Kuid Kõigekõrgem ei ela kätega tehtud templites; nagu prohvet ütleb,

49 Taevas on minu aujärg ja maa on mu jalgelaud. Millise koja te mulle ehitate? ütleb Issand: või mis on minu puhkepaik?
50 Eks minu käsi ole seda kõike teinud?
51 Te kangekaelsed ja ümberlõikamata südamelt ja kõrvadelt, te seisate alati Pühale Vaimule vastu.
52 Keda prohvetitest ei ole teie isad taga kiusanud? ja nad on tapnud need, kes olid enne õige tulemist näidanud; kelle äraandjad ja mõrvarid te nüüd olete olnud:
53 Kes on inglite käsul seaduse vastu võtnud ega ole seda täitnud.
54 Kui nad seda kuulsid, lõid nad südamesse ja nad kiristasid teda hammastega.
55 Aga tema, täis Püha Vaimu, vaatas kindlalt taevasse ja nägi Jumala auhiilgust ja Jeesust seismas Jumala paremal käel,
56 Ja ütles: "Vaata, ma näen taevast avanevat ja Inimese Poega seismas Jumala paremal käel."
57 Siis nad kisendasid valju häälega ja panid kõrvad kinni ning jooksid talle üksmeelselt peale,
58 Ja nad viskasid ta linnast välja ja loopisid kividega ning tunnistajad panid oma riided maha ühe noormehe, kelle nimi oli Saul, jalge ette.
59 Ja nad viskasid Stefanose kividega, hüüdes Jumala poole ja öeldes: "Issand Jeesus, võta minu vaim vastu!"
60 Ja ta laskus põlvili ja hüüdis valju häälega: 'Issand, ära pane seda pattu nende süüks! Ja kui ta seda oli öelnud, jäi ta magama.

8. PEATÜKK

1 Ja Saul nõustus oma surmaga. Ja sel ajal oli suur tagakiusamine Jeruusalemma koguduse vastu; ja nad kõik, välja arvatud apostlid, olid hajutatud Juudamaa ja Samaaria piirkondades.
2 Ja usklikud mehed viisid Stefanose tema matmisele ja leinasid teda väga.
3 Saulus aga hävitas koguduse, sisenes igasse majja ja pani nad vangi.
4 Seepärast käisid laiali hajutatud inimesed kõikjal ja kuulutasid sõna.
5 Siis Filippus läks alla Samaaria linna ja kuulutas neile Kristust.
6 Ja rahvas kuulas üksmeelselt seda, mida Filippus rääkis, kuuldes ja nähes imetegusid, mida ta tegi.
7 Sest rüvedad vaimud, kes valju häälega kisendasid, väljusid paljudest, kes olid koos nendega vaevatud, ja paljud halvatud ja halvatud said terveks.
8 Ja selles linnas oli suur rõõm.
9 Aga seal oli üks mees, nimega Siimon, kes varem kasutas samas linnas nõidumist ja võlus Samaaria rahvast, öeldes, et ta on suur mees.
10 Keda nad kõik võtsid tähele, väikseimast suurimani, öeldes: "See mees on Jumala suur vägi!"
11 Ja nad suhtusid temasse, sest ta oli neid pikka aega nõidustega võlunud.
12 Aga kui nad uskusid Filippust, kes jutlustas Jumala kuningriigist ja Jeesuse Kristuse nimest, ristiti nad, nii mehed kui naised.
13 Siis uskus ka Siimon ise ja kui ta ristiti, jäi ta Filippuse juurde ja imestas, nähes tehtud imesid ja tunnustähti.
14 Kui apostlid, kes olid Jeruusalemmas, kuulsid, et Samaaria oli Jumala sõna vastu võtnud, läkitasid nad nende juurde Peetruse ja Johannese:
15 Kui nad alla tulid, palvetasid nende eest, et nad saaksid Püha Vaimu.
16 (Sest ta ei langenud veel ühegi neist, vaid nemad on ristitud Issanda Jeesuse nimesse.)
17 Siis panid nad oma käed nende peale ja nad said Püha Vaimu.
18 Ja kui Siimon nägi, et apostlite käte pealepanemise kaudu anti Püha Vaim, pakkus ta neile raha,
19 öeldes: "Andke mulle ka see vägi, et igaühele, kelle peale ma käed panen, see saaks Püha Vaimu!"
20 Aga Peetrus ütles talle: 'Sinu raha läheb hukka koos sinuga, sest sa arvasid, et Jumala anni saab raha eest osta.'
21 Sul ei ole selles asjas osa ega liisa, sest sinu süda ei ole õige Jumala ees.
22 Siis paranda meelt seda oma kurjust ja paluge Jumalat, kui ehk antakse sulle andeks su südame mõte!
23 Sest ma näen, et sa oled kibeduse sapis ja ülekohtu köites.
24 Siis vastas Siimon ja ütles: "Paluge minu eest Issandat, et ükski neist asjadest, mida te olete rääkinud, ei tuleks minu peale!"
25 Ja kui nad olid tunnistanud ja kuulutanud Issanda sõna, pöördusid nad tagasi Jeruusalemma ja kuulutasid evangeeliumi paljudes samaarlaste külades.
26 Ja Issanda ingel rääkis Filippusega, öeldes: Tõuse üles ja mine lõuna poole teele, mis läheb Jeruusalemmast alla Gazasse, mis on kõrbe.
27 Ja ta tõusis ja läks, ja vaata, üks Etioopia mees, etiooplaste kuninganna Candace'i alluvuses suure võimuga eunuhh, kelle käes oli kogu tema varandus ja kes oli tulnud Jeruusalemma kummardama.
28 Ta pöördus tagasi ja istus oma vankris, luges prohvet Jesaiast.
29 Siis ütles Vaim Filippusele: "Mine ligi ja liitu selle vankriga!"
30. Ja Filippus jooksis tema juurde ja kuulis teda lugemas prohvet Jesajat ja ütles: "Kas sa saad aru, mida sa loed?"
31 Ja ta ütles: "Kuidas ma saan, kui keegi ei juhata mind?" Ja ta soovis, et Filippus tuleks üles ja istuks tema juurde.
32 Kirjakoha koht, mida ta luges, oli see: Ta viidi nagu lammas tapale; ja nagu tumm tall oma pügaja ees, nii ei avanud ta oma suud.
33 Tema alanduses võeti tema kohus ära; ja kes kuulutab tema sugupõlve? sest tema elu on maa pealt ära võetud.
34 Ja eunuhh vastas Filippusele ja ütles: "Kellest prohvet seda räägib?" iseendast või mõnest teisest mehest?
35 Siis Filippus avas oma suu ja alustas samast kirjakohast ja kuulutas talle Jeesust.
36 Ja kui nad oma teed läksid, jõudsid nad ühe vee juurde. Ja eunuhh ütles: "Vaata, siin on vesi!" mis takistab mind ristida saamast?
37 Ja Filippus ütles: "Kui sa usud kogu oma südamest, siis sa võid." Ja ta vastas ja ütles: "Ma usun, et Jeesus Kristus on Jumala Poeg."
38 Ja ta käskis vankril seista ja nad laskusid vette mõlemad, nii Filippus kui ka eunuhh; ja ta ristis ta.
39 Ja kui nad veest välja tulid, haaras Issanda Vaim Filippuse ära, nii et eunuhh teda enam ei näinud, ja ta läks rõõmsalt oma teed.

40 Aga Filippus leiti Asotosest ja läbis ta jutlustas kõigis linnades, kuni jõudis Kaisareasse.

9. PEATÜKK

1 Ja Saul, hingates ähvardusi ja tapmist Issanda jüngrite vastu, läks ülempreestri juurde,
2 Ja soovis temalt kirju Damaskusesse sünagoogidele, et kui ta mõne selle tee kohta leiab, olgu need mehed või naised, võiks ta tuua nad seotuna Jeruusalemma.
3 Ja kui ta reisis, jõudis ta Damaskuse lähedale; ja äkki paistis tema ümber valgus taevast.
4 Ja ta kukkus maha ja kuulis häält, mis ütles talle: " Saul, Saul, miks sa mind taga kiusad?"
5 Ja ta ütles: Kes sa oled, Issand? Ja Issand ütles: ' Mina olen Jeesus, keda sa taga kiusad!
6 Ta ütles värisedes ja hämmastunult: "Issand, mida sa tahad, et ma teeksin?" Ja Issand ütles talle: ' Tõuse üles ja mine linna, siis sulle öeldakse, mida sa pead tegema.'
7 Ja mehed, kes temaga koos rännasid, seisid sõnatult, kuuldes häält, kuid ei näinud kedagi.
8 Ja Saul tõusis maa pealt; ja kui ta silmad avanesid, ei näinud ta kedagi, vaid nad juhtisid teda käest ja viisid Damaskusesse.
9 Ja ta oli kolm päeva nägemiseta ega söönud ega joonud.
10 Ja Damaskuses oli üks jünger, nimega Ananias; ja temale ütles Issand nägemuses: Ananias! Ja ta ütles: 'Vaata, ma olen siin, Issand.
11 Ja Issand ütles talle: " Tõuse üles ja mine tänavale, mida nimetatakse Sirgeks, ja uuri Juuda kojas Tarsosest pärit Sauli nime; sest vaata, ta palvetab,
12 Ja ta nägi nägemuses meest, nimega Ananias, tulemas sisse ja panemas oma käe tema peale, et ta saaks nägemist.
13 Siis Ananias vastas: "Issand, ma olen paljudelt sellest mehest kuulnud, kui palju kurja ta on teinud su pühadele Jeruusalemmas.
14 Ja siin on tal ülempreestrite volitus siduda kõik, kes hüüavad appi sinu nime.
15 Aga Issand ütles talle: ' Mine, sest ta on minu jaoks valitud riistas, et kanda mu nime paganate ja kuningate ja Iisraeli laste ees.
16 Sest ma näitan talle, kui suuri asju ta peab kannatama minu nime pärast.
17 Ja Ananias läks oma teed ja läks majja; ja pani käed tema peale ja ütles: "Vend Saul, Issand Jeesus, kes ilmus sulle teel, mil sa tulid, on mind läkitanud, et sa näeksid ja saaksid täis Püha Vaimu!"
18 Ja otsekohe langesid ta silmadest nagu soomused; ja ta sai kohe nägemise, tõusis ja ristiti.
19 Ja kui ta oli saanud süüa, sai ta tugevaks. Siis oli Saul mõned päevad koos jüngritega, kes olid Damaskuses.
20 Ja otsekohe kuulutas ta sünagoogides Kristust, et Ta on Jumala Poeg.
21 Aga kõik, kes teda kuulsid, olid üllatunud ja ütlesid: Kas mitte see pole see, kes hävitas need, kes seda nime hüüdsid Jeruusalemmas ja tulid siia selleks, et viia nad seotuna ülempreestrite juurde?
22 Aga Saulus kasvas jõudu ja ajas Damaskuses elanud juudid segadusse, tõestades, et see on Kristus.
23 Ja kui paljud päevad olid täis saanud, pidasid juudid nõu ta tappa.
24 Aga Saul teadis nende loota. Ja nad valvasid ööd ja päevad väravaid, et teda tappa.
25 Siis jüngrid võtsid ta öösel ja lasid ta korvis müüri äärde alla.
26 Ja kui Saul Jeruusalemma jõudis, püüdis ta jüngritega ühineda, kuid nad kõik kartsid teda ega uskunud, et ta on jünger.
27 Aga Barnabas võttis ta ja viis ta apostlite juurde ja rääkis neile, kuidas ta oli teel Issandat näinud ja temaga rääkinud ning kuidas ta oli Damaskuses julgelt Jeesuse nimel jutlustanud.
28 Ja ta oli koos nendega Jeruusalemmas sisse- ja väljaminekul.
29 Ja ta rääkis julgelt Issanda Jeesuse nimel ja vaidles kreeklaste vastu, kuid nad tahtsid teda tappa.
30 Kui vennad sellest teada said, viisid nad ta Kaisareasse ja saatsid ta Tarsosesse.
31 Siis puhkasid kogudused kogu Juudeas ja Galileas ja Samaarias ning said üles ehitada; ja Issanda kartuses ja Püha Vaimu tööstis käimist sai palju.
32 Ja sündis, et kui Peetrus käis kõikjalt mööda, tuli ta ka pühade juurde, kes elasid Lyddas.
33 Ja ta leidis sealt ühe mehe, nimega Aeneas, kes oli kaheksa aastat voodis hoidnud ja oli halvatud.
34 Ja Peetrus ütles talle: "Aeneas, Jeesus Kristus teeb su terveks. Tõuse ja tee oma voodi!" Ja ta tõusis kohe üles.
35 Ja kõik Lydda ja Saroni elanikud nägid teda ja pöördusid Issanda poole.
36 Ja Joppes oli üks jünger, Tabita, keda tõlgituna kutsutakse Dorkaseks. See naine oli täis häid tegusid ja almust, mida ta tegi.
37 Ja neil päevil sündis, et ta oli haige ja suri. Kui nad olid pesnud, panid nad ta ülemisse kambrisse.
38 Kuivõrd Lydda oli Joppe lähedal ja jüngrid olid kuulnud, et Peetrus on seal, läkitasid nad tema juurde kaks meest, paludes, et ta ei viivitaks nende juurde tulla.
39 Siis Peetrus tõusis ja läks nendega. Kui ta tuli, viidi ta ülemisse kambrisse ja kõik lesknaised seisid tema juures nuttes ja näitasid rõivaid ja rõivaid, mis Dorkas tegi, kui ta oli koos nendega.
40 Aga Peetrus ajas nad kõik välja, laskus põlvili ja palvetas; ja pööras ta keha poole ning ütles: "Tabita, tõuse üles!" Ja ta avas oma silmad ja Peetrust nähes tõusis ta istukile.
41 Ja ta andis naisele käe ja tõstis ta üles ning kutsus pühad ja lesknaised ja tõi ta elusalt.
42 Ja see oli tuntud kogu Joppes; ja paljud uskusid Issandasse.
43 Ja sündis, et ta viibis palju päevi Joppes ühe nahatöötleja Siimona juures.

10. PEATÜKK

1 Kaisareas elas üks mees, nimega Kornelius, sajand, kes kuulus rühmitusse nimega Itaalia rühm,
2 Vaga mees, kes kartis Jumalat kogu oma kojaga, kes andis rahvale palju almust ja palus alati Jumalat.
3 Ta nägi nägemuses ilmselgelt kella üheksandal tunnil Jumala inglit tulevat tema juurde ja öelnud talle: "Korneelius!"

4 Ja kui ta teda vaatas, kartis ta ja küsis: "Mis see on, Issand?" Ja ta ütles talle: 'Sinu palved ja su almused on Jumala ees mälestusmärgiks.
5 Ja nüüd saatke mehi Joppesse ja kutsuge üks Siimon, kelle perekonnanimi on Peetrus.
6 Ta ööbib ühe nahatöötleja Siimona juures, kelle maja asub mere ääres. Tema ütleb sulle, mida sa tegema pead.
7 Ja kui ingel, kes Korneeliusega rääkis, lahkus, kutsus ta kaks oma pereteenijat ja ühe ustava sõduri nende seast, kes teda pidevalt ootasid;
8 Ja kui ta oli kõik need asjad neile teatanud, saatis ta need Joppesse.
9 Homme, kui nad läksid teele ja lähenesid linnale, läks Peetrus kuuendal tunnil katusele palvetama.
10 Ja tal oli suur nälg ja ta tahtis süüa, aga kui nad valmistusid, langes ta transi,
11 Ja nägi taevast avanevat ja üht anumat laskuvat tema juurde, otsekui suure lina neljast nurgast kootud ja maa peale lastud.
12 Seal olid kõikvõimalikud neljajalgsed metsalised ja metsloomad, roomajad ja taevalinnud.
13 Ja temale kostis hääl: Tõuse üles, Peetrus! tapa ja söö.
14 Aga Peetrus ütles: "Ei ole, Issand!" sest ma pole kunagi söönud midagi, mis on tavaline või roojane.
15 Ja hääl rääkis temaga teist korda: "Mida Jumal on puhastanud, seda ärge nimetage tavaliseks!"
16 Seda tehti kolm korda ja anum võeti tagasi taevasse.
17 Kui aga Peetrus kahtles endas, mida see nägemus, mida ta oli näinud, tähendama pidi, vaata, Korneeliusest saadetud mehed olid uurinud Siimona koda ja seisid värava ees,
18 Ja helistas ja küsis, kas Siimon, kelle perekonnanimi oli Peetrus, on seal ööbinud?
19 Kui Peetrus mõtles selle nägemuse peale, ütles Vaim talle: "Vaata, kolm meest otsivad sind!"
20 Tõuse siis üles, tule alla ja mine nendega kaasa, mitte midagi kahtlemata, sest mina olen nad läkitanud!
21 Siis läks Peetrus alla meeste juurde, kes Korneeliusest tema juurde oli läkitanud; ja ütles: 'Vaata, mina olen see, keda te otsite. Mis on põhjus, miks te tulete?
22 Ja nad ütlesid: 'Sajapealik Kornelius, õiglane ja jumalakartlik ja hea kuulutus kogu juutide rahva seas, on saanud Jumalalt hoiatuse püha ingli kaudu, et ta saadaks sind oma majja ja kuulaks. sinu sõnad.
23 Siis kutsus ta nad sisse ja pani nad öömajale. Ja järgmisel päeval läks Peetrus koos nendega ära ja mõned vennad Joppest olid temaga kaasas.
24 Ja järgmisel järgmisel päeval läksid nad Kaisareasse. Ja Kornelius ootas neid ning kutsus kokku oma sugulased ja lähedased sõbrad.
25 Ja Peetruse sisenedes tuli Kornelius talle vastu ja heitis maha tema jalge ette ning kummardas teda.
26 Aga Peetrus võttis ta üles ja ütles: "Tõuse!" Ma ise olen ka mees.
27 Ja kui ta temaga rääkis, läks ta sisse ja leidis palju kokkutulnuid.
28 Ja ta ütles neile: 'Te teate, et juudi mehel on keelatud olla seltsi või tulla teise rahva juurde. aga Jumal on mulle näidanud, et ma ei tohi nimetada kedagi ebapuhtaks ega ebapuhtaks.
29 Seepärast tulin ma teie juurde vastulauseteta, niipea kui mind järele saadeti. Ma küsin siis, mis kavatsusega te olete minu juurde saatnud?
30 Ja Kornelius ütles: "Neli päeva tagasi ma paastusin kuni selle tunnini; ja üheksandal tunnil ma palvetasin oma majas, ja vaata, minu ees seisis mees heledates riietes,
31 Ja ütles: "Kornelius, su palvet on kuulda ja su almust on meeles peetud Jumala ees!"
32 Saatke siis Joppesse ja kutsuge siia Siimon, kelle perekonnanimi on Peetrus. ta on ööbinud ühe nahaparkija Siimona kojas mere ääres. Kui ta tuleb, räägib sinuga.
33 Seepärast ma saatsin kohe sinu juurde; ja sa oled hästi teinud, et sa tulid. Seepärast oleme nüüd kõik siin Jumala ees, et kuulda kõike, mida Jumal sulle on käskinud.
34 Siis Peetrus avas oma suu ja ütles: "Tõesti, ma mõistan, et Jumal ei hooli inimestest.
35 Aga kõigi rahvaste seas on see, kes teda kardab ja õigust teeb, tema vastu.
36 Sõna, mille Jumal saatis Iisraeli lastele, kuulutades rahu Jeesuse Kristuse kaudu: (tema on kõige Issand)
37 Ma ütlen, te teate seda sõna, mis on avaldatud kogu Juudamaal ja sai alguse Galileast pärast ristimist, mida Johannes kuulutas;
38 Kuidas Jumal võidis Jeesust Naatsaretist Püha Vaimu ja väega, kes käis ringi, tehes head ja parandades kõiki, keda kurat rõhus; sest Jumal oli temaga.
39 Ja meie oleme tunnistajad kõigele, mida ta tegi nii juutide maal kui ka Jeruusalemmas; kelle nad tapsid ja puu otsa riputasid:
40 Jumal äratas ta üles kolmandal päeval ja näitas teda avalikult;
41 Mitte kogu rahvale, vaid Jumala poolt eelnevalt valitud tunnistajatele, meile, kes me sõime ja jõime koos temaga pärast seda, kui ta surnuist üles tõusis.
42 Ja ta käskis meil rahvale jutlustada ja tunnistada, et see on see, kelle Jumal on määranud elavate ja surnute kohtumõistjaks.
43 Temast tunnistage kõik prohvetid, et igaüks, kes temasse usub, saab tema nime kaudu pattude andeksandmise.
44 Kui Peetrus veel neid sõnu rääkis, langes Püha Vaim kõigi peale, kes seda sõna kuulsid.
45 Ja need ümberlõikajad, kes uskusid, olid hämmastunud, kõik, kes tulid koos Peetrusega, sest ka paganate peale valati välja Püha Vaimu and.
46 Sest nad kuulsid neid keeltega rääkimas ja Jumalat ülistavat. Siis vastas Peetrus:
47 Kas keegi võib keelata vett, et neid ei ristitaks, kes on saanud Püha Vaimu sama hästi kui meie?
48 Ja ta käskis neid ristida Issanda nimesse. Siis nad palvetasid, et ta jääks teatud päevadele.

11. PEATÜKK

1 Ja apostlid ja vennad, kes olid Juudamaal, kuulsid, et ka paganad olid Jumala sõna vastu võtnud.
2 Ja kui Peetrus tuli üles Jeruusalemma, vaidlesid ümberlõikajad temaga,
3 öeldes: Sa läksid sisse ümberlõikamata meeste juurde ja sõid koos nendega.
4 Aga Peetrus rääkis asja algusest peale ja selgitas seda neile käsu peale, öeldes:

5 Ma olin Joppe linnas ja palvetasin ja nägin transis nägemust: Üks anum laskus alla nagu suur lina, mis lasti taevast neljast nurgast alla. ja see tuli isegi mulle:
6 Kui ma olin oma silmad kinni pannud, siis ma mõtlesin sellele ja nägin neljajalgseid metsloomi ja metsloomi, roomajaid ja taeva linde.
7 Ja ma kuulsin häält mulle ütlevat: Tõuse üles, Peetrus! tapa ja söö.
8 Aga ma ütlesin: "Ei ole, Issand, sest mu suhu pole kunagi sattunud midagi tavalist ega ebapuhast."
9 Aga hääl kostis mulle taas taevast: "Mida Jumal on puhastanud, seda ärge nimetage tavaliseks!"
10 Ja seda tehti kolm korda ja kõik tõmmati taas taevasse.
11 Ja vaata, kohe tuli kolm meest juba majja, kus ma olin, Kaisareast minu juurde saadetud.
12 Ja Vaim käskis mul nendega kaasa minna, kahtlemata. Ja need kuus venda olid minuga kaasas ja me läksime selle mehe majja:
13 Ja ta näitas meile, kuidas ta nägi oma majas inglit, kes seisis ja ütles talle: "Saada mehed Joppesse ja kutsuge Siimon, kelle perekonnanimi on Peetrus!"
14 Kes ütleb sulle sõnu, millega sina ja kogu su koda pääsete?
15 Ja kui ma rääkima hakkasin, langes Püha Vaim nende peale, nagu alguses meie peale.
16 Siis meenus mulle Issanda sõna, kuidas ta ütles: Johannes ristis veega; aga teid ristitakse Püha Vaimuga.
17 Sest Jumal andis neile samasuguse kingituse nagu meile, kes me usume Issandasse Jeesusesse Kristusesse; mis ma olin, et suutsin Jumalale vastu seista?
18 Seda kuuldes jäid nad vait ja ülistasid Jumalat, öeldes: "Siis on Jumal andnud ka paganatele meeleparanduse eluks!"
19 Aga need, kes olid laiali pillutatud tagakiusamise tõttu, mis tekkis Stefanose pärast, rändasid kuni Foenikiani, Küprose ja Antiookiani, kuulutades seda sõna mitte kellelegi, vaid ainult juutidele.
20 Ja mõned neist olid Küprose ja Küreene mehed, kes Antiookiasse jõudes rääkisid kreeklastele, kuulutades Issandat Jeesust.
21 Ja Issanda käsi oli nendega ja suur hulk uskus ja pöördus Issanda poole.
22 Siis jõudis teade nendest asjadest Jeruusalemma koguduse kõrvu ja nad läkitasid Barnabase minema Antiookiasse.
23 Kui ta tuli ja oli näinud Jumala armu, oli ta rõõmus ja manitses neid kõiki, et nad südamest hoiduksid Issanda poole.
24 Sest ta oli hea mees ja täis Püha Vaimu ja usku, ja Issandale lisandus palju rahvast.
25 Siis läks Barnabas Tarsosesse Sauli otsima.
26 Ja kui ta ta leidis, viis ta ta Antiookiasse. Ja sündis, et nad kogunesid terve aasta koguduse juurde ja õpetasid palju inimesi. Ja jüngreid kutsuti kristlasteks kõigepealt Antiookias.
27 Ja neil päevil tulid prohvetid Jeruusalemmast Antiookiasse.
28 Ja üks neist tõusis, nimega Agabus, ja andis Vaimu kaudu mõista, et kogu maailmas tuleb suur puudus, mis sündis Claudius Caesari päevil.
29 Siis otsustasid jüngrid, igaüks vastavalt oma võimetele, saata abi Juudeas elanud vendadele.
30 Mida nad ka tegid ja saatsid selle Barnabase ja Sauli käe läbi vanematele.

12. PEATÜKK

1 Umbes sel ajal sirutas kuningas Heroodes oma käed, et kiusata mõningaid kogudust.
2 Ja ta tappis mõõgaga Jaakobuse, Johannese venna.
3 Ja kuna ta nägi, et see juutidele meeldis, läks ta kaugemale, et võtta ka Peetrus. (Siis olid hapnemata leiva päevad.)
4 Ja kui ta ta kinni võttis, pani ta vangi ja andis nelja neljandiku sõdurite kätte, et ta teda vahiks. kavatsedes pärast lihavõtteid tuua ta rahva ette.
5 Peetrust hoiti seepärast vangis, kuid kogudus palvetati tema eest lakkamatult Jumala poole.
6 Ja kui Heroodes tahtis ta välja tuua, magas Peetrus samal ööl kahe sõduri vahel, olles seotud kahe ahelaga. Ja valvurid ukse ees hoidsid vanglat.
7 Ja vaata, Issanda ingel tuli tema peale ja valgus paistis vanglas. Ja ta lõi Peetrust külili ja tõstis ta üles, öeldes: "Tõuse ruttu!" Ja ta ketid langesid ta käest ära.
8 Ja ingel ütles talle: 'Vööda end ja seo jalatsid jalga! Ja nii ta tegigi. Ja ta ütles talle: 'Heida oma rüü enda ümber ja järgne mulle!'
9 Ja ta läks välja ja järgnes talle; ja ärge mõistke, et see oli tõsi, mida ingel tegi; kuid arvas, et nägi nägemust.
10 Kui nad olid esimesest ja teisest palatist mööda, jõudsid nad raudvärava juurde, mis viib linna; mis avanes neile omal soovil. Ja nad läksid välja ja läksid ühe tänava kaudu edasi; ja kohe lahkus ingel tema juurest.
11 Ja kui Peetrus tuli enda juurde, ütles ta: "Nüüd ma tean kindlalt, et Issand on läkitanud oma ingli ja päästnud mind Heroodese käest ja kõigist juutide rahva ootustest."
12 Ja kui ta seda asja oli mõelnud, tuli ta Maarja, Johannese ema majja, kelle perekonnanimi oli Mark; kus paljud olid kokku palvetamas.
13 Ja kui Peetrus koputas värava uksele, tuli neid kuulama, nimega Rhoda.
14 Ja kui ta Peetruse häält teadis, ei avanud ta rõõmuks väravat, vaid jooksis sisse ja jutustas, kuidas Peetrus seisis värava ees.
15 Ja nad ütlesid talle: "Sa oled hull!" Kuid ta kinnitas pidevalt, et see oli isegi nii. Siis nad ütlesid: 'See on tema ingel.
16 Aga Peetrus jätkas koputamist. Kui nad ukse avasid ja Teda nägid, ehmusid nad.
17 Aga tema viipas neile käega, et nad vait jääksid, ja jutustas neile, kuidas Issand ta vanglast välja tõi. Ja ta ütles: 'Mine teata seda Jaakobusele ja vendadele!' Ja ta lahkus ja läks teise kohta.
18 Niipea kui päev oli saanud, ei olnud sõdurite seas väikest kiusamist, mis Peetrusest sai.
19 Ja kui Heroodes oli teda otsinud, aga ei leidnud, uuris ta valvurid ja käskis nad tappa. Ja ta läks Juudamaalt Kaisareasse ja jäi sinna elama.
20 Ja Heroodes oli Tüürose ja Siidoni elanike peale väga pahane, kuid nad tulid üksmeelselt tema juurde ja tegid kuningas Blastuse oma sõbraks ja soovisid rahu. sest nende riiki toitis kuninga riik.
21 Ja määratud päeval istus Heroodes kuninglikes rõivastes oma troonile ja pidas neile kõne.

22 Ja rahvas hüüdis: "See on jumala, mitte inimese hääl!"
23 Ja otsekohe lõi Issanda ingel teda, sest ta ei andnud Jumalale au, ja ta söödi ussidest ja andis vaimu.
24 Aga Jumala sõna kasvas ja levis.
25 Ja Barnabas ja Saul pöördusid Jeruusalemmast tagasi, kui nad olid oma teenistuse täitnud, ja võtsid endaga kaasa Johannese, kelle perekonnanimi oli Mark.

13. PEATÜKK

1 Antiookia koguduses oli aga prohveteid ja õpetajaid; nagu Barnabas ja Siimeon, keda kutsuti Nigeriks, ja Küreene Lucius ja Manaen, kes oli üles kasvanud koos tetrarh Heroodesega, ja Saul.
2 Kui nad Issandat teenisid ja paastusid, ütles Püha Vaim: Eraldage mulle Barnabas ja Saul selle töö jaoks, milleks ma nad olen kutsunud!
3 Ja kui nad olid paastunud ja palvetanud ning oma käed nende peale pannud, saatsid nad nad minema.
4 Püha Vaimu läkitatuna läksid nad Seleukiasse. ja sealt sõitsid nad Küprosele.
5 Ja kui nad olid Salamises, kuulutasid nad Jumala sõna juutide sünagoogides, ja neil oli ka Johannes oma teenija.
6 Ja kui nad olid saare kaudu Pafosesse läinud, leidsid nad ühe nõia, valeprohveti, juudi, kelle nimi oli Barjesus.
7 See oli riigi asetäitja Sergius Pauluse juures, mõistlik mees; kes kutsus Barnabast ja Sauli ning soovis kuulda Jumala sõna.
8 Aga nõid Elymas (sest nii on tema nimi tõlgenduse järgi) seisis neile vastu, püüdes asetäitjat usust ära pöörata.
9 Siis Saul, keda kutsutakse ka Paulusteks, täis Püha Vaimu, vaatas tema peale,
10 Ja ütles: 'Oo täis salakavalust ja igasugust pahandust, sa kuradi laps, sa kogu õiguse vaenlane, kas sa ei lakka moonutamast Issanda õigeid teid?
11 Ja nüüd, vaata, Issanda käsi on sinu peal ja sa jääd pimedaks ega näe mõnda aega päikest. Ja kohe langes tema peale udu ja pimedus; ja ta käis ringi otsimas, kes teda käest viiks.
12 Aga kui asetäitja nägi, mis sündis, hakkas ta uskuma, olles hämmastunud Issanda õpetusest.
13 Aga kui Paulus ja tema seltskond Pafosest lahti pääsesid, jõudsid nad Pamfüilias asuvasse Pergasse ja nende juurest lahkunud Johannes pöördus tagasi Jeruusalemma.
14 Aga kui nad Pergast lahkusid, tulid nad Pisiidiasse Antiookiasse, läksid hingamispäeval sünagoogi ja istusid maha.
15 Ja pärast Seaduse ja prohvetite lugemist läkitasid sünagoogi ülemad nende juurde öeldes: "Mehed ja vennad, kui teil on rahvale mõni manitsussõna, öelge edasi!"
16 Siis Paulus tõusis püsti ja viipas käega ning ütles: "Iisraeli mehed ja te, kes kardate Jumalat, kuulake!"
17 Selle Iisraeli rahva Jumal valis meie isad ja ülendas rahvast, kui nad elasid võõrana Egiptusemaal, ja tõi nad kõrge käevarrega sealt välja.
18 Ja umbes nelikümmend aastat kannatas ta nende kombeid kõrbes.
19 Ja kui ta oli hävitanud seitse rahvast Kanaanimaal, jagas ta nende maa neile loosi teel.
20 Ja pärast seda andis ta neile kohtunikke umbes nelisada viiskümmend aastat kuni prohvet Saamuelini.
21 Ja pärast seda soovisid nad kuningat ja Jumal andis neile neljakümneks aastaks Sauli, Tiski poja, mehe Benjamini suguharust.
22 Ja kui ta oli ta tagandanud, tõstis ta Taaveti nende juurde kuningaks; kellele ta ka tunnistas ja ütles: 'Ma leidsin Taaveti, Iisai poja, oma südame järgi mehe, kes täidab kogu mu tahtmise.
23 Selle mehe soost on Jumal oma tõotuse kohaselt Iisraelile äratanud Päästja Jeesuse.
24 Kui Johannes enne oma tulekut esimest korda meeleparandusristimist kuulutas kogu Iisraeli rahvale.
25 Ja kui Johannes oma teed täitis, ütles ta: 'Kelleks te mind peate? Ma ei ole tema. Aga vaata, minu järel tuleb üks, kelle kingi ma ei ole väärt lahti võtma.
26 Mehed ja vennad, Aabrahami soo lapsed ja kõik, kes teie seast kardavad Jumalat, teile on saadetud selle pääste sõna.
27 Sest need, kes Jeruusalemmas elavad, ja nende valitsejad, kuna nad ei tundnud Teda ega ka prohvetite hääli, mida igal hingamispäeval loetakse, on nad tema hukkamõistmisega täitnud.
28 Ja kuigi nad ei leidnud temast surma põhjust, soovisid nad Pilaatust, et ta tapetaks.
29 Ja kui nad olid täitnud kõik, mis temast oli kirjutatud, võtsid nad ta puu otsast maha ja panid ta hauda.
30 Aga Jumal äratas ta surnuist üles:
31 Ja teda nähti palju päevi neist, kes tulid koos temaga Galileast Jeruusalemma, kes on tema tunnistajad rahva ees.
32 Ja me kuulutame teile rõõmusõnumit, et tõotus, mis anti vanematele,
33 Jumal on sedasama täitnud meile, nende lastele, sellega, et ta Jeesuse üles äratas. nagu on kirjutatud ka teises psalmis: Sina oled mu Poeg, täna olen ma su ilmale toonud.
34 Ja mis puutub sellesse, et ta äratas ta surnuist üles, et ta ei pea enam kaduma, ütles ta nii: "Ma annan teile Taaveti kindla halastuse."
35 Seepärast ütleb ta ka teises psalmis: Sa ei tohi lasta oma Pühal näha rikutust.
36 Sest pärast seda, kui Taavet oli teeninud oma põlvkonda Jumala tahtel, jäi ta magama ja ta pandi oma vanemate juurde ja nägi lagunemist.
37 Aga see, kelle Jumal üles äratas, ei näinud rikutust.
38 Olgu siis teile teada, mehed ja vennad, et selle mehe kaudu kuulutatakse teile pattude andeksandmist.
39 Ja Tema läbi mõistetakse õigeks kõik, kes usuvad, kõigest, millest teid ei võinud õigeks mõista Moosese seadus.
40 Hoiduge siis, et teie peale ei satuks see, millest on räägitud prohvetites;
41 Vaata, te põlgajad, imestage ja hukkuge, sest ma teen teie päevil tööd, mida te ei usu, kuigi keegi teile seda kuulutab.
42 Ja kui juudid olid sünagoogist välja läinud, palusid paganad, et järgmisel hingamispäeval neile neid sõnu kuulutataks.
43 Aga kui kogudus lagunes, järgnesid Paulusele ja Barnabasele paljud juudid ja usuproselüüdid, kes nendega rääkides veenis neid jääma Jumala armusse.
44 Ja järgmisel hingamispäeval tuli peaaegu kogu linn kokku, et kuulda Jumala sõna.
45 Aga kui juudid nägid rahvahulka, said nad täis kadedust ja rääkisid Pauluse kõnele vastu, vaidledes ja teotades.

46 Siis Paulus ja Barnabas läksid julgeks ja ütlesid: "Jumala sõna oli vaja enne rääkida teile." Aga kui te olete selle endast ära võtnud ja tunnistate end igavese elu vääituks, siis vaata, me pöördume paganate poole. .
47 Sest nõnda on Issand meid käskinud, öeldes: Ma olen sind pannud paganate valguseks, et sa oleksid päästeks kuni maa äärteni.
48 Ja kui paganad seda kuulsid, rõõmustasid nad ja ülistasid Issanda sõna; ja kõik, kes olid määratud igaveseks eluks, uskusid.
49 Ja Issanda sõna kuulutati üle kogu piirkonna.
50 Aga juudid õhutasid üles vagad ja auväärsed naised ja linna ülemad ning kiusasid Paulust ja Barnabast välja ning ajasid nad välja oma territooriumilt.
51 Aga nad raputasid oma jalgade tolmu enda vastu ja tulid Ikoonioni.
52 Ja jüngrid said täis rõõmu ja Püha Vaimu.

14. PEATÜKK

1 Ja Ikoonionis sündis, et nad läksid mõlemad koos juutide sünagoogi ja rääkisid nii, et suur hulk juute ja ka kreeklasi uskus.
2 Aga uskmatud juudid õhutasid paganaid ja tegid nende meeled vendade vastu kurjaks.
3 Siis nad jäid kaua aega elama, rääkides julgelt Issandas, kes andis tunnistust oma armusõnast ning lubas teha tunnustähti ja imetegusid nende kätega.
4 Aga linna rahvas jagunes kaheks: osa oli juutide ja osa apostlite käes.
5 Ja kui rünnati nii paganaid kui ka juute nende valitsejatega, et neid pahatahtlikult kasutada ja kividega loopida,
6 Nad olid sellest teadlikud ja põgenesid Lüstrasse ja Derbesse, Lükaoonia linnadesse ja ümberkaudsesse piirkonda.
7 Ja seal nad kuulutasid evangeeliumi.
8 Ja Lystras istus üks mees, kelle jalad oli jõuetu ja kes oli oma emaihust saadik invaliid, kes polnud kunagi kõndinud.
9 Seesama kuulis Paulust kõnelemas, kes teda kindlalt vaatas ja tajus, et tal on usk terveks saada,
10 Ütles valju häälega: "Seisa sirgelt jalgadele!" Ja ta hüppas ja kõndis.
11 Ja kui rahvas nägi, mida Paulus oli teinud, tõstsid nad oma häält ja ütlesid Lükaoonia kõnes: "Jumalad on tulnud meie juurde inimeste sarnaselt!"
12 Ja nad kutsusid Barnabast Jupiteriks; ja Paul, Mercurius, sest tema oli peakõneleja.
13 Siis tõi Jupiteri preester, kes oli nende linna ees, härgi ja vanikuid väravate juurde ning tahtis koos rahvaga ohverdada.
14 Kui apostlid Barnabas ja Paulus sellest kuulsid, lõid nad riided lõhki ja jooksid rahva sekka, hüüdes:
15 ja ütlesid: "Härrad, miks te seda teete?" Ka meie oleme teiega samasugused kirglikud inimesed ja kuulutame teile, et te pöörduksite nendest tühisustest elava Jumala poole, kes lõi taeva ja maa ja mere ja kõige selle, mis seal on.
16 Kes vanasti lasi kõigil rahvastel käia oma teid.
17 Ometi ei jätnud ta ennast tunnistamata, kui ta tegi head ja andis meile taevast vihma ja viljakaid aegu, täites meie südamed toidu ja rõõmuga.
18 Ja nende sõnadega piirasid nad rahvast napilt, nii et nad ei olnud neile ohverdanud.
19 Ja sinna tulid mõned juudid Antiookiast ja Ikoonionist, kes veensid rahvast ja loopisid Paulust kividega ning tõmbasid ta linnast välja, arvates, et ta oli surnud.
20 Aga kui jüngrid seisid tema ümber, tõusis ta üles ja tuli linna. Järgmisel päeval läks ta koos Barnabasega Derbesse.
21 Ja kui nad olid kuulutanud evangeeliumi sellele linnale ja õpetanud paljusid, pöördusid nad tagasi Lüstrasse, Ikoonioni ja Antiookiasse,
22 kinnitades jüngrite hingi ja manitsedes neid püsima usus ja et me peame läbi paljude viletsuste sisenema Jumala riiki.
23 Ja kui nad olid seadnud nad kõigis kogudustes vanemateks ja paastudes palvetanud, andsid nad nad Issanda kätte, kellesse nad uskusid.
24 Ja kui nad olid läbinud Pisiidia, jõudsid nad Pamfüüliasse.
25 Ja kui nad olid kuulutanud sõna Pergas, läksid nad alla Attaliasse.
26 Ja sealt nad purjetasid Antiookiasse, kust nad olid Jumala armule antud töö eest, mille nad tegid.
27 Ja kui nad tulid ja olid koguduse kokku kogunud, jutustasid nad kõike, mida Jumal oli nendega teinud ja kuidas ta oli avanud paganatele usu ukse.
28 Ja seal viibisid nad kaua aega jüngrite juures.

15. PEATÜKK

1 Ja mõned mehed, kes tulid Juudamaalt, õpetasid vendi ja ütlesid: "Kui teid ei lõigata ümber Moosese kombel, ei saa te päästetud olla."
2 Kui Paulusel ja Barnabasel oli nendega väike lahkheli ja vaidlus, otsustasid nad, et Paulus ja Barnabas ning mõned teised neist peaksid minema Jeruusalemma apostlite ja vanemate juurde selles küsimuses.
3 Ja koguduse poolt teel olles läksid nad läbi Foinikia ja Samaaria ning kuulutasid paganate pöördumist ja valmistasid suurt rõõmu kõigile vendadele.
4 Ja kui nad Jeruusalemma jõudsid, võtsid nad vastu koguduse, apostlite ja vanemate poolt ning nad kuulutasid kõike, mida Jumal oli nendega teinud.
5 Aga mõned variseride sektist tõusid üles, kes uskusid ja ütlesid: "Neid on vaja ümber lõigata ja käskida neil pidada Moosese seadust."
6 Ja apostlid ja vanemad kogunesid seda asja arutama.
7 Ja kui oli palju tülitsemist, tõusis Peetrus ja ütles neile: "Mehed ja vennad, te teate, et Jumal on juba ammu valinud meie seast, et paganad minu suu kaudu kuuleksid evangeeliumi sõna, ja uskuda.
8 Ja Jumal, kes tunneb südameid, andis neile tunnistust, andes neile Püha Vaimu, nagu ta tegi meilegi;
9 Ja ärge tehke vahet meie ja nende vahel, puhastades nende südameid usu läbi.
10 Miks te nüüd siis kiusate Jumalat, pannes jüngrite kaela iket, mida ei meie esiisad ega meie suutnud kanda?
11 Aga me usume, et Issanda Jeesuse Kristuse armu läbi päästetakse meid nagu nemadki.
12 Siis kogu rahvahulk vaikis ja kuulas Barnabast ja Paulust ning jutustas, milliseid imetegusid ja imetegusid Jumal oli paganate seas nende läbi teinud.

13 Ja kui nad olid vait jäänud, vastas Jaakobus, öeldes: "Mehed, vennad, kuulake mind!
14 Siimeon on kuulutanud, kuidas Jumal algul külastas paganaid, et võtta neist välja rahvas oma nimele.
15 Ja sellega nõustuvad prohvetite sõnad; nagu kirjas on,
16 Pärast seda ma pöördun tagasi ja ehitan taas maha kukkunud Taaveti telki; ja ma ehitan uuesti üles selle varemed ja püstitan selle:
17 Et ülejäänud inimesed otsiksid Issandat ja kõik paganad, kelle järgi on hüütud minu nime, ütleb Issand, kes teeb kõike seda.
18 Jumalale on teada kõik tema teod maailma algusest peale.
19 Seepärast on minu otsus, et me ei häiri neid, kes paganate seast on pöördunud Jumala poole.
20 Aga me kirjutame neile, et nad hoiduksid ebajumalate rüvetamisest ja hoorusest, kägistatutest ja verest.
21 Sest muistse aja Moosesel on igas linnas oma jutlustajaid, keda loetakse sünagoogides igal hingamispäeval.
22 Siis meeldis apostlitele ja vanematele koos kogu kogudusega saata Antiookiasse valitud mehi koos Pauluse ja Barnabasega. nimelt Juudas pani perekonnanimeks Barsabas ja Siilas, ülemad mehed vendade seas:
23 Ja nad kirjutasid nende poolt sel viisil kirju; Apostlid ja vanemad ja vennad saadavad tervituse vendadele, kes on paganatest Antiookias, Süürias ja Kiliikias:
24 Sest nagu me oleme kuulnud, on mõned, kes meist välja tulid, teid sõnadega häirinud, õõnestades teie hingi, öeldes: "Te peate olema ümber lõigatud ja pidage seadust, kellele me ei andnud sellist käsku.
25 Meile tundus hea, kui oleme üksmeelselt kogunenud, saata teie juurde valitud mehi koos meie armastatud Barnabase ja Paulusega,
26 Mehed, kes on seadnud oma elu ohtu meie Issanda Jeesuse Kristuse nime pärast.
27 Seepärast oleme me läkitanud Juuda ja Siilase, kes räägivad teile sedasama suu kaudu.
28 Sest Pühale Vaimule ja meile tundus hea mitte panna teie peale suuremat koormat kui need vajalikud asjad;
29 et te hoiduksite ebajumalatele ohverdatud roast ja verest, kägistatutest ja hoorusest, millest hoidudes teete hästi. Head teed.
30 Kui nad ära lasti, tulid nad Antiookiasse ja kui nad olid rahvahulka kokku kogunud, andsid nad kirja:
31 Seda lugedes rõõmustasid nad lohutusest.
32 Ja Juudas ja Siilas, kes olid ka ise prohvetid, manitsesid vendi paljude sõnadega ja kinnitasid neid.
33 Ja kui nad olid seal viibinud, lasti nad rahus vendade juurest apostlite juurde.
34 Sellest hoolimata meeldis Siilasele sinna jääda.
35 Ka Paulus ja Barnabas jäid Antiookiasse, õpetades ja kuulutades Issanda sõna koos paljude teistega.
36 Ja mõned päevad pärast seda ütles Paulus Barnabasele: "Lähme uuesti ja külastagem oma vendi igas linnas, kus me oleme kuulutanud Issanda sõna, ja vaadakem, kuidas neil läheb."
37 Ja Barnabas otsustas kaasa võtta Johannese, kelle perekonnanimi oli Mark.
38 Paulus aga ei arvanud, et oleks hea võtta endaga kaasa teda, kes lahkus nende juurest Pamfüiliast ega läinud koos nendega tööle.
39 Ja tüli oli nende vahel nii terav, et nad lahkusid üksteisest. Ja Barnabas võttis Markuse ja purjetas Küprosele;
40 Ja Paulus valis Siilase ja lahkus, olles vendade poolt Jumala armule soovitatud.
41 Ja ta käis läbi Süüria ja Kiliikia, kinnitades kogudusi.

16. PEATÜKK

1 Siis ta tuli Derbesse ja Lüstrasse. Ja vaata, seal oli üks jünger, nimega Timoteus, ühe juudi naise poeg, kes oli usklik. aga tema isa oli kreeklane:
2 Millest Lystras ja Ikoonionis viibinud vennad hästi rääkisid.
3 Paulus tahtis temaga kaasa minna; ja võtsid ta ümber ja lõikasid ta ümber juutide pärast, kes seal elasid, sest nad teadsid kõik, et ta isa oli kreeklane.
4 Ja kui nad käisid läbi linnade, andsid nad neile järgimiseks käsud, mis olid määratud Jeruusalemma apostlite ja vanemate poolt.
5 Ja nii kinnistusid ka kirikud usus ja nende arv kasvas iga päev.
6 Aga kui nad olid läbi käinud kogu Früügia ja Galaatia piirkonna ning Püha Vaim keelas neil Aasias sõna kuulutada,
7 Kui nad olid Müsiasse jõudnud, püüdsid nad minna Bitüüniasse, kuid Vaim ei lubanud neid.
8 Ja nad läksid Müüsiast mööda alla Troasse.
9 Ja Paulus nägi öösel nägemust; Seal seisis üks Makedoonia mees ja palvetas teda, öeldes: "Tule Makedooniasse ja aita meid!"
10 Ja pärast seda, kui ta oli nägemust näinud, püüdsime kohe minna Makedooniasse, veendudes, et Issand oli meid kutsunud neile evangeeliumi kuulutama.
11 Sellepärast, Troasest lahti pääsedes, tulime otse Samotraakiasse ja järgmisel päeval Neapolisse;
12 Ja sealt Filipisse, mis on selle Makedoonia osa pealinn ja koloonia; ja me olime selles linnas teatud päevad.
13 Ja hingamispäeval läksime linnast välja jõe äärde, kus oli kombeks palvetada; ja me istusime maha ja rääkisime naistega, kes sinna pöördusid.
14 Ja üks naine nimega Lüüdia, purpuri müüja Tüatiira linnast, kes kummardas Jumalat, kuulis meid. Tema südame avas Issand, et ta järgis seda, mida Paulus rääkis.
15 Ja kui ta ja tema pere olid ristitud, anus ta meid, öeldes: "Kui te olete pidanud mind ustavaks Issandale, tulge minu majja ja jääge sinna!" Ja ta piiras meid.
16 Ja sündis, et kui me palvetama läksime, tuli meile vastu üks ennustaja vaimust mõjutatud neiu, kes tõi oma isandatele palju kasu, öeldes:
17 See järgnes Paulusele ja meile ning hüüdis: "Need mehed on kõrgeima Jumala sulased, kes näitavad meile pääste teed."
18 Ja seda ta tegi mitu päeva. Aga Paulus, olles kurb, pöördus ja ütles vaimule: 'Ma käsin sind Jeesuse Kristuse nimel temast välja tulla. Ja ta tuli välja samal tunnil.
19 Ja kui ta isandad nägid, et nende kasulootus oli kadunud, püüdsid nad Pauluse ja Siilase kinni ning tõmbasid nad turuplatsile valitsejate juurde,
20 Ja viis nad kohtunike juurde, öeldes: "Need mehed, kes on juudid, teevad meie linnale tohutult tüli,

21 Ja õpetage kombeid, mida meil, roomlastena, ei ole lubatud võtta ega järgida.
22 Ja rahvahulk tõusis koos nende vastu ja kohtunikud rebisid neil riided seljast ja käskisid neid peksta.
23 Ja kui nad olid neile palju lööke pannud, heitsid nad vangi, käskisid vangiülemal neid turvaliselt hoida.
24 Kui ta oli saanud sellise käskluse, viskas nad sisemisse vanglasse ja pani nende jalad tuppa.
25 Ja kesköö l Paulus ja Siilas palvetasid ja laulsid kiitust Jumalale; ja vangid kuulsid neid.
26 Ja äkitselt toimus suur maavärin, nii et vangla alused kõikusid, ja kohe läksid kõik uksed lahti ja igaühe köidikud läksid lahti.
27 Ja vangivalvur ärkas unest ja nähes vanglauksi lahti olevat, tõmbas ta välja oma mõõga ja oleks tahtnud end tappa, kui arvas, et vangid on põgenenud.
28 Aga Paulus hüüdis valju häälega, öeldes: "Ära tee endale halba, sest me kõik oleme siin!"
29 Siis ta kutsus valgust, hüppas sisse ja tuli värisedes ning langes Pauluse ja Siilase ette maha,
30 Ja tõi nad välja ja ütles: "Härrad, mida ma pean tegema, et pääseda?"
31 Ja nad ütlesid: "Usu Issandasse Jeesusesse Kristusesse, siis päästetakse sina ja su koda!"
32 Ja nad rääkisid talle Issanda sõna ja kõigile, kes olid tema kojas.
33 Ja ta võttis nad samal öötunnil ja pesi nende haavad; ja sai kohe ristitud, tema ja kõik tema omad.
34 Ja kui ta oli need oma majja toonud, pani ta neile süüa ja rõõmustas, uskudes Jumalasse koos kogu oma perega.
35 Ja kui päev oli saabunud, läkitasid kohtunikud sulased ja ütlesid: "Laske need mehed minna!"
36 Ja vangimaja valvur rääkis Paulusele selle ütluse: "Maad on läkitanud teid lahti laskma. Mine nüüd ja mine rahus!"
37 Aga Paulus ütles neile: "Nad on meid, roomlasi, avalikult ja süüdimõistmata peksnud ja heitnud vangi; ja nüüd ajavad nad meid salaja välja? ei, tõesti; aga las nad tulevad ise ja toovad meid välja.
38 Ja teenijad rääkisid need sõnad kohtunikele; ja nad kartsid, kui kuulsid, et nad on roomlased.
39 Ja nad tulid ja palusid neid, tõid nad välja ja palusid neil linnast välja minna.
40 Ja nad läksid vanglast välja ja läksid Lüüdia majja. Kui nad olid vendi näinud, lohutasid nad neid ja läksid minema.

17. PEATÜKK

1 Kui nad olid läbinud Amfipolise ja Apollonia, jõudsid nad Tessaloonikasse, kus oli juutide sünagoog.
2 Ja Paulus läks oma kombeks nende juurde ja kolm hingamispäeva arutas nendega pühakirjadest,
3 Avades ja väites, et Kristus pidi kannatama ja surnuist üles tõusma; ja et see Jeesus, keda ma teile kuulutan, on Kristus.
4 Ja mõned neist uskusid ja leppisid Pauluse ja Siilasega; ja vagadest kreeklastest suur hulk ja ülemaid naisi mitte vähe.
5 Aga juudid, kes ei uskunud, liikusid kadedusest, võtsid enda juurde mõned nilbeid tüüpe ja kogusid seltskonna ning panid kogu linna märatsema ning ründasid Iasoni koda ja püüdsid neid välja tuua. rahvale.
6 Ja kui nad neid ei leidnud, tõmbasid nad Jaasoni ja mõned vennad linna valitsejate juurde, hüüdes: "Need, kes on maailma tagurpidi pööranud, on ka siia tulnud!"
7 kelle Iason on vastu võtnud, ja need kõik teevad vastu keisri käskudele, öeldes, et on veel üks kuningas, üks Jeesus.
8 Seda kuuldes ajasid nad rahvale ja linna valitsejatele muret.
9 Ja kui nad olid võtnud Iasoni ja teise turvaks, lasid nad neil minna.
10 Ja vennad saatsid Pauluse ja Siilase kohe öösel Beroasse. Need, kes sinna tulid, läksid juutide sünagoogi.
11 Need olid õilsamad kui Tessaloonika omad, sest nad võtsid sõna täie meelega vastu ja uurisid iga päev pühakirjadest, kas see nii oli.
12 Seepärast paljud neist uskusid; ka auväärsetest naistest, kes olid kreeklased, ja meestest, mitte vähe.
13 Aga kui Tessaloonika juudid said teada, et Paulus kuulutas Bereas Jumala sõna, tulid nad ka sinna ja ärgitasid rahvast.
14 Ja siis saatsid vennad Pauluse otsekohe minema otsekui mere äärde, kuid Siilas ja Timoteus jäid sinna veel.
15 Ja need, kes Paulust juhtisid, viisid ta Ateenasse. Kui nad said Siilasele ja Timoteusele käsu tulla kiiremas korras tema juurde, läksid nad minema.
16 Aga kui Paulus neid Ateenas ootas, siis ta vaim ärritas temas, kui ta nägi linna täielikult ebajumalakummardamisele antud.
17 Sellepärast vaidles ta sünagoogis juutidega ja ustavate inimestega ning turul iga päev nendega, kes temaga kohtusid.
18 Siis puutusid temaga kokku mõned epikuurlaste ja stoikute filosoofid. Ja mõned ütlesid: "Mida see lobiseja ütleb?" teised näivad olevat võõraste jumalate väljatooja, sest ta kuulutas neile Jeesust ja ülestõusmist.
19 Ja nad võtsid ta kinni ja viisid Areopaagile, öeldes: "Kas me võiksime teada, mis on see uus õpetus, millest sa räägid?"
20 Sest sa tood meie kõrvu imelikke asju; me tahame siis teada, mida need asjad tähendavad.
21 (Sest kõik ateenlased ja võõrad, kes seal olid, ei veetnud oma aega millegi muuga, kui vaid selleks, et rääkida või kuulda midagi uut.)
22 Siis Paulus seisis keset Marsi künka ja ütles: "Ateena mehed, ma näen, et te olete kõiges liiga ebausklikud."
23 Sest kui ma mööda läksin ja nägin teie jumalateenistusi, leidsin ma altari sellise kirjaga: TUNDMATULE JUMALALE. Keda te siis mõistmatult kummardate, ma kuulutan teile.
24 Jumal, kes on loonud maailma ja kõik selles olevad asjad, kuna ta on taeva ja maa Issand, ei ela kätega tehtud templites;
25 Samuti ei kummardata inimeste kätega, nagu oleks tal midagi vaja, sest ta annab kõigele elu ja hinge ja kõigele;
26 Ja ta on teinud ühest verest kõik inimrahvad elamiseks kogu maa peal ning määranud kindlaks eelnevalt määratud ajad ja nende elamise piirid;
27 et nad otsiksid Issandat, kui nad võiksid teda järgi tunda ja ta leiaks, kuigi ta poleks meist igaühest kaugel.
28 Sest temas me elame, liigume ja oleme; nagu on öelnud ka mõned teie luuletajad: Sest ka meie oleme tema järglased.

29 Kuna me oleme Jumala järeltulijad, siis me ei peaks arvama, et jumal on nagu kulla või hõbeda või kiviga, mis on raiutud kunsti ja inimese väljamõeldisega.
30 Ja selle teadmatuse aegu vaatas Jumal silma; aga nüüd käsib kõigil inimestel igal pool meelt parandada:
31 Sest ta on määranud päeva, mil ta mõistab maailma üle õiguse kohut selle mehe läbi, kelle ta on määranud; mille kohta ta on andnud kindluse kõigile inimestele, kui ta on ta surnuist üles äratanud.
32 Ja kui nad kuulsid surnute ülestõusmisest, siis mõned pilkasid, teised aga ütlesid: 'Me kuuleme sind veel sellest asjast.'
33 Ja Paulus lahkus nende hulgast.
34 Kuid mõned mehed kiindusid tema poole ja uskusid: nende hulgas oli areopagiit Dionysios ja naine, kelle nimi oli Damaris, ja teised koos nendega.

18. PEATÜKK

1 Pärast seda lahkus Paulus Ateenast ja tuli Korintosesse;
2 Ja leidis ühe juudi nimega Aquila, kes oli sündinud Pontosest ja oli hiljuti Itaaliast pärit, koos oma naise Priskillaga; (sest Claudius oli käskinud kõigil juutidel Roomast lahkuda:) ja tuli nende juurde.
3 Ja kuna ta oli samas ametis, jäi ta nende juurde ja töötas, sest oma ameti poolest olid nad telgitegijad.
4 Ja ta arutles sünagoogis igal hingamispäeval ning veenis juute ja kreeklasi.
5 Ja kui Siilas ja Timoteus Makedooniast tulid, oli Paulus vaim rõhutud ja tunnistas juutidele, et Jeesus on Kristus.
6 Ja kui nad hakkasid vastu ja teotasid, raputas ta oma rõivaid ja ütles neile: "Teie veri tulgu teie endi peade peale!" Ma olen puhas: edaspidi lähen ma paganate sekka.
7 Ja ta läks sealt minema ja astus ühe mehe majja, kelle nimi oli Justus, kes kummardas Jumalat ja kelle maja ühines kõvasti sünagoogiga.
8 Ja Krispus, sünagoogi ülem, uskus Issandat koos kogu oma kojaga; ja paljud korintlased, kes seda kuulsid, uskusid ning said ristitud.
9 Siis ütles Issand öösel Paulusele nägemuses: Ära karda, vaid räägi ja ära ole vait!
10 Sest mina olen sinuga ja keegi ei astu sinu kallale, et sulle kurja teha, sest mul on selles linnas palju rahvast.
11 Ja ta viibis seal aasta ja kuus kuud, õpetades nende seas Jumala sõna.
12 Ja kui Gallio oli Ahhaia asetäitja, tõstsid juudid üksmeelselt Pauluse vastu üles ja viisid ta kohtu ette,
13 öeldes: See mees veenab inimesi kummardama Jumalat, mis on vastuolus seadusega.
14 Ja kui Paulus oli parasjagu oma suud avamas, ütles Gallio juutidele: "Kui asi oleks vales või õelas nilbuses, oo juudid, siis ma peaksin teiega välja kannatama!"
15 Aga kui küsimus on sõnades ja nimedes ja teie seaduses, siis vaadake seda; sest ma ei ole selliste asjade üle kohtunik.
16 Ja ta ajas nad kohtujärjest minema.
17 Siis võtsid kõik kreeklased sünagoogi ülema Sosthenese ja peksid teda kohtujärje ees. Ja Gallio ei hoolinud neist asjadest.
18 Pärast seda viibis Paulus seal veel tükk aega ja lahkus siis vendade käest ja purjetas sealt Süüriasse ning koos temaga Priskilla ja Akvila; kui ta oli oma pead püganud Kenkreas, sest tal oli tõotus.
19 Ja ta tuli Efesosse ja jättis nad sinna, aga ise läks sünagoogi ja arutas juutidega.
20 Kui nad soovisid, et ta nende juurde jääks kauemaks, ei nõustunud ta.
21 Aga jättis nendega hüvasti, öeldes: "Ma pean seda püha Jeruusalemmas kindlasti pidama, aga kui Jumal tahab, siis ma tulen teie juurde tagasi." Ja ta purjetas Efesosest.
22 Ja kui ta oli Kaisareas maabunud ja üles läinud ning kogudust tervitanud, läks ta alla Antiookiasse.
23 Kui ta oli seal mõnda aega veetnud, läks ta minema ja käis järjekorras läbi kogu Galaatia ja Früügia maa, tugevdades kõiki jüngreid.
24 Ja üks juut, nimega Apollos, Aleksandrias sündinud, kõnekas mees ja vägev pühakirjades, tuli Efesosesse.
25 Seda meest õpetati Issanda teele; ja olles vaimus tuline, rääkis ja õpetas ta usinalt Issanda asju, teades ainult Johannese ristimist.
26 Ja ta hakkas sünagoogis julgelt rääkima. Kui Akvila ja Priskilla seda kuulsid, võtsid nad ta enda juurde ja selgitasid talle Jumala teed täiuslikumalt.
27 Ja kui ta oli valmis minema Ahhaiasse, kirjutasid vennad, manitsedes jüngreid teda vastu võtma. Kui ta tuli, aitas palju neid, kes olid armu läbi uskunud.
28 Sest ta veenis juute võimsalt ja seda avalikult, näidates pühakirjade kaudu, et Jeesus on Kristus.

19. PEATÜKK

1 Ja sündis, et kui Apollos oli Korintoses, jõudis Paulus läbi ülemranniku Efesosesse ja leidis sealt mõned jüngrid,
2 Ta ütles neile: "Kas te olete saanud Püha Vaimu sellest ajast peale, kui uskusite?" Ja nad ütlesid talle: 'Me pole veel kuulnudki, kas Püha Vaimu on olemas.
3 Ja ta ütles neile: "Millega te siis ristiti?" Ja nad ütlesid: 'Johannese ristimiseni!'
4 Siis ütles Paulus: Johannes ristis tõesti meeleparandusristimisega, öeldes rahvale, et nad usuksid Temasse, kes tuleb pärast teda, see tähendab Kristusesse Jeesusesse.
5 Kui nad seda kuulsid, ristiti nad Issanda Jeesuse nimesse.
6 Ja kui Paulus oli oma käed nende peale pannud, tuli Püha Vaim nende peale; ja nad rääkisid keeltega ja kuulutasid prohvetlikult.
7 Ja kõiki mehi oli umbes kaksteist.
8 Ja ta läks sünagoogi ja rääkis julgelt kolm kuud, vaidledes ja veendes Jumala riiki puudutavaid asju.
9 Aga kui sukeldujad olid paadunud ega uskunud, vaid rääkisid sellest teest rahva ees kurja, lahkus ta nende juurest ja eraldas jüngrid, vaidledes iga päev ühe Türannuse koolis.
10 Ja see kestis kaks aastat; nii et kõik, kes Aasias elasid, kuulsid Issanda Jeesuse sõna, nii juudid kui kreeklased.
11 Ja Jumal tegi Pauluse käe läbi erilisi imetegusid:
12 Nii et tema kehast toodi haigetele taskurätikud või põlled ja haigused lahkusid neilt ja kurjad vaimud läksid neist välja.
13 Siis hakkasid mõned hulkuvad juudid, eksortsistid, hüüdma Issanda Jeesuse nime nende peale, kellel olid kurjad vaimud, ja ütlesid: "Me vannutame teid Jeesuse ees, keda Paulus jutlustab."
14 Ja ühe Skeva, juudi ja preestrite ülema, seitse poega seda tegid.

15. Kuri vaim vastas ja ütles: "Jeesust ma tunnen ja Paulust ma tean!" aga kes sa oled?
16 Ja mees, kelles oli kuri vaim, kargas nende kallale ja sai neist võitu ja sai neist võitu, nii et nad põgenesid sellest majast alasti ja haavatuna.
17 Ja seda teadsid kõik juudid ja kreeklased, kes elasid Efesoses; ja hirm langes nende kõigi peale ja Issanda Jeesuse nimi sai suureks.
18 Ja paljud usklikud tulid ja tunnistasid ning rääkisid oma tegudest.
19 Paljud neist, kes kasutasid uudishimulikke kunstisid, tõid oma raamatud kokku ja põletasid need kõigi inimeste ees. Ja nad lugesid nende hinda ja leidsid selle viiskümmend tuhat hõbetükki.
20 Jumala sõna kasvas nii võimsalt ja sai võidu.
21 Kui need asjad olid lõppenud, otsustas Paulus vaimus, kui ta oli läbi Makedoonia ja Ahhaia, minna Jeruusalemma, öeldes: "Pärast seda, kui ma olen seal käinud, pean ma ka Roomat nägema."
22 Siis ta saatis Makedooniasse kaks tema teenijatest, Timoteuse ja Erastuse; aga ta ise jäi Aasiasse hooajaks.
23 Ja samal ajal ei tõusnud sellel teel väike segadus.
24 Sest üks mees nimega Demetrius, hõbesepp, kes valmistas Dianale hõbedast pühamuid, tõi käsitöölistele vähe kasu;
25 Ta kutsus nad kokku samasuguse ametiga töölistega ja ütles: "Härrad, te teate, et sellest käsitööst on meil varandus!"
26 Veelgi enam, te näete ja kuulete, et see Paulus ei ole üksi Efesoses, vaid peaaegu kogu Aasias veennud ja tõrjunud paljusid inimesi, öeldes, et nad ei ole jumalad, vaid kätega tehtud.
27 Et mitte ainult seda meie käsitööd ei ähvardaks hävitamine; aga ka seda, et suure jumalanna Diana tempel tuleb põlastada ja hävitada tema suurejoonelisus, keda kogu Aasia ja maailm kummardab.
28 Ja kui nad neid sõnu kuulsid, said nad viha täis ja kisendasid ning ütlesid: "Suur on efeslaste Diana!"
29 Ja kogu linn oli segaduses ja tabanud Gaiuse ja Aristarhose, Makedoonia mehed, Pauluse reisikaaslased, tormasid üksmeelselt teatrisse.
30 Ja kui Paulus tahtis rahva sekka minna, ei lubanud jüngrid teda.
31 Ja mõned Aasia pealikud, kes olid tema sõbrad, saatsid tema juurde, soovides, et ta ei seikleks teatrisse.
32 Seepärast hüüdsid mõned üht, teised teist, sest kogudus oli segaduses; ja suurem osa ei teadnud, miks nad kokku tulid.
33 Ja nad tõmbasid Aleksandri rahvahulgast välja, juudid ajasid ta ette. Ja Aleksander viipas käega ja oleks rahva ees kaitsnud.
34 Aga kui nad teadsid, et ta on juut, hüüdsid kõik umbes kaks tundi ühest suust: "Suur on efeslaste Diana!"
35 Ja kui linnaametnik oli rahvast rahustanud, ütles ta: "Te Efesose mehed, kes on seal meest, kes ei tea, et efeslaste linn kummardab suurt jumalannat Dianat ja kuju, mis kukkus alla Jupiterilt. ?
36 Kuna te ei saa sellele vastu vaielda, siis peaksite olema vait ja tegema midagi tormakalt.
37 Sest te olete toonud siia need mehed, kes ei ole ei kirikute röövlid ega ka teie jumalanna teotajad.
38 Mispärast, kui Demetriosel ja temaga koos olevatel käsitöölistel on midagi kellegi vastu, on seadus avatud ja seal on asetäitjad: nad ärgitagu üksteist!
39 Aga kui te küsite midagi muude asjade kohta, otsustatakse see seaduslikul koosolekul.
40 Sest meid ähvardab selle päeva kära tõttu kahtluse alla sattumine, sest meil pole põhjust selle kohtumise kohta aru anda.
41 Ja kui ta seda oli rääkinud, saatis ta koguduse laiali.

20. PEATÜKK

1 Ja pärast kära vaibumist kutsus Paulus jüngrid enda juurde, võttis nad omaks ja läks Makedooniasse.
2 Ja kui ta oli need osad üle käinud ja neid palju manitsenud, tuli ta Kreekasse,
3 Ja seal viibis kolm kuud. Ja kui juudid teda ootasid, kui ta oli purjetamas Süüriasse, kavatses ta tagasi pöörduda Makedoonia kaudu.
4 Ja seal saatis teda Aasiasse Berea Sopater; ja tessalooniklastest Aristarchos ja Secundus; ja Gaius Derbest ja Timoteus; ning Aasiast Tychicus ja Trophimus.
5 Need eeskäijad jäid meie juurde Troasse.
6 Ja me purjetasime Filipist ära pärast hapnemata leiva päevi ja jõudsime viie päeva pärast nende juurde Troasse; kus viibisime seitse päeva.
7 Ja nädala esimesel päeval, kui jüngrid kogunesid leiba murdma, kuulutas Paulus neile, olles valmis homme lahkuma; ja jätkas oma kõnet südaööni.
8 Ja ülemises kambris, kuhu nad olid kogunenud, oli palju tulesid.
9 Ja aknal istus üks noormees, nimega Eutychus, kes oli sügavasse unne vajunud. Ja kui Paulus kaua jutlustas, vajus ta unest maha, kukkus kolmandalt pööningult alla ja tõsteti surnult üles.
10 Ja Paulus laskus alla ja langes tema peale ning embas teda ja ütles: "Ärge muretsege! sest tema elu on temas.
11 Kui ta nüüd jälle üles tuli, murdis leiba ja sõi ja rääkis kaua, kuni hommikuni, läks ta minema.
12 Ja nad tõid noormehe elusalt ega saanud vähegi lohutust.
13 Ja me läksime enne laeva ja purjetasime Assosesse, kavatsedes seal Paulust vastu võtta, sest ta oli nii otsustanud, tahtes jalgsi minna.
14 Ja kui ta meiega Assoses kohtus, võtsime ta enda juurde ja tulime Mitüleenesse.
15 Ja me purjetasime sealt ja tulime järgmisel päeval üle Kiose; ja järgmisel päeval jõudsime Samosesse ja peatusime Trogylliumis; ja järgmisel päeval tulime Mileetusele.
16 Sest Paulus oli otsustanud sõita mööda Efesost, sest ta ei tahtnud Aasias viibida, sest ta kiirustas, kui tal oli võimalik, olla nelipühipäeval Jeruusalemmas.
17 Ja Mileetosest läkitas ta Efesosesse ja kutsus koguduse vanemad.
18 Ja kui nad tema juurde jõudsid, ütles ta neile: "Te teate esimesest päevast peale, mil ma Aasiasse tulin, mismoodi ma olen teiega igal aastaajal olnud,
19 teenides Issandat kogu alandlikkusega ja paljude pisarate ja kiusatustega, mis mind tabasid juutide varitsemise tõttu.

20 Ja kuidas ma ei hoidnud tagasi midagi, mis oli teile kasulik, vaid olen teile näidanud ja õpetanud teid avalikult ja majast majja,
21 Tunnistades nii juutidele kui ka kreeklastele meeleparandusest Jumala ees ja usust meie Issandasse Jeesusesse Kristusesse.
22 Ja nüüd, vaata, ma lähen vaimus seotuna Jeruusalemma, teadmata, mis mulle seal osaks saab.
23 Välja arvatud see, et Püha Vaim tunnistab igas linnas, öeldes, et mind püsivad köidikud ja kannatused.
24 Aga miski sellest ei liiguta mind ega pea ma oma elu endale kalliks, et saaksin rõõmuga lõpetada oma tee ja teenistuse, mille olen saanud Issandalt Jeesuselt, tunnistamaks evangeeliumi Jumala armust. .
25 Ja nüüd, vaata, ma tean, et te kõik, kelle seas olen käinud Jumala kuningriiki kuulutamas, ei näe enam minu palet.
26 Seepärast ma panen teid täna kirja, et ma olen puhas kõigi inimeste verest.
27 Sest ma ei ole hoidunud teile kuulutamast kõike Jumala nõu.
28 Seepärast pange tähele iseennast ja kogu karja, mille üle Püha Vaim on teid pannud ülevaatajateks, et toita Jumala kogudust, mille ta on ostnud oma verega.
29 Sest ma tean seda, et pärast minu lahkumist satuvad teie sekka rängad hundid, kes ei säästa karja.
30 Ka teie endi seast tõusevad inimesed, kes räägivad väärast, et meelitada jüngreid enda järel.
31 Seepärast valvake ja pidage meeles, et kolme aasta jooksul ei lakanud ma igal ööl ja päeval pisaratega hoiatamast.
32 Ja nüüd, vennad, ma annan teid Jumala ja Tema armusõna hooleks, mis võib teid üles ehitada ja anda teile pärandi kõigi pühitsetute seas.
33 Ma ei ole ihaldanud kellegi hõbedat ega kulda ega rõivaid.
34 Jah, te teate ise, et need käed on teeninud minu vajadusi ja neid, kes olid minuga.
35 Ma olen teile kõike näidanud, et nii vaeva nägedes peate toetama nõrku ja pidama meeles Issanda Jeesuse sõnu, mida ta ütles: " Õnnisam on anda kui võtta!"
36 Ja kui ta seda oli rääkinud, laskus ta põlvili ja palvetas koos nendega.
37 Ja nad kõik nutsid valusalt ja langesid Pauluse kaela ja suudlesid teda,
38 Kurvastades kõige rohkem sõnade pärast, mis ta rääkis, et nad ei näeks enam tema nägu. Ja nad saatsid ta laeva.

21. PEATÜKK

1 Ja sündis, et pärast seda, kui olime nende juurest ära saadud ja vette lastud, jõudsime otse Coosisse ja järgmisel päeval Rhodosele ja sealt Patarasse.
2 Ja leidsime laeva, mis sõitis Foiniikiasse, läksime pardale ja asusime teele.
3 Kui me olime Küprose avastanud, jätsime selle vasakule poole, purjetasime Süüriasse ja maabusime Tüürose juures, sest seal pidi laev oma koormat maha võtma.
4 Ja leidsime jüngreid, viibisime seal seitse päeva. Kes ütles Paulusele Vaimu läbi, et ta ei läheks üles Jeruusalemma.
5 Ja kui olime need päevad ära teinud, siis me lahkusime ja läksime oma teed; ja nad kõik tõid meid koos naiste ja lastega teele, kuni olime linnast väljas. Ja me põlvitasime kaldale ja palvetasime.
6 Ja kui me teineteisest lahkusime, läksime laeva; ja nad pöördusid jälle koju.
7 Ja kui olime oma tee Tüürosest lõpetanud, tulime Ptolemaisesse, tervitasime vendi ja jäime ühel päeval nende juurde.
8 Ja järgmisel päeval lahkusime meie, Pauluse seltskonnast, ja jõudsime Kaisareasse. Ja me läksime evangelist Filippuse majja, mis oli üks neist seitsmest. ja tema juures elama.
9 Ja samal mehel oli neli tütart, neitsid, kes kuulutasid prohvetlikult.
10 Ja kui me seal mitu päeva viibisime, tuli Juudamaalt alla üks prohvet, Agabus.
11 Ja kui ta tuli meie juurde, võttis ta Pauluse vöö, sidus ta enda käed ja jalad ning ütles: "Nõnda ütleb Püha Vaim: Nii seovad juudid Jeruusalemmas mehe, kellel see vöö on, ja annavad ta üle paganate käed.
12 Ja kui me seda kuulsime, palusime nii meie kui ka nemad sellest paigast, et ta ei läheks üles Jeruusalemma.
13 Siis Paulus vastas: "Mis te mõtlete, et nutte ja murrate mu südant?" sest ma olen valmis mitte ainult olema seotud, vaid ka surema Jeruusalemmas Issanda Jeesuse nime eest.
14 Ja kui teda ei veennud, siis me lakkasime ja ütlesime: Issanda tahtmine sündigu!
15 Ja pärast neid päevi võtsime me oma vankrid ja läksime üles Jeruusalemma.
16 Meiega läksid ka mõned Kaisarea jüngrid ja tõid endaga kaasa ühe Küprose Mnasoni, vana jüngri, kelle juures me peaksime ööbima.
17 Ja kui me Jeruusalemma jõudsime, võtsid vennad meid hea meelega vastu.
18 Ja järgmisel päeval läks Paulus koos meiega Jaakobuse juurde; ja kõik vanemad olid kohal.
19 Ja kui ta oli neid tervitanud, rääkis ta eriti sellest, mida Jumal oli oma teenistusega paganate seas korda saatnud.
20 Ja kui nad seda kuulsid, ülistasid nad Issandat ja ütlesid talle: 'Sa näed, vend, kui palju on tuhandeid juute, kes usuvad! ja nad kõik on innukad seaduse järgi:
21 Ja neile on sinust teatatud, et sa õpetad kõiki juute, kes on paganate seas, Moosest maha jätma, öeldes, et nad ei tohi oma lapsi ümber lõigata ega tavade järgi käia.
22 Mis see siis on? rahvahulk peab kokku tulema, sest nad kuulevad, et sa tuled.
23 Tee siis seda, mida me sulle ütleme: Meil on neli meest, kellel on tõotus;
24 Nad võtavad ja puhastavad end koos nendega ja süüdistavad neid, et nad saaksid oma pead raseerida. Ja kõik teaksid, et see, millest neile sinu kohta teatati, pole midagi; vaid et sa ise ka käiksid korra järgi ja pead seadust.
25 Mis puudutab paganaid, kes usuvad, siis oleme kirjutanud ja jõudnud järeldusele, et nad ei pea midagi sellist, välja arvatud see, et nad hoiduvad ebajumalatele ohverdatud asjadest ja verest, kägistamisest ja hoorusest.
26 Siis Paulus võttis mehed ja läks järgmisel päeval koos nendega end puhastades templisse, et tähistada puhastuspäevade lõppemist, kuni igaühe eest ohverdati.

27 Ja kui seitse päeva oli peaaegu lõppenud, ärgitasid Aasia juudid teda templis nähes kogu rahva ja panid käed tema peale,
28 Hüüdke, Iisraeli mehed, aidake! See on mees, kes õpetab kõiki inimesi kõikjal rahva ja seaduse ja selle paiga vastu, ja tõi ka kreeklasi templisse ja on rüvetanud selle püha paiga.
29 (Sest nad olid varem näinud koos temaga Trofimust efeslast, kelle nad arvasid, et Paulus oli templisse toonud.)
30 Ja kogu linn liigutas ja rahvas jooksis kokku. Nad võtsid Pauluse kinni ja tõmbasid ta templist välja ning uksed suleti kohe.
31 Ja kui nad kavatsesid teda tappa, jõudis väegrupi pealikule teade, et kogu Jeruusalemm on mässis.
32 Ja nad võtsid kohe sõdurid ja väepealikud ning jooksid alla nende juurde. Ja kui nad nägid ülempealikut ja sõdureid, jätsid nad Paulust peksma.
33 Siis tuli pealik, võttis ta kinni ja käskis kahe ketiga kinni siduda; ja nõudis, kes ta on ja mida ta oli teinud.
34 Ja mõned hüüdsid rahva hulgas üht, teised teist. Ja kui ta ei saanud kindlat segadust teada, käskis ta viia ta lossi.
35 Ja kui ta trepile tuli, sündis, et ta kandis sõdureid rahva vägivalla pärast.
36 Sest rahvahulk järgnes ja hüüdis: "Taga ära!"
37 Ja kui Paulust lossi viidi, ütles ta pealikule: 'Kas ma võin sinuga rääkida? Kes ütles: Kas sa oskad kreeka keelt?
38 Eks sina ole see egiptlane, kes enne neid päevi tekitas kära ja viis kõrbe neli tuhat mõrvarit?
39 Aga Paulus ütles: "Ma olen Tarsose, Kiliikia linna juut, tühise linna kodanik. Ja ma palun, luba mul rääkida rahvaga!"
40 Ja kui ta oli talle loa andnud, seisis Paulus trepil ja viipas rahvale käega. Ja kui oli suur vaikus, rääkis ta neile heebrea keeles, öeldes:

22. PEATÜKK

1 Mehed, vennad ja isad, kuulge minu kaitset, mida ma teile praegu esitan.
2 (Ja kui nad kuulsid, et ta rääkis nendega heebrea keeles, vaikisid nad seda enam, ja ta ütles:
3 Ma olen tõesti juut, sündinud Tarsoses, Kiliikia linnas, kuid kasvanud selles linnas Gamaalieli jalge all ja õpetanud isade seaduse täiusliku viisi järgi ja olnud innukas selle vastu. Jumal, nagu te kõik täna olete.
4 Ja ma kiusasin seda teed surmani taga, sidudes kinni ja andes vanglasse nii mehi kui naisi.
5 Nagu ka ülempreester tunnistab minust ja kogu vanemate pärand, kellelt ka ma sain kirjad vendadele ja läksin Damaskusesse, et tuua need, kes seal olid seotud, Jeruusalemma karistuseks.
6 Ja sündis, et kui ma oma teekonda tegin ja keskpäeva paiku Damaskuse lähedale jõudsin, paistis äkki taevast minu ümber suur valgus.
7 Ja ma kukkusin maha ja kuulsin häält mulle ütlevat: Saul, Saul, miks sa mind taga kiusad?
8 Ja ma vastasin: kes sa oled, Issand? Ja ta ütles mulle: ' Mina olen Jeesus Naatsaretlane, keda sa taga kiusad.'
9 Ja need, kes olid minuga, nägid valgust ja kartsid; aga nad ei kuulnud selle häält, kes minuga rääkis.
10 Ja ma ütlesin: mida ma pean tegema, Issand? Ja Issand ütles mulle: 'Tõuse üles ja mine Damaskusesse! ja seal räägitakse sulle kõigest, mis sulle on määratud.
11 Ja kui ma ei näinud selle valguse hiilguse pärast, mind juhtis nende käsi, kes olid minuga, siis ma tulin Damaskusesse.
12 Ja üks Ananias, ustav mees seaduse järgi, kellel on hea kuulutus kõigist seal elanud juutidest,
13 Tuli minu juurde, seisis ja ütles mulle: 'Vend Saul, saa oma nägemiseks! Ja samal tunnil vaatasin talle otsa.
14 Ja ta ütles: 'Meie esiisade Jumal on sind valinud, et sa teaksid tema tahet ja näeksid seda Õiget ja kuuleksid tema suu häält.'
15 Sest sa pead olema tema tunnistajaks kõigile inimestele sellest, mida sa oled näinud ja kuulnud.
16 Ja miks sa nüüd viivitad? tõuse üles ja lase end ristida ning pese ära oma patud, hüüdes appi Issanda nime.
17 Ja sündis, et kui ma tagasi Jeruusalemma tulin, olin ma isegi templis palvetades transis;
18 Ja nägin teda ütlevat mulle: " Kiirusta ja mine ruttu Jeruusalemmast välja, sest nad ei võta sinu tunnistust minu kohta vastu!"
19 Ja ma ütlesin: Issand, nad teavad, et ma panin vangi ja peksin igas sünagoogis neid, kes sinusse uskusid.
20 Ja kui su märtri Stefanose veri valati, seisin ka mina kõrval ja nõustusin tema surmaga ning hoidsin nende rõivaid, kes ta tapsid.
21 Ja ta ütles mulle: " Mine ära, sest ma saadan su kaugele siit paganate sekka!"
22 Ja nad kuulasid teda selle sõna peale, tõstsid siis oma häält ja ütlesid: 'Eemalda see maa pealt, sest ta ei kõlba elada!'
23 Ja kui nad kisendasid ja oma riided seljast heitsid ja tolmu õhku viskasid,
24 Ülempealik käskis ta lossi tuua ja käskis teda piitsutamisega üle vaadata; et ta teaks, miks nad tema vastu nii karjusid.
25 Ja kui nad sidusid ta rihmadega, küsis Paulus kõrvalseisvale pealikule: "Kas teil on lubatud piitsutada roomlast, kes pole süüdi mõistetud?"
26 Kui väepealik seda kuulis, läks ta ja teatas pealikule, öeldes: "Vaata, mida sa teed, sest see mees on roomlane!"
27 Siis tuli ülempealik ja küsis temalt: "Ütle mulle, kas sa oled roomlane?" Ta ütles: Jah.
28 Ja ülempealik vastas: "Ma sain selle vabaduse suure summaga." Ja Paulus ütles: 'Aga mina sündisin vabana.
29 Siis lahkusid nad otsekohe tema juurest, kes oleks pidanud teda uurima. Ja ka ülempealik kartis, kui ta teadis, et ta on roomlane, ja et ta oli ta kinni sidunud.
30 Homme, kuna ta oleks teadnud kindlalt, miks teda juudid süüdistasid, vabastas ta ta rihmadest ja käskis ilmuda ülempreestritel ja kogu nende nõukogul ning tõi Pauluse alla ja pani ta nende ette.

23. PEATÜKK

1 Ja Paulus, nähes tõsimeeli nõukogu, ütles: "Mehed, vennad, ma olen elanud kogu hea südametunnistusega Jumala ees kuni tänapäevani."
2 Ja ülempreester Ananias käskis tema kõrval seisjatel teda suhu lüüa.

3 Siis ütles Paulus talle: 'Jumal lööb sind, sa valgendatud müür!
4 Ja need, kes seal seisid, ütlesid: "Kas sina teotad Jumala ülempreestrit?"
5 Siis ütles Paulus: "Ma ei teadnud, vennad, et ta oli ülempreester, sest on kirjutatud: "Ära räägi kurja oma rahva ülemat!"
6 Aga kui Paulus sai aru, et üks osa on saduserid ja teine variserid, hüüdis ta nõukogus: 'Mehed ja vennad, mina olen variser, variseri poeg; lootuse ja surnute ülestõusmise jaoks olen mind kutsutud. küsimuses.
7 Ja kui ta seda oli öelnud, tekkis erimeelsus variseride ja saduserite vahel ja rahvas jagunes kaheks.
8 Sest saduserid ütlevad, et ei ole ülestõusmist, ei inglit ega vaimu, aga variserid tunnistavad mõlemat.
9 Ja kostis suur kisa ja kirjatundjad, kes kuulusid variseride hulka, tõusid ja vaidlesid, öeldes: "Me ei leia selles mehes kurja. Aga kui vaim või ingel on temaga rääkinud, siis ärgem võitlegem selle vastu." Jumal.
10 Ja kui tekkis suur erimeelsus, käskis ülempealik, kartes, et Paulust poleks tükkideks rebitud, sõduritel alla minna ja ta enda hulgast jõuga ära võtta ja lossi tuua.
11 Ja järgmisel ööl seisis Issand tema kõrval ja ütles: " Olge rõõmsad, Paulus, sest nii nagu sa tunnistasid minust Jeruusalemmas, nii pead sa tunnistama ka Roomas!"
12 Ja kui päev läks, kogunesid mõned juudid kokku ja sidusid end needusega, öeldes, et nad ei söö ega joo enne, kui nad on Pauluse tapnud.
13 Ja neid oli rohkem kui nelikümmend, kes selle vandenõu tegid.
14 Ja nad tulid ülempreestrite ja vanemate juurde ning ütlesid: "Me oleme end sidunud suure needuse alla, et me ei söö midagi enne, kui oleme Pauluse tapnud."
15 Nüüd teatate nõukoguga pealikule, et ta tooks ta homme teie juurde, otsekui tahaksite tema kohta midagi täpsemat küsida; ja meie, või millal iganes ta läheneb, oleme valmis ta tapma.
16 Kui Pauluse õe poeg kuulis nende varitsemisest, läks ta lossi ja teatas sellest Paulusele.
17 Siis Paulus kutsus ühe väepealikest enda juurde ja ütles: "Tooge see noormees pealiku juurde, sest tal on talle midagi öelda!"
18 Siis ta võttis ta ja viis ta ülempealiku juurde ning ütles: Vang Paulus kutsus mind enda juurde ja palus, et tooksin sinu juurde selle noormehe, kellel on sulle midagi öelda.
19 Siis võttis ülempealik tal käest kinni ja läks temaga omaette kõrvale ning küsis temalt: "Mis on sul mulle öelda?"
20 Ja ta ütles: "Juudid on nõus tahtma, et sa tooksid Pauluse homme nõukokku, justkui nad küsiksid temalt midagi täpsemat."
21 Aga sa ära anna neile järele, sest nende seast varitseb teda rohkem kui nelikümmend meest, kes on end vandunud, et nad ei söö ega joo enne, kui nad on ta tapnud. Ja nüüd on nad valmis. otsin sinult lubadust.
22 Siis lasi ülempealik noormehe lahkuda ja käskis teda: 'Vaata, ära ütle kellelegi, et sa seda mulle oled näidanud!'
23 Ja ta kutsus enda juurde kaks sadakonda, öeldes: "Valmistage kolmsada öötundi Kaisareasse minema kakssada sõdurit, kuuskümmend ratsanikku ja kakssada odameest!"
24 Ja andke neile metsloomi, et nad saaksid Pauluse selga panna ja viia ta tervena maavalitseja Feelixi juurde.
25 Ja ta kirjutas järgmiselt kirja:
26 Klaudius Lysias saadab tervituse kõige suurepärasemale maavalitsejale Felixile.
27 See mees võeti juutide seast ja ta oleks pidanud tapma. Siis ma tulin sõjaväega ja päästsin ta, kuna sain aru, et ta on roomlane.
28 Ja kui ma tahtsin teada põhjust, miks nad teda süüdistasid, tõin ma ta nende nõukokku:
29 Ma nägin, et teda süüdistatakse nende seaduse küsimustes, kuid temale ei pandud midagi surma või vangistuse väärilist.
30 Ja kui mulle teatati, kuidas juudid seda meest varitsesid, läkitasin ma otsekohe sinu juurde ja andsin ka tema süüdistajatele käsu rääkida sinu ees, mis neil on tema vastu. Hüvasti.
31 Siis võtsid sõdurid Pauluse järgi, nagu neile kästi, ja viisid ta öösel Antipatrisesse.
32 Homme jätsid nad ratsanikud temaga kaasa minema ja pöördusid tagasi lossi.
33 Kui nad tulid Kaisareasse ja andsid kirja maavalitsejale, esitasid Pauluse ka tema ette.
34 Ja kui maavalitseja oli kirja lugenud, küsis ta, mis provints ta on. Ja kui ta sai aru, et ta on Kiliikiast;
35 Ma kuulan sind, ütles ta, kui ka su süüdistajad tulevad. Ja ta käskis teda hoida Heroodese kohtusaalis.

24. PEATÜKK

1 Viie päeva pärast tuli ülempreester Ananias koos vanematega ja ühe Tertulluse-nimelise kõnemehega, kes teatas maavalitsejale Pauluse vastu.
2 Ja kui ta välja kutsuti, hakkas Tertullus teda süüdistama, öeldes: "Nähes, et sinu läbi naudime suurt vaikust ja et sinu hoolitsus teeb selle rahvaga väga väärt tegusid,
3 Me võtame selle alati ja kõikjal vastu, kõige üllam Felix, kogu tänuga.
4 Sellegipoolest, et ma ei oleks sulle enam tüütu, palun, et sa kuulaksid meid mõne sõnaga sinu armutundest.
5 Sest me oleme leidnud selle mehe katkukaaslasena ja mässu tekitaja kõigi juutide seas kogu maailmas ja naatsaretlaste sekti juhi.
6 Kes on ka tahtnud templit rüvetada, kelle me võtsime kätte ja tahtsime oma seaduse järgi kohut mõista.
7 Aga pealik Lysias tuli meile kallale ja võttis ta suure vägivallaga meie käest ära,
8 Käskides oma süüdistajatel tulla sinu juurde. Uurides, kellest sa saad teada kõigest sellest, milles me teda süüdistame.
9 Ja ka juudid nõustusid, öeldes, et see on nii.
10 Pärast seda, kui maavalitseja oli viipanud teda rääkima, vastas Paulus: "Kuivõrd ma tean, et sa oled olnud palju aastaid selle rahva kohtumõistjaks, siis ma vastan seda rõõmsamalt enda eest.
11 Sest et sa mõistaksid, et sellest ajast, kui ma läksin üles Jeruusalemma kummardama, on jäänud vaid kaksteist päeva.
12 Ja nad ei leidnud mind templist ühegi mehega vaidlemas ega rahvast üles tõstmas, ei sünagoogides ega linnas.

13 Nad ei suuda ka tõestada asju, milles nad mind nüüd süüdistavad.
14 Aga seda ma tunnistan sulle, et niiviisi, mida nad ketserluseks kutsuvad, kummardan ma oma vanemate Jumalat, kuna usun kõike, mis on kirjutatud seaduses ja prohvetites.
15 Ja lootust Jumalale, mida nad ka ise lubavad, et toimub surnute ülestõusmine, nii õigete kui ülekohtuste.
16 Ja sellega ma harjutan ennast, et mul oleks alati südametunnistus, mis ei solvu Jumala ja inimeste vastu.
17 Nüüd pärast palju aastaid tulin ma oma rahvale almust ja ohvreid tooma.
18 Mispeale leidsid mõned Aasia juudid mind pühakojast puhastatuna, ei rahvahulga ega kära tõttu.
19 Kes oleks pidanud siin enne sind olema ja vaidlema, kui neil oleks olnud minu vastu.
20 Muidu öelgu need samad siin, et kui nad on leidnud minus midagi kurja tegevat, kui ma nõukogu ees seisin,
21 Kui ma ei hüüdnud nende seas seistes selle ühe hääle pärast: "Mis puudutab surnute ülestõusmist, olete täna mind küsitlenud."
22 Ja kui Feliks seda kuulis, teades seda teed paremini, lükkas ta need edasi ja ütles: "Kui pealik Lysias tuleb alla, saan ma teie asjast kõigest aru."
23 Ja ta käskis väepealikul Paulust hoida ja anda talle vabadus ning mitte keelata kellelgi oma tuttaval teenida ega tema juurde tulla.
24 Ja mõne päeva pärast, kui Felix tuli koos oma naise Drusillaga, kes oli juut, läkitas ta Pauluse järele ja kuulas teda usust Kristusesse.
25 Ja kui ta mõtles õigusest, mõõdutundest ja tulevasest kohtumõistmisest, siis Feeliks värises ja vastas: 'Mine selleks korraks! kui mul on sobiv hooaeg, kutsun ma su juurde.
26 Ta lootis ka, et Paulus oleks andnud talle raha, et ta saaks ta lahti. Seepärast saatis ta teda sagedamini järele ja rääkis temaga.
27 Aga kahe aasta pärast tuli Porcius Festus Felixi tuppa; ja Felix, kes tahtis juutidele rõõmu näidata, jättis Pauluse seotuks.

25. PEATÜKK

1 Kui Festus tuli maakonda, tõusis ta kolme päeva pärast Kaisareast Jeruusalemma.
2 Siis ülempreester ja juutide pealik rääkisid talle Pauluse vastu ja palusid teda:
3 Ja soovis tema vastu armu, et ta saadaks ta järele Jeruusalemma, oodates teel, et teda tappa.
4 Aga Festus vastas, et Paulust hoitakse Kaisareas ja ta ise läheb varsti sinna.
5 Need, kes teie seast on võimelised, ütles ta, tulgu koos minuga ja süüdistagu seda meest, kui temas on kurjust.
6 Ja kui ta oli nende seas viibinud üle kümne päeva, läks ta alla Kaisareasse; ja järgmisel päeval käskis kohtuistmel istudes Pauluse tuua.
7 Ja kui ta tuli, seisid juudid, kes Jeruusalemmast alla tulid, ümberringi ja esitasid Pauluse vastu palju raskeid etteheiteid, mida nad ei suutnud tõestada.
8 Kui ta vastas enda eest: "Ma ei ole rikkunud midagi ei juutide seaduse, ei templi ega ka keisri vastu."
9 Aga Festus, kes tahtis juutidele meelepärast teha, vastas Paulusele ja ütles: "Kas sa tahad minna üles Jeruusalemma ja seal mõistetakse nende asjade üle kohut minu ees?"
10 Siis ütles Paulus: "Ma seisan keisri kohtu ees, kus minu üle kohut mõistetakse. Nagu sa väga hästi tead, pole ma juutidele kurja teinud."
11 Sest kui ma olen kurjategija või olen toime pannud midagi, mis väärib surma, siis ma ei keeldu suremast, aga kui pole midagi nendest asjadest, milles need mind süüdistavad, ei saa keegi mind nende kätte anda. Ma pöördun Caesari poole.
12 Ja Festus, kui ta oli nõukoguga nõu pidanud, vastas: "Kas sa oled pöördunud keisri poole?" sa lähed keisri juurde.
13 Mõne päeva pärast tulid kuningas Agrippa ja Bernike Kaisareasse Festust tervitama.
14 Ja kui nad olid seal olnud palju päevi, kuulutas Festus kuningale Pauluse asja, öeldes: "Üks mees on Feelixi poolt vangi jäetud."
15 Kellest rääkisid mulle ülempreestrid ja juutide vanemad, kui ma Jeruusalemmas olin, soovides tema üle kohut mõista.
16 Ma vastasin neile: "Roomlastel ei ole kombeks kedagi surma anda, enne kui see, keda süüdistatakse, on süüdistajad näost näkku ja tal on õigus vastata tema vastu suunatud kuriteo eest."
17 Sellepärast, kui nad siia jõudsid, istusin ma viivitamatult järgmisel päeval kohtujärjele ja käskisin mehe välja tuua.
18 Kelle vastu, kui süüdistajad püsti tõusid, ei esitanud nad ühtegi süüdistust sellistes asjades, nagu ma arvasin:
19 Aga neil oli tema vastu küsimusi nende endi ebausu ja ühe surnud Jeesuse kohta, kelle kohta Paulus kinnitas, et ta elab.
20 Ja kuna ma kahtlesin sellistes küsimustes, küsisin temalt, kas ta läheb Jeruusalemma ja seal mõistetakse nende asjade üle kohut.
21 Aga kui Paulus palus, et teda jäetaks Augustuse kuulamiseks, käskisin teda hoida seni, kuni ma ta keisri juurde saadan.
22 Siis ütles Agrippa Festusele: "Ma tahan ka seda meest ise kuulata." Homme, ütles ta, sa kuulad teda.
23 Ja järgmisel päeval, kui Agrippa ja Bernice suure hiilgavusega tulid ja koos linnapealike ja pealike meestega tulid kuulmispaika, toodi Festuse käsul Paulus välja.
24 Ja Festus ütles: "Kuningas Agrippa ja kõik mehed, kes on siin meie juures, te näete seda meest, kellest kogu juutide hulk on minuga tegelenud nii Jeruusalemmas kui ka siin, hüüdes, et ta ei peaks elada kauem.
25 Aga kui ma avastasin, et ta pole teinud midagi surma väärivat ja et ta ise on Augustuse poole pöördunud, otsustasin ta saata.
26 Kellest mul ei ole midagi kindlat oma isandale kirjutada. Seepärast tõin ma ta sinu ette ja eriti sinu ette, kuningas Agrippa, et mul oleks pärast uurimist midagi kirjutada.
27 Sest mulle tundub ebamõistlik saata vang ja mitte anda märku tema vastu pandud kuritegudest.

26. PEATÜKK

1 Siis ütles Agrippa Paulusele: "Sul on lubatud enda eest rääkida." Siis sirutas Paulus käe ja vastas enda eest:

2 Ma arvan, et olen õnnelik, kuningas Agrippa, sest ma vastan täna sinu ees enda eest, puudutades kõike, milles mind juudid süüdistavad.
3 Eelkõige sellepärast, et ma tean, et oled asjatundja kõigis juutide kommetes ja küsimustes. Seepärast palun ma sind kannatlikult kuulata.
4 Minu eluviis mu noorusest peale, mis oli esimene mu rahva seas Jeruusalemmas, tunnen kõiki juute;
5 Kes teadsid mind algusest peale, kui nad tunnistasid, et pärast meie usu kõige karmimat sekti elasin ma variser.
6 Ja nüüd ma seisan ja mind mõistetakse kohut lootuse pärast, mille Jumal on andnud meie isadele:
7 Selle tõotuse järgi loodavad meie kaksteist suguharu, kes teenivad Jumalat ööd ja päevad. Lootuse pärast, kuningas Agrippa, süüdistatakse mind juutide poolt.
8 Miks on teie jaoks uskumatu, et Jumal äratab surnuid?
9 Ma tõesti mõtlesin endamisi, et ma peaksin tegema palju asju, mis on vastuolus Naatsareti Jeesuse nimega.
10 Mida ma tegin ka Jeruusalemmas: ja paljud pühad panin ma vangi, olles saanud ülempreestritelt volituse; ja kui nad hukati, andsin ma oma hääle nende vastu.
11 Ja ma karistasin neid sageli igas sünagoogis ja sundisin neid teotama; ja olles väga vihane nende vastu, kiusasin ma neid taga isegi võõraste linnadeni.
12 Mispärast ma läksin Damaskusesse ülempreestrite volituse ja korraldusega,
13 Keskpäeval, kuningas, ma nägin teel valgust taevast, üle päikesepaiste, paistmas enda ja nende ümber, kes minuga koos rändasid.
14 Ja kui me kõik maa peale kukkusime, kuulsin ma häält minuga rääkimas ja heebrea keeles ütlemas: Saul, Saul, miks sa mind taga kiusad? sul on raske vastu torkeid lüüa.
15 Ja ma ütlesin: Kes sa oled, Issand? Ja ta ütles: ' Mina olen Jeesus, keda sa taga kiusad.'
16 Aga tõuse püsti ja seisa oma jalgadele, sest ma olen ilmunud sulle selleks, et teha sind teenijaks ja tunnistajaks nii selle kohta, mida sa oled näinud, ja nende asjade kohta, milles ma sulle ilmun;
17 päästes sind rahvast ja paganatest, kelle juurde ma sind nüüd saadan,
18 et avada nende silmad ja pöörata nad pimedusest valgusesse ja saatana väe juurest Jumala poole, et nad saaksid pattude andeksandmise ja pärandi nende seas, kes on pühitsetud usu kaudu, mis on minusse.
19 Mispeale, kuningas Agrippa, ma ei olnud sõnakuulmatu taevasele nägemusele.
20 Aga nad näitasid esmalt Damaskuse ja Jeruusalemma ja kogu Juudamaa äärde ning seejärel paganatele, et nad parandaksid meelt ja pöörduksid Jumala poole ning teeksid meeleparanduse väärilisi tegusid.
21 Nendel põhjustel võtsid juudid mu templis kinni ja tahtsid mind tappa.
22 Olles saanud Jumala abi, jätkan ma tänapäevani, tunnistades nii väikestele kui ka suurtele, öeldes, et mitte midagi muud kui need, mille kohta prohvetid ja Mooses ütlesid, et tuleb tulla:
23 et Kristus kannataks ja et ta oleks esimene, kes tõuseb surnuist üles ja näitaks valgust rahvale ja paganatele.
24 Ja kui ta seda enda eest rääkis, ütles Festus valju häälega: 'Paulus, sa oled omaette! palju õppimist ajab sind hulluks.
25 Aga ta ütles: 'Ma ei ole hullu, kõrgeim Festus! vaid räägi tõe ja kainuse sõnu.
26 Sest kuningas teab neid asju, kelle ees ma ka vabalt räägin, sest ma olen veendunud, et ükski neist asjadest pole tema eest varjatud; sest seda asja ei tehtud nurgas.
27 Kuningas Agrippa, kas sa usud prohveteid? Ma tean, et sa usud.
28 Siis ütles Agrippa Paulusele: "Peaaegu sa veenad mind olema kristlane."
29 Ja Paulus ütles: "Ma tahan Jumalale, et mitte ainult sina, vaid ka kõik, kes mind täna kuulevad, oleks peaaegu ja täiesti samasugune nagu mina, välja arvatud need sidemed."
30 Ja kui ta seda oli rääkinud, tõusid kuningas, maavalitseja ja Bernice ja need, kes nendega koos istusid.
31 Ja kui nad lahkusid, rääkisid nad omavahel ja ütlesid: "See mees ei tee midagi, mis vääriks surma ega võltsi."
32 Siis ütles Agrippa Festusele: 'See mees oleks võinud vabastada, kui ta poleks keisri poole pöördunud.

27. PEATÜKK

1 Ja kui otsustati, et me peaksime Itaaliasse sõitma, andsid nad Pauluse ja mõned teised vangid Juliuse-nimelise Augustuse väepealiku kätte.
2 Ja astusime Adramüttiumi laeva ja lasksime vette, et sõita mööda Aasia rannikut; üks Tessaloonika makedoonlane Aristarchus oli meiega.
3 Ja järgmisel päeval puudutasime Siidoni. Ja Julius palus Paulust viisakalt ja andis talle vabaduse minna oma sõprade juurde end värskendama.
4 Ja kui olime sealt vette lasknud, purjetasime Küprose alla, sest vastastuul oli.
5 Ja kui olime purjetanud üle Kiliikia ja Pamfüülia mere, jõudsime Myrasse, Lüükia linna.
6 Ja seal leidis väepealik Aleksandria laeva, mis sõitis Itaaliasse; ja ta pani meid sinna.
7 Ja kui me olime mitu päeva aeglaselt purjetanud ja kui tuul meid ei kannatanud, sõitsime vähe vastu Cnidusele, siis purjetasime Kreeta alla Salmonele vastu.
8 Ja vaevu sellest mööda minnes jõudis ta paika, mida nimetatakse ilusateks varjupaikadeks; selle lähedal asus Lasea linn.
9 Kui nüüd oli palju aega möödas ja purjetamine oli ohtlik, sest paast oli juba möödas, manitses Paulus neid:
10 Ja ütles neile: "Härrad, ma mõistan, et see reis toob kaasa haiget ja palju kahju, mitte ainult lasti ja laeva, vaid ka meie elu."
11 Ometi uskus ülem kaptenit ja laevaomanikku rohkem kui seda, mida Paulus rääkis.
12 Ja kuna varjupaigas ei sobinud talvitada, soovitas suurem osa ka sealt lahkuda, kui nad mingil viisil jõuavad Foenikiasse ja seal talvitama; mis on Kreeta varjupaik ja asub edelas ja loodes.
13 Ja kui lõunatuul puhus vaikselt, kui nad arvasid, et nad on oma eesmärgi saavutanud, kaotasid nad sealt, purjetasid nad Kreeta lähedale.
14 Kuid varsti pärast seda tõusis sellele vastu tormiline tuul, nimega Euroclydon.
15 Ja kui laev jäi kinni ega suutnud tuult vastu pidada, lasime tal sõita.

16 Ja kui jooksime ühe Clauda-nimelise saare alla, oli meil paadiga palju tööd ees.
17 Kui nad olid üles võtnud, kasutasid nad abi, mis kinnitas laeva; ja kuna nad kartsid, et nad ei kukuks vesiliivadesse, lõid nad purjed ja nii aeti.
18 Ja kui meid tabas väga torm, valgustasid nad järgmisel päeval laeva;
19 Ja kolmandal päeval ajasime oma kätega laeva varustuse välja.
20 Ja kui päikest ega tähti paljude päevade jooksul ei paistnud ja meie peal ei olnud väike torm, siis võeti ära kogu lootus, et me saame päästetud.
21 Aga pärast pikka karskust astus Paulus välja nende keskele ja ütles: "Härrad, te oleksite pidanud mind kuulma ja mitte Kreetalt lahkuma, vaid oleksite saanud sellest kahju ja kaotuse."
22 Ja nüüd ma manitsen teid, et olge rõõmsad, sest teie seast ei jää ükski elu, peale laeva.
23 Sest täna öösel seisis minu kõrval Jumala ingel, kelle ma olen ja keda ma teenin,
24 ja ütlesid: "Ära karda, Paulus!" sind tuleb tuua keisri ette, ja vaata, Jumal on sulle andnud kõik, kes sinuga koos sõidavad.
25 Seepärast, härrad, olge rõõmsad, sest ma usun Jumalat, et see läheb nii, nagu mulle on öeldud.
26 Kuid meid tuleb heida ühele saarele.
27 Aga kui saabus neljateistkümnes öö, kui meid Adrias üles-alla sõideti, arvasid laevamehed keskööpaiku, et nad lähenevad mõnele maale;
28 Ja kõutasid ja leidsid selle kahekümne sülda kauguselt. Ja kui nad olid veidi kaugemale jõudnud, lõid nad uuesti ja leidsid selle viisteist sülda.
29 Siis nad kartsid, et me poleks kukkunud kividele, heitsid nad ahtrist välja neli ankrut ja soovisid päeva.
30 Ja kui laevamehed olid laevast välja põgenemas, kui nad olid paadi merre lasknud, olid nad värvi all, nagu oleksid nad ankrud eeslaevast välja visanud,
31 Paulus ütles väepealikule ja sõduritele: "Kui need ei jää laeva, ei saa teid päästetud."
32 Siis lõikasid sõdurid paadi köied ära ja lasid tal maha kukkuda.
33 Ja kui päev oli saabumas, palus Paulus neil kõigil süüa, öeldes: "Täna on neljateistkümnes päev, mil te olete jäänud ja paastuda, ilma et te pole midagi võtnud."
34 Seepärast ma palun, et te võtaksite liha, sest see on teie terviseks, sest teie peast ei lange juuksekarvagi.
35 Ja kui ta seda oli rääkinud, võttis ta leiva ja tänas Jumalat nende kõigi ees. Kui ta oli selle murdnud, hakkas ta sööma.
36 Siis olid nad kõik rõõmsad ja võtsid ka liha.
37 Ja me olime laevas kokku kakssada kuuskümmend kuus hinge.
38 Ja kui nad olid küllalt söönud, kergendasid nad laeva ja viskasid nisu merre.
39 Ja kui päev läks, ei tundnud nad maad, vaid nad avastasid ühe kaldaga oja, millesse nad tahtsid võimaluse korral laeva sisse lükata.
40 Ja kui nad olid ankrud üles võtnud, jäid nad mere äärde ja vabastasid roolilindid ning tõstsid suurpurje tuulde ja suundusid kalda poole.
41 Ja kukkudes kohta, kus kaks merd kohtusid, sõitsid nad laeva madalikule; ja esiosa jäi kiiresti kinni ja jäi liikumatuks, kuid tagumine osa purunes lainete jõul.
42 Ja sõdurite nõuanne oli tappa vangid, et keegi neist välja ei ujuks ega pääseks.
43 Aga väepealik, kes tahtis Paulust päästa, hoidis nad oma eesmärgist kinni; ja käskis neil, kes oskavad ujuda, esmalt merre heita ja maale minna:
44 Ja ülejäänud, osa laudadel ja osa laeva purunenud tükkidel. Ja nii juhtuski, et nad pääsesid tervena maale.

28. PEATÜKK

1 Ja kui nad pääsesid, teadsid nad, et saare nimi on Melita.
2 Ja barbaarne rahvas näitas meile vähe lahkust, sest nad süütasid tule ja võtsid meid kõiki vastu praeguse vihma ja külma tõttu.
3 Ja kui Paulus oli kogunud kimbu pulgaid ja pannud need tulle, siis tuli kuumusest välja rästik ja kinnitas ta käe külge.
4 Kui barbarid nägid mürgist metsalist tema käe küljes rippumas, ütlesid nad omavahel: "See mees on kahtlemata mõrvar, kes küll merest pääses, kuid kättemaks ei lase ellu jääda."
5 Ja ta raputas metsalise tulle ega tundnud halba.
6 Kuid nad vaatasid, millal ta oleks pidanud paistetama või äkitselt surnult maha kukkuma, aga kui nad olid pikka aega vaadanud ega näinud, et talle midagi halba oleks juhtunud, muutsid nad meelt ja ütlesid, et ta on jumal.
7 Sealsamas asusid ka saare peamehe Publiuse valdused; kes meid vastu võttis ja viisakalt kolm päeva majutas.
8 Ja sündis, et Publiuse isa lamas palavikus ja verevoolus. Paulus astus tema juurde ja palvetas ning pani oma käed tema peale ja tegi ta terveks.
9 Kui see oli tehtud, tulid ka teised, kellel oli saarel haigusi, ja said terveks.
10 Kes meid ka paljude auavaldustega austas; ja kui me lahkusime, laadisid nad meile vajalikke asju.
11 Ja kolme kuu pärast lahkusime saarel talvitanud Aleksandria laevaga, mille märgiks olid Castor ja Pollux.
12 Ja maabudes Syracusas, olime seal kolm päeva.
13 Ja sealt me võtsime kompassi ja jõudsime Rhegiumi. Ühe päeva pärast puhus lõunatuul ja järgmisel päeval jõudsime Puteolisse.
14. Sealt me leidsime vendi ja me soovisime jääda nende juurde seitse päeva; ja nii me läksime Rooma poole.
15 Ja sealt, kui vennad meist kuulsid, tulid nad meile vastu kuni Appii foorumini ja kolme kõrtsini. Neid nähes tänas Paulus Jumalat ja sai julguse.
16 Ja kui me Rooma jõudsime, andis väepealik vangid vahiülema kätte, kuid Paulusel lubati elada üksi ühe sõduri juures, kes teda valvas.
17 Ja sündis, et kolme päeva pärast kutsus Paulus juutide pealikud kokku ja kui nad olid kokku tulnud, ütles ta neile: "Mehed, vennad, kuigi ma pole midagi teinud rahva ega meie esiisade kommete vastu." , ometi anti mind Jeruusalemmast vangis roomlaste kätte.
18 Kui nad mind üle kuulasid, oleksid nad mu lahti lasknud, sest minus ei olnud surma põhjust.
19 Aga kui juudid selle vastu rääkisid, olin sunnitud pöörduma keisri poole; mitte, et ma oleksin pidanud oma rahvast süüdistama.

20 Seepärast kutsun ma teid vaatama ja teiega rääkima, sest ma olen Iisraeli lootuse pärast seotud selle ahelaga.
21 Ja nad ütlesid talle: "Me ei saanud Juudamaalt kirju sinu kohta ega ükski vendadest, kes tulid, ei näidanud ega rääkinud sinust midagi halba."
22 Aga me tahame sinust kuulda, mida sa arvad, sest selle sekti kohta me teame, et igal pool räägitakse selle vastu.
23 Ja kui nad määrasid talle päeva, tulid paljud tema juurde tema majutuskohta; kellele ta selgitas ja tunnistas Jumala riiki, veendes neid Jeesuse suhtes nii Moosese seaduse kui prohvetite poolt hommikust õhtuni.
24 Ja mõned uskusid seda, mida räägiti, ja mõned ei uskunud.
25 Ja kui nad omavahel ei nõustunud, läksid nad minema, pärast seda, kui Paulus oli öelnud ühe sõna: "Hästi rääkis Püha Vaim prohvet Jesaja kaudu meie esiisadele,
26 öeldes: 'Minge selle rahva juurde ja öelge: "Kuuldes te kuulete, aga te ei mõista!" ja nähes te näete, aga te ei märka:
27 Sest selle rahva süda on kurnatud ja nende kõrvad ei kuule ja silmad on suletud; et nad ei näeks oma silmadega ja ei kuuleks oma kõrvaga ega mõistaks südamega ega pöörduks ja ma ei teeks neid terveks.
28 Olgu siis teile teada, et Jumala pääste on saadetud paganatele ja nad kuulevad seda.
29 Ja kui ta need sõnad oli öelnud, läksid juudid ära ja pidasid omavahel suuri vaidlusi.
30 Ja Paulus elas tervelt kaks aastat oma palgakojas ja võttis vastu kõik, mis tema juurde tuli,
31 Jutlustades Jumala riiki ja õpetades kõike, mis puudutab Issandat Jeesust Kristust, täie kindlusega, keegi teda ei keela.